SOPHOCLIS

TRAGOEDIÆ,

ANTIGONE & TRACHINIÆ,

Novâ versione donatæ Scholiisque veteribus illustratæ.

Accedunt notæ perpetuæ, & variæ lectiones.

Operâ *THOMÆ JOHNSON*, A. M.

OXONIÆ,
E THEATRO SHELDONIANO, 1708.

Imprimatur,

GUIL. LANCASTER,

Vice-Canc. Oxon.

Apr. 14. 1708.

EXIMIO JUVENI

Dno JOHANNI READ

è COLLEGIO WADHAMI

BARONETTO.

FELICITER mihi obtigit, Te, quem haud ita pridem novi puerum, tam brevi maturum admirari. Sed is eſt diligentiæ fructus, ea rite informata indoles, ut nihil non ſuperet difficile, nihil non abſtruſum eruat. Hinc ad abſolutiſſimam Philoſophiæ partem, Scientiam Mathematicam animum contuliſti, & ad naturæ

turæ obſcuritatem recludendam ardenti ſtudio accingeris. Sed parcas, *Egregie Juvenis*, Boylæo tanto viro invidere, mox ſuperaturus. Tibi enim ut natura non minorem ingenii ſolertiam indulſit, ampliores fortuna facultates conceſſit, ita acrior diligentia olim doctiorem dabit. Sibi gratulatur Phyſica, quæ diu incerta & vagis jactata opinionibus, nunc ſolidis innixa experimentorum fundamentis, & ſenſuum fide ſtabilita, locum per Te haud dubium inter ſcientias obtinebit. Ut enim ab hoc ſtudio proviſus labor non deterruit, ita negligentem non facit ſucceſſus.

Nec

Nec tamen Tuis hiſce curis adeo totus incumbis, ut alienas non reſpicias; ſi quid illi alienum eſſe poteſt, qui artes ſeveriores cum humanioribus tam felici commercio conjungit: Cujus morum ſuavitas eruditionem ornat, eruditio hilaritatem temperat. Sed nolo ulterius in laudes Tuas evagari; Tuum eſt & glorioſum velle non laudari. Faxit Deus, ut diu ſis Patriæ Tuæ & Reipub. literariæ ornamento.

Tui Obſervantiſſimus

Apr. 14. 1708.

THO. JOHNSON.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

Ἀποθανόντα Πολυνείκην ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίᾳ, Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν, κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τῇδε ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόνη ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ θάπτειν πρᾶται· καὶ δι' ὀλίγου τοὺς φύλακας, ἐπιβάλλει τῷ νεκρῷ χῶμα. οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα ἐξεύροιεν. οἵτοι δὲ τὴν κόνιν τὴν ὀπιβεβλημένην καθάραντες, ὑδὲν ἧττον ἐφρούρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη, καὶ χοὸν εὑροῦσα τὸν νεκρὸν, ἀνοιμώξασα, ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην δὲ ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων καταδικάζει, καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθεῖρξεν. ὅπερ τούτοις Αἵμων ὁ Κρέοντος, ὃς ἐμνᾶτο αὐτὴν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν σφάζει τῇ κόρῃ δι' ὁπλομβύρῃ ἀγχόνῃ, τειρισίᾳ ταῦτα προθεσπίσαντος. ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη ἡ τοῦ Κρέοντος γαμετὴ, ἑαυτὴν ὑποσφάζει· καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΛΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ τοῦ γραμματικοῦ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνείκην, ἐφωράθη· καὶ εἰς μνημεῖον καταγειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνῄρηται· ἐφ' ᾗ καὶ Αἵμων δυσανασχέτησας πρὸς τὸν εἰς αὐτὸν ἔρωτα, ξίφει ἑαυτὸν διεχρήσατο· ὅπερ δὲ καὶ πρὸ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνεῖλε.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία αὕτη καὶ ἐν Εὐριπίδου Ἀντιγόνῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα τῷ Αἵμονι δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν, καὶ τέκνον τίκτει τὸν Μαίμονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος κεῖται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων. προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη. κεῖνται δὲ τὰ πρόγματα ἐπὶ τῆς Κρέοντος βασιλείας. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι, τάφος Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, καὶ θάνατος Αἵμονος καὶ Εὐρυδίκης τῆς Αἵμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιῶσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας, εὐδοκιμήσαντα ἐν τῇ ἀθυμοκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεκται δὲ τὸ δρᾶμα τοῦτο τριακοστὸν δεύτερον.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ Πρόσωπα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ,
ΙΣΜΗΝΗ
ΧΟΡΟΣ, ἐκ Θηβαίων γερόντων,
ΚΡΕΩΝ,
ΦΥΛΑΞ ἀγγελος
ΑΙΜΩΝ,
ΑΓΓΕΛΟΣ ἄλλος,
ΕΥΡΥΔΙΚΗ
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

Προλογίζει δὲ ἡ Αντιγόνη.

ΑΝΤΙ-

SOPHOCLIS ANTIGONE.

PERSONÆ Fabulæ.

ANTIGONE,
ISMENE,
CHORUS Thebanorum Senum,
CREON,
NUNCIUS, excubitorum unus,
HÆMON,
TIRESIAS,
NUNCIUS alius,
EURYDICE,
FAMULUS,

Proloquitur Antigone.

A ANTI-

Collat. cum Edit. Brunckii, in Duod. et cum ejusdem Edit. in Quarto. 1786.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΙΣΜΗΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Αν. Ω κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
Ἆρ' οἶσθ' ὅ, τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
Ὁποῖον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
Οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινόν, οὔτ' ἄτης ἄτερ,
Οὔτ' αἰσχρόν, οὔτ' ἄτιμον ἐσθ', ὁποῖον οὐ
Τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
Καὶ νῦν τι τῦτ' αὖ φασὶ πανδήμῳ πόλει
Κήρυγμα θεῖναι τὸν κρατοῦντα νῦν ἅπασι.
Ἔχεις τι, κἀπίκουσας; ἢ σε λανθάνει
Πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τοὺς ἐχθρῶν κακά;
Ισ. Ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων

Οὔθ'

1. Ὦ κοινὸν αὐτάδελ.] Περιφραστικῶς, ὦ ἀδελφὴ Ἰσμήνη. αὐτάδελφον δ' εἶπεν ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν γεγόνασι. πολλάκις δ' ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ δ' ἀδελφῆ τὸ κοινὸν τίθησιν, ὡς νῦν. ἐπειδὴ τὸ ἀδελφὸς κοινῶς λέγεται ἐπί τε μὴ ἐξ ἀμφοτέρων τε γονέων ὄντων ἀδελφῶν, ἐπήγαγε τὸ αὐτάδελφον· ὅσῳ παρέλιπεν τοὺς ἐκ δ' αὐτοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς γεγονότας. τὸ δὲ κοινὸν ὁ Σοφοκλῆς συνεχῶς ἐπὶ δ' ἀδελφοῦ τίθησιν, οἷον καὶ ἐν ταῖς ὑδροφόροις τίθεται, Πολύκοινον ἀμφιτρίζειν, ἀντὶ δ' πολυάδελφον. 2. Ἆρ' οἶσθ' ὅ, ἢ Ζεὺς] ἀντὶ ὅ, τι ἀντὶ δ' ὁποῖον. ὁ δὲ νῦς, ἆρά γέ ἐστι τι ἀπ' Οἰδίποδο κακῶν ὁποῖον οὐχὶ ὁ Ζεὺς ζώσαις ἡμῖν ἐπιτελεῖ; ὡς εἰ ἔλεγεν, ἆρα ἴσχει τι ὁ Ζεὺς τῦτων τῶν κακῶν μεῖζον ποιῆσαι εἰς ἡμᾶς, εἶπε δὲ διπλῶς, πρῶτον μὲν, ὅ, τι, ἔπεσπα δὲ ὁποῖον, ἀρχοῦντος πατέρου. 4. Οὔτ' ἄτης ἄτερ] Διδυμος φησὶν ὅτι σὺ τῦτοις

ANTIGONE, ISMENE, CHORUS.

Iambi.

An. O Germana ſoror, junctiſſimum *mihi* Iſmenes caput,
Ecquid noſti malorum OEdipodi imputandorum,
Quod Jupiter non nobis adhuc viventibus conficit?
Nihil enim eſt triſte, nec ærumnoſum,
Nec turpe, nec infame eſt, quod non
Tuiſque & meis viderim ego *in* malis.
Atque nunc rurſus aliquod univerſis civibus
Edictum poſuiſſe dicunt ducem modo.
Teneſne, & inaudiſti quippiam? an te latent
In amicos graſſantia inimicorum mala?
Iſ. Ad me quidem nullus ſermo, Antigone, de amicis
Neque

οὔτως τὸ ἄτης ἄτερ, σωστέον σωστίζουσιν τοῖς συμφορᾶζομένοις. λέγει γὰρ οὔτως, ὡδὲν γὰρ ἔστιν οὔτε ἀλγεινὸν, οὔτε ἀτηρὸν, οὔτε αἰσχρὸν, ὃ σὺν ἔχομεν ἡμεῖς. ἄτης ἄτερ δέ ἐστι τὸ ἀγαθόν. σεμνὸν δέ ἐστι καὶ τὸ ἐτήρυον οὐ, ὡς ὥσπερ λέγουσιν εἶναι. σωϊπῆς δὲ τοῦτο πρακτικοῖς. 7. Καί νῦν τι τοῦ αὖ φασὶν] ἐμελιτικῶς σεσοφικότερον τὸ α. οὐ γὰρ ἔστιν ὃν ἐρωτήσεις ὁ λέγων ἀλλ' εὐ ἀπόφασει ἀορίστως. Παναθήμῳ πόλει] πάσῃ τῇ πόλει. 9. Ἢ οὐ λανθάνει] ἢ λανθάνει σε τὰ φῶν ἐχθρῶν μηχανήματα ἐπὶ τοὺς φίλους ἰόντα. τὰ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν κακὰ εἰς ἡμᾶς τείχοντα. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸ ἐπὶ λήπτια 11. Ἀντιγόνη φίλων] λείπει ἡ περὶ, ἢ ἡ περὶ φίλων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 11. Ἀντιγόνη φίλων] μὴ λάθῃς εἰς τὸ φίλων ἐξενεγκεῖν ὑπέρ, ἀλλὰ σεσὸς τὸ μῦθον ἔστιν ἡ τοιαύτη γλωσσή. ¶ Σχήμ. Τελικ. 1. Ω κοινὸν] σεσοφωνητικὸν τὸ σεσοίμιον κατ' ἐρώτησιν. σύζυγα δὲ τῇ σεσθέσει. 3. Νῶϊν] σωϊζῃσις. 4. Οὐδὲν γὰρ] κατασκευή. 7. Καί νῦν τι] βάσις. 11. Ἐμοὶ μὲν οὐ] δεύτερον σεσοίμιον κατ' ἀπόκρισιν.

Οὔθ' ἡδὺς, οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ', ἐξότου
Δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
Μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί·
Ἐπεὶ δὲ φρουδὸς ὅστιν Ἀργεῖος στρατὸς
Ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
Οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὔτ' ἀτωμένη.

ἡδη Αν. Ἥδειν καλῶς, καί σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
Τῶνδ' οὕνεκ' ἐξέπεμπον ὡς μόνη κλύοις.

Ισ. Τί δ' ἔστι; δηλοῖς γὰρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.

νων Αν. Οὐ γὰρ τάφου νῶιν τὸ κασιγνήτω Κρέων,
Τὸν μὲν σεβίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκῃ

Χρη-

14. Διπλῇ χερὶ] τῇ ὑπ' ἀλλήλων. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ διπλῇ. οἷον ὑπ' ἀλλήλων ἀναιρεθέντων ἀδελφῶν. 15. Ἐπεὶ ὃ φρουδὸς] ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. Ὅμηρος, Ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον. τὸ δὲ φρουδὸς, καθ' ὑποκρισιν εἴρηται. 16. Οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον] ἀντὶ τοῦ πλέον. οἷον, οὐκ οἶδα σὺν τίσιν εἰμι, ἢ σὺν ἀναλγοῖς, ἢ σὺν κακοῖς. 17. Ἀτωμένη] ἀντὶ στιχομένη. 18. Ἥδειν καλῶς] ἀντὶ τοῦ ἤδεια κἀγὼ ἥδειν σε καλῶς πρὸ ἁμαρτίας μὴ πολυπραγμονῆσαι. 19. Τῶνδ' οὕνεκ' ἐξέπεμπον] ἀντὶ τοῦ, ἀφ' ὧν σε ἤσυχον εἶναι ἐβουλόμην. τὸ δὲ ἐξέπεμπον, ἀντὶ τοῦ μετεπεμπόμην. 20. Καλχαίνουσα] ἀντὶ τοῦ πορφύρουσα, ἢ τεταραγμένως φροντίζουσα. κάλχη γάρ ἐστιν ὁ κόχλος τῆς πορφύρας, ἥτις ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιεῖσα βάπτει τὴν καλλίστην πορφύραν. ἀφ' οὗ καὶ Κάλχας ὁ μάντις. Ἄλλως. Ἐκ βάθους τι μερμηνῶσαι, ὡς τὸ βυσσοδομοῦσαν. 21. Οὐ γὰρ τάφου νῶιν] ἀντὶ τοῦ ἡμῖν. ὁ δὲ λόγος κατ' ἐρώτησιν ὕστερος τοῦ ἑξῆς, ὁ γὰρ τῶν κασιγνήτων ἡμῶν τὸν μὲν ἐτίμησε τάφῳ ὁ Κρέων, τὸν δὲ οὔ; 23. Σωὶ δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ] ἀντὶ τοῦ δικαίᾳ κρίσει χρησάμενος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 15. Ἐπεὶ ὃ φρουδὸς] μὴ εἴπῃς τὸ ἐπεὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ, ἀλλ' ὅτι τέσσαρα λέγομεν, ἐπεὶ σωιζόμενοι ἐκεῖνοι, λέγουσι τοῦτο ὕστερον ἢ τοῦτο, ἐπεὶ σὺ νυκτὶ τῇ νῦν ὁ στρατὸς τῶν ἀργείων ἐστὶ φρουδὸς, ἤτοι ἐκτισθην ἀπῆρεν ἐπ' οἴκου, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον κἀ ἐπίκεινα τούτου. εἶθ' ὥσπερ ἀφιεμένους τὸ ὑπέρτερον, φησὶν, οὔτ' εὐτυχοῦσι μᾶλλον, οὔτ' ἀτωμένη. τοῦτ' ἔστι, οὔτ' εἰ εὐτυχῶ μᾶλλον, οὔτ' εἰ ἀτυχῶ ἐπίσταμαι. 20. Καλχαί-

νει

Neque lætus, neque triſtis pervenit, ex quo
Duobus fratribus orbatæ ſumus duæ,
Unâ peremptis die mutuâ manu:
Poſtquam vero pulſus evanuit Argivorum exercitus
Hâc ipsâ nocte, nihil novi ulterius,
Neque fortunata magis, neque damnis auctior.

An. Novi pulchrè, & te extra aulæ portas
Propterea evocavi, ut ſola audires.

Iſ. Quid eſt? videris enim quid animo profunde meditari.

An. *Quidni*? non enim noſtros fratres, Creon ſepulchro
Alterum dignatus eſt, alterum verò infamiâ notavit?
Eteoclem quidèm, ut ajunt, jure

Uſus

νος᾽ ἔπ⟩] τὸ καλχαίνω ὁκ μεταφορᾶς ⟨ κόχλω ⟨ τὴν πορφύραν ἐντὸς κρύπτοντ⟩ εἴρηται. κόλχη γὰρ ὁ κόχλ⟩. εἰκότως δ᾽ ἐπέθη ἡ λέξις· ὥσπερ γὰρ ἡ πορφύρα ἐντὸς οὖσα ⟨ κόχλω ἐν ἀφανεῖ ἐστι, ἢ ⟨ ὅτι πρὸς τὸ σκοτεινὸν ⟨ μελάντερον χρωματίζεται, ὕτω κ᾽ ὁ αὐτὸς ἐμιμεῖτο εἰπεῖν λόγον, μήπως ὁκφανθεὶς ἄγνως⟩ ⟨ σκοτεινὸς ἦν. 21. Οὐ γὰρ τάφῳ] τὸ τάφῳ ὁ πρὸς τὸ προπέμπω, ἀλλὰ πρὸς τὰ ἀπεμάσας ἐστὶν, ὕτως· ὁ γὰρ Κρέων τὸν κασιγνήτω ⟨ τὰς ἀδελφὰς ἡμῶν, τὸν μὲν, ἤτοι τὸν Ἐτεοκλέα, προπέμπας ⟨ προπεμήσας ⟨ πολυνείκης ἔχει, ἤτοι θάψας· τὸν δὲ, ἤγουν τὸν Πολυνείκην, ἀπεμάσατο τάφου, τοῦτ᾽ ἐστὶν ἀνάξιον ⟨ ἄτιμον ταφῆς κρίνας. 23. Σὺν δίκῃ χρηθεὶς] οἱ λέγοντες χρηθεὶς ἀντὶ τοῦ χρησάμενο⟩, ⟨ διὰ τοῦτο τὸ σὺν δίκῃ λαμβάνοντες, ἀμαθεῖς. τὸ γ᾽ ἐστὶ τοιοῦτο, Ἐτεοκλῆς ὅτι πρὸς πόλεμον ἐξῆλθε, παρήγγειλε Κρέοντι αὐτὸν μὲν θάπτειν, Πολυνείκην δ᾽ ἄ, εἰ τελοῦτὸ σφᾶς κατισχήσει. ἐστὶν οὖν τὸ χρηθεὶς, ἀντὶ τοῦ παραγγειλθείς. κ᾽ μὴ εἴπῃς ὅτι τὸ χρηθεὶς, ἀντὶ τοῦ χρησμὸν δεξάμενο⟩, λέγεται. ὥσπερ γὰρ ἐστὶ τὸ ἐθέσπισεν, ἃ μόνον ἐπὶ θεοῦ, ἀλλὰ ⟨ ἐπὶ βασιλέως, ὕτω κ᾽ τοῦτο. βασιλοῦς γὰρ ἦν ὁ παραγγείλας. συντάσσει δ᾽ οὕτω, τὸν Ἐτεοκλέα μὲν ἔθαψε κ᾽ τ᾽ χθονὸς σὺν δίκῃ δικαίᾳ, ὡς λέγουσιν οἱ τὰ σώφρονα φρονοῦντες δηλονότι χρηθεὶς κ᾽ παραγγειλθεὶς παρ᾽ αὐτοῦ. σὺν δίκῃ δὲ δικαίᾳ, ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδ⟩ πεπολιτηκότα καὶ ταφῆς ἠξιώθαι δίκαιον. ¶ Σχήμ. Τροπικὸν. 15. Ἐπεὶ δὲ φρενὸς] κατασκευή. 18. Ἤδειν καλῶς] ἐπεξεργασία. 21. Νοῆσαι τὸν] συνέζησις.

26. Πολυ-

Χρηθεὶς δικαίᾳ ϗ νόμῳ, κτὶ χθονὸς
θεοῖς Ἐκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔν τιμον νεκροῖς·
Τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν
Ἀστοῖσι φασὶν ἐκκεκηρύχθαι τὸ μὴ
Τάφῳ καλύψαι, μηδὲ κωκῦσαι τινά·
Ἐᾶν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
ἐνβορᾶσι εἰσορμῶσι Θησαυρὸν, εἰσορῶσι τοὺς χάριν βορᾶς.
Τοιαῦτα φασὶ τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι,
Καὶμοὶ (λέγω γὰρ καὶμέ) κηρύξαντ' ἔχειν·
μὴ γὰρ Καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖς μὴ εἰδόσι
Σαφῆ προκηρύξοντα· ϗ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
Οὐχ ὡς παρ' ἡδὲν, ἀλλ' ὃς ἂν τούτων πιθρᾷ,
Φόνον προκεῖσθαι δημόλυστον ἐν πόλει.
Οὕτως ἔχει σοι ταῦτα· ϗ δείξεις τάχα
Εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακή.
Ισ. Τί δ' ὦ ταλαίφρον, εἰ τὰ δ' ἐν τούτοις, ἐγὼ

Λύσω

26. Πολυνείκους νίκην] ἀντὶ τοῦ αὐτὸν τὸν Πολυνείκην. 29. Γλυκὺν θησαυρὸν] ἅρπαγα, εὕρημα. 30. Πρὸς χάριν βορᾶς] πρὸς πέρψιν τροφῆς. 31. Τοιαῦτά φασι] τὸ ἐξῆς, τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ καὶμοὶ κεκηρυχέναι, τὸ δὲ ἀγαθὸν, ἐν εἰρωνείᾳ. 32. Λέγω γὰρ καὶμὲ] διὰ μέσου μὴ πάθοις ἀνιφάτως. λέγω δὲ (φησὶν) ὅτι καὶμὲ προαπειλεῖληφε τὸ κηρύγμαθ. ἀπὸ γὰρ τῆ ἐμαυτὸν ἐν ταῖς ζώσι καθοσιώσω. τὸ δὲ, Κηρύξαντ' ἔχειν] ἀντὶ τοῦ κεκηρυχέναι. ὡς τὸ σιγήσας ἔχω, ἀντὶ τῆ σιγῶ. λέγει δὲ, εἴπερ δεῖ καὶμὲ συγκαθοσιωθῆναι τοῖς ἐν ταῖς ζώσι. 33. Καὶ δεῦρο νεῖσθαι] ἀντὶ τῆ ἥκειν θαι. 35. Οὐχ ὡς παρ' ἡδὲν] οὐχ' ὡς ἔτυχεν ἔχειν τὸ πρᾶγμα. ἀντὶτῆ οὐκ εἰκῆ, ἢ ὡς παίριγεν, ἀλλ' ὡς μέγα. ἢ οὕτως, οὐχ ὡς αὐδὲν, ἀλλὰ μέγα. 38. Εἴτ' ἐσθλῶν κακή] λείπει γενέων, ἵν' ᾖ, ἐσθλῶν γενέων. 39. Τί δ' ὦ ταλαίφρον] τὸ ἐξῆς, τί δὲ ἂν σοι ἐγὼ προσθείμην πλέον; ἀντὶ τῆ, σοὶ χρησίμως χρήσιμος, εἰ τοιαῦτα ἔτως ἔχοι, λύσοιμι

τὸν

Usus justo & lege, sub terrâ
Condidit, inferis honoratum manibus.
Miserè vero mortuum Polynicis cadaver
Civibus dicunt edixisse, ne quis
Sepulchro tegat, neque adeò defleat:
Sinant verò indefletum, insepultum, alitibus dulcem
Thesaurum, usque intentis ad voluptatem pastionis.
Talia bonum dicunt Creonta tibi
Et mihi (nam me quoque dico) edixisse:
Et huc venire, *ut* hæc ipsa *nobis* utpote nescientibus
Clarè prædicat: & rem hanc ducere
Non ut *rem* nihili: nam quicunque quid horum fecerit,
Mortem illi publicam proponi in urbe.
Ità tibi hæc se habent; & ostendes citò
Generosa num sis, an ex bonis *parentibus* mala.

Is. Quidnam misera, si hæc ita se *habent*, ego

Vio-

τὸν νόμον, καὶ θάψασα τὸν ἀδελφόν. εἰ δὲ γεγράφηται ἢ θάψασα, ἀντὶ τοῦ λύσασα τὸν νόμον, ἢ ἐπιτιθεμένη αὐτόν. 39. Εἰ τά δ' ἐν τούτοις] εἰ ζῶμεν Κρέοντι ἐκείνῳ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 30. Πρὸς χάριν βορᾶς] ἤγουν, ἵνα τις αὐτοῖς βοσκὰν χαρίσηται. ἢ τὸ ὡς πρὸς χάριν, ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς ἡδονάς. 32. Κηρύξαντ' ἔχειν] εἰκότως εἶπε τὸ ἔχειν καὶ οὐκ εἶναι, ἐπειδὴ ἅπαξ κηρύξας, ἴσχε τοῦτο κεκηρυγμένον. 36. Φόνον ἀσεβεῖαι] οὕτω λέγε, ἢ ἀσεβεῖας αὐτὸν φόνον δημοσιεύσει, ἢ ἀσεβεῖσθαι αὐτὸν φόνον δημοσιεύσειν. 39. Εἰ τά δ' ἐν τούτοις] ἤγουν, ἐὰν δ' ἐν τούτοις ἦ, ἤγουν ἐὰν ὕστερος ἐλεύθῃ παρὰ τὸν Κρέοντος, ἢ ἀσεβεῖμαι ἐγὼ πλέον, λύσασα ἂν τὸν ἐδικτὸν, καὶ θάψασα τὸν Πολυνείκην, ἐπεὶ ἦ τὸ λύσασα, ἢ τὸ θάψασα, ἀρκούσῃσι τοῦ τὸ ἀσεβεῖμαι πλέον. καὶ γὰρ τὸ μὴ τοῖς κεκελευσμένοις ὑπείκειν, ἁπλῶς παρὰ ζοῦτόν ἐστιν ἁμαρτάνεσθαι, ὥσπερ ἐκ ἀσεβοῦντι ἐστιν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἢ σεμνότερον, τοῦ μὴ ἀμφιβόλου ἐστὶ, καὶ οὐ σημαῖνον τοῦ ἢ ἔχει, ὥσπερ καὶ ἐντεῦθεν. ὁ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν ὅτι οὐκ ἂν δυναίμεθα ὑπὲρ τὰ ἀφιερωμένα ποιεῖν. τοῦτο δὲ ἂν ἦν εἰ τεθνᾶσι λύσασα ἔθαψα τὸν Πολυνείκην· ὥστε ἐμοὶ καθαιρεῖ ἀδύνατον.

40. Πρω-

Λύσσ' ἂν ἡ θάψασα
Κλυσσ' quæ Tumulo claudit.
ξυνεργάσει πδ

Λύσσ' ἂν ἡ θάψασα προθείμην πλέον; 40
Αν. Εἰ ξυμπονήσεις κ' ξυνεργάσῃ σκόπει.
Ισ. Ποῖόν τι κινδύνευμα; πῆ γνώμης πότ' εἶ;
Αν. Εἰ τὸν νεκρὸν ξυὼ τῇδε κρυφιεῖς χερί.
Ισ. Ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ' ἀπόρρητον πόλει;
Αν. Τὸν γοῦν ἐμὸν κ' τ' σὸν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς, 45
Ἀδελφόν. ἐγὼ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἁλώσομαι.
Ισ. Ω χετλία, Κρέοντ' ἀντειρηκότ';
Αν. Ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν ἐίργειν μέτα.
Ισ. Οἴμοι φρόνησον ὦ κασιγνήτη, πατὴρ
Ὡς νῶν ἀπεχθὴς δυσκλεὴς τ' ἀπώλετο, 50
Πρὸς αὐτοφώρων ἁμπλακημάτων δικλᾶς
Ὀφεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί·
ε πος Ἔπειτα μήτηρ κ' γυνὴ, διπλοῦν πάτ',
Πλεκτᾶσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
δυο Τείτον τ' ἀδελφὼ δύω μιᾷ καθ' ἡμέραν 55

Αὐτο-

40. Προθείμην] ἀντὶ τοῦ ποιήσαιμι. 42. Ποῖόν τι κινδύνευμα] ὁπ τούτου ἤδη τὸ ἦθ⊙. ὥρα, κινδυνεύσομαι καλύσας τὸ ἔργον. τὸ δὲ, Ποῖ γνώμης ποτ' εἶ, ὡς ἀδυνάτους ἐπιχειρήσεις λέγει. 44. Ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ' ἀπόρρητον πόλει;] τ' ἀπηγορευμένον κ' κεκωλυμένον ὑπὸ τ' πόλεως τολμᾷς θάπτειν σύ; 45 Τὸν γοῦν ἐμὸν κ' τὸν σὸν] εἰ μὴ σὺ θέλεις θάπτειν, ἐγὼ τοῦτο ποιήσω μόνη. ἢ οὕτως, κἂν μὴ προαιρεῖῃ αὐτὸν εἶναι σὸν ἀδελφὸν, ἀλλ' ἀλλοτρίοις σωτηρίᾳ τ' συγγενείας, ἐγὼ θάψω τ' ἐμὸν ⊂ σὸν ἀδελφόν. Διδυμ⊙· δέφησιν ὑπὸ τ' ὑπομνημάτων τ' ἐξῆς εἶχον νεοδιῶξ. 47. Ω χετλία Κρέοντος] αἱ ἀνηπλογίαι δῆλαί εἰσιν· ἡ μὲν γὰρ τῷ προάγματι, ἡ δ' τῇ οἰκειότητι ἀκολουθεῖ. 48. Ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τ' ἐμῶν] ὁ μέτεσιν αὐτῷ ἐίργειν με ὑπὸ τ' ἐμῶν. ἢ οὕτως, ὁ μετὴν αὐτῷ τὰ ἡμέτερα βουλεύμασιν εἴργειν. 49 Πατὴρ ὡς νῶν ἀπεχθὴς] τὰς συμφορὰς σκήπτουσι τ' πάντος γένους, κ' πῶς πατὴρ ἀκλεῶς ἀπώλετο. οὐ μέντοι ἀκλεὴς, ἀλλὰ

Violans *legem* vel ſepeliens agam ultra *quod proſit*.

An. An operam ſis collatura *meque* adjutura conſidera.

Iſ. Quodnam *inceptas* facinus audax? quæ tua tandem eſt ſententia?

An. An cadaver *mortui* unà mecum levabis manu.

Iſ. Tune ergò cogitas ſepelire ipſum interdictum civibus?

An. Meum ſcilicet & tuum (licet tu nolis)
Fratrem *ſepeliam*: neque enim unquam proditrix arguar.

Iſ. O miſera prohibente *num* Creonte?

An. At nullum illi jus eſt, ut à meis *me* arceat.

Iſ. Hei mihi! revoca in animum ſoror, pater
Ut nobis periit inviſus, infamiſque,
Propter peccata ſibi deprenſa, duos
Oculos effodiens ſuâ ipſe manu.
Deinde mater *eademque* uxor duplex malum
Plexis ſuſpendiis vitam cum infamiâ ſuſtulit.
Tertiùm verò *quod* fratres duo unâ die

Semet

ἀλλὰ κ᾽ ἀπιχθὴς ἀξ᾽ τ᾽ ἠλιόμβροτον λοιμόν. 51. Πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακε.] αὐτὸς γὰρ ἑαυτὸν ἐφώρασε, ὃ ἔγνω σιωπῶν τῇ μητρί. ἢ ὧν αὐτὸς ἐπόπτης ἐγένετο. ἢ, τ᾽ φανερῶν ὃ πᾶσιν ἐγνωσμένων. 53. Διπλᾶν ἔπος] διπλᾶν ὄνομα ἔχουσι, μήτης τε ὃ γυνή. 54. Ἀρτίαγσιν] ἀγχόναις. Λωβᾶται] ἀφανίζει. ἀπόλλυσι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΚΙΝ. 51. Πρὸς αὐτοφώρων] ἐμφανεστάτων, ὃ ἂν ἐφώρασεν αὐτὸς, ὃ εἰς ἃ ἐφωράθη. 53. Διπλοῦν πάθος] τοῦτο λέγει, ἢ διὰ συνῆλθον ἀμφότερα, τὴν αὐτὴν μητέρα αὐτῶν ὃ γυναῖκα γενέσθαι· ἢ ἐπειδὴ ἀφεθέντων οἱ ὁ πατὴρ αὐτοῦ δυσκλεὴς ἀπώλετο, ὅτε ἦν ἐν πάθος· διπλοῦν δὲ τὸ κ᾽ τὴν μητέρα πεπονθέναι. διπλασία γὰρ ἐντεῦθεν ἡ δυσχέρεια αὐτῶν ἐγένετο. ¶ Σχημ. Τελικ. 50 Ὡς ναῖν σιωπῆσης.

Αὐτοκτενοῦντε τὼ ταλαιπώρω, μόρῳ
Κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χερῖν.
Νῶϊ δ' αὖ μόνα δὴ νῷ λελειμμένα, σκόπει
Ὅσῳ κάκιστ' ὀλώμεθ', εἰ νόμου βίᾳ
Ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν. 60
Ἀλλ' εἰνοεῖν χρὴ τῦτο μὴ, γυναῖχ' ὅτι
Ἔφυμεν ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχούμενα·
Ἔπειτα δ' ὑπ' ἀρχόμεθ' ἐκ κρειασσόνων·
Καὶ ταῦτ' ἀκούειν, κἀπι τῶνδ' ἀλγίονα·
Ἐγὼ μὲν οὖν, αἰτῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς 65
Ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
Τοῖς σὺ τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ
Περισσὰ πράσσειν, οὐκ ἔχει νῦν ὄνησιν.
Αν. Οὔτ' ἂν κελεύσαιμ', οὔτ' ἄν, εἰ θέλοις ἔπι
Πράσσειν, ἐμοῦγ' ἂν ἡδέως ἀρῴης μέτα. 70
Ἀλλ' ἴσθ' ὁποία σοὶ δοκεῖ. κείνου δ' ἐγὼ
θάψω,

58. Μόνα δὴ νῷ λελειμμένα] μηδενὸς δηλονότι ἐπικύρα ὄντος ἡμῖν. 59. Εἰ νόμου βίᾳ ψῆφον τυράννων] εἰ τὴν ἐξουσίαν τὴν σὺν τῷ νόμῳ τῶν τυράννων ἐπομένην παραβαίημεν. τυτέστιν, εἰ τὴν ἐξουσίαν τὴν σὺν τῷ νόμῳ τῶν τυράννων ἐπομένην παραβαίημεν. 60. Κράτη] τὰς βασιλείας. 61. Ἀλλ' εἰνοεῖν χρὴ τῦτο] πρῶτον μὲν ὅτι ἀσθενεῖς ἐσμὲν ἐκ φύσεως, καὶ ὁ γυναῖκες· ἔπειτα καὶ ὑπὸ τῆς τύχης ἀσθενέστερα, καὶ ὁ ἀσθενέστερα. παρὰ τὸ Εὐριπίδειον· γυνὴ γὰρ πᾶσα μὴ φόβου πλέα, Κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον ἵσταται. 64. Κἀπὶ τῷδ' ἀλγίονα] λυπηρότερα. λείπει δὲ τὸ, ὥστε ἀκούειν ταῦτα, καὶ πὶ τούτων χείρονα. 65. Τοὺς ὑπὸ χθονὸς] ἢ τὸ Πολυνείκη, ἢ τοὺς χθονίους δαίμονας. πλεονεκτικῶς δὲ καὶ ὁ περίεστιν· ἐφρόντισε φησὶ γὰρ ὅτι ἀποθανοῦμαι τοῖς κατὰ χθονός. 66. Ξύγγνοιαν ἴσχειν] συγγνώμην ἴσχειν ὅτι βίᾳ πράσσω ταῦτα. 67. Τοῖς σὺ τέλει] τοῖς βασιλεῦσι. Τὸ γὰρ περισσὰ πράσσειν] γνωμολογικῶς ἀπεκάστησεν. τὸ γὰρ πυρὰ δύναμίν τι πράττειν, ἠλίθιον. 69. Οὔτ' ἂν κελεύσαιμ'] τὸ τέλειον, οὔτ' ἂν κελεύσαιμι. τὸ δὲ ἑξῆς, ὅτι,

ὰ

Semet trucidantes miseri, mortem
Sibi invicem intulere mutuis manibus.
Nunc autem *duæ* nos jam reliquæ : considera
Quam pessimè simus perituræ, si lege invitâ
Edictum tyrannorum vel potentiam transgredi-
dimur.
Sed & hoc expendere oportet, feminas
Nos esse naturâ cum viris non certando pares:
Deinde verò quia subditæ sumus superioribus,
Et hæc sunt audienda, & his insuper tristiora.
Ego igitur, (precata manes inferos
Ut veniam concedant, quoniam ad hæc vi cogor)
Magistratus gerentibus parebo : nam
Majora viribus aggredi caret prorsus ratione.
An. Nec ego jusserim, nec si velles adeò
Facere, libenter *ferrem ut* faceres mecum.
Sed esto, qualis tibi placet *esse*. Illum tamen ego
Sepe-

οἱ θέλως προῖτεν ἐμοῦ μέτα, ἡδέως ἂν δράκης. δαιμόνιον δὲ τὸ ἦθος. φησὶν, οὐτέ σι ἀναγκάσω, ἀλλ' οὔτ' ἂν θέλοις, ἡδέως ἀπέχομαί σε τὴν ἐπικουρίαν. 71. Ἀλλ' ἴσθ' ὁποῖά σοι δοκεῖ] γίγνωσκε ὁποῖα σὺ θέλεις, τὸ πείθεσθαι τοῖς τυράννοις· ἢ θαυμάζω γάρ ὁποία κῆ φέλει.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 56. Αὐτοκτονῆσαι] αὐτοὶ ἑαυτοὺς φονεῦσαι ἀπιόντες. ἡ γὰρ κατ' ἀλλήλων ὁρμὴ κατ' ἑαυτῆς ἦν. ἡ γὰρ αὐτῆς φύσεως ἦσαν ἀδελφοὶ τυγχάνοντες. 59. Εἰ νόμῳ βίᾳ] ἢ τῷ ἀεὶ τὸ πιφῦς ἴσον Θ', ἢ τῷ ὀφειλομένῳ παρὰ τῶν οἰκείων πρὸς τοὺς συγγενεῖς γενέσθαι. 66. Ὡς βιάζομαι τάδε] μὴ εἴπῃς τὸ βιάζομαι ἀπὸ τοῦ βιάζει. ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν, ὀνειδίζομαι τόδε, οὕτω ἐ τοῦτο. 67. Τοῖς ἐν τέλει] ἤγουν τοῖς βασιλεῦσι. τέλος γὰρ πάντων ἡ βασιλεία, μεθ' ἣν οὐκ ἐστι περαιτέρω χωρῆσαι. Ἴσέον δὲ ὅτι πάντες οἱ λογιώτατοι τοὺς ἐν τέλει βαίνοντας λέγουσι τοὺς ἀεὶ τὴν βασιλέα. 70. Ἡδέως ὁρᾶς μέ] τοῦτο λέγει, ὅτι ὅτ' ἐγὼ ἔθελον τῶν ἀναγκάσαι σε συνηγωνίσασθαι τῷ ἀδελφῷ, οὔτ' ἂν εἰ θέλοις πρόσεσθαι ὁρᾶς ἂν μετ' ἐμοῦ ἡδέως, ἀλλ' ἀμελῶς κῆ ὡς μὴ προθυμίας· ἢ τὸ ἡδέως πρὸς τὴν Ἀντιγόνην νοητέον, οὕτω, ὁρᾶς ἂν μετ' ἐμοῦ ἐχ' ἡδέως κῆ δεδεικτῶς ἐμοὶ ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην, ὅτι ἡ κατ' ἀρχὰς συμβουλεύσῃ ἐπείθης μοι. ¶ Σχήμ. Τελικ. 67. Τὸ γὰρ πεφυκὸς] γνωμικῶς.

Θάψω, καλόν μοι τοῦτο ποιοῦσῃ θανεῖν.
Φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
Ὅσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος
Ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἐνθάδε.
Ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σοὶ δ' εἰ δοκεῖ,
Τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.
Ισ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα πιοῦμαι· δρᾶν δὲ
Βίᾳ πολιτῶν δρᾶν, ἔφυν ἀμήχανος.
Αν. Σὺ μὲν τάδ' ἂν φροῖς· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
Χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι.
Ισ. Οἴμοι, ταλαίνης ὡς ὑπερδέδοικά σου.
πολμον — σης
Αν. Μή μου προταρβεῖ, τὸν σὸν ἐξόρθου βίον.
Ισ. Ἀλλ' ὦν προδώσεις γε τοῦτο μηδενὶ
Τοὔργον. κρυφῇ δὲ κεὐθε· σιγὰν δ' αὔτως ἐγώ.
Αν. Οἴμοι, καταιδοῦμαι. πολλὸν ἐχθίων ἔσῃ
Leg. μαλλον — Ionicorum est μᾶλλον, ut notavit Bentl. in Malalam — Σιγῶσ'

72. Καλόν μοι τοῦτο ποιοῦσῃ] ἁμαρτάνει τὴν ἀδελφόν. ἀνὴ Ϙ, καλός μοι ἔσται ὁ ὑπὲρ ἀδελφοῦ θανατῶν. τυτίσιν, εὐκλείσατον. 74. Ὅσια πανουργήσασα] δικαίως μὴ πανουργίας ἐγκαταμφθῇ, ὡς αὐτὴ λέγεις. ἐπεὶ προσθεῖπε, τὸ γὰρ προσιοῦσα πράσσειν, οὐκ ἔχει νῦν ἀθῶνα. ἢ ἔστω, ὅσια πανουργήσασα, ἀντὶ Ϙ εὐσεβῶς πάλαι ἐργασαμένη. 75. Τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε] χρυσαῖον κἀ τοῦτο, ἐκ τοῦ καταδήκας σωστέλλειν τὰ μὴ ζῶντα ἐπιδημίας, ὅτι δεῖ εὖ πρᾶξαι, μεμνημένον ἐκείνης Ϙ χρόνου Ϲ ὅτι δεῖ λόγον ὑποσχεῖν κάτω. ἐπιμεληθήσεται ϗ ζῶντα τοῖς πεπραγμένοις οὐκ ἀχρείως, εἰς εὐσέβειαν προτρεπόμενα. 77. Τὰ τῶν Θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε] τὰ παρὰ θεοῖς τίμια ἀτιμάζε. τιμᾶται γὰρ παρὰ θεοῖς καὶ ὅσιον νενόμισται τὸ βάπτειν νεκρὸν, οἷς μᾶλλον δεῖ πείθεσθαι ἢ τοῖς τοῦ Κρέοντος κηρύγμασι. 79. Βίᾳ] ἀντὶ Ϙ βιαίως. 80. Σὺ μὲν τάδ' ἂν φροῖς] σὺ μέντοι ταῦτα προφασίζε. τὰς γὰρ προφάσεις, προσχάσεις ἐκάλεσε. ὡς Ϲ Καλλίμαχος, Ἀρτέμιδι πάσῃσιν ἐπὶ προσχάσῃσιν ἐφοίτα, ἐν τῷ τείτῳ τῶν αἰτίων. ἢ, σὺ ζῶντα προσάλλε. ἢ, σὺ μὲν τούτοις ἂν σαυτὸν σκιπάζοις. Ἐγὼ δὲ δὴ τάφον χώσω']

Sepeliam. pulchrum mihi hoc facienti mori.
Chara cum illo jacebo, cum *illo* charo,
Ubi hæc pia fecero facinora, nam longius eſt tempus
Quo me inferis placere oportet, quam his ſuperis.
Ibi enim ſemper jacebo : tibi vero ſi videtur,
Quæ magni apud Deos pretii, nihili pende.
Iſ. Ego verò non nihili facio : ſed hoc
Invitis civibus facere, nullâ valeo ratione.
An. Tu quidem iſta prætendito; ego vero jam tumulum
Egeſtura fratri chariſſimo proficiſcar.
Iſ. Hei mihi, miſeræ quantoperè timeo tibi.
An. Ne mei causâ metuas, tuæ conſule vitæ.
Iſ. Atqui hoc indicaveris utique nemini
Facinus. ſed clam cela; ſimulque pariter ego *celabo.*
An. Hei mihi, palam eloquitor. multo inviſior eris

Tacens,

σιον] τοῦτο ἤδη τὸ προθυμίας αὐξητικόν. 82. Οἴμοι, παλαίτης] φιλόστοργον δὲ ταύτης τὸ ἦθος, ἀλλ' οὐ λαοῖς. δέδοικεν ὃν μὴ τοῦτο τῇ ἀδελφῇ, μὴ ἀναθοῦ τοῦ προσπαθῶς. 83. Πότμον] γραφίτην βίον. 86. Οἴμοι, κρύπτωδε] ἀλλὰ τοῦτο δηλοῖ ὅτι, ἐφ' οἷς ποιῶ, ἀγάλλομαι. πᾶσιν ὃν ἀπαίσιόν αὐτό. ἅμα δὲ μὴ ἐφυβρίζει ὃν οἷς δοκεῖ αὐτὴ προχαρίζεσθαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 73. Φίλη μετ' αὐτῆς] τοῦτο ὅτως εἶπας, κείσομαι μετ' αὐτῆς φίλη μὴ φίλη. 74. Ὅσια πανυργήσασ'] ἐκόντως εἶπε τοῦτο. λάθρα γὰρ μὴ πανυργίας ἔμελλε τιμᾶν ζῶσιν ποιήσειν. Ἐπεὶ πλείων χρόνος] ἰσέον ὅτι ὅτως ἴδιόν ἐστιν, ἐπεὶ ὁ χρόνος ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, πλείων ἐστὶν ἢ ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς ἐνθάδε. νῦν δ' οὐ συμπέκριται τὸν χρόνον πρὸς τὸν χρόνον, ἀλλ' ἀνομοιογενῶς σύγκρισιν ἐποίησε χρόνου καὶ προσώπου, λέγων, πλείων χρόνος τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων. 84. Ἀλλ' ἐπὶ προμηνύσεις] ἰσέον ὅτι οὐ μόνον τὰ ἐυκτικὰ ἐστιν ὅτε προστακτικῶν δύναμιν ἔχοντα εὕρηται, ἀλλὰ καὶ ὁριστικὰ ῥήματα ἐπὶ μέλλοντος, ὡς ἐπὶ κρύψω. εὕροις ἂν καὶ ἄλλαχοῦ, εἰ ζητοίης.

88. Θερμὸν

Σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.

Ισ. Θερμὸν μὲν ὄντ' ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

Αν. Ἀλλ' οἷσ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρή.

Ισ. Εἰ γ' ἐμοὶ δοκοῦσά γ'. ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾷς.

Αν. Οὐκοῦν ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.

Ισ. Ἀρχὴν δὲ θηρᾶν γ' οὐ πρέπει τἀμήχανα.

Αν. Εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθρὰν μὲν ἕξ ἐμοῦ,

Ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι φανήσει δίκῃ.

Ἀλλ' ἔα με καὶ τὸν ἐξ ἐμοῦ δεινὸν λιβυλίαν

Παθεῖν ὅ δεινὸν τοῦτο. πείσομαι γὰρ οὐ

Τοσοῦτον ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

Ισ. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στεῖχε. τοῦτο δ' ἴσθ', ὅτι

Ἄνους μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ α'.

Χο. Ἀκτὶς ἀελίου, ὃ κάλ-

λιστον ἐπ' ἀπτύλῳ φανὲν

Θήβᾳ

88. Θερμὸν ἐπὶ ψυχροῖσι] ἐπὶ ἀδυνάτοις νουτιθῇ, ἢ ἐπὶ ἀηδέσι πίστιν τοῦ ψυχοῦ. 89. Οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρὴ] τῇ τῶν ἐσῶν ἐσίᾳ, ἀφ' ὧν τὸ θάπτειν τὸν νεκρὸν, καὶ μάλιστα ἀδελφόν. 90. Εἰ δ' δυνήσῃ γ'. ἀλλ' ἁμα.] ἀλ δ' δυνήσῃ ἀρίστου. ἀλλ' ἀμηχάνων καὶ ἀδυνάτων ἐρᾷς. 91. Οὐκοῦν ὅταν δὴ μὴ σθένω] ὅταν ἀδυνατήσω, τότε πεύσομαι· νῦν δὲ ἀνυγκαῖόν ἐστι πρᾶξαι. 92. Ἀρχὴν δ' θηρᾶν] ἀδὲ ἐπιβάλλειν τοῖς ἀμηχάνοις καλόν ἐστι. 94. Προσπείσῃ δίκῃ] ἐστὶ δ' δικαίως. ὡς καὶ ἡμεῖς ἐπὶ φαύλῳ σὸ τῇ συνηθείᾳ. ἢ ὁ αὐτὸς, δ' δίκῃ ἐστὶν ὃ ἢ ὅτος, αὐτὸς τῷ τῇ δίκῃ ἐστὶ χθονίᾳ, ἐ τῷ θανόντι δυσμενὴς ἔσῃ. καλῶς δ' τὸ πείσῃ, ἵνα τῷ μὴ θάπτοντι αὐτὴ ἀσεβοντι συμφόρων ἡμεῖς αἰτίαν σχῶμεν. 96. Πείσομαι γὰρ ὡ τοσοῦτον ἀδύ] οὐδὲν δεινὸν (φησὶ) πείσομαι, ὅπερ με τὸ τυραννικὸν δ' καλῶς θανάτου ἀποτρέψει. ἀντὶ δ', ἐάν τις τολμῶν τοιοῦτο πείσομαι ὥστε μὴ οὐ καλῶς ἀποθανεῖν. 99. Ἄνους μὲν ἔρχῃ] αὐτὸς τῶς μὲν καὶ φιλοκινδύνως πράττεις, εἰκοτικῶς δ' τῇ θανόντι. 100. Ἀκτὶς

ἀελίου

Tacens, niſi omnibus hæc prædicaveris.

Iſ. Calidum in frigidis *rebus* cor habes.

An. At novi *me* placere queis maximè me placere oportet.

Iſ. Si *tu* quidem poſſis; ſed majora viribus affectas.

An. Proinde, quum non amplius valeo, quieſcam.

Iſ. Omnino autem venari impoſſibilia non decet.

An. Si hæc loqui perrexeris, à me quidem odio habeberis,

Et inimica mortuo *fratri* meritò cenſebere.

At ſine me & meam temeritatem

Hæc acerba perpeti, patiar enim

Nihil adeò malum, ut non honeſtè moriar.

Iſ. At ſi tibi videtur, ito. hoc autem ſcias, te

Stultam quidem ire, ſed amicis probè amicam.

ANTISTROPHICA. STROPHE 1.

Cho. O radius ſolis, pulcherrima

Omnium (quæ prius Thebis

Afful-

τὴς ἀιλέυ] σιωόδ☉ τινῶν Θηβαίων χορύτων, ἐξ ὧν ὁ χορὸς σιωίσηκε. μιτέπεμπται ἢ οἱ κρίοντ☉ γεγονῆσθαι. ἐπεὶ γὰ τὰς ἀσφάσεις τ̃ ἐισόδ☉ τ̃ χορῶν παῖδας εἶναι δεῖ. γὰ ἐπειδὴ κατωρθάκασι τῇ ἀσπιραίᾳ ϕηβαῖοι, γὰ οἱ ἄλλοι πάντες τ̃ Ἀργείων ἀνήρηνται, εἰκότως ἀδειαρεῖς εἰσι γὰ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐχαριστοῦσιν. ὁ ἢ λόγ☉, ὦ φίλη ἡμέρα πυρὶ τὰς ἀσθάτους ἡμέρας ἡμῖν φανεῖσα. Τὸ κάλλιστον ἐπιπεπύλω] τὸ τε, ἀσὶς τὸ φανὲν. τὸ ἢ ἐξῆς, ὦ τ̃ ἀκτῖν☉ ἢ ἡλίᾳ φῶς, τὸ φανὲν ἡμῖν κάλλιστον τ̃ ἀσοτέρων ἡμερῶν. τοῦτο γὰ ἀσοσληπτέον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 87. Σιγῶσ' ἐὰν μὴ πᾶσι] τὸ σιγῶσι ἔτω λέγε, πολλὸν γὰ κ̃ πολὺ ἴσῃ γὰ ὑπάρξεις ἐχθίων ἐμοὶ, ἐὰν μὴ κηρύξῃς τάδε πᾶσι σιγῶσι. ἤγνω, πλέον ἀχθεσθήσομαί σοι εἰ σιγήσεις, ἢ οὐ πᾶσι κηρύξεις. 101. Φανὲν Θήβας] δέον ἔτως εἰπεῖν, ἡ φανεῖσα κάλλιστον φῶς, ἀσὶς τὸ φῶς ἴτζιψι τὴν σιώπιξιν, τὸ φανὲν κάλλιστον φῶς εἰπών. γὰ ἴσιν ὅμοιον τῷ πυρὶ τῇ βαρβαρομυσαχίᾳ,—ξύλινον μόρον ἐξευρόντες, ἵν' πυρίδω κάλέκσιν. ἰσέον δ' ὅτι τὸ ἀκτὶς, ἐὰ γ μικρὸν τῷ κανόνι ἐφῆπται, ἀλλ' ὁτανοῦν βραχύ ἐσιν, ὡς ὐκ ἢ κάλλ τῆς ἀκτινοφῆς ἐσὶ μαθεῖν. γ, οἶμαι, ἀφὰ τὸ ἐπὶ κλῆσιν

Θήβας τῶν πρεσβυτέρων φάος,
Ἐφάνθης ποτ', ὦ χρυσέας
Ἀμέρας βλέφαρον,
Διρκαίων ὕπερ ῥείθρων μολοῦσα,
Τὸν λεύκασπιν ἀργόθεν πρὶν
Φῶτα βάντα πανσαγίᾳ,
Φυγάδα πρόδρομον, ὀξυτόρῳ
Κινήσασα χαλινῷ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Οἳ ἐφ' ἁμετέρᾳ γᾷ Πολυνείκης
Ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
Ὀξέα κλάζων αἰετὸς ἐς γᾶν
Ὡς, ὑπερέπτα,
Λευκῆς χιόνος πέρυγι τεγανὸς
Πολλῶν

κλητικῆς σώζωνται λαμβάνεσθαι, συγκλίνεται. ἡ γὰρ κλητικὴ ποτὲ μὲν τὸν ἴσον χρόνον ἔχει τῇ εὐθείας αὐτῆς, ποτὲ δὲ ἐλάττονα. ¶ Σχήμ. Τελικ. 95. Ἀλλ' εἰα] συνίζησις.

103. Ὠχρυσέας ἀμέρας] ὦ ἀκτὶς τῆς ἡμέρας ὀφθαλμός. ὁ γὰρ ἥλιος, ὦ καλλίστη ἡμέρα, ἐφάνης ἐν Θήβαις, βάλλων τὸν ἀργολικὸν στρατὸν τὸν λεύκασπιν, πανσαγίᾳ, τουτέστι πάσῃ σάγῃ καὶ σκευῇ χρησάμενον, ὀξυτόρῳ κινήσασα χαλινῷ φυγάδα. 105. Διρκαίων ὕπερ] δίρκη κρήνη καὶ ποταμὸς Θηβῶν. 107. Λεύκασπιν] καὶ Εὐριπίδης, Λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν. 108. Πανσαγίᾳ] σὺν πανοπλίᾳ. ἤτοι δὲ τὸν Ἄδραστόν φησιν, ἢ ἐφ' ἑνὸς τὸ πλῆθος δηλοῖ. 109. Πρόδρομον] ὑπὲρ τὸ δίον δραμόντα ἀφ' τῶν φυγῶν. 110. Κινήσασα χαλινῷ] οἷον παρασκευάσασα τὸν χαλινὸν μὴ ταχέως ἐφάψασθαι ἀφ' τὴν ὀξυτέραν φυγήν. 111. Οἳ ἐφ' ἁμετέρᾳ γᾷ] ὅτινα στρατὸν Ἀργείων ἐξ ἀμφιλόγων νεικέων ἀρθεὶς ἦγεν ὁ Πολυνείκης· εἶον ἀμφιλογίας χρησάμενος πρὸς τὸν ἀδελφόν. ἀφ' βραχέων δὲ ἔπειν αὐτὸ,

ὡς

Affulſerunt ſeptiportis) Lux,
Apparuiſti tandem O Aureæ
Diei oculus
Dircæa ſuper
Fluenta incedens,
Apparuiſti, ſed priùs albo fulgentem clypeo ab Argis
Virum egreſſum cum omni bellico apparatu
Repuliſti fugitivum, & propere
Currentem celeri fræno.

ANAPÆSTI.

Quem noſtram in terram Polynices
Motus jurgiis ambiguis
(Acutùm clangens velut
Aquila ſupra volat arva)
Niveâ tectus alâ
Multis

ὡς γνωρίμως οὔσης τ῀ ἀνθρίσεως. 112. Ἀρθεὶς] ἐπαρθεὶς εἰς θυμὸν κ᾽ παροξυνθείς. Νεικέων ἀμφιλόγων] ἢ τ῀ ἀμφισβητησίμων, ἢ τ῀ ἀμφιβολίας ἐμποιούντων. 113. Αἰετὸς εἰς γᾶν ὡς] τὸ ἐξῆς, ὡς αἰετός. 115. Λευκῆς χιόνος πτέρυγι] ὡς ὑπὸ χιόνος οὔσῃ πτέρυγι. ὑπὸ δὲ λευκοπάτης. Σπειρασὸς] ἐσπειρασμένος λευκοῖς ὅπλοις. ἀλληγορικῶς δὲ τοῦτό φησιν, ὡς ἐπὶ αἰετοῦ. δηλοῖ δ᾽ ὅτι λευκάσπις ἦν ὁ τ῀ Ἀργείων στρατός. λείπει δὲ τὸ ὡς ἵν᾽ ᾖ, ὡς χιόνος. τὸ δὲ πτέρυγι μεταφορικῶς ἐπὶ τ῀ ὅπλων ἐλαφρᾶς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 111. Ὃν ἐφ᾽ ἡμετέρᾳ γᾷ] δέον ἦτων ἐπῆλθεν, ὃν ἐφ᾽ ἡμετέρᾳ γᾷ ἦγαγε Πολυνείκης, ὁ δ᾽ αἰτὸς αὐτὸν παρεικάσας, ὡς τοῦτο κ᾽ τῷ συμπαθεῖν ἐπιφέρειν. αἰτοῦ γάρ ἐστι τὸ ὑπερίπταμαι. τὸ δ᾽ ὃν ἐφ᾽ ἡμετέρᾳ γᾷ, ἀσυμπτωτον εἶπεν. Διὰ τοῦτο κ᾽ τὸ εἰς γᾶν πάλιν τίθεικεν. ἐκπλήττως δ᾽ τοὺς ἀετοὺς παρείκασε πτέρυγι. σχῆμα γὰρ πτέρυγων ἐπέχουσι τῇ φέρονται. ἐπήρσι δ᾽ τῷ τροπῇ. αἰτοῦ γὰρ αἱ πτέρυγες. παράδειγμα δ᾽ τοῦ ὃν ἐφ᾽ ἡμετέρᾳ γᾷ, τοῦτο παρὰ Θουκυδίδῃ, Τῶν δ᾽ Ἀθηναίων ἔτυχε γὰρ πρεσβεία παρόντων ἐν τῇ Λακεδαίμονι ἔτι ἄλλων παρόντα, κ᾽ ὡς ἤκουσαν τ῀ λόγων, ἔδοξεν αὐτοῖς παραυτίκα εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους εἶναι. ἔστι οὖν τὸ τ῀ Ἀθηναίων ἀγανακτοῦντος.

Πολλῶν μεθ' ὅπλων,
Ξυὼ θ' ἱπποκόμοις κορύθεσι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων φονί-
αισιν ἀμφιχανὼν κύκλῳ
Λόγχας ἐπάπυλον τόμα
Ἕδα, φρίν ποθ' ἁμετέρων
Αἱμάτων γέυσι
Πλησθῇ τε, καὶ
Στεφάνωμα πύργων
Πλαχάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν.
Τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη
Πάταγος Ἄρεος ἀντιπάλῳ
Δυσχείρωμα δράκοντι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ζεὺς δὲ μεγάλης γλώσσης κόμπους
σθένων Ὑβριστὰς ἐχθαίρει· καὶ σφας εἰσιδὼν
Πολλῷ

118. Στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων] ὡς αὐτὸς Πολυνείκης κυκλώσας τὰς Θήβας, τοῖς δὲ φόνων ἱρώσας λόγχας ἀμφιχανὼν Ἕδα. ἐπίμετρος δὲ τῇ μεταφορᾷ. 121. Ἕδα] ἀντὶ τοῦ πόθη. 122. Αἱμάτων γέυσι] παρήλλαξε τὸ ἔτυμον, διὰ χείλη δὲ αὐτῶν γλῶσσαν εἶπεν. 125. Πλαχάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν] τὰ ὰ τὰ πόλεις ἐγειρόμενον. ἢ τὰ πύργων τοῖς τεῖχος πάσχουσι. 128. Δυσχείρωμα δράκοντι] ἐπεὶ ὁ δράκων ἐξ Ἄρεως ἦν Τιλφώσης Ἐρινύος. ἀπὸ ἧς δὲ δράκοντος τοὺς Θηβαίους δηλοῖ, ἐπεὶ δρακοντογενεῖς ἦσαν. ὁ δὲ λόγος, ὅτι τοῦ πάππου "Ἄρεως ἀδικηθεὶς πεζὸς ὢν τὸν δὲ αὐτῶν ἐπάθη. τοιγαροῦν ἐκπέμπουσιν καὶ πεζὸν αὐτῶν διδύμους πυρίκνιον· ἀπὸ δὲ ἀντιπάλου δράκοντος, ὃς ἐποίησεν αὐτὸν τὸ δράκοντα

Multis cum armis
Comantibusque galeis *adduxit.*

ANTISTROPHE 1.

Stans vero supra ædes cruentis
Inhians undique hastis
Circa septem portarum ora,
Abiit priusquam nostro
Sanguine malas
Satiaretque, &
Minas turrium
Piceus Vulcanus corriperet:
Tantus à tergo incumbens
Strepitus Martis adversario,
Imparem reddidit Draconi.

ANAPÆSTI.

Jupiter enim superbæ linguæ grandia verba
Impensè odit, & eos intuitus
Multo

δρακοντα δυσχερῶς χειρωθῆναι, πολέμιον δὲ ζῶον ἐστὶν ὁ δράκων τοῖς τὰ αὐτὸν, ὡς φησι Νίκανδρος. τῷ δὲ ἀντιπάλῳ δράκοντι, ἀντὶ τοῦ τῷ δὲ ἀντιπάλῳ δράκοντος, ὡς, Ἀχιλλῆι δαμασθείς. ἢ ὅτως, τῷ ἀντιπάλῳ δράκοντι τοσαύτη μάχη συνεστώτι, ἢ ἐποίησεν αὐτὸν μὴ δυνάσθαι ὑμᾶς χειρώσασθαι, ἵνα δράκοντα λέγῃ τὸν Ἀργείων στρατὸν, ὡς φυματηφόρον ἢ τὸν Πολυνείκη, ὡς αὐτὸν Θηβαῖον ὄντα. 129. Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης] τοῦτο κοινὸν, ὡς πάντων τῶν Ἑλλήνων μεγαλαυχουμένων, ἢ ἰδίως τοῦ Καπανέως. τὰ γὰρ ἑξῆς εἰς αὐτὸν μόνον τείνει.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 122. Αἱμάτων ῥύσει] ἰσέον ὅτι τοῖς τὸ αὐτὸς εἶπε τὸ ῥύσει. καὶ τὸ σῖμα δ' αὐτῷ ἱππόπυλον εἶπεν, διὰ τὸ ἄστυ ἱππαπύλιον ὄντος· ἢ διότι ἱππᾶ στρατηγῶν ἐπολέμουν αὐτό. τινὲς δὲ τὸ ἱππόπυλον σῖμα τοῖς τὸ ἄστυ νοοῦσι, τὸ ἱππικὰς πύλας καὶ σήματα ἔχον. 129. Ζεὺς γὰρ μεγάλης] αὕτη ἡ κατασκευὴ ἐστὶ τοῖς τὸ ἴσα. τὸ δὲ, ἐμοῦ ἀμφὶ νῶτ' ἐπιζῆ ἴσως τῷ δράκοντι, ἀφ' ἑαυτοῦ.

Πολλῷ ῥεύματι θερσιαζομένους
Χρυσᾶ καναχῆς ὑπερόπλας,
Παλτῷ ῥιπεῖ πυρὶ, Βαλκίδων
Ἐπ' ἄκρων ἤδη
Νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι. 135

ΣΤΡΟΦΗ β'.

Ἀντίτυπος δ' ἐπὶ γᾶν
Πέσε ταναλωτείς
Πυρφόρος, ὡς τότε
Μαινομένᾳ ξυνὸ ὁρμᾷ
Βακχεύων ἐπέπνει 140
Ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
Εἶχε δ' ἄλλη τὰδ' ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις
Ἐπενώμα τυφελίζων

Μέγας

132. Χρυσᾶ καν. ὑπ.] ἐ τὴν δ' χρυσᾶ φαντασίαν ὑπροικονόμησε τῇ ἰδίᾳ ὑπερβολῇ. ὑπερβάλλεται γάρ π ὁ χρυσός. οἱ δὲ φασι λείπειν τὴν, μετὰ, ἵν' ᾖ ἄτω; κῇ ἰδίων αὐτὸς θερσιαζομένους μὴ χρυσᾶ ἐ καναχῆς κῇ ὑπερβολῆς, οὐκ ἠνέχετο, ἀλλ' ἐκμίσησε τῷ κόμπῳ αὐτῶν. ἀεὶ γὰ τὰς κόμπους τ μεγάλης γλώσσης ὑπερβαίρει. 133. Παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ] τῷ κεραυνῷ τῷ ἀνωθεν παλθέντι. Βαλκίδων] μεταφορικῶς εἴρηται ἀπὸ τ ὁρμίων. ἀντὶ τ κρηπίδων ἢ τείχους. 135. Ἀλαλάξαι] παιωνίσαι. ἀλάλαγμα δὲ ἐστι ἐπινίκιος ᾠδή. 136. Ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾶν πίσε] ἐς ἀντίτυπον δὲ (φησὶ) πτῶμα ἔπεσε, βληθεὶς ἄνωθεν κάτω, ὐχὶ πλάγιος. τὸ γ ἀντίτυπος οὐκ ἀπὸ δ τύπτω ἀλλ' ἀπὸ δ τύψαι σωτίθεται. αὐτὸς μὲν γὰ τὴν ἄνω φορὰν ἰδίωκεν, ὁ δ κεραυνὸς τὴν κάτω. ἀπὸ δ ταναλωτείς σημαίνει τὸ βληθεὶς, μαρτυρεῖ κ' Ἀνακρέων, Μιλτοφύλλῳ δαίφρα χλωρᾷ τ' ἰλυᾷ ζωγλύζει. Ἄλλως. ἄνωθεν τυπτεὶς ὑπὸ δ κεραυνῦ, κάτωθεν δὲ ὑπὸ τ γῆς, ὑπὸ τ κεραυνὸν ῥυόμενος· ὅθ' τὸν Ταντάλῳ ἡ Σίπυλος ἐπικατεγράφη. 138. Πυρφόρος] πῦρ φέρων ἐν αὐτῷ. ὁ πῦρ τοῖς τείχεσι προστίθεις, ἢ πεπυρακτωμένος ὑπὸ τ κεραυνῦ. 139. Μαινομένᾳ ξυνὸ ὁρμᾷ] ὡς ἐπὶ τυφῶνος κῇ κατα-

Multo cum impetu irruentes,
Et auri clamore elatis vultibus,
Vibrato præcipitat fulmine, mœnibus
In ſummis jam
Victoriâ parantem gloriari.

STROPHE 2.

At repulſus ille ignifer *Capaneus* in terram
Cecidit quaſſatus
Fulmine, qui tunc
Furioſo impetu
Debacchans afflavit *urbem*
Turbine ventorum infeſtiſſimorum:
Hac ex parte hæc ſic ſe habebant, illâ alios
Invaſit disjiciens

Magnus

κατεμαιόωδες πνεύματος, ἐπίπτει τὴν πόλιν μπαῖς ἀνίμων. 140. Βακχεύων] σὺν θυσιῶν, καὶ μέγα φυσῶν, καὶ πτέων ὀργιῶ ὡς τὸ Μιναίδες, Ἀλλὰ καὶ πν. * * * 142. Εἶχε δ' ἄλλος] τὸ εἶχεν, οὐκ ἐπὶ ἐπὶ τοῦ Καπανέως. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἄρεως. ὅτι Ἄρης βοηθῶν ἡμῖν, πυκναχῶς τροπὰς ἐποιεῖτο τῶν πολεμίων· τοῦτο δέ φησιν ὡς ἐπ' ἴλεγεν, ἀδ' εἰς τόπος ἀπήλλακτο βιαιοχῆς, ἀλλὰ πανταχῆ ὁμοίως ἐξεφλέγετο ὁ πόλεμος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 132. Χρυσοῦ καναχῆς] τοῦτο ἢ ὡς τὸ πολλῷ ῥύμῃ σωκαπτέον, ἤτως, σὺν πολλῷ ῥύματι καναχῆς καὶ κτύπῳ χρυσοῦ ὡσεσιεχομένης, ἤγουν μετὰ μεγάλης καὶ πλουσίας παρασκευῆς. ἢ ὡς τὸ ὑπερεπτίας, οὕτως, ὑπερφρονοῦς χρυσοῦ καναχῆς. ἤτοι χρυσοῦ περιφερικῶς τοῦτ' ἔστιν ὑπὸ χρυσὶν σεσυρτεμένης, ἀφ' ὅτι ἐστὶν ὁ χρυσὸς αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν σύναρος· (πῶς γάρ, ἄψυχος ὕλη ὤσα;) ἀλλ' ὅτι τοὺς ἔχοντας ποιεῖ τοιούτους. ἰσέον δ' ὅτι Δέκα πύλας ἐκ Ἀργείας ὡς φησιν ἐπῶν, ὡς τὸ Καπανέα τὸν λόγον ἔτρεψεν. ὅτος γὰρ κεκραύγωται. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ παρὰ Θουκυδίδῃ. ἐκεῖνος γὰρ ὡσεὶ τὸ Ἀθηναίων νεῶν τὸν λόγον ποιούμενος, ἔτρεψε τὸν λόγον ὡς τοὺς αὐτῶν στρατηγούς. Ἐν ᾗ αἱ Ἀθηναῖαι νῆες παραγρυμμέναι ταῖς Κερκυραίοις, εἴποι πόζοιντο, φόβον μὲν παρεῖχον, μάχης δ' οὐκ ἦρχον ἀθρόοις οἱ στρατηγοὶ τῶν ὡσθήναι τοῦ Ἀθηναίων. βαλοῖς ἂν καὶ ἀφιτηρία, ἡ ἀρχὴ τοῦ ὁρμᾶν· σύναρθα ἂν βαλοῖδιν λέγει τὰ τείχη, ἐφ' ὧν παρὰ μικρὸν ἂν ἐπιβὰς Καπανεύς, εἰ μὴ κεραυνῷ ἐπεσχέθη, ἐμιλλᾶτο ὁραμεῖσθαι ὡς πᾶσιν τὴν πόλιν νικητὴς αὐτῆς.

144. Δεξιά-

Μέγας Ἄρης δεξιόσειρος.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἐπὰ λοχαγὸ δ' ἐπὰ πύλας
Ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους, ἔλιπον
Ζιὼ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη.
Πλὴν τοῖν συγγροῖν, ὦ πατρὸς ἑνὸς
Μητρός τε μιᾶς φώτε, καθ' αὐτοῖν
Δικραταῖς λόγχας σήσαντ' ἔχετον
Κοινῷ θανάτῳ μέρος ἄμφω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Ἀλλὰ γὰ μεγαλώ-
νυμος ἦλθε νίκα,
Τᾷ πολυαρμάτῳ
Ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ.
Ἐκ μὲν δὴ πολέμων
Τῶν νῦν θέσθαι λησμοσύνᾳ.

θεσθαι

Θεῶν

144. Δεξιόσειρος] κ) τὸ δεξιὸν φερόμενος κέρας. ἡ ὁ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν εἰς τοῖς ἅρμασι πρασσομένων. ὅ ἐστι, δεξιὸς Ἄρης ἡμῖν γενόμενος ὁ κραυνὸς, ὁ ἀγαθὸς ἡμῖν φανείς. ἐὰν δὲ ἡ δεξιοχειρος, ἀντὶ τοῦ γενναῖος ὁ πολεμόδεξιος. Ἄλκως. δεξιόσειρος, ὁ γενναῖος. οἱ γὰ ἰσχυροὶ ἵπποι εἰς τὴν δεξιὰν σειρὰν ζεύγνυνται τοῦ ἅρματος. 147. Ζιὼ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη] ὅ ἐστι τὰ ὅπλα ἀπύσαλον, 148. Πλὴν τοῖν συγγροῖν] συγγενῶν φησὶ τῶν ἀτυχῶν, οἱ τοιοῦτοι γὰ ἀεὶ συγγενεῖς καθεστήκασιν· οὗτοι δὲ (φησὶν) ἀλληλοκτονηθέντες ἐδίκρεμαν τὴν νίκην, ὥστε τοῦ νικηθέντος ἀνατεθῆναι τὰ ὅπλα. 149. Καθ' αὐτοῖν] ἀντὶ τοῦ κατ' ἀλλήλων. 150. Δικραταῖς λόγχας] ἀμφοτέραις ἠκονημένας. ἢ ὅτε ἀλλήλοις ἀπέκτειναν, κ) ἡ ἑκατέρα λόγχη ὅλη εἰς αὐτοὺς ἀπεπέμφθη, ἀλλ' ἑκάτερος τοῦ ἑτέρου. 152. Ἀ μεγαλώνυμος] ἡ μεγάλως εὐκλεοῦσα δόξαις. 155. Ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ] ἀντὶ τοῦ, ἴσον αὐτῇ χαρεῖσα, ὡς ἀντίδικος θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἴσον ἐφίλει τὴν νίκην, κ) ἡ νίκη αὐτὴν ἀντι-

Magnus Mars dextrum moderans agmen.

ANAPÆSTI.

Nam ſeptem duces ad ſeptem portas
Locati pares in pares, reliquerunt
Fugatori Jovi ferrea ſpolia:
Præter miſeros illos, qui patre uno
Matreque unâ nati in ſe
Utrinque victrices haſtas dirigentes
Communis Mortis ambo perceperunt partem.

ANTISTROPHE 2.

At enim celebris
Victoria venit,
Curribus inſigni
Gratificans invicem Thebæ.
Ergo jam bellorum
Præſentium indicite oblivionem:

Deo-

ἀντιφίλησι. ὡς δὲ χαίρουσαν γὰρ αὐτῷ καὶ αὐτὴ χαρεῖσα ἦλθεν. ἢ, ἀντὶ τοῦ κακῶν χαρεῖσα. 156. Ἐκ μὲν δὴ πολέμων] πάνυ πιθανῶς τὰ τοῦ ἰαχῆς. ἐπιμνησθέντες γὰρ δυσχερῶν, πάλιν ἐπὶ τὰ καταρχὰς εὐφημεῖν τρέπονται.

ΣΚΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 142. Εἶχε σ' ἄλλη τύδε] ἦγεν, τὰ πραγμάτα ἢ τύδε ἰῶ ἀλλοτρόπως ἔχοντα, ἃ τότε σωιζόμενον. ἡμᾶς γὰρ ὠφελεῖν κακοῖς βουλόμενοι, αὐτοὶ τούτοις ἐσώσαμεν. ἄλλα γὰρ κακὰ ἐπ' ἄλλοις κακοῖς δηλονότι ἐπινώμα καὶ ἐπέφερε χαράσσων τὰ πράγματα ὁ Ἄρης. ὅτως ἂν χρὴ γράφειν, ἄλλη κ' ἐπ' ἄλλοις, (ὡς κ' ἐν τινὶ τῶν παλαιῶν βιβλίων εὕρηται) ἐ ὕτω συντίσσῃ ὡς εἴρηται. 144. Ἄρης δεξ.] τοῦτο εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ δεξιοῦ πρὸς τὸ ἅρμα ἵππου. 147. Ζεὺι πρόπαμπι] ἦγεν τὸ πρόπην αὐτῶν ποιήσαντι Διΐ. ἡμεῖς γὰρ σκυλεύσαντες αὐτοὺς, ἀνεθήκαμεν τῷ ὅπλα αὐτῶν αὐτῷ. εἰκότως δὲ τὰ αὐτῶν ὅπλα τέλη ἐκάλεσεν. ὥσπερ γὰρ ἀναγκαίως ἐ ὀφειλομένως τὰ τέλη διδόντες, οὕτω κ' αὐτοὶ λέγ' τὸ ἄξιοι εἶναι δίκην διδόναι τοῦ μεγαλαυχίας, ὥσπερ ἐχρεώστουν τὰ αὐτῶν ὅπλα τοῖς θεοῖς ἀναθεῖναι. 148. Πλὴν τοῖν ζυγροῖν] ἤτοι γὰρ εἰ ἐ ἀπέθανον, ἀλλὰ διότι ἠδυνήθη αὐτῶν ἡ νίκη διὰ τοῦτο οὐκ ἀνετέθη τὰ ὅπλα αὐτῶν τοῖς θεοῖς. 157. Τῶν νῦν θεοῖς] ἦγεν ἐκθεῖσθε ἐ ποιήσαντι λησμοσύνῃν τοῦ πολέμων τοῦ νεῦν. σώσαντι ἢ τὸ οὐκ πρὸς τὸ θεοῖς.

χοροῖσι Θεῶν δὲ ναοὺς χορεῖς παννύχοις πάν-
Θήβας δ' τας ἐπέλθωμεν· ὁ Θήβας
Δ' ἐλελίχθων Βακχεῖος ἄρχοι. 160

ΑΝΑΠΑΙΣΤΙ.

Ἀλλ' ὅδε γὰ δὴ βασιλεὺς χώρας
Τῆσδε Ἀρ- Κρέων ὁ Μενοικέως, νεοχμὸς
Νεαραῖσι Θεῶν ὑπὸ συντυχίαις
Χωρεῖ, τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσσων·
Ὅτι σύγκλητον τιῶδε γερόντων 165
Προὔθετο λέσχην,
Κοινῷ κηρύγματι πέμψας.

159. Θήβας δ' ἐλελίζων] ἐξάρχει δὲ ὁ Διόνυσος ὁ ὑὸς Θήβας ἐλελίζων ἐκ κινῶν τῆς Βακχείας. Ἄλλως. ὁ Θήβας δ' ἐλελίχθων Βακχεῖος, ὁ κινησίχθων. ἐλελίχθονα δὲ τὸν Διόνυσον φησὶ διὰ τὰς ἐκ τῆς Βακχείας κινήσεις. ἢ τὸν τιὼ γῆν σείοντα ἐκ ἀναβακχεύοντα τῆς χορείας. ὁ δὲ νῦς, ὁ Θήβας Βακχεῖος. ὁ θηβαγενὴς Διόνυσος, ὁ τ' Θήβης πολίτης, ὁ ἐλελίχθων, ἄρχοι τ' χορείας. 161. Ἀλλ' ὅδ' γὰ δὴ βασιλεὺς χώρας] ἄρεται ἐ μεγαλοφρόνως διασκεύαζει αὐτῷ ὁ χορός. ἕτερος γὰρ ἂν τῶνδε πρῶτον εἰσήγαγεν ὅτι ἡμεῖς συνήχθημεν ὑπὸ Κρέοντος. χάριεν ἡ τὸ ἀσθενὲς μὲ ἰσχυρὸν αὐτὸς ποιήσασθαι, ἐξὸν δηλῶσαι, ὑπὸ τίνος σωνηρέθησαν. πυράτηρει ἡ ὅτι πάντη ἐπιμελῶς διαγίγνεται δηλῶν ἡμῖν τὰ πράγματα ὁ ποιητὴς, ὥστε ἐπάρθαι μὲν αὐτὰ κὴ παρακεῖσθαι ἑτέροις ἀσθενέσιν, πάντα ἡ δηλῶσαι.

κὴ

ΚΡΕΩΝ,

Deorumque templa choris nocturnis
Omnia adeamus: Thebas vero
Bacchanti concutiens motu, Bacchus ducat.

ANAPÆSTI.

At enim jam novus ille rex *hujus* regionis
Creon Menœcei *filius*,
Novis deorum auſpiciis
Accedit, aliquod conſilium *animo* volvens,
Quippe concilium hoc ſeniorum
Indixit, communi
Præconio accerſitum.

τὸ δ' βασιλεὺς ὄνομα ἰσθὺς πυρατήρει, Κρέων ὁ Μενοικέως. καὶ τὸ νεόχμωτον ἢ ἐκ ἴσην ἀρχήν. 162. Νεοχμὸς] νέος. νεωστὶ καταστὰς εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τυραννίδα. τὸ ἢ ἴξης, ἀλλ' ἰδιωτικῶς γὰρ Κρέων ὁ νεωστὶ καινὸς βασιλεὺς τῶν χώρας γνώμῃ, τῇ εὐσοφάτῳ πυρὰ θεῶν αὐτῷ διδομένῃ ἐπιτυχίᾳ, τοῦτο κατερρύσας. 163. Σωτυχίαις] σωκαιρήσεσι. 164. Τίνα δὴ μῆτιν ἐρέσσων] ἐν ἑαυτῷ κινῶν καὶ μεριμνῶν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐριστόντων. 165. Σύγκλητον λέσχην] τὴν συγκληθεῖσαν ἐξαίφνης ὁμιλίαν. ἐπειδὴπερ μεταπεμψάμενος τοὺς ἐντίμους, εἰς ἐκκλησίαν συνήγαγε. 166. Πρόθετο λέσχαν] ὁμιλίαν συνεκρότησε. 167. Πέμψας] μεταστειλάμενος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 160. Ἐλελίχθων] ἤγειρε ὁ κτίσας διὰ τῶν χορῶν τοὺς Θήβας. τοῦτο δὲ ὁμοίον ἐστὶ τῷ, πολισσοῦχοι χθονός. 166. Προὔθετο λέσχαν] λέσχη κυρίως ἡ πολυλογία. ἐπεὶ δὲ τῇ βουλῇ πολλῶν λόγων δεῖ, διὰ τοῦτο λέσχαν τὴν βουλὴν νῦν καλεῖ. ¶ Σχήμ. Τετκλ. 158. Θεῶν δὲ νικᾷς] συνίζησις.

ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΣΜΗΝΗ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰαμβοί.

Κρ. ΑΝδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεϖ ἀσφαλῶς θεοὶ
Πολλῷ σάλῳ σείσαντες, ὤρθωσαν πάλιν·
Ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
Ἔστειλ' ἰκέσθαι· τῶνδε μὲν, τὰ Λαΐου
Σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη·
Τῶδ' αὖθις, ἡνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν,
Κἀπεὶ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔπι
Παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
Ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι σὺν δικλῆς μοίρας μίαν
Καθ' ἡμέραν ὤλοντο, πάσαντές τε κἀ
Πεπληγότες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
Ἐγὼ κράτη δὴ πάντα κἀ θρόνους ἔχω

Γένους

169. Πολλῷ σάλῳ] τροπικῶς, ὡς ἐπὶ πολύ. 170. Ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν] διὰ τῶν πομπῶν ὑμᾶς μετακαλεσάμην χωρὶς ἁπάντων, ἐξαιρέτως πρὸς ὑμᾶς μόνον ἀπεσταλμένων. ὁ δὲ λόγος, ἐστὶ μὲν καὶ σημαντικὸς τοῦ πράγματος, ἐστὶ δὲ καὶ τιχικός. ἐγκωμιάζει γὰρ πρῶτον αὐτούς. ἀναγκαῖον δὲ τῷ μελλοντι πρῶτον ἐπὶ πολιτικὴν ἀρχὴν, εὐνοῦς ἑαυτῷ κατασῆσαι τοὺς ὑπηκόους. μετεπεμψάμην δὲ (φησὶν) ὑμᾶς, εἰδὼς ὅτι ἄνωθεν πρὸς Λάϊον καὶ Οἰδίπο-

CREON, CHORUS, NUNCIUS, ISMENE, ANTIGONE.

Iambi.

Cre. VIRI, rem quidem publicam jam in tuto Dii,
Multis fluctibus *per eos* labefactatam, e-
rexerunt denuo :
Vos autem ego solos ex omnibus per nuncios
Jussi adesse, partim quidem, quod Laii
Vos ritè semper coluisse norim solii imperium :
Partim deinde, quando OEdipus rexit civitatem,
Et postquam interiit ille, in illorum adhuc
Natos *pariter* mansisse sententiâ fideque firmâ.
Quando igitur illi mutuâ cæde uno
In die perierunt ferientesque &
Cæsi propriâ manu piaculariter,
Ego jam imperium omne & solium habeo,

Cogna-

διὰ τοῦτο εὐνοϊκῶς ἔχετε. ὡς δή πω τῷ θεῷ αὐτὸν τοῦτον φαινομένων. δηλοῖ δὲ διὰ τούτων ὃ τὴν ἡλικίαν τῶν κῦ χορὸν μαίνοντων, ὡς ἔτι ἄνωθεν ἀπὸ Λαΐου ὄντων ἐν πολιτείᾳ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 173. Τῆτ' αὖθις] δέον εἰπεῖν, τῆτο δ' αὖθις, ἀσυνδέτως εἶπε, ὃ ἦν ὅμοιον τῷ,--κἀδέχει μ' ἴσθ' ὅτι Διοτρὺς ἀτρεΐδας αὐτόχειρ κτείνει ἔχων, Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλων ἐμπίπτων σφαγὰς.

¶ Σχημ. Τελικλ. 168. Δοξεις, τὰ μὲν] δημηγορία Κρέοντος πρὸς τὸν χορὸν πεῖσαι λαὸν τὰ πάλαι.

Γένυς κατ' ἀγχιστεῖα τ' ὀλωλότων.
"Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
"Ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
"Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ·
"Ἐμοὶ γὰρ, ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν,
"Μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων,
"Ἀλλ' ἐκ φόβου τινὸς γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει,
"Κάκιστος εἶναι νῦν τε κἀπάλαι δοκεῖ·
"Καὶ μεῖζον' ὅστις ἀντὶ τοῦ αὑτοῦ πάτρας
"Φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
Ἐγὼ γὰρ ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεὶ
Οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν
Στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
Οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
Θείμην ἐμαυτῷ· τοῦτο γινώσκων, ὅτι
Ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, κἀφ' ταύτης ἔπι
Πλέοντες ὀρθῆς, τοὺς φίλους ποιούμεθα.
Τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τὴνδ' αὔξω πόλιν,
Καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
Ἀστοῖσι, παίδων τοὺς ἀπ' Οἰδίπου πέρι.

Ἐπο-

180. Κατ' ἀγχιστεῖα] ἀδετέρως κατ' οἰκειότητα, καὶ συγγένειαν. 181. Ἀμήχανον δὲ] οἱ μὲν Χίλωνι ἀνατιθέασι τὴν γνώμην, οἱ δὲ Βίαντι, ὅτι Ἀρχὴ ἀνδρα δείκνυσιν. 185. Μὴ τῶν ἀρίστων] δίκαι γὰρ ἀρίστων βουλευμάτων ἅπτεσθαι, καὶ παρρησιάζεσθαι σὺν αὐτοῖς, μὴ ἀποδειλιῶντα. 187. Νῦν τε κἀπάλαι] καὶ πρὶν ἄρξαι, καὶ νῦν ὅτε ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐλήλυθα. 193. Οὔτ' ἂν φίλον ποτ'] οὐκ ἂν κτήσαιμι φίλον τὸν ἐμῆς πόλεως δυσμενῆ. τοῦτο γὰρ ἡ Πολυνείκη σωτηρία.

Cognationis jure, defunctorum.
" Difficillimum eſt cujuſvis viri perdiſcere
" Indolemque & animum & ſententiam, priuſquam
" Magiſtratu tritus *verſatuſque* legibus appareat:
" Mihi enim *vix ille*, qui totam gubernans civitatem
" Non optimis adhæret conſiliis,
" Sed ex timore quovis linguam clauſam habet,
" Peſſimus eſſe & nunc & olim videtur:
" Et potiorem quicunque patriâ ſuâ
" Amicum judicat, iſtum nullo in loco pono.
Ego enim (teſtis ſit Jupiter qui omnia cernit ſemper)
Neque agerem ſilentium, damnum ſi viderem
Ingruere civibus loco ſalutis;
Neque amicum unquam illum, qui ſit hoſtis patriæ,
Sumpſerim mihi ipſi, hoc *nempe* cognoſcens, *patriam*
Eſſe hanc quæ ſervat *omnes*, cumque in hâc
Navigamus ſalvâ, amicos *rectè* facimus.
Hiſce ego legibus hanc augebo civitatem,
Hiſque adeò affinia prædicavi
Civibus, de natis OEdipi:

Ut

τείνει. 195. Ἡσ]' ἐστὶν ἡ σώζουσα] ἡ πόλις δηλονότι. 196. Πλέοντες ὀρθῆς] πορευόμενοι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεῶν. 198. Καὶ τῶν ἀδελφὰ] ἴσα. ὁμοῖα. μᾶλλον δὲ τοῖς ἀπηχθῶς κηρύγμασιν λέγει, μακροτέρῳ χρῆται τῷ λόγῳ. ὃ πρῶτον μὲν ἐγκωμιάζει τὸν Ἐτεοκλέα, ὕστερον δὲ ἐλέγχει τὸν Πολυνείκη, καὶ δείκνυσιν αὐτὸν μίσους ἄξιον καὶ τῆ τοιαύτης τιμωρίας.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 180. Γένης κατ' ἀ[χρεῖα] τὸ ἀ[χρεῖα ἐσθ' ἑτέρου ἐστίν, ἀντὶ δὲ ἀ[χρείαν καὶ συγγένειαν. ὃ ἐστιν ὁμοίον τῷ γνῶμα ἤγουν γνωμάτευμα ὃ νῦν. ὡς οὐ τοῦτο τι εὕρηται ἴσχυν, Ἔχοις ἂν γνῶμα μὴ πειρωμένη. καὶ ἐν Εὐριπίδῃ, Ὡς ἓν δὲ πᾶσι γνῶμα, ταυτὸν ἐμπέσῃ. 183. Ἐντρεῖς] φησὶ γὰρ Βίας ὁ Πριηνεύς, Ἀρχὴ ἀνδρα δείξει. ¶ Σχόλ. Τρικλ. 181. Ἀμήχανον δ'] γνωμικόν.

207. Αἵμα-

Ἐτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπὲρ μαχῶν
Ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δορὶ,
Τάφῳ τε κρύψαι, καὶ τὰ πάντ' ἀφανίσαι,
Ἃ τοῖς ἀείστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
Τὸν δ' αὖ ξυναιμον τῶνδε, (Πολυνείκην λέγω)
Ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς,
Φυγὰς κατελθὼν, ἠθέλησε μὲν πυρὶ
Πρῆσαι κατάκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
Κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν·
Τοῦτον πόλει τῇδ' ἐκκεκήρυχται, τάφῳ
Μήτε κτερίζειν, μήτε κωκῦσαι τινὰ,
Ἐᾶν δ' ἄθαπτον, καὶ θοὰς οἰωνῶν δημὰς
Καὶ θοὰς κυνῶν ἑδεστὸν αἰκισθέντ' ἰδεῖν.
Τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα. κοὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ
Τιμὴ θοὰ ξὺν δίκῃ τοῖς κακοῖς τῶν εὐδίκων·
Ἀλλ' ὅστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει, ζαπὼν
Καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται.

Χο. Σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει παῖ Μενοικέως Κρέον,
Τὸν τῇδε δύσνουν καὶ τ' εὐμενῆ πόλει.
Νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που τ' ἔνεστί σοι,
Καὶ τῶν θανόντων, κἀφ' ὅσοι ζῶμεν πέρι.

Κρ. Ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἦτε τοῦδ' εἰρημένων.

Χο.

207. Αἵματος κοινοῦ] ἀντὶ τοῦ ἐμφυλίου. ἢ τοῦ ἀδελφικοῦ αἵματος. πιθανώτατον δὲ λέγειν ταῦτα τοὺς ἀκούοντας. 212. Ἐδεστὸν] βρωτόν. 218. Τὸν τῇδε δύσνουν] λείπει τὸ μὴ θάπτειν. 219. Νόμῳ δὴ χρῆσθαι παντί που τ' ἔνεστί σοι] ἀντὶ τοῦ, ἔξεστί σοι ὅπως θέλεις νομοθετεῖν. 221. Ὡς ἂν σκοποί,

Ut Eteoclem quidem, (qui propugnans huic civitati
Periit, re bello pulcherrimè geſtâ)
Sepulchroque condant & omnia ſanctè adminiſtrent,
Quæ ſtrenuos viros comitantur infrà mortuos:
At contra fratrem illius (Polynicen dico)
(Qui terram patriam & deos patrios
Exul huc rediens voluit igne
Comburere funditùs, voluitque ſanguine
Cognato paſci, hoſque *cives* in ſervitutem abducere)
Illum, Urbi huic edixi, ſepulchro
Ne quis parentet, neque defleat,
Sed ſinant inſepultum, & alitibus corpus
Et canibus prædatum miſerè laceratum intueantur.
Hæc mea eſt voluntas. & nunquam à me ſaltem
Honorem præripient mali juſtis *debitum*:
Sed quicunque benevolus huic urbi eſt, mortuus
Et vivus pariter à me honorabitur.

Cho. Hæc tibi placent *ergo* Menœcei fili Creon,
Circa hunc civitatis hujus hoſtem, illumque amicum.
Lege verò uti quâlibet penes te eſt
In mortuos, inque nos, quotquot vivimus.

Cre. Quare attendite, mea ut dicta curentur.

Cho.

σκηποὶ, νῦν] σκόποὶ, φύλακες, ἀντὶ τοῦ, μελέτω ὑμῖν, ἡ φυλακὴ τῶν ἐρημένων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΚΙΝ. 212. Αἰκιζέντ' ἰδεῖν] τοῦτο καθ' ὅλου κῆ μέρους· τὸ μὲν αἰκιζέντα, ὅλον, τὸ δὲ σάρκας μέρος. ¶ Σχημ. Τραχυλ. 217. Ἐοὶ ταῦτ' ἐξ.] συγκατάθεσις δὲ χρῆ ἐπὶ τοῖς ἐπιτάξασι.

222. Νεοτέρῳ

Χο. Νεωτέρῳ τῳ τῦτο βασάζειν προθῆες.

γ' Κρ. Ἀλλ' εἰσ' ἕτοιμοι τῦ νεκρῦ τ' ὀπίσκοποί.

Κο. Τί δῆτ' ἂν ἄλλῳ τῦτ' ἐπεντέλλοις ἔπι;

Κρ. Τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσι τάδε. 225

Χο. Οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρᾷ.

Κρ. Καὶ μὴν ὁ μισθός γ' ὕστος. ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων

ἀνδρας ὁ κέρδ@ πολλάκις διώλεσεν.

ΑΓ. Ἄναξ, ἐρῶ μέν ἠχ' ὅπως τάχυς ὕπο

Δύσπνυς ἱκάνω κῦφον ἐξέρας πόδα. 230

Πολλὰς γὰρ ἕρον φροντίδων ὑπῳάσεις,

Ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν.

Ψυχὴ γὰρ ἡδὺ πολλά μοι μυθουμένη,

Τάλας, τί χωρεῖς οἷ μολὼν δώσῃς δίκην;

Τλῆμον, μένεις αὖ; κεἰ τάλ' εἴσε) Κρέων 235

προς Ἄλλυ πῶ' ἀνδρὸς, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνῇ;

Τοιαῦθ' ἑλίσσων, ἤνυτον ῥολῇ βραδύς.

Χ' οὕτως ὁδὸς βραχεῖα, γίγνε) μακρά.

Τέλος γε μήτοι λευῤ ὠίκισεν μολεῖν.

Σοὶ

222. Νεωτέρῳ τῳ τῦτο βασάζειν] τοῦτο τὸ φορτίον. τὸ δὲ Πρόθης, ἀντὶ τῦ Πρόσθης. χρῶνται γὰρ τῇ Προ ἀντὶ τῦ Προς. 225. Τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσι τάδε] λείπει ἡ Δικὴ τὸ μὴ ἐπιτρέπειν μηδὲ συγχωρεῖν τοῖς ἀπειθοῦσιν. ἔλιξεν δὲ κῇ τὴν πειθὼ, πίστιν. 227. Καὶ μὴν ὁ μισθὸς ὕστ@] ὁ θνήσιμ@ δηλονότι. 228. Ἀνδρας τὸ κέρδ@] ἵνα κέρδος κῇ τῦ θνητῦ ἄνοι καταπιφρονήκασιν. οἷον, ὑπ' ἐλπίδων τῦ ἀμφυγεῖν, τ τοῖς ἐπικινδύνοις ἔργοις ἐπιχειρῦσιν. ὁ γὰρ σωσόμενος πολὺ [τ οἰκεῖον τῦτο ποιήσειν. θηλείαν γὰρ ἔσαν. 229. Ἐρῶ μὲν, ἠχ' ὅπως τάχυς ὕπο] ὁ τῦτο λέγω ὅτι μὴ ταχέως ἀφικνοῦμαι, ἀλλὰ σὺ πιπόρθυμαι. πολλάκις γὰρ ἐπιστὰς ἐλογισάμην πότερον ἐλθὼν ἀλλὰ σὺ, ἢ μή. 231. Ἐπιστάσεις] στάσεις. 232. Ἀναστροφὴν] ὑπο-

Cho. Juniori alicui onus hoc ferendum propone.
Cre. Sed adſunt prompti, qui mortuum cuſtodiant.
Cho. Quid ergo aliud præter hoc jam mandas?
Cre. Ne concedatis hiſce, qui minùs parent.
Cho. Nullus eſt adeò ſtultus qui velit mori.
Cre. *Eſt* ſanè merces hæc *inobedientis*. Sed ſpe *captos*
Homines lucellum ſæpe perdidit.
Nun. Rex, nequaquam dixero, quod præ celeritate
Spiritum ægrè trahens advenio, veloci levato pede:
Multa enim offendi cogitationum obſtacula,
In viâ ſubinde circumagens meipſum ut referrem pedem.
Animus enim dixit multa mihi fabulatus,
Miſer, cur tendis eò, ubi cum adveneris, daturus es pœnas?
Miſer, manebis contra? & ſi hæc reſciverit Creon
Alio ex viro, quînam dolorem, quæſo, effugies?
Talia revolvens confeci iter oppidò tardus.
Et ſic via brevis fit longa.
Tandem tamen vicit *animus* ut huc irem.
Tibi

ὑποτροφιώ. 234. Τάλας τί χωρεῖς] ζῶντι ἡ ψυχή μοι πτερήνει. Οἷ μηλῶν] ἀντὶ τοῦ ἔσῃ. 236. Οὐκ ἀλγεινῶ] οὐ πμωρηθήσῃ. 237. Ἥυτον χαλῇ βραδύς] χαίρεται ζωχύς. καίτοι ταχὺς ὤν, βραδέως ἦνυον τὴν ὁδόν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 224. Ἐπιτίλοις ἴπ] τοῦτο οὕτως εἴποις, τί δῆτα ἐπιτίλοις ἂν κῆ σωθείμεις ἡμῖν ἔτι κῆ εἰς τὸ ἐξῆς τοῦτο ὁ μίλλεις ἁπεῖν ἐπ' ἄλλῳ; ἦγεν ἐπὶ τὸ σωθῆναι ἔντι. ἄλλο σὶ ἐπ' ἄλλῳ ὀφείλων εἰπεῖν, τοῦτο εἶπεν. 231. Πολλὰς γὸ ἔχον] ἦγεν πολλαὶ φροντίδες ἐπίσησαν ἐ ἐπῆλθον ἐμοὶ ἀναχωρήσεως. τὸ ζ, κυκλῶν ἐμαυτὸν ὁδοῖς, ἢ ἀντιστρέφων ἐμαυτὸν ἀς ἀναχώρησιν ἐν ταῖς ὁδοῖς, δι' ὧν ἐπορδιόμην. ἢ ἐν ὁδοῖς ἐ ἀναπολήσεσι κυκλῶν ἐμαυτὸν, τοῦτ' ἔστι κῆ νῶν στρέφων τὴν ἀναχώρησιν. ¶ Σχήμ. Τραπλ. 229. Ἀναξ, ἰῶ μοὶ] ἄφιξις τοῦ φύλακος ἀγγέλοντος ὡς ἐπίσαλή τις ἐπὶ τὴν Πολυνείκει κρίσιν.

Σοὶ χεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως.
Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος,
Τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.
Κρ. Τί δ' ἔστιν ἀνθ' ὧν τοῦδ' ἔχεις ἀθυμίαν;
Αγ. Φράσαι θέλω σοὶ πάντα τἀμαυτοῦ. τὸ γὰρ
Πρᾶγμ' οὔτ' ἔδρασ', οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν·
Οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί π.
Κρ. Εὖγε στοχάζῃ, κἀποφράγνυσαι κύκλῳ
Τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δ' ὡς τι σημήνων νέον.
Αγ. Τὰ δεινὰ γάρ τοι πρεσπίπτουσ' ὄκνον πολύ.
Κρ. Οὔκουν ἐρεῖς ποτ', εἶτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
Αγ. Καὶ δὴ λέγω σοί. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως
Θάψας βέβηκε· κἀπὶ χρωτὶ διψίαν
Κόνιν παλιώας, καφαγνεύσας ἀ χρῆν.
Κρ. Τί φής; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;
Αγ. Οὐκ οἶδ'. οὐκεῖ γὰρ ὄρυγμά τ' οὐ γενὴς ἦν
Πλῆγμ', ὐδὲ δικέλλης ἐκβολή. τύφλος δὲ πᾶ
Καὶ χέρσος ἀρρώξ, οὐδ' ἐπημαξιμμένη
Τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν.
Ὅπως

240. Κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ] ἢ εἰ μηδὲν σοι περαιτέρω λέξω. ἢ ὅτως. εἰ καὶ τὸ μηδὲν σοι μέλλω λέγειν. καὶ γὰρ σὺ ἔφησθα εἰπεῖν ἢ σιγῆσαι, κἀδὲν ἄλλο λείπεται, ἢ θανάτῳ με κολάζεσθαι. εἰκόλως δὲ καὶ τὸ ἐξῆς διακόπτει. ἐλπίζω γὰρ ὅτι κἀδὲν ἄλλο πάθοιμι ἢ τὸ μόρσιμον. ὥστε κἀδὲν μοι χεῖρον ἀπροσδόκητον εἰκὸς εἰπεῖν. 241. Τῆς ἐλπ. γὰρ ἔρχ. δεδορ.] ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐλπίδος νενικημένος ἐλπίλυτος. ἢ ὅτως. ἀντιλημμένος τῆς ἐλπίδος ἐλπίλυτος. 247. Καὶ κοφράγνυσαι κύκλῳ] κύκλῳ σαυτὸν ἀσφαλίζῃ, ἢ αὐτὴν τὴν πρᾶξιν. 250. Οὔκουν ἐρεῖς ποτ'] τῶ ἀγγέλῳ ὡς εἰπολέγοντος τὸν λόγον καὶ ὑλακούοντος σιω-

νας

Tibi etſi nihil *gratum* eloquar, dicam tamen.
Spe enim *hâc* fretus venio
Nil me aliud pati poſſe niſi quod fatale ſit.
Cre. Quidnam eſt, cur animo ita es ſollicito?
Nun. Dicere tibi volo omnia quæ ad me attinent:
Facinus enim neque feci, neque vidi eum qui fecit,
Neque jure in mali quippiam inciderem.
Cre. Probè ſanè expendis & munis undique
Rem. videris enim aliquid novi velle indicare.
Nun. "Gravia enimverò cunctationem afferunt plurimam.
Cre. Quin dic tandem deinde liberatus abi.
Nun. Dicam *ergo* jam tibi. cadaver aliquis modo *vetitum*
Cum jam ſepeliſſet, abiit, & corpus arido
Pulvere ſparſiſſet, parentaſſetque quæ decuit.
Cre. Quid dicis? quis hominum eſt qui hæc auſus eſt?
Nun. Haud novi. ibi enim neque ſecuri quid erat
Cæſum, neque ligone effoſſum; dura ſed terra
Et humus infracta, nec plauſtrorum ſulcata
Rotis: ſed quiſpiam incertus facti auctor fuit.

Ubi

πρᾶξαι, ἐπιθυμῶν ὁ Κρέων ἀκέσασθαι, ἐυέλπιν αὐτὸν ποιεῖ ὡς ὅτι μάλιστα πείσεται. οὐ γὰρ ἀπειλεῖ κελεύων εἰπεῖν, ἀλλὰ φησὶν ὅτι δηλώσεις τὸ πρᾶγμα, ἄπιθι ἀφών. διδάσκει δὲ ἡ ἀνθρώπους βασιλικῆς τὸ ψεύσασθαι λόγῳ τὸ χρήσιμον. 252. Δίψιαν] ξηράν. 253. Κονιν πυλεύσας] βαλὼν, ἢ λιπτύνας τῷ λεγομένῳ χυτῷ γῆν. 256. Δικέλλης] πλέκτρου. ἄξινης. Στύφλου] σκληρᾶ. 257. Ἀρόσει] μὴ ἐρεισμένη. Οὐδ' ἐπημαξεύμενη] ἐσκαμμένη. 258. Ἀλλ' ἄσημος ἐυζεύκτης τις ἦν] ὁ τοῦτο ἐργασάμενος ἄγνωστος ἦν. ἐκπλῆξαι δὲ αὐτὸν βούλεται ὡς ὅτι ἐκ τινος τῶν κρειττόνων γέγονε.

¶ Σχόλ. Τελικ. 249. Τὰ δεινὰ] γνωμικόν. 255. Οὐκ οἶδ'] διήγησις.

Ὅπως δ' ὁ τῶτ' ἡμὶν ἡμεροσκόπος
Δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρὸν. 260
— Ιο. τ — Ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν ὤν.
Λεπτὴ δ' ἀγὼν φεύγοντος, ὡς ἐπὴν κόνις.
Σημεῖα δ' ὔτε θηρὸς, οὔτέ τω κυνῶν
Ἐλθόντος, ἢ πάσαντος ἐξεφαίνετο.
Λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοὶ, 265
Φύλαξ ἐλέγχων φύλακα. κἀν ἐγίνετο
Πληγὴ τελευτῶσ'· ἦν δ' ὁ κωλύσων πάρος.
Εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος,
Κοὐδεὶς ἐναργὴς, ἀλλ' ἔφυγε τὸ μὴ εἰδέναι.
Ἡμῶν δ' ἕτοιμοι κοὐ μύδροις αἴρειν χερῖν, 270
Καὶ πῦρ διέρπειν, κοὐ θεοὺς ὁρκωμοτεῖν,
τω Τὸ μήτε δρᾶσαι, μήτε τῳ ξυνειδέναι
Τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' εἰργασμένῳ.

Τέλος

261. Τυμβήρης μὲν οὖν] ἐκ τοῦ βάλλω ἦν πεβλημένος, ἀλλ' ὡς ἔχει, ἐπίκλημμά ἦν ἡ ἄμμος. τοῦτο δ' ἐποίησεν ὁ θαύψας νόμῳ χάριν. οἱ γὰρ νικηθέντες ἀπιφόν, καὶ μὴ συναμησιάρχοι κρίνειν, συναγεῖς εἶναι ἐδόκουν. ὥσπερ ἂν τὸ τῆ ἀσεβείας ἐς ἔγκλημα φεύγων λεπτῷ κόνει ἐπιχέει τοῖς νεκροῖς, ὕτως ἂν καὶ ἐπαίνῳ ὁ Πολυνείκης. ἐκ τούτου δὲ ἡ Ἀθηνᾶ καθαρσίων ἕνεκα πεποίηται. λόγος δὲ ὅτι Βυζάντης Ἀθήνησι κατηρξάσατο τοῖς καθιερώσιν ἀπαφον σῶμα. 266. Φύλαξ ἐλέγχων φύλακα] ἐπεὶ οὐκ ἀμφοδαρχῆς αἱ φυλακαὶ γίγνονται, ἀπορρήμων εἰς τὴν τίνος φυλακὴν ἐκτρέπει. 268. Εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος] ἕκαστος μὲν γὰρ τὸν πλησίον ἐδόκει πεπραχέναι, ἀκριβῶς δὲ αὐτὸν κατειλέγχειν οὐκ ἠδύνατο. 270. Ἡμῶν δ' ἕτοιμοι κοὐ μύδρ.] σίδηρον πεπυραικτωμένον. ἐώθασι γὰρ οἱ ὀμνύοντες ταῦτα ποιεῖν. μύδρος γὰρ αἴροντες ἐπαρᾶσθαι μέλλειν τὰ ὅρκια ἐως αὐτὸν φασῶσι, καὶ ῥίπτουσιν αὐτοὺς εἰς θάλασσαν, ὅπως ἂν αἰώνια τὰ ὅρκια ὑπάρχῃ. ὡς καὶ Καλλίμαχος. Φωκείων μέχρις ἐπὶ μέσῃ μείναις ἐν ἀλὶ μύδρος. ἐκ τοῦ πῦρ δ' ἀμφοδούμενοι ὤμνυον. Ἄλκμαν. ἕτοιμοι ἦμεν πίστις βασάνου ὑπομένειν ὡσεὶ ἔλεγχον. ἐώθασι δ' ὀμνύοντες καὶ

Ubi verò primus nobis diei excubitor
Oſtendit, omnibus miraculum ingratum erat.
Ille enim non tumulo conditus evanuit:
Sed tenuis ſuper injecta erat pulvis ut â *viro* piaculum fugiente.
Signa porrò neque beſtiæ, neque canis cujuſpiam
Venientis neque rapientis apparuere.
Dicta *ibi* inter nos ſonabant mala.
Vigil vigilem redarguit; atque ventum eſt
Propemodum ad plagas tandem; nec qui prohiberet aderat.
Unuſquiſque enim viſus eſt alteri auctor facti,
Et tamen nemo manifeſtus, & omnes ſe neſcire excuſabant.
Eramus quoque parati & ferrum ignitum levare manibus,
Et per ignem ire, & jurare Deos,
Nos neque feciſſe, nec cuiquam conſcios eſſe
Facinus machinanti, neve perpetranti.

Tandem

καὶ πίστεις ὀλέσπις, μύδρους βαστάζειν, καὶ πῦρ διαβαίνειν. τὰς γὰρ μὴ σὺν-οἴχεσ τῷ ἁμαρτήματι, ἕτοιτ' καὶ σὺ τούτοις μὴ ἄλγει. Μύδρ.] πύρωσιν σιδήρ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 262. Λιπτὴ δ' ἄγ.] ἰσέον ὅτι οἱ σκοπελήμενοι νικροὶ καὶ μὴ πάφε τετυχηκότες, δεικνῦσι τοῖς ὁρῶσιν ὡς σαφεῖς μὴ ζωφὴς ἠξιώθαν· καλυφθεὶς οὖν Πολυνείκης τῇ κόνει, τὸ δοκεῖν σαφὴς εἶναι ἐξέφυγε. 263. Σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς] πολλάκις γὰρ ἡ κύνες καὶ λύκοι καὶ ἄρκτοι ἀπαρξάντες τι ζῶον καὶ καταφορώξαντες ὅσον ἠθέλοντο, τὸ λοιπὸν κατέχωσαν εἰς δ ὀπτήραν τράπεζαν αὐτοῖς γλυκυσόμενοι. 266. Φύλαξ ἐλέγχων φύλακα] ἐπειδὴ γὰρ οἱ λόγοι τῶν φυλάκων ἦσαν, Δι' τοῦτο ἀφῶτιν εἶπε λόγοι, εἶπε φύλαξ ἐλέγχων φύλακα εἶπε. καὶ ἔστι ὅμοιον τῷ παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐκεῖνο ὡδὶ τῶν Ἀθηναίων πῶν τὸν λόγον ποιούμενο, πρὸς τὰς αὐτῶν στρατηγὸς μετίοσι, οὕτως ἐπὼν, Ἐν ᾗ αἱ Ἀττικαὶ νῆες παραγινόμεναι τοῖς Κερκυραίοις, εἶπε πλέοιτο, φόβον μὲν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις, μάχης δ' οὐκ ἦρχον, διὰ τὸ τοὺς στρατηγοὺς τῶν ἀφίξεσιν τῶν Ἀθηναίων.

Τέλ῾ δ᾽ ὅτ᾽ ὀδὲν ἦν ἐρευνῶσι πλέον,
Λέγει τις εἰς, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα
Νεῦσαι φόβῳ πρὸ τοῦ τρέφειν. ὁ δ᾽ εἰ χρῄζω
Οὔτ᾽ ἀντιφωνεῖν, οὔθ᾽ ὅπως δρῶντες, καλῶς
Περάξαιμεν. ἦν δ᾽ ὁ μῦθ῾, ὡς ἀνοιστέον
Σοὶ τοῦργον εἴη τοῦτο, κοὐχὶ κρυπτέον.
Καὶ ταῦτ᾽ ἐνίκα, κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα
Πάλ῾ καθαιρεῖ τοῦτο πάγαθὸν λαβεῖν.
Πάρειμι δ᾽ ἄκων οὐχ᾽ ἑκοῦσιν οἶδ᾽ ὅτι.
Στέργει δ᾽ ὀδεὶς ἄγγελον κακῶν ἑπῶν.
Χο. Ἄναξ, ἐμοί τοι μήπω καὶ θεήλατον
Τοῦργον τόδ᾽, ἡ ξυμβουλία βουλεύει πάλαι.
Κρ. Παῦσαι πεὶν ὀργῆς κἀμὲ μεστῶσαι λέγων,
Μὴ φευρεθῇς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα.
Λέγεις δ᾽ οὐκ ἀνεκτὰ, δαίμονας λέγων
Πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
Πότερον ὑπερπιμπῶντες ὡς εὐεργέτην
Ἔκρυπτον αὐτὸν, ὅστις ἀμφικίονας
Ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα,
Καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;

Ἢ

274. Τέλ῾ δ᾽ ὅτ᾽ ὀδὲν] τὸ ἐξῆς, ὅτι ἢ ἐρευνῶσιν ἡμῖν οὐδὲν πλέον τέλ῾ ἐφαίνετο. 281. Πάλ῾ καθαιρεῖ] ἀντὶ δὲ καταλαμβάνει, ὥστε ἀπαγεῖλαί σοι. ἐπειδὴ εἰς τὰ ἀγαθὰ κλήρους βάλλουσιν, οὐ φθόνει τοῦτό φησι. ἐκλήρει γὰρ ἕνας λέγοντας. 285. Ἡ σύνοια βουλεύει] πάλαι ἡ σύνοια μοι βουλεύεται καὶ οὐκ ἔστιν μὴ θεήλατον ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. 286. Μεστῶσαι] πλησθῆναι. 287. Ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα] ἐναντίον γὰρ ἡ ἄνοια τῷ γήρᾳ.

Tandem ubi nihil ſcrutando profecimus,
Quidam inquit (qui *nos* omnes ad ſolum capita
Demittere metu coegit: neque enim poteramus
Contradicere, nec *ſcire*, eo facto, rectè ne
Facturi eſſemus) erat autem ſermo, indicandum
Tibi factum hoc & neutiquam tegendum.
Et hæc vicit *ſententia*, & me infortunatum
Sors adegit hoc bonum capere.
Adſum autem invitus apud invitos ſcio.
" Diligit enim nemo mala nunciantem.

Cho. Mihi ſane, rex, mens ſecum cogitat diu,
Ne fortè diis impulſoribus hæc res facta ſit.

Cre. Deſine, priuſquam irâ me impleas loquens,
Ne deprehenſus fueris demenſque & ſenex ſimul.
Dicis enim non ferenda, quum Deos dicis
Curam habere hoc utique de mortuo.
An honore colentes maximo, ut benefactorem
Operuerunt eum, qui columnis utrinque fulta
Templa venit crematurus, & donaria,
Et terram eorum & leges diſſipaturus?
Videſne

γίεσ. 291. Ἀμφικίονας] τὰς ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ κιόνων βασταζομένας ναούς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 281. Παλ@· καθαιρεῖ] εἰκότως εἶπε τὸ καθαιρεῖ, κτίζοντος γὰρ παρὰ Κρέοντ@· ἐδόκει αὐτῷ ἡ ἀγχίλια σῴζεσθαι. ἢ ἐπειδὴ ἀσφαλῶς μὲν ἅπαντ@· ἦν, ἢ δὲ οὐκ ἐβούλετο τοιαῦτα ὑπηρετεῖν. ὕστερον δὲ ὑπὸ τοῦ πάλαι ζώπυρο τοῦ γνώμου κατίσχυσε, καὶ ἔκτεινε τὴν ἐχθρόπαιν. 288. Λέγεις γὰρ σὺ] ἢ τὸ, δαίμονας λέγων τοιούτους ἔοικεν, ἀλλὰ μέσης. τὸ δὲ λέγεις σὺκ ἀνέκτῳ, ἀντὶ τοῦ, τῷδε δὲ πικρῶς πέρα· ἢ ἀντὶ τοῦ, λέγεις σὺκ ἀνέκτῳ, ὑπερεκτίθη. ¶ Σχήμ. Τελικὸ. 283. Στέργει γὰρ καὶ.] γνωμικόν. 286. Παῦσαι σὺν ὀργῇ] διαμαχόμενα Κρέοντ@· μετ' ὀργῆς.

296. Ἐρρέ·

Ἢ τοὺς κακοὺς πιμῶντας εἰσορᾷς θεούς;
Οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα χ' πάλαι πόλεως
Ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί,
Κρυφῇ κάρα σείοντες· οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
Λόφον δικαίως εἶχον ὡς φέρειν ἐμέ.
Ἐκ τῶνδε τύτων ἐξεπίσταμαι καλῶς
Παρηγμένως μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος
Κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο χ' πόλεις
Πορθεῖ, τοὺς ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων.
Τοῦτ' ἐκδιδάσκει χ' παραλλάσσει φρένας
Χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἴστασθαι βροτῶν.
Παντουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν,
Καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
Ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
Χρόνῳ ποτ' ἐξέφραξαν ὡς δίκην δίκην.
Ἀλλ' εἰ σφῷν ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
Εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', (ὀργὴ δέ σοι λέγω)
Εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε χ' τάφου

Εὑρόν-

296. Ἐρρόθουν ἐμοί] ἠρίμα ψοφελίζοντες ὠφέλιζόν με. 297. Κρυφῇ κάρα σείοντες] οἷον, μὴ πειθόμενοι τοῖς ἐμοῖς κηρύγμασι, μᾶλλον σιωπῆναι μοι, ἢ κατὰ λόγον ἀμφισβητεῖν μοι. 298. Λόφον δικαίως εἶχον] ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων τῶν μὴ βαστάζειν ἐθισθέντων ἐπὶ τὸν ζυγὸν εἶναι. ταῦτα (φησὶν) ἐπ' οἰκείων πραγμάτων τῶν βαστάζειν λάθρα σαλεύσαι τὴν ἡμετέραν ἀρχήν. 299. Ἐκ τῶνδε τύτων ἐξεπίσταμαι] ἀπὸ τύτων (φησὶ) τῶν δυσερεθιστύντων μὲ τοῖς κηρύγμασιν οἱ φύλακες μισθὸν λαβόντες ἔθαψαν τὸν νεκρόν. 300. Παρηγμένως] ἠπατημένως. 308. Μισθαρνοῦντες] μισθὸν λαβόντες. Ἤνυσαν] ἀντὶ

Videſne Deos honore malos proſequi?
Non eſt *ita*. Sed & hæc olim cives
Ægrè ferentes obloquebantur mihi,
Clam capita quaſſantes: neque ſub jugo
Criſtam habebant ut decet, ut in me acquieſcerent.
Ab hiſce eos pernovi pulchrè
Seductos mercedibus hæc perpetrâſſe.
"Nihil enim mortalibus, quale argentum,
"Mali natum eſt: hoc & urbes
"Devaſtat, hoc quoque viros ſummovet domibus:
"Hoc item edocet, & pervertit mentes
"Bonas mortalium ad turpia facta ſe addere.
"Aſtutiaſque monſtravit hominibus ſequi,
"Et facinoris omnis impietatem noſſe.
Quotquot verò mercede conducti perpetrarunt hæc,
Hoc adepti ſunt ut aliquando darent pœnas.
At ſi quidèm *ſuam* habet Jupiter à me reverentiam,
Pulchrè hoc ſcito, (juratus autem tibi dico)
Niſi ipſum auctorem hujus ſepulturæ

Inven-

ἐπιμωρήσεται. 309. Χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν] ἀντὶ τοῦ, φανεροὶ ἐγένοντο κατὰ τιμωρηθέντες. 310. Ἀλλ' εἰπὲρ ἴσχει Ζεὺς] ὅ ἐστιν, εἰ τιμᾷ κατὰ σέβει τὸν Δία, ἐγὼ μὴ ἐπιορκῶ αὐτόν.

ΣΚΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 295. Οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα] τὸ ταῦτα ἢ ἀντὶ τοῦ τῶν Πολυνείκους ταφῶν νοητέον, ἵν' ᾖ τὸ μόλις φέροντες, ἀντὶ τοῦ οὐ ῥᾳθύμως ἀλλὰ συντελοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ, ἃ τοῖς Πολυνείκους ἐθάπτοντο, ἵν' ᾖ τὸ μόλις φέροντες, ἀντὶ τοῦ δυσχερῶς καὶ βαρέως ζῶντα διεχθρικῶς. 302. Κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε] εἰκότως εἶπε τὸ νόμισμα. οὐ νόμισμα γὰρ πάντα ἐπέχθησαν συμφοραῖς. 305. Ἰσταῖς βροτῶν] τὸ βροτῶν ἀντὶ τοῦ φρένας συναπτέον, ἢ ἀντὶ τοῦ πράγματα, ἵνα ἀντὶ αἰσχρὰ πράγματ' ἐλθεῖν βροτῶν, ἤγουν ἀντὶ δυσχέρειας καὶ ἀφανισμούς. ¶ Σχῆμα. Τελικὸν 295. Πάλαι πόλεως] συνίζησις. 301. Οὐδὲν γὰρ ἀνθρ.] γνωμικόν.

Εὑρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
Οὐκ ὑμὶν ᾅδης μοιῶ ἀρκέσει, πρὶν ἂν
Ζῶντες χρεμαστοὶ τῇδε δηλώσητ' ὕβριν.
Ἴν' εἰδότες ὃ κέρδ' ἔνθεν οἰστέον,
Τοὐντεῦθεν ἁρπάζητε, κ' μάθητ' ὅτι
Οὐκ ἐξ ἅπαντ' δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
"Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
"Ἀπωλόμους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.
Αϳ. Εἰπεῖν τι δώσεις; ἢ γραφεὶς οὕτως ἴω;
Κρ. Οὐκ οἶσθα κ' νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;
Αϳ. Ἐν τοῖσιν ὠσὶν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνῃ;
Κρ. Τί δαί, ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;
Αϳ. Ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.
Κρ. Οἵμ', ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ.
Αϳ. Οὔκουν τόδ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
Κρ. Καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν πεφδός.
Αϳ. Φεῦ, ἢ δεινόν, εἰ δοκῇ γε, κ' ψευδῆ δοκεῖν.
Κρ. Κόμψευε νῦν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ

Φανεῖ-

314. Οὐκ ὑμὶν ᾅδης μοιῶ ἀρκέσει] οὐκ εὐθὺς ὑμᾶς τῷ ᾅδῃ παραδώσω, ἀλλὰ λιμοῖαις κρεμαστῆς παραδώς; βαρύτερον τὸ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμῖν ἀποχάσομαι. παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, -- οὐ οἱ ἔπειτα Ἄρκιον ἐστὶν ἑταίρην φυλέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς. 315. Τῇδε δηλώσητ' ὕβριν] ὁμολογήσητε ταύτην τὴν κακοφρόνησιν. 316. Ἴν' εἰδότες τὸ κερδαίνειν] ἵνα μαθόντες ὅθεν δεῖ κερδαίνειν, τοὐντεῦθεν ἐκεῖνα ἁρπάζητε. 321. Εἰπεῖν ἢ δώσεις] ἐπιτρέψεις κ' ἐμοὶ εἰπεῖν; ἢ ἀπέλθω; 322. Οὐκ οἶσθα κ' νῦν] ἄπιθι. ἐγὼ γὰρ νῦν λέγω, ἀνιαρός μοι εἶ. 324. Ῥυθμίζεις] σχηματίζεις. Δραστικῶς. 325. Ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ] συνετῶς ὑπὲρ τῶν ἀκουόντων ἀπολογήσεται, ὡς οὐκ

Inventum protuleritis ob oculos meos,
Non vobis ſola mors ſat erit, antequam
Vivi pendentes hanc indicabitis contumeliam.
Ut edocti lucrum unde petendum,
In poſterum rapiatis: & diſcatis
Non quâlibet ex re licitum eſſe lucri amorem.
"Namque ex iniquis quæſtuum compendiis plures
"Malo mactatos videas, quàm ſervatos.
Nun. Loquine mihi quicquam permittes? an ſic abiero?
Cre. Neſciſne vel nunc te moleſtè loqui?
Nun. Auribuſne an animo morderis?
Cre. Quid, quæſo, requiris, meus ubi ſit dolor?
Nun. Auctor *ſepulchri* dolet tibi animum, aures ego.
Cre. Hei mihi! quam inſigni loquacitate natus es?
Nun. Nunquam profecto facinus hoc feci ego.
Cre. Idque *feciſti* propter argentum, animam projiciens.
Nun. Heu certe malum eſt, ſi ſuſpiceris, falſa ſuſpicari.
Cre. Magnificè jam orna ſententiam: ſed niſi hæc

Qui

ὧν αἴτιος. 326. Ὡς λάλημα δῆλον] λάλημα, τὸ ἀδέτερμμα τ᾽ ἀγρᾶς, οἷον πυκῦργος. 327. Οὔκουν τόδ᾽ ἔρρειν τῦτο ποιήσας ποτὲ] ἀντὶ ἆρ᾽, ἐδέποτε ἐφλυάρησα. 329. Ἦ δεινὸν ὦ δοκεῖ γε] δεινὸν τῦτο ἐστὶ τὸ ψευδῆ ὑπονοεῖν. ἐκ ἔστι γὰρ τὴν δόξαν ἐκείνων μεταστρέψαι. 330. Κόμψευσι νῦν τὴν δόξαν] σεμνολογεῖ τὴν δόκησιν. ἀφελάλει. κομψὸς γὰρ ἐλέγετο ὃς νῦν ἡμεῖς ἀξυπόρεκτος καὶ πολυλάλης φαμέν. Εἰ δὲ ταῦτα μὴ] τὸ ἐξῆς, εἰ δὲ μὴ φανεῖτέ μοι τὰς ταύτας δρᾶσας.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 329. Ἦ δεινὸν] ἢ ἐὰν ὄντως, ἐὰν δοκῇ καὶ ὑπολαμβάνῃ τις κἂν πάνυ π, δεινὸν καὶ χαλεπὸν ὑπάρχει καὶ τὸ δοκεῖν, καὶ τὸ ὑπολαμβάνειν ψευδῆ. δεῖ δ᾽ εἰπεῖν, ἐὰν δοκῇς, ψευδῆ δοκεῖν εἶπε· ἐὰν εὕρωμεν πολλὰ τοιαῦτα ἑτέρως χρηματιζόμενα, καὶ ἐκ τοῦ τὴν ἐμωσθοθεν σύνταξιν. λέγει γὰρ τὸ ψευδῆ δοκεῖν, ἀφ᾽ οὗ τῦτο ὅτι ἐστὶ καὶ ἡ ψευδὴς δόξα ἐκ τοσῦτον λυπεῖ, ἀλλ᾽ ὅλως τὸ δοξάζειν κακὸν εἶναι. ¶ Σχήμ. Τελικ. 319. Ἐκ τῶν γὰρ] γνωμικόν.

332. Τὰ

Φανεῖτέ μοι τοὺς θρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅπι
"Τὰ δεινὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεθ.
ΑΓ. Αλλ' εὐρεθείη μὴ μάλιστ'· ἐὰν δέ τοι
Ληφθῇ τε κ' μὴ, (τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ)
Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.
Καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς
Σωθεὶς, ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ α'.

ΧΟ. Πολλὰ τὰ δεινὰ, κὐδὲν ἀν-
θρώπου δεινότερον πέλει.
Τοῦτο κ' πολιῷ πέραν
Πόντου χειμερίῳ νότῳ
Χωρεῖ, περιβρυχίοισι
Περῶν ὑπ' οἴδμασι.
Θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν γᾶν
Ἄφθιτον, ἀκαμάταν

Απο-

332. Τὰ δεινὰ κέρδη] γράφεται τὰ δειλά. ἀντὶ γὰρ τὰ κακά. διὸ γὰρ τὰς δειλὰς εἶναι ἀχρείους. 334. Τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ] ἀπιὼν ὁ θεράπων καθ' ἑαυτὸν ταῦτα φησίν. ὁ γὰρ δυνατὸν ὑπὸ γε Κρέοντος ταῦτα λέγεσθαι. ὡς κ' ἐν τοῖς Κωμικοῖς. 338. Πολλὰ τὰ δεινὰ] ἐν χρήμασι εἶπεν, ἀντὶ γε, πολλῶν ὄντων γε δεινῶν, οὐδὲν ἐστιν ἀνθρώπου δεινότερον. 340. Τοῦτο κ' πολιῷ πέραν] τοῦτο τὸ χεῖμα γε ὁ ἄνθρωπος. 342. Περιβρυχίοισι] τοῖς κλύδωσιν. ἢ τοῖς κατακλύσμασι τὴν ναῦν. τοῖς γὰρ ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ γε ἔτυχε πλέουσι, μᾶλλον κλύδωνα φέρεται ἡ ναῦς. ἢ, τοῖς κυμαίνουσι τὴν ναῦν. τὸ μὲν γὰρ καθόλου περιρρεόμενον ὑπὸ ὕδατος, ὑποβρύχιόν ἐστιν. Ὅμηρος, Τὸν σὺ ἄρ ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον. τὸ δὲ ἕτερον, ἐπιβρύχιον καλεῖται. 344. Θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν] τοῦτο ὡς ἐν παρεργίᾳ· ἃ δεῖ ἀκοῦσαι, ἀλλὰ λέγε τὴν ἐπίνοιαν αὐ-

τοῦ

Qui fecerint monſtrabitis, dicetis quod
"Injuſta lucra *gravia* concinnent diſpendia.
Nu. *Velim* ſanè inveniatur auctor maximè: Sed tamen
Deprehenſus fuerit necne (hoc enim Fortuna dijudicabit)
Non erit ut videas tu me huc reverſum.
Etenim nunc præter ſpem opinionemque meam
Servatus, ingentes debeo diis grâtias.

ANTISTROPHICA. STROPHE 1.

Cho. Multa *quidem ſunt* ſolertia, nihil vero
Homine ſolertius eſt.
Hic & canum *ſpumis*
Pontum nimboſo *flante* Noto
Tranſit utrinque ſonantes
Alarum per tumores.
Deorumque ſupremam Tellurem
Immortalem indefeſſam

Atte-

τῶν. εἰ γάρ τις καταμάθοι πῶς ἐπινόησεν τὸ ἀροτρίᾳν, ἢ ἀπείρειν, θαυμάσεται.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΚΙΝ. 333. Ἀλλ' εὐρεθείη] τοῦτο ἀρχόμῳ ἀπίναι ἔλεγε μὴ ἀκούοντος Κρέοντος. εἰ γὰρ ἄν, καὶ νῦν πολλὰς ἐδέξατο. 338. Πολλὰ τὰ δεινὰ] ἤγουν σοφὰ καὶ παυοῦργα. λέγει δὲ τοῦτο ὁ χορὸς ἀφ' ἑαυτοῦ λάθρα ψιθυρίσας τὰ Πολυνείκη, ὃ μὴ γνωσθέντα ὅσις ἦν. 345. Ἄφθιτον ἀκαμάτων] συνάπτει τὸ ἀκαμάτων πρὸς τὸ θεῶν, ἤγουν τῶν ἀκαμάτων καὶ ἀπαύστων καὶ ἀϊδίων θεῶν. τὸ εἰλομένων ἀντὶ τοῦ ἀπ' ἔτους εἰς ἔτος κινουμένων ἀροτερᾶν ἀρότρων. εἰλομένων δ' εἶπεν, ἐπειδὴ ὥσπερ κύκλῳ πρὸς τὸ χρόνῳ διερχομένῳ, καὶ τὸν αὐτὸν ἀεὶ καιρὸν κινοῦσι πρὸς τὸ ἀρᾶν ἄροτρα, ὥσπερ δὲ καὶ πρὸς τὸ θερίζειν δρέπανα, τὰ μὲν ἐν χειμῶνι, τὰ δ' ἐν θέρει. ἱππίῳ δὲ γένει φησὶν, ἐπειδὴ οὐ μόνον βουσὶν, ἀλλὰ καὶ ἵπποις καὶ ἑτέροις τόποις ἀροῦσιν ὥσπερ καὶ ἀλοῶσιν. ¶ Σχημ. Τελικ. 332. Τὰ δεινὰ κέρδη] γνωμικόν.

346. Ἀπε-

ιλλομενων
ελος

Ἀποτρύεται εἰλομένων
Ἀρότρων ἔτυς εἰς ἔτος,
Ἰππείῳ γένει πολεύων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Κυφονέων τε φῦλον ὀρ-
νίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει,
Θηρίων τ' ἀγρίων ἔθνη,
Πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν
Σπείραισι δικτυοκλώστοις
Περιφραδὴς ἀνήρ·
Κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
Θηρὸς ὀρεσπλάτα·
Λασιαύχενά θ' ἵππον ἐλὼν,
Ἄγει τ' ἀμφίλοφον ζυγὸν,
Οὔρειόν τ' ἀδμῆτα ταῦρον.

ΣΤΡΟΦΗ β'.

Καὶ φθέγμα, καὶ ἀνεμόεν
Φρόνημα, καὶ ἀστυνόμους
Ὀργὰς ἐδιδάξατο, καὶ

Δυσαύλων

346. Ἀποτρύεται] χαυνοῖ. ἢ ἀποχίζει τὴν γῆν· καθάπερ οἱ τὰ ἀροτριῶντα χίζει ἢ δαμάζει τὴν γῆν. Παλλομένων] χρώμενα ἰλλομένων, καὶ περικυκλούντων τὰ ἀρότρων ἔτος· ἐξ ἔτους. 348. Ἰππείῳ γένει πολεύων] τοῖς ἡμιόνοις. -- αἱ γὰρ τῶν βοῶν περιφερέστραι εἰσὶν· Ἑλκόμεναι γειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον. λιπὼν δὲ ἵππους χρῶνται εἰς ἀροτριασμόν. 350. Ἀμφιβαλὼν ἄγει] περικαλῶν τοῖς δικτύοις ἁρπάζει. 352. Εἰναλίαν φύσιν] τοὺς ἰχθύας. 353. Σπείραισι δικτυοκλώστοις] τοῖς οἰκείοις τοῖς εἰς δίκτυον κεκλωσμένοις, οἱ συγκλείουσι τὰ δίκτυα. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ, ἀμφιβαλὼν ἄγει. 355. Κρατεῖ δὲ

Atterit circumactis
Aratris per ſingulos annos
Equino genere verſans.

ANTISTROPHE 1.

Leviumque genus avium
Retibus circumdatum abducit
Vir præditus ſolertia,
Ferarumque gentes agreſtium,
Pontique marinam *piſcium* naturam,
Laqueis retium nexis;
Edomatque artibus agreſtem
Belluam montivagam;
Jubatumque equum captum
Abducit collo jugum *imponens*,
Montanumque indomitum Taurum.

STROPHE 2.

Sermoniſque *uſum* & aëris
Scientiam, & civiles
Rixas didicit, &

In-

δὲ μηχανᾶς] καθολικῶν τοῦτο φησὶν, ὅτι σὺ ζώοις ὁ ἄνθρωπός ἐστι πολυμήχανος καὶ ἔντεχνος. καὶ Θεόκριτος, σοφόν τι χρῆμ' ἄνθρωπος. ἐπεὶ ἓν ἀντίρρω εἶπεν ὅτι οὐδενὶ ζῴων πάντων τὰ ζῶα ὁ ἄνθρωπος, σύντομον τὸ μηχανᾶς παρεσήμηνεν ἐπὶ τῶν διδασκομένων. ὁ γὰρ μόνον κρατῆσαι δυνατὸς, ἀλλὰ καὶ πλουτεῖν. 358. Ἀμφίλοφον ζυγὸν] αὐτὸ δὲ, περιδαλὼν αὐτῷ ζυγὸν, περὶ τὸν λόφον ὑπάγει. ἢ ἀμφίλοφον, τὸν ἀμφιτραχήλιον. τὸ ἀμφοτέρωθεν συνέχοντα τοὺς λόφους τῶν ὑποζυγίων. καὶ λείπει ἡ ὑπο. ὑπὸ ζυγὸν ἄγει. 360. Καὶ φθέγμα] τὴν ἀνθρωπίνην ἀφήλιξιν. Καὶ ἠνεμόεν φρόνημα] τὴν περὶ τὰ μετεώρων φιλοσοφίαν. 361. Καὶ ἀγριόμους ἐρωὰς] τὴν τῶν νόμων ἐμπειρίαν, δι' ὧν τὰ ἄστεα νέμονται, ὅ ἐστι διοικοῦνται.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 358. Ἄγει ἀμφίλοφον ζυγὸν] ἤγουν κατ' ἄμφω τὰ μέρη ἐπικατέχοντα ἔχοντα. ἢ τὸν περικείμενον τοῖς λόφοις τῶν τραχήλοις τῶν ζώων. 362. Ὀργὰς ἐδιδάξατο] εἰκότως εἶπεν ὀργὰς. οἱ γὰρ μὴ πειθόμενοι τοῖς νόμοις χαλεποὶ αὐτῶν πίπτουσιν. τὸ δ' ἐδιδάξατο, οἱ ῥήτορες

Δυσαύλων πάγων ἄϊθρια, καὶ
Δυσμβορα φεύγειν βέλη.
Παντοπόρ', ἄπορος
ὢ οὐδὲν ἔρχεται
Τὸ μέλλον. ἀΐδα μόνον
Φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται.
Νόσων δ' ἀμηχάνων
Φυγὰς ξυμπέφρασται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Δεινόν τι τὸ μηχανόεν
Τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων.
Καὶ τὸ ποτὲ μὲν κακόν, ἄλ-
λοτ' αὖθις δ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει
Νόμους πρείρων χθονός,
θεῶν τ' ἔνορκον
δίκαν Br.
Ὑψίπολις· ἄπολις
Δ' ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν

Ζωὴν τοῖς μὲν, ἀπὸ τῶν εἰς διδασκάλους ἐπιμέλειαν, χρῶνται. (φησὶν γὰρ Αἰσχίδης, Οὐκ ἐδιδάξατο τοὺς παῖδας, ἀλλ' ἐδιδάξατο αὐτός. Ὁ Ἀριστοφάνης, Ἐδιδαξάμην μέντοι σὺν τῇ Διΐ· ὦ μέλε Τοῖσι δικαίοις ἀπλέγειν) πῶς δ', ἀπὸ τοῦ ἐφιῦσι τὸ ἐδιδάξατο κεῖται.

363. Δυσαύλων] δυσχερῶν τῶν ἐπαυλισμῶν ποιούντων. Ἄϊθρια] ψυχρά. 364. Δύσμορα φεύγειν βέλη] εὐαίσθητός ἐστι τῆς οἰκοδομημάτων. 365. Παντοπόρ'] εἰς πάντα μηχανὰς ἐξευρίσκων, τῆς ἐπ' ᾠδὴν ἄπορος τῶν μελλόντων, θανάτου μόνου οὐχ εὑρὼν ἴαμα. 369. Νόσων δ' ἀμηχ. φυσ.] ὡς ἰατρικὴν δίαιταν, γυμναστικὴν, καὶ τὰ ὅμοια. ταῦτα δ' οὐκ ἂν ἔτι περὶ ζῶον μηχανήσαιτο. 370. Ξυμπέφρασται] ἐπινενόηκε, καὶ γεγνώσκει. 371. Σοφόν τι τὸ μηχανόεν] τὸ μηχανὸν τῆς τέχνης σοφὸν ἔχων, ὅ ἐστι, τὸ μηχανικὸν τῆς ἐπιτυχήσεως σοφὸν ἔχων, ὡς οὐκ ἄν τις ἀπεσδοκήσειεν, ἐκ μιᾶς ὁδὸν βαδίζοι τὴν ἐπὶ τὰ ἀμείνω, ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ φέρεται, ποτὲ δ' ἐπὶ τὰ χείρω.

Incommodarum Sedium aprica,
Et gravium fugere imbrium tela
Ad omnia ingeniosus; inops tamen consilî
Ad nil futurorum venit.
Solius orci effugium
Non invenire valet.
Morborum tamèn difficilium
Effugia excogitavit.

ANTISTROPHE 2.

Solertiam mechanicæ
Artis supra spem nactus.
Et nunc quidèm ad malum, nunc
Contra ad bonum fertur;
Leges conservans Patriæ
Urbe sublimis suâ est, sed pellendus urbe
Cuicunque probitas

Non

χείρω. 375. Νόμως πατρίους χθονὸς] ὁ πληρῶν τὰς νόμους καὶ τὴν δικαιοσύνην, ὑψίπολις γίγνεται, ὅ ἐστιν εὖ τῇ πόλει ὑψηλός. 376. Ἄπολις, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν] ἄπολις ἢ οἰκεῖος καὶ πολίτης τῇ πολιτείᾳ ᾧ τινι μὴ τὸ καλὸν συμβαίνει, καὶ ὅστις οὐ μετὰ τόλμης τὸ καλὸν ἐκπληροῖ.

ΣΚΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 372. Τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων] τὸ τέχνας οὐκ ἔστι γλωσσικὴ, ὡς οἴονταί τινες, ἀλλ' αἰτιατικὴ, ἔτως, ἔχων τὸ μηχανοποιὸν, ἢ ἐφευρίσκων τέχνας. τοῦτ' ἔστι, τὸ μηχανᾶσθαι ἢ περιποιεῖν τέχνας σοφὸν ὑπὲρ ἐλπίδα. 373. Καὶ γὰρ ποτὲ] οὕτω χρὴ γράφειν τὰ παρόντα κῶλα, καὶ γὰρ ποτὲ μὲν καλὸν, ἄλλοτ' αὖθις δ' ἐπ' ἰσχάτοις ἕρπει, ἵν' εἰσὶν ὅμοια τοῖς τροφῆς κώλοις. ἐβλάβη δὲ καὶ κῶλον ἢ περιοδὸν τὸ ς', διὰ ἢ ἐξεπολήθη παρ' ἐμοῦ. δ' γὰρ χρὴ πλείονα κῶλα τὴν ἀντιστροφὴν ἔχειν τῆς τροφῆς. 377. Ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν] ἤγνω, ὅστις δι' οἰκείαν κακίαν ἀμέτοχός ἐστι τῶν καλλίστων, καὶ δ κατὰ νόμους καὶ θείαν βούλησιν φέρεται. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸν ζηλώσαντα Πολυνείκην. εἰς τοῦτο γὰρ φέρει καὶ τὸ τόλμης χαίρειν. οὐκ ἦν τότε πίστις καὶ ἀσφάλειαν ἑαυτῷ περιποιεῖτας ὁ χορὸς πρὸς τὸν Κρέοντα, τὰ συμφέροντ' αὐτῷ φθεγγόμενος. ὕστερον ἢ ἀπορῶν, εἰς θεὸς ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα, καὶ δαιμόνιον τέρας φησὶ τὴν ταφήν.

Ζωΐεσι τόλμας χάειν.
Μητ' ἐμοὶ πρέπῃ
Γένοιτο, μήτ' ἴσον
Φρονῶν, ὃς τάδ' ἔρδει.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῦ
Τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογίσω
Τιὼν' ὐκ εἰς παῖδ' Ἀντιγόνᾳ.
Ὦ δύστην' ἐγὼ δύστηνου
Παιδὸς Οἰδιπόδα, τί ποτ' οὐδὲ πᾶ
Σέγ' ἀπιστῶσαν, τοῖς βασιλείοι-
σιν ἄγωσι νόμοις,
Καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;

ΙΑΜΒΟΙ.

Αγ. Ἦ τ' ἐκεῖν' ἡ τοὔργον ἐξειργασμένη
Τιὼν' εἵλεσθε φανῆναι. ἀλλὰ πᾶ Κρέων;
Χο. Οὗ' ὐκ δόμων ἄφορῶ εἰς δέον πέραν.
Χρ. Τί δ' ἐστί; ποία ξύμμετρος φυγὴ δίκη;
Αγ. Ἄναξ, βεβῶτοῖσιν ὧδ' ἐν ἀπώμοτον.
Ψεύδει γὰρ ἡ φύσις τὰ γιγνόμενα. ἐπεὶ
Σχολῇ ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχων ἐγώ,

Ταῖς

381. Ὃς τάδ' ἔρδει] ὃς τῶν ἐπιτηδευκὼς βίον. 382. Ἐς δαιμόνιον τέρας] ὁρῶντες ἐλχθέντα τὸν Ἀντιγόνην σκοπεῖτε. ὅτι γνώμη ἢ ὑπερβάντα τὸ κήρυγμα. Ἀμφινοῦ] πρεσβεύει ἡ Ἀμφι. 387. Ἀπιστοῦσαν] μὴ πειθαρχοῦσαν. 393. Προῦδη] ἐξέδη. 394. Ἀπώμοτον] ἀντὶ τοῦ ἀπηρεσμένον καὶ ἀσεσβδέκητον. ἀντὶ δὲ, οὐκ ὀφείλει ὡς ἀπομόσαι περὶ τινος

ὅτι

Non ſuppetit ob audaciam.
Nec mihi cohabitet,
Nec pariter de rebus cenſeat,
Qui talia facere velit.

ANAPÆSTI.

Divinum hoc prodigium conſidero,
Quomodo ſciens negavero
Hanc eſſe filiam Antigonem.
O miſera & miſeri
Patris OEdipi filia. quidnam iſtud eſt? nonne
Te immorigeram regiis
Ducunt legibus,
Et in amenti deprehenſam auſo?

IAMBI.

Nun. Hæc eſt illa, quæ facinus effecit:
Ipſam hanc deprendimus ſepelientem. Sed ubi eſt Creon?
Cho. Reverſus is è domo opportunè adeſt.
Cre. Quid eſt? quæ condigna accidit pœna?
Nun. Rex, Mortalibus nihil eſt abjurandum.
Falſam enim reddit ſecunda cogitatio *priorem* ſententiam.
Namque *me* nunquam rediturum huc juravi
Tuas

ἆλλ οὐκ ἂν αὐτὸ πράξειεν. ἡ γὰρ ταχεῖα δίκησις οὐκ ἐκκρούεται ὑπὸ τῆς ἐπιγιγνομένης δίξης δευτέρας. τοῦτο δὲ φησιν ὅτι τῷ Κρέοντι ἀπειλήσαντι, τότε ὤμοσε μηκέτι ἐμφανὴς ἔσεσθαι. νῦν δ' εὑρὼν τὴν Ἀντιγόνην, πάλιν ἐλήλυθε. 395. Ψεύδει γὰρ ἡ πίστις] ψευδῆ ποιεῖ. ἡ γὰρ ἐπίνοια (ὅ ἐστιν ἡ ἐπιοῦσα γνώμη) τὴν ἀπειλήσασαν γνώμην ψευδῆ ποιεῖ. ¶ Σχήμ. Τροπή.

390. Ἠοὖ' ἐς' οἰκίην] ἄφιξις αὖθις ἐς ἀγγέλου μετὰ τὴν Ἀντιγόνης.

Ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς αἷς ἐχειμάθλω τότε·
"Αλλ' ἡ γὰρ ὀκτὸς κ' παρ' ἐλπίδας χαρὰ
"Εοικεν ἄλλη μᾶκρ' ὀδὲν ἡδονῆ.
Ἥκω δι' ὅρκων καὶτοῖ ὢν ἀπώμοτ', 400
Κόρλω ἄγων τλώμ', ἣ καθευρέθη τάφον
Κοσμοῦσα. κλῆρ' ὀθάμ' ὑκ ἐπάλλετο·
Ἀλλ' ἔς' ἐμὸν δ' ὄρμημον, ὑκ ἄλλω τόδε.
Καὶ νῦν, ἄναξ, τὴνμ' αὐτὸς ὡς θέλεις λαβὼν,
Καὶ κεῖνε καὶξέλεγχ'· ἐγὼ μ' ἐλεύθερ' 405
Δίκαιός εἰμι τῶνμ' ἀπολλάχθαι κακῶν.
Κρ. Ἄγεις δὲ τλῶδε, τῷ τρόπῳ, πόθεν λαβών;
Αγ. Αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ὀξίζασα.
Κρ. Ἦ κ' ξυνίεις κ' λέγεις ὀρθῶς ἃ φῄς;
Αγ. Ταύτῃ γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν 410
Ἀπεῖπας· ἆρ' ἔνδηλα κ' σαφῆ λέγω;
Κρ. Καὶ πῶς ὁρᾷ) καὶπίληπτ' εὑρέθη;
Αγ. Τοιῶδ' τον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἥκομεν
Πρὸς σῶ τὰ μέν' ὀκεῖν' ἐπηπειλημμένοι,
Πᾶσαν κόνιν σήραντες ἢ κατεῖχε τὸν 415
Νέκυν, μυλῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ,

Καθή-

398. Ἀλλ' ἡ γὰρ ὀκτὸς κ' παρ' ἐλπίδας] ἡ ἀπροσδόκητ' χαρὰ ὐκ ἔοικεν εἰς τὸ μέγαθ' τῇ ἄλλῃ ἡδονῇ. ὅ ἐστι, πᾶσαν ἡδονὴν νικᾷ τὸ μέγαθ' τ' παρ' ἐλπίδα χαρᾶς. 400. Καίπερ ὢν ἀπώμοτ'] καίπερ ὀμωμοκὼς μὴ ἐλθεῖν. 402. Κλῆρ' σὐθάμ' ὐκ ἐπάλλετο] ἄνω γὰρ ἔπιπτ ὅτι κληρωτὸς ἦλθε. 403. Θ' οὔρμημον] τὸ ἴρμαιον τὸ κέρδ'. 406. Δίκαιός εἰμι τῶνμ' ἀπολλάχθαι] ἀντὶ τ, μὴ παπαπτύεις. 410. Ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας]

Tuas ob minas, queîs tunc periclitabar :
" Sed hoc ſupra præterque ſpem *omnem* gaudium
"Nullam habet parem ſibi voluptatem magnitudine.
Adſum ergò pro datâ fide, licet aliter juraverim,
Puellam hanc adducens, quæ deprehenſa eſt ſepulchrum
Apparans. Sors hîc non eſt jacta :
Sed meum eſt, non alterius hoc *quidquid eſt* lucri.
Et nunc Rex, hanc ipſe, ut lubet, acceptam
Et judica & redargue. ego verò liber
Dignus ſum hiſce abſolvi malis.

Cre. Adducis autem hanc, quomodo ? unde acceptam ?

Nun. Ipſa virum ſepeliit : omnia noſti.

Cre. An & intelligis, & verè dicis quæ dicis ?

Nun. Hanc inquam, vidi ſepelientem, quod tu cadaver
Interdixeras. Satisne manifeſta certaque dico ?

Cre. Et quomodo eſt viſa, & ipſo facto deprehenſa ?

Nun. Sic acta res eſt. poſtquam enim *eo* venimus
Atrocibus tuis minis perterriti,
Ubi omnem pulverem deverriſſemus, quæ texit
Cadaver, & putre corpus nudaſſemus probè,
Conſe-

πεῖπας] τὸ ἐξῆς, τὸν νεκρὸν ὃν σὺ ἀπεῖπας θάπτειν. ἕτως δὲ χρῶντας οἱ παλαιοί, ὥστε δύο ἄρθρα ὑποτακτικόν τι καὶ ὑποτακτικὸν κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παραλαμβάνειν. Κορᾶνος, Οὕτως Φιλοκλῆς τὸν λόγον διέφθορεν. 412. Καὶ πῶς ὁρᾶτε] πόθεν τοῦτο αὐτὸν συνιλάσασθε καὶ κατειλήφατε ; 415. Πᾶσαν κόνιν σήραντες] ἀποψήξαντες. 416. Μυδῶν τε σῶμα] μυδῶν, ἰχῶρα ἀποπίμπον. τυτθοῖσι, ἀμαλελυμένον, καὶ δύνγρον τὸν ἀπὸ σήψεως ἰχῶρα ἀποτίζον. ὡς τὸ, δάκρυσι μυδαλέον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 398. Ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς] σιώπητι τὸ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ἦκω· τὰ λοιπὰ ᾗ διὰ μέσου λέγει. τὸ δ' ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας, ἀντὶ παραδόξου. ¶ Σχήμ. Τερικλ. 398. Ἡ γὰρ ἐκτὸς] γνωμικόν. 413. Τοιοῦτον ἴδῃ] δήλωσις ὅπως εὗρον τὸν Ἀντιγόνην κλαίουσαν τὸν νεκρόν. 417. Ὑπὸ-

Καθήμεθ' ἄκραν οὐκ πάγων ὑπήνεμοι,
Ὀσμὴν ἀπ' αὐτῦ μὴ βάλοι πεφευγότες,
Ἐγερτὶ κινῶν ἀνδρ' ἀνὴρ ἐπῤῥόθοις
Κακοῖσιν, εἴπερ τῦδ' ἀφειδήσοι πόνῳ.
Χρόνον τὰλ' ἦν τοσῦτον ἔστ' ἐν αὐθέει
Μέσῳ κατέσχε λαμπρὸς ἡλίῳ κύκλος,
Καὶ καῦμ' ἔβαλπε· τῆ τότ' ἐξαίφνης χθονὸς
Τυφὼς ἀείρας σκηπτὸν, ὑγρὸν ἄχος,
Πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβῳ
Ὕλης πεδιάδος. ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας
Αἰθὴρ. μύσαντες δ' εἰχόμην θείαν νόσον.
Καὶ τῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
Ἡ παῖς ὁρᾶται καὶναχωκύει πικρᾶς
Ὀρνιθος ὀξὺ φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
Εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος.
Οὕτω δὲ χ' αὕτη φιλτὸν ὡς ὁρᾷ νέκυν,
Γόοισιν ἐξώμωξεν, οὐδ' ἀρᾶς κακὰς

Ἡρᾶτο

417. Ὑπήνεμοι] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ἄνεμον. οὐκ ἐναντίον τῷ ἀνέμῳ, ἀλλ' ἐφεστηκότες ἀπὸ τῆς νηκρᾶς, ὅπως μὴ φέρῃ ἐπὶ ἡμᾶς τὴν ὀσμήν. 419. Ἐπῤῥόθοις] λοιδόροις, ὑβριστικοῖς. 424. Τυφὼς ἀείρας] τυφὼς λέγεται ὁ πνευματώδης ἄνεμος. Ἡσίοδος, Ἐκ δὲ τυφωέος ἴσι ἀήμενοι ὄμβριοι ὑγρὸν ἄέντες. Σκηπτὸς λέγεται πᾶν πνεῦμα δυσμαῶδες, ὅταν συνειδῇ τῇ γῇ ἢ πάλιν ἄνω αἴρῃ. τὸ ᾗ τοιοῦτον, ἢ τροχοειδὲς τοῖς κυλίοις, παρὰ τὸ τροχεῖν. Οὐρήσιον ἄχος] τὸ λυπῶν τὸ αἰθέρα, καὶ δὲ ζωρίσαν αὐτόν. τὸν κόνιν. τὸν τυφώνιον ἄνεμον. 427. Μύσαντες δ' εἰχόμην] ἀντὶ τοῦ ἀντεῖχόμην ὡς τὴν νόσον. 429. Καὶναχωκύει πικρᾶς ὀρνιθος ὀξὺ φθόγγον] τὸ φιλοστεργὲς τῆς κόρης δηλοῖ τούτων ὀρώσης. ῥιψάσης γὰρ ἐκ ἐμέλησε δακρύων καὶ θρηνημάτων. 432. Φιλτὸν] γνησιον τὸν κόρης.

Τομ. Ἰωάν. ἐν Theod. p. 493

ΣΧΟΛ.

a Tento averti. ff. 57.

Conſedimus locis in ſummis ſub vento,
Id ſcilicet fugientes, odorem à ſe ne quem mitteret *corpus*,
Excitans vir virum convitiis
Maledicis, ſi quis hunc remitteret laborem.
Tantisper hæc ſunt facta, donec in æthere
Medio conſtitit lucidus ſolis circulus,
Et æſtus calfecit: Tum verò repentè humo
Typhon levans turbinem, cæli peſtem,
Implet campum, omnes verberans comas
Arborum campeſtrium: impletus autem eſt magnus
Æther *pulvere*, & clauſis oculis divinitus miſſo tenebamur morbo.
Et eo longum poſt tempus ablato
Puella cernitur, & plorans edit acerba *paſſæ*
Avis acutam vocem, quando vacui
Cubilis pullis ſpoliatum videt lectum.
Sic & illa, nudum ut cernit cadaver,
Lamentis ejulavit, diriſque malis

Devovit

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 423. Καὶ τότ' ἐξαίφνης] ἡ σωτῆρία, ἢ τότ' ἐξαίφνης ὁ τυφὼς (ἔστος γὰρ προϊλων ἢ κατιγὶς ἐφορος ἐστιν) ἀειρας ἐ ἐπάρας σκηπτὸν ἢ προϊλάδη ἄνεμον, ἄχθ ἢ λύπην ἐφέρων ἢ ἀερώδη (λυπηρὸς γὰρ ἡμῖν οὗτ ὁ ἄνεμ, οἷον πνεύση) πίμπλησι ἐ χαμίζει τὸ ὀπεῖ πεδίον ὕλης πεδιάδ, ἤγειρ ἐ τὸ γῆ συρφετῶ· αἰπείζων ἐ μαπίζων πᾶσιν φόνῃ ἐ τρίχωσιν χθονὸς, βοτείας λέγω ἢ δένδρα. ἐμεμάδη δὲ πᾶς ὁ ἀὴρ σωῒ τῷ πεδίῳ, ἐ ὕτ ἐ ὁ γῆς συρφετῶ πεπλήρωτο. 431. Εὐνῆς νεοστῶν] ἐπειδὴ τὸ λέχ ἢ τὸ εὐνῆς ταυτόν ἐστι, (λέχ γὰρ εὐνῆς, ἡ εὐνή ἐστι, ἢ τὸ κενῆς, ἢ τὸ ἀρφανὸν, ταυτόν ἐστι) πρὸς μὲν τὸ εὐνῆς, τὸ κενῆς λέγ πρὸς δὲ τὸ λέχ, τὸ ἀρφανόν. μὴ τίζας δὲ ὡς τὸ φθόγγον, ἀσιωθέντως τῷ περισπωμένῳ ἐκφέρει, πλανηθεὶς ἐκ τοῦ ὕτω δέ. ἀλλ' ἡ μὲ περισπωμένη πρὸς τὸ ὄρνιθ ἔχει τὴν δύναμιν, μηδὲν ἐμποδιζομένη, ἐ ὕτω ἢ λείποντ. τὸ δὲ ὕτω ἢ ἀφ' οὗτος ἐπιφέρει ἵνα σιωπήσωμεν τ' ἐφεξῆς σύνοιαν ποιήσῃ. ἐ ἔστι ζηλ ὁμηρικός. ¶ Σχῆμ. Τραπεζ. 430. Ὄρνιθ] περιφέρεται.

Ἡρᾶτο τοῖσι τοὔργον ἐξειργασμένοις.
Καὶ χερσὶν εὐθὺς δίψιαν φέρει κόνιν,
Ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκέως ἀρβίλου πρόχου
Χοαῖσι τελσπόνδοισι τὸν νέκυν τέφει
Χ' ἡμεῖς δ' ἰδόντες, ἐμέσθα. σοὶ δέ νιν
Θηρώμεθ' εὐθὺς ὧδε κἀκπεπλημμένοι·
Καὶ τάστε πρόθεν τάστε νῶν ἠλέγχομεν
Πεάξεις· ἀπρὶν δ' ὧδενὸς καθίστατο.
Ἀλλ' ἡδέως ἔμοιγε καὐλγεινῶς ἅμα·
Τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφυγμένα,
Ἧδιστον· ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν,
Ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν
Ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας.
Κρ. Σὲ δή σε τιμῶ νεύσασαν ἐς πέδον κάρα
Φῂς ἢ καταρνῇ μὴ δεδρακέναι τάδε;
Αν. Καὶ φημὶ δρᾶσαι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαί τό μή.
Κρ. Σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἧ θέλεις
Ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον.
Σὺ δ' εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σώτομα.
Ἤδεις τὰ κηρυχθέντα, μὴ πεφάσθαι τάδε;
Αν. Ἤδειν. τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ χρῆν ἐμέ.
Κρ. Καὶ δῆτ' ἐτόλμας τοὺσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;
Αν. Οὐ

435. Δίψιαν] ξηράν. χέφεται, δίψιαν φέρει. 436. Πρόχου] σποχύου. 437. Τὸν νέκυν τέφει] κατμεῖ. κύκλῳ περιῤῥαίνει. 438. Ἐμέσθα] ἐπορεινόμεθα. ὠρεμῶμεν. 439. Οὐδὲν ἐκπ.] περίφοβον γρωμένου. 442. Ἀλ-

Devovit facti auctores :
Et manibus ſtatim aridum affert pulverem
Et celebris è fabri vaſculo copiosè
Fuſo ter libamine mortuum ornat.
Nos verò conſpicati adimus, eamque
Comprehendimus ſtatim nullatenus perterritam.
Et de priori deque præſenti examinamus
Actione, nihilque omnium perſtitit negare.
At gratum hoc mihi ſaltem, & triſte ſimul.
" Ipſum enim me è malis evaſiſſe
" Gratiſſimum ; ſed in malum amicos ducere
" Id triſte eſt. Sed mea ſic eſt natura hæc omnia
Minoris facere meâ *ipſius* ſalute.

Cre. Te nunc, te demittentem in terram caput
Fateriſne an denegas feciſſe hæc ?

An. Et fateor feciſſe, nec omnino nego.

Cre. Tu quidem auferas teipſum, quocunque vis,
Extra gravem culpam liberum.
Tu vero dic mihi non prolixe, ſed brevibus ;
Noraſne edicta ne *quis* hæc faceret ;

An. Noram. quî enim non noſſem ? manifeſta enim erant.

Cre. Et vel ſic auſa es haſce tranſgredi leges ?

An. Quid

Ἀλλ' ἡδέως ἤμοιγε κεἰλεγ.] ὁμολογήσης αὐτῆς ἡδέως τὴ ἀληγειῶς ἤκουον. 444. Τὰς φίλας ἄγου] φίλους φησὶ λέγε τὸ εἶναι τῶν Ἀντιγόνων τὸ βασιλικὸν γένους. 445. Ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥσσω] ἀντὶ τοῦ, ἀλλ' οὐδὲν γὰρ ἀσθενέστερον τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 450. Σὺ μὲν κομίζοις ἄν] ἀσθενῶς τὸν ἄγγελον φησὶν ὁ Κρέων. Ἢ φίλεις] ὅποι δὲ φίλεις. ¶ Σχήμ. Τελικ. 443. Τὸ μὲν γὰρ] γνωμικόν. 447. Σὺ δὴ] ἐρώτησις Κρέοντος πρὸς Ἀντιγόνην.

Αν. Οὐ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
Οὐδ' ἡ ξυνοικοῦσ' τῶν κάτω θεῶν Δίκη,
Οἵ τῇδ' ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους.
Οὐδὲ θνητὸν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ
Κηρύγματ', ὥστ' ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν
Νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄντ' ὑπερδραμεῖν.
Οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθὲς ἀλλ' ἀεί ποτε
Ζῇ ταῦτα, κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη.
Τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
Φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τίσιν δίκην
Δώσειν; θανουμένη γὰρ ἐξήδειν, (τί δ' οὔ;)
Κεἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας· εἰ δὲ τῷ χρόνῳ
Πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὖτ' ἐγὼ λέγω.
"Ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν, ὡς ἐγώ, κακοῖς
"Ζῇ, πῶς ὅδ' οὐχὶ καθανὼν κέρδος φέρει; 470
Οὕτως ἔμοιγε τῆσδε τῆς μόρου τυχεῖν,
Παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
Μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἠνεχόμην νέκυν,
Κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγῳδόμην.

Σοὶ

456. Οὐ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν] ἡ Δίκη (φησὶ) καὶ ὁ Ζεὺς ὥρισαν ὥστε θάπτεσθαι τοὺς νεκρούς· εἰ δὲ μὴ ἦσαν αὐτοὶ τοῦτο ἀπαγορεύσαντες καὶ κελεύσαντες μὴ θάπτειν τὸν νεκρὸν, ἐπείσθην ἂν αὐτοῖς. θέλει δ' εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῆς φύσεως δίκαιον ἦγημαι θάπτειν τὸν ἀδελφόν. 460. Ὡς' ἄγραπτα] ἄγνῶς φασι τὰ ἀγαπτά. ὁ γὰρ ἄγραφος τῶν θεῶν οἱ νόμοι. 462. Οὐ γάρ τι νῦν γε] ὁ γάρ τι σήμερον (φησὶ) ταῦτα ἐγένετο, ἀλλ' ἔστιν ἀΐδια, καὶ ἀρχὴν αὐτῶν οὐδεὶς οἶδε. 464. Τούτων ἐγὼ] ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ τούτων ἐγώ. 467. Εἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας] τὸν θάνατον

An. Quid ni? non enim mihi Jupiter hæc edixerat,
Nec Inferiorum familiare Jus Deûm
Qui haſce mortalibus dederunt leges.
Nec tantum valere credidi tua
Edicta, ut non ſcriptas tutaſque Deûm
Leges, mortalis cum ſim, violare audeam.
Non enim hodiè modò herive, ſed ſemper
Hæ vigent, nemoque novit unde prodierunt.
Harum ego *violatarum* nolui, cujuſvis
Faſtu perterrita, apud Deos pœnas
Dare. morituram enim me ſciebam (quid ni?)
Etiamſi tu non denunciaſſes: quod ſi ante tempus
Moriar, lucrum hoc ego deputo.
"Quicunque enim in multis, ut ego, malis
"Vivit, quonam modo non ille lucrum moriendo auferat?
Sic mihi ſanè hanc mortem ſortiri
Nullus eſt dolor; at ſi fratris
Mortui inſepultum reliquiſſem cadaver,
Id mihi doleret, hiſce autem non doleo.

Tibi

θάνατον δηλαδή. Εἰ δὲ ἓξ χρόνε] ἓξ εἰμαρμένε δηλονότι. 472. Παῤ ἐδὲν ἄλγω] ἐδεμία λύπη. 473. Ηγχόμλω] ἠπχόμλω. ὑπερῆδον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 457. Τῶν κάτω θεῶν] ἤγνν τὸ δίκαιον ὅπερ ἡ Περσεφόνη ἓ ὁ Πλάτων παρὰ τοῖς ζώντων κομίζνσι. λέγω δὲ τὸ θάπτεθαι αὐτνς θεινόζνς. 460. Ὡς δ' ἄχαριτι] ἤγνν τὶ τετνπωμένα κὴ νεκρωθησόμενα, παῤ ὅσον οἱ περὶ τὰ παθῆ τῶν νεκρῶν νόμοι ἄχαριτοί εἰσι. τὸ ἓ θνητὸν ὄντα, ἢ ἐκεῖς τὸν Κρέοντα νόει, ὅτνς, ὥστε ὑπερδαμεῖν κὴ ὑπερβῆναί σε τὲ νόμε τὰ θεῶν ὄντα θνητὸν, τῦτ' ἔστι, κρείττονα τὰ θεῶν φαίνεται, διὰ τὸ μὴ δύνασθαί τινα κατὰ ἓ φόνν ἃ ἐκεῖνοι ποιεῖν. ἢ τὸ θνητὸν ὄντα, ἀντὶ ἓ τινὰ ἄνθρωπον, ὅτνς, ὥστε ὑπερδαμεῖν κὴ ὑπερβῆναι τινὰ θνητὸν ὄντα τὲ νόμιμα τὰ θεῶν ἀλλὰ τὸν φόνον. κρεῖττον ἓ τὸ σῶζον. ¶ Σχήμ. Τελικ 456. Οὐ γάρ π] ἀπόκρισις Ἀντιγόνης. 469. Οἷς γὰρ ἐν] γνωμικόν.

Σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρᾶσα τυγχάνειν,
Σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω.
Χο. Δηλοῖ δ' γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
Τῆς παιδὸς· εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
Κρ. "Ἀλλ' ἴσθι τοι, τὰ σκληρ' ἄγαν φρονήματα
"Πίπτει μάλιστα· καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
"Σίδηρον ὀπτὸν ὀλίγ' ἂν πυρὸς θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις.
"Σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
"Ἵππους καθαρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
"Φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ὢν τυγχάνει πέλας.
Αὕτη δ' ὑβρίζειν μὴ τότ' ἐξῆπίστατο,
Νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς τεθειμένους.
Ὕβρεις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα,
Τἄπτοις ἐπαυχεῖν, καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
Ἦ νῦν γ' ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,
Εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ τῆδε κείσεται κράτη.
Ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς, εἴθ' ὁμαιμονεστέρας
Τῶν παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκείου κυρεῖ,

Αὐτή

475. Σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα] εἰ δοκῶ παρὰ σοὶ ἠνίδη πράττειν, οὐκ ἴσα περὶ ἐμὲ ἡ ἀνόησία, ἀλλὰ περὶ σέ, ὥστε δεῖ μὴ τὴν ἰδίαν πλάκα τοῖς πλησίον ἐπιφέρειν. 477. Δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμὸν] τὸ σκληρὸν αὐτῆς τῶν φρονήματος ὠμολογεῖ παιδεραστὴν τὸν Οἰδίποδα. 481. Περισκελῆ] περισκληρά, ἢ κεκαμμένα. 490. Ἦ νῦν] ὄντως δή. 491. Εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ] εἰ ταῦτα τὰ παραπέμματα ἢ ἡ νίκη αὐτὴ χωρὶς βλάβης ἔσ πιμελείας. 492. Ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς, εἴθ' ὁμαιμονεστέρας] ἤτοι ἐξ ἀδελφῆς ἡμῶν, ἢ τοιαυτέρα

Tibi autem si videor stultè fecisse,
Propemodum *dixerim*, stulti judicio stulta sum.
Cho. Apparet genus durum ex duro patre
Puellæ: cedere enim non novit malis.
Cre. "At scito sanè feroces nimis animos
"Cadere præcipue: & invictissimum
"Ferrum igne coctum, rigidum,
"Fractum & contritum maximè videas:
"Parvoque fræno novi animosos
"Equos regi *solitos*. non convenit enim
"Eum elato esse animo, qui servus est proximi.
At hæc contumeliosè agere tunc didicit
Cum leges *ausa est* propositas transgredi:
Contumelia autèm, postquam fecisset, hæc est altera,
Hisce gloriari factis, & ridere.
Certè non ego amplius vir *sim*, sed ipsa vir,
Si hæc impunè cesserit audacia.
Sed sive *ex* sorore, sive propinquiore nata sit,
Nobis ipso Herceo Jove,

Ipsa-

τέρα ἢ συγγενικωτέρα πάντων τ̃ οἰκείων, (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ, τ̃ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκίου κυρεῖ) ἀθῶος σὺκ ἄπεισιν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 481. Περισκελῆ] τοῦτο ἢ ὡς τὸ ἰσχυρότατον συναπτέον, ἢ ὡς τὸ ὀπτὸν σὺκ πυρὸς, ἕτως, εἰσίδοις ἂν ἢ θηράσαιο τὸν ἰσχυρότατον σίδηρον θραυσθέντα καὶ μεγίστα πλεῖστα ἢ κ̃ πολὺ, ὀπτὸν σὺκ πυρὸς, περισκελῆ ἤτοι ἄγαν βαφέντα ἢ ἔντονον γεγονότα. 484. Οὐ γὰρ σκπίλει] τὸ σὺκ, ἢ ὡς τὸ πίλει, ἤγουν σκπίλει ἐξέστιν. ἢ ὡς τὸ τ̃ πίλας συνώσαντε, ἤγουν σὺκ τ̃ πέλας ἢ τ̃ συγχέαι. 491. Εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ] τὸ ταῦτα κράτη ἢ πρὸς πλὼ Ἀντιγόνη νοητέον, ταῦτα κράτη, ἤγουν ἡ ἐμαυτῆ ταύτης ὑπεροψία· ἢ πρὸς τὸν Κρέοντα, ἵν' ἢ ταῦτα τὰ κράτη, ἤγουν ἡ ἐμὴ βασιλεία. τὸ δ' ἀνατεὶ, ἀντὶ τ̃ χωρὶς βλάβης. ¶ Σχήμ. Τραγικ. 479. Ἀλλ' ἴσθι τοι] δημηγορία αὐτ̃ Κρέοντος μετ' ὀργῆς, ἢ κατηγορία Ἀντιγόνης ἢ Ἰσμήνης. Ἀλλ' ἴσθ'] γνωμικόν.

496. Τὸν

Αὐτή τε χ' ἡ ξυάιμ@ ὐκ ἀλύξετον
Μόρῳ κακίστῳ· χ' ὧδ' οὖν κείνῳ ἴσον
Ἐπαγπώμεθ' τῇδε βυλεῦσαι πάφυ.
Κἀμὲ χαλεῖτ'· ἔσω γὰ εἶδον ἀρτίως
Λυσσῶσαν αὐτὴν, ὑπ' ἐπήβολον φρενῶν.
"Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς ὧσθεν ἡρπ@ κλοπεὺς
"Τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων·
"Μισῶ γε μέντοι χὥταν ἐν κακοῖσί τις
"Ἁλοὺς, ἔπειτα τῦτο καλλωύειν θέλῃ.
Αν. Θέλεις τι μεῖζον ἢ καταικτεῖναί μ' ἑλών;
Κρ. Ἐγὼ μὴ ὧδεν· τῦτ' ἔχων, ἅπαντ' ἔχω.
Αν. Τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
Ἀρεστὸν ὧδεν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ.
Οὕτω δὲ κἀμοί σοι πάμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
Καίτοι, πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
Κατέσχον, ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
Τιθεῖσα; τύτοις τῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
Λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσαν ἐγκλείσοι φόβ@.
"Ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ,
"Κἀξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἃ βύλεται.

Κρ. Σὺ

[496. Τῇδε βυλεῦσαι πάφυ] λείπει ἡ Περί. 498. Ἐπήβολον φρενῶν] κυρίως τῶν φρενῶν, κὴ ἐστῶσαν ἐν αὐτῇ. 499. Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς] εἴωθεν ἡ ψυχὴ τὸ λάθρα τι κακὸν τεχνωμένων ὠφελίσκεσθαι, κὴ ἑαυτὴν καθαφανῆ ποιεῖν περὶ φωρᾶσθαι. "Αλως, τῶν λάθρα τι βυλευθέντων δρᾶν ὁ θυμὸς ὠφελίσκεται, κὴ περὶ τὴν κατάσασιν τ@ σώμαν@ εὔδηλόν τι γίγνεται τὸ κατηγορῆν τ@ πράξεως αὐτῶν. 501. Μισῶ γε μέντοι] μισῶ τὸν ἁμαρτά-

νοντα

Ipſaque & ipſius ſoror non vitabunt
Mortem peſſimam: etenim illam æqualiter
Accuſo participem eſſe conſilii ſuper ſepulchro.
Et eam evocate: intus enim vidi nuper
Inſanientem illam, nec compotem mentis.
" Solet autem animus priùs capi fraudulentus
" Eorum qui nihil rectè in tenebris machinantur.
" Odique prorſus qui cum in malo
" Deprehenſus ſit, deinde illud concinnis comere dictis parat.

An. Vin' amplius aliquid quàm me captam occidere?

Cre. Ego quidem nihil *amplius*: hoc nactus omnia nactus ſum.

An. Quid ergo moraris? nam mihi tuis ex ſermonibus
Nihil placet, neque placiturum ſit unquam:
Itaque & tibi mea *dicta* neutiquam placere valent.
Atqui unde gloriam celebriorem
Conſequerer, quam fratrem germanum in ſepulchro
Quòd condidi? his *quoque* omnibus, *qui adſunt*, idem placere
Diceretur, ſi non linguam præcluderet metus.
" At Tyrannis cum ob alia multa felix eſt,
" Tum quia licet ei facere dicereque quæ lubet.

Cre. Tune

νοσῶ ἢ ἐπίκοσμα τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆ. τοῦτο δὲ φησιν ὅτι ἀλῶσα ἡ Ἀντιγόνη ἔφασκε τῷ θείῳ νόμῳ ἐπαρκεῖν. 505. Ὡς ἐμοὶ τῶν λόγων] τὸ κέρδος τῶν Πολυνείκους ἀπιστοῦσι. 509. Κατίσχον] ἀντὶ τοῦ ἴσχον. 512. Ἀλλ' ἡ τυραννὶς] οὐκ ἐπαίνῳ τοῦτο τῆς τυραννίδος, ἀλλ' ἔχει τι εἰρωνείας ὁ λόγος. ¶ Σχημ. Τελικ. 499. Φιλεῖ] γνωμικόν. 501. Μισῶ μ. μέντ.] γνωμικόν. 505. Τί δῆτ.] ἀπλοϊκία Ἀντιγόνης μετ' ἐκπλήξεως. 512. Ἀλλ' ἡ τυραν.] γνωμικόν.

514. Σὺ

Κρ. Σὺ τῦτο μοιῶν πῶνδε Καδμείων ὁρᾷς;
Αν. Ὁρῶσι χ' ὅτοι, σοὶ δ' ὑπίλλυσι στόμα.
Κρ. Σὺ δ' οὐχ ἑπαυδᾷ πῶνδε χωεὶς εἰ φρονεῖς;
Αν. Οὐδέν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνυς σέβειν.
Κρ. Οὔκυν ὅμαιμος χὠ κατὰ χθονὸς θανών;
Αν. Ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε κἠ ταὐτῆ πατρός.
Κρ. Πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβεῖ πιμᾷς χάειν;
Αν. Οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.
Κρ. Εἴτοι σφὲ πιμᾷς ἶσον τῷ δυσσεβεῖ.
Αν. Οὐ γάρ τι δοῦλος ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.
Κρ. Πορθῶν γε τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιᾴας ὕπερ.
Αν. Ὅμως ὅγ' ᾅδης τοὺς νόμυς τύτυς ποθεῖ.
Κρ. Ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσον.
Αν. Τίς δ' οἶδεν εἰ κάπω 'στὶν εὐαγῆ τάδε;
Κρ. Οὔτοι πόθ' ὁὐχθρὸς, οὐθ' ὅταν θάνῃ, φίλος.
Αν. Οὔτοι συνέχθειν ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.
Κρ. Κάτω νῦν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον φίλει

Κείνυς.

514. Σὺ τῦτο μάτη] σοὶ μάτην τῦτο δοκεῖ δίκαιον εἶναι, παφῆναι τὸν Πολυνείκη. 515. Σοὶ δ' ὑπίλλυσι στόμα] γιγνώσκυσι κἠ οὗτοι, ἀλλὰ δέ σε τὸ στόμα συσέλλυσι, κἠ σιωπῶσιν. ἢ, σφίφυσι τὰς ἀλλοτρίας λόγυς. 516. Τῶνδε χωεὶς εἰ φρονεῖς] ἀντὶ τοῦ, παρὰ τύτυς φρονοῦσα. 520. Τιμᾷς χάειν] ἀντὶ τοῦ νέμεις. 523. Οὐ γάρ τι δοῦλος ἀλλ' ἀδελφὸς] ὁ τοιῦτος ἐστὶν ὁ ἀπολόμενος ὥστε εἰς χάειν τοῦ Ἐτεοκλέυς ἐλθοῦσαν αὐτὴν ἄπαφον. ὁ γὰρ τοιῦτον αὐτῆ ὑπιρέτουν. ὃ δεῖ ἂν σκοπεῖν εἰ μὴ ἐκείνῳ ἀποδύμιον ποιῶ, ἀλλ' εἰ κοινῆς τῆ φύσεως ἔλαχον. 525. Τὺς νόμυς] γράφεται ἴσυς. λέγει δὲ τὸ θάπτειν. 527. Τίς οἶδεν εἰ κάτω 'στὶν] γράφεται κάτωθεν, ἀντὶ τοῦ κάτω. ὡς τὸ, Αἴας δ' ἐξώθην ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ ἔγγυς. ὁ δὲ νῦς, τίς οἶδεν εἰ καὶ ἅδε ἀκήλοις θαλεχθέντες, ὑγιᾶντας ἐυστοῆ πάλι; 529. Οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ

Cre. Tune hoc ſola hos inter Cadmeos vides?
An. Vident & hi, ſed tibi continent ora.
Cre. Te autem non pudet alia ab his ſentire?
An. Nihil enim habet turpitudinis fratres colere.
Cre. Nonne *ille* frater erat, qui ſub terrâ mortuus?
An. Ex una frater *matre* & eodem patre.
Cre. Quare igitur iſti impio rependis honorem?
An. Non hoc teſtabitur ille ſub terrâ mortuus.
Cre. Si tu quidem illum honore parili cum impio dignaris.
An. Handquaquam enim famulus, ejus ſed frater periit.
Cre. Nempe vaſtans patriam, alter *pro patriâ* cum ſtetiſſet fortitèr.
An. Tamen ipſe Pluto leges has flagitat.
Cre. At bonus non *debet* cum malo paria ſortiri.
An. Quis autem novit an infrà hæc ſint pia?
Cre. Haud unquam inimicus, ne quidem mortuus, eſt amicus.
An. Nullo modo cum *aliis* odiſſe, ſed pariter amare ſoleo.
Cre. Ad inferos jam profecta, ſi amare convenit, ama

Illos

ἀλλὰ συμφιλεῖν] τὰς φιλίας (φησὶ) καινὰς ποιοῦμαι, ἀλλ' ἃ πάλαι ἔχθρας. οὐ δὲ πάντων ἔστω, εἰ καὶ ἐχθαίρουσιν ἀλλήλους οἱ ἀδελφοὶ, ἐγὼ δὲ τοιαύτη εἰμὶ τὴν φύσιν ὥστε σὺν τοῖς αὐτῶν ἐχθαίρειν τὸν ἕτερον, ἀλλὰ συμφιλεῖν τοῖς φιλοῦσι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΚΙΝ. 520. Ἐκείνῳ δυσεβοῦσι] τὸ δυσεβοῦσι ἀντὶ τοῦ ἐκείνῳ συναπτέον, τὸ ᾧ ἐκείνῳ, ἀντὶ τοῦ δι' ὧν Πολυνείκην θάπτουσι. 526. Ἀλλ' ἐχ ὁ χρηστὸς] ἢ ὡς ᾧ ἀλλὰ ἐξῆν λαμβάνειν τὸ οὐχ ὑπάρχει νόμῳ, ἔστω, ἀλλ' ἐχ' ὑπάρχει ὁ ἀνθρώπῳ νόμῳ, ἦγουν ἐδόθη νενομισμένον ἐστὶ λαοῖς ἴσον καὶ ὅμοιον τῷ κακῷ. ἢ ἔστω, ἀλλ' οὐκ ἴσον καὶ ὅμοιον ὑπάρχει ὁ χρηστὸς ἀνθρώπῳ τῷ κακῷ, ὥστε λαοῖς τιμὰν αὐτὴν τιμᾶν δηλονότι.

Κείνῳς· ἐμοῦ δὲ ζῶντος, οὐκ ἄρξει γυνή.

Χο. Καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη
Φιλάδελφα κάπο δάκρυ' εἰβομένη.
Νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπο, αἵματόεν
Ῥέθος αἰσχύνει,
Τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν.

Κρ. Σὺ δ', ἣ κατ' οἶκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
Λήθουσά μ' ἐξέπινες· ὤδ' ἐμάνθανον
Τρέφων δύ' ἄτα, καὶ παναστάσεις θρόνων·
Φέρ' εἰπὲ δή μοι, καὶ σὺ τῷδε τῷ πάθει
Φήσεις μεταιχεῖν, ἢ ξομῇ ὅ μὴ εἰδέναι;

Ισ. Δέδραχα τοὔργον, εἴπερ ἥδ' ὁμορροεῖ.
Καὶ ξυμπέπλωκα κἀγὼ τὰς αἰτίας·

Αν. Ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ'· ἐπεὶ
Οὔτ' ἠθέλησας, οὔτ' ἐγὼ κοινωσάμην.

Ισ. Ἀλλ' οὐ κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι,
Ξύμπλουν ἐμαυτὴν τῷδε πάθει ποιουμένη.

Αν. Ὦ

532. Καὶ μὴν πρὸ πυλῶν] εἰκὸς μὲν τὴν Ἰσμήνην ὑπὲρ τοῦ ἀδελφῆς ἀγωνιᾶσαν συγκάζεσθαι, ὧδέ γ' ἦττον κ' διὸ ἀπαπτεύθη. 533. Φιλάδελφα] ἀντὶ τοῦ φιλαδέλφως. 534. Νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπο] ἐὰν ἡ δοτικὴ τῇ νεφέλῃ, ἔσται ὁ λόγος, τῇ νεφέλῃ, τουτέστι τῇ συγκύπτει τῇ ὑπερκειμένῃ τῶν ὀφρύων, τὸ αἵματόεν ῥέθος αἰσχύνει ἡ Ἰσμήνη, τέγγουσα εὐῶπα παρειάν. ἐὰν δὲ κατ' ὀρθὸν ᾖ ἡ νεφέλη, ἔσται μεῖζον, ἡ νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπο. ἵνα τὸ ἐξῆς τοῖς ἑξῆς συνάπτηται, κ' μὲν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη φιλάδελφα δάκρυα λειβομένη, αἵματόεν ῥέθος αἰσχύνει τέγγουσα εὐῶπα παρειάν. Νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἵματόεν ῥέθος αἰσχύνει] τὸ ἐπὶ τοῦ ἑξῆς τρόπου ἐρρύθμισται· ἀλληγορικῶς δὲ εἶπε τὴν νεφέλην. ὡς γὰρ νεφέλη συγκλύδην κ' ὁμιχλώδη τὴν ἡμέραν ποιεῖ, ὕτω κ' ταύτην ἀμφίβολον φησὶ γίγνεσθαι τοῖς ὀφρύσι συμφορᾴζουσιν,

Illos; me autem vivo non regnabit femina.
Cho. Sed ante portam ecce Iſmene
Sorori amanter in terram ſtillans lacrymas
(Nubes autem ciliis impendet) rubentem
Faciem indignè fœdat,
Irrigans venuſtas genas.
Cre. Tu autem (quæ domi ſoluta, velut vipera,
Clam me exuxiſti, neque *enim* intellexi
Furias quòd duas paſcerem, & ſubverſores ſolii)
Age dic jam mihi, num te hujus ſepulturæ
Affirmabis quoque eſſe ſociam, an jurabis ignorare te?
Iſ. Feci facinus hoc, modò hæc conſentiat.
Et particeps ſum pariter, & culpam fero.
An. At enim non permittet te hoc Juſtitia. quià
Neque voluiſti, neque ego *tecum quicquam* communicavi.
Iſ. At me in malis tuis non pudet
Sociam meipſam pœnæ facere:

An. Quo-

Φρονίζουσιν, & τὸ σεβόμενον τυγχάνει τῆς κρατηφίστερον πεπαιηκῶς. 537. Ὡς ἔχιδνα] ἡ γὰρ ἔχιδνα λάθρα κρηζομένη τὸ ἀνθρώπων οἰκεῖον τὸ αἷμα. Τφειμένη] ὑποχαλωμένη. ἐαθεῖσα. ἀσπλανθεῖσα. 541. Ἡ ἐξομῆ] ἢ ἀπαιρῆ εἶναι σώμητον. 542. Ὁμόφρονεῖ] ὁμοφωνεῖ. ἄρα ἢ πῶς ἑαυτὴν σεσῶλαι ὡς συνοφαντοῦσιν ποιεῖ. ὁμολογεῖ πεπραχέναι, τούτης σωτηρίας. ὅπερ ἀδικώτατον. 544. Ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη] ἡ μὲν μὴ δεῖσθαι ὁμολογεῖ πεπραχέναι, τῇ κακοποιίᾳ λέγει τὸν πόθον τ' ἀδελφῆς. ἢ ἢ αὐτὴν ζῆσαι αὐτῇ λέγειν φιλίαν. 546. Ἀλλ' ἐσ κρηῖς τοῖς σοῖς] τῇ λέγει τοῦτο μὴ δεδρακέναι ὁμολογεῖ. 547. Ξύμπλουσι] κρατεῖν. 548. Ὧν τύραν] ἀντὶ τοῦ, ὑφ' ὧν τὸ ἄρχειν πέπραται αἰσχῶν.

ΣΚΟΛ. ΤΡΙΚΑΛΙΝ. 536. Τίχθω' ἐνῶπα πομπῶν] τοῦτο ἀντὶ τοῦ οἴκοθεν ἐκβαίνοντα. τὸ δὲ πφίλη μέχρι τοῦ αἰσχύνει, λέξει μέτρου. ¶ Σχόλ. Τφειμ. 537. Σὺ δ' ἢ κατ'] ἐρώτησις Κρέοντος ἀντὶ ἰσχυρίου. 542. Δίδρακε τύραν.] δέσποτα ἰσχυρόν.

Αν. Ὢν τοῦργον ᾄδης χ' οἱ κάτω ξυνίσορες.
Λόγοις δ' ἐγὼ φιλῆσαν ὐ στέργω φίλον.
Ισ. Μήτοι κασιγνήτη μ' ἀπωμόσης ὃ μὴ οὐ
Θανεῖν τε σοὶ, τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι.
Αν. Μή μοι θάνῃς σὺ κοινὰ, μήθ' ἃ μὴ θίγες
Ποιοῦ σεαυτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
Ισ. Καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένῃ φίλος;
Αν. Κρέοντ' ἐρώτα. τῶνδε γὰρ σὺ κηδεμών.
Ισ. Τί ταῦτ' ἀνιᾷς μ', ὠφέλημά μὴν οὐδὲν;
Αν. Ἀλγῶσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ὀφλήσομαι.
Ισ. Τί δῆτ' ἂν ἄλλα νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;
Αν. Σῶσον σεαυτὸν. ὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
Ισ. Οἴμοι τάλαινα, καὶμπλάκω σοῦ μόρου;
Αν. Σὺ μὲν γὰρ εἵλου ζῆν, ἐγὼ δὲ, καθανεῖν.
Ισ. Ἀλλ' ὐκ ἐπ' ἀῤῥήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
Αν. Καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖσδ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν.
Ισ. Καὶ μὴν ἴσον νῷν ἐστιν ἡ ξαμαρτία.
Αν. Θάρσει, σὺ μὲν ζῇς· ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
Τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.

Κρ. Τὼ

551. Τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι] ἀντὶ τοῦ ἐμῶσαι. 554. Τῶνδε γὰρ σὺ κηδεμὼν] ἢ τῶν βίων, ἐπεὶ φιλοζωοῦσα ἐσωφίπραξας· ἢ τοῦ Κρέοντος, ἐπεὶ μὴ πειρῶσης αὐτοῦ τὰ ψηφίσματα. 556. Ὠφελημένη] ἀντὶ τοῦ ὠφελοῦσα. 557. Εἰ γέλωτ' ὀφλήσομαι] εἰ γελῶ (φησὶν) ἐπὶ σοὶ, ἀλγοῦσα γελῶ. οἷον κρατυγελῶ σου ὅτι ὐκ ἠβούλησάς μοι συμπονῆσαι. 558. Τί δῆτ' ἂν ὠφελοίμην] ἀντὶ τοῦ, ποίαν μηχανὴν εὕρωμι; 562. Ἀλλ' ὐκ ἐπ' ἀῤῥήτοις] ἀντὶ τοῦ. προσῆκόν σοι πρὸς ἐσυμφόρους τιμωρίας ὀ τῇ πυρφόσει. ἀλλ' οὔπω σπουδὴ γνώμῃ μου ταῦτα πέπραχας, ἀλλὰ κἀμοῦ συνεπαμύνας τὰ πρεσπόμενα.

An. Quorum *sit* hoc opus, Orcus & inferi conſcii ſunt.
" Verbis autem ego amantem *ſolis* non amo amicam.
Iſ. Ne me ſoror deſpicito, *vetans* ne
Moriarque tecum, ſimulque mortuum *fratrem* expiem.
An. Ne tu mecum ſimul moriaris, neque quæ non attigiſti
Facias tua; ſatis erit me mori.
Iſ. Ecquænam vita mihi à te deſtitutæ chara *erit*?
An. Creontem roga. Illius enim tu curam geris.
Iſ. Cur hiſce me affligis, quum nihil proſit tibi?
An. Dolore quidèm mota *rideo*, ſi te irrideo,
Iſ. At quâ in re amplius jam tibi ego prodero?
An. Serva teipſam. non tuum tibi effugium invideo.
Iſ. Hei mihi miſeræ! & exſors ero tuæ mortis?
An. Tu enim optaſti vivere, ego autem mori.
Iſ. At non meis prædictionibus ſine.
An. Pulchrè tu quidèm his, illis ego ſapere videbar.
Iſ. Atqui par eſt nobis utriſque delictum.
An. Confide, tu quidem vives; mea autem anima olim
Mortua eſt, ut mortuos juvem.

Cre. Puel-

μένα. 563. Καλῶς σὺ μὲν τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν] σαυτῇ καλῶς ἐδόκεις φρονεῖν, μὴ συμπράττουσί μοι. Τοῖς δ' ἐγὼ] τούτοις δ' ἐγὼ ἢ τοῖς ἀνδράσιν, ἢ τοῖς ἐμοῖς δόγμασιν. πῶς δὲ, τῷ νόμῳ ἢ τῷ δικαίῳ. 564. Ἴσον νῶϊν ἐστὶν ἡ ἁμαρτία] ἴσα σὺ μὲν ἔπραξας, ἐγὼδὲ κακῶδεις. 565. Ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πτίλαι] οἴαν, κατανοήμαν ἢ ζῶν, βοηθῆσαι βελομένη τῷ ἀδελφῷ.

ΣΚΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 555. Κηδεμὼν] φροντιστής. τὸ γὰρ αὐτὸ μονοσήμαντον ἀεὶ πλείονος ἐστὶ τοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιτρόπους ποιῆς. 564. Ἡ ἁμαρτία] ἥγνοια ἡ ἀπειρία ἢ ζωῆς. ὥσπερ γὰρ ἐγὼ ταῦτα οὐκ ἔπραξα,

οὕτω

Κρ. Τὼ παῖδε φημὶ τάδε, τὴν μὲν ἀρτίως
Ἄνευ πεφάνθαι, τὼ δ' ἀφ' ἧς τὰ πρῶτ' ἔφυ.
Ισ. Οὐ γάρ ποτ' ὦ ναῦ οὐδ' ὃς ἂν βλαστῇ μένει
Νῦς τοῖς κακῶς πεφῦκασιν, ἀλλ' ἐξίσταται. 570
Κρ. Σοὶ γῦν, ὅδ' εἶλε σωφρονεῖν κακὴ πρᾶσσειν κακά.
Ισ. Τί δ' μόνῃ μοι τῆσδ' ἄπορ βιώσιμον;
Κρ. Ἀλλ' ἥδε μέν σοι μὴ λέγ' ἡ γὰρ ἐς' ἔπι.
Ισ. Ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτῆ τέκνου;
Κρ. Ἀρώσιμοι γὰρ χ' ἄτεραι εἰσὶν γύαι. 575
Ισ. Οὐχ ὡς γ' ἐκείνῳ τῆσδέ τ' ἴσ' ἁρμοσμένα.
Κρ. Κακοὺς ἐγὼ γυναῖκας ὑμᾶς φυγῶ.
Αν. Ὦ φίλταθ' Αἵμων, ὡς σ' ἀπημάζει πατήρ.
Κρ. Ἄγαν γε λυπεῖς κἀ σὺ κἀ τὸ σὸν λέχος.
Ισ. Ἦ δ' ἐρήσεις τῆδε τὸν σαυτῆ γόνον; 580
Κρ. Ἅδης ὁ παύσων τῆσδε τοὺς γάμους ἔφυ.
Ισ. Δεδογμένη, ὡς ἔοικε, τἀδε καθθανεῖν.
Κρ. Καὶ σοί γε κἀμοί· μὴ τεινάς ἔτ', ἀλλά νιν
Κομίζετ' εἴσω δμῶες. ὡς δὲ τῆδε χρὴ
Γυναῖκας εἶναι τάσδε, μηδ' ἀνειμένας. 585

Φεύ-

ὄντα δ' οὐ ποιήσεται ταῦτα· ἢ γνωσθῆναι, οὐδὲν πλέον ἐποίησαν. 566. Θανεῖσθαι ἀφελεῖ] οὐ μόνον τὸ ἀφελῶ αἰτιατικῇ, ἀλλὰ καὶ δοτικῇ, ὡς δ' ὁ σύνταξις εὕρηται. φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος, Τί τῶν θανόντων χρήμασ' οὐδὲν ὠφελεῖ.

567. Τὼ μὲν ἀρτίως ἄνευ πεφάνθαι] τὴν Ἰσμήνην, ὅτι μὴ συνεπράξατο, καὶ ῥίπτει ἑαυτὴν εἰς κίνδυνον. 569. Οὐ γάρ ποτ' ὦ ναῦ] τοῦτο φησὶν ὑπολογιζόμενος ὁ Ἀντιγόνης, ὅτι εἰ δὲ κακῶς ποιεῖ, μαίνεται πάντως. ἐμβρόντητος γὰρ ἐδόκει ὁ εἰς ἀρχὰς κακὰς τοὺς τῆς κακῶς φρονήσεως. ὡς δ' φησι Κρίτων, σὺ γοῦν μίσει κακῶς ὁ τῶν, ὁπόσοι εἶναι δὲ κακῶν ἐστιν κακοῖς. 573. Μὴ λέγ'.

Cre. Puellas dico haſce, alteram quidèm modò
Amentem extitiſſe, at alteram ex quo primum
nata eſt.
Iſ. "Non enim umquam, O Rex, non, quæ olim fuit,
manet
"Mens miſeris, ſed excidit.
Cre. Tibi certè, quippe elegiſti cum malâ miſeram eſſe.
Iſ. Quid enim mihi ſoli ſine hâc in vitâ gratum?
Cre. At illa tibi quidèm nihil dicit: non enim amplius eſt.
Iſ. Ergone ſponſam necabis tui ipſius filii?
Cre. Arabilia ſunt & aliorum arva.
Iſ. *At* non ut hunc inter & illam congruebant omnia.
Cre. Malas ego conjuges filiis *dare* odi.
An. O Chariſſime Hæmon, ut te deſpicit pater.
Cre. Nimis ſanè moleſta es & tu, & tuæ nuptiæ.
Iſ. Numquid privabis tuum iſtâ filium?
Cre. Orcus imponet hiſce finem nuptiis.
Iſ. Decretum eſt, ut videtur, hanc emori.
Cre. Et tibi & mihi. ne moras amplius *necte* at illam
Ducito intrò famulæ. ab hoc tempore non
Convenit mulieres haſce *vagari* ſolutas.

Fu-

ὃ γὰρ ἴσ' ἴστ] ἀντὶ τοῦ, μὴ φρόνει ὅλα τὰ τοῖς ζῶσιν ἴσα. 574. Νυμφεῖα] ἀντὶ τοῦ τὴν νύμφην. 575. Ἀρώσιμοι] παροξυτόνως. ὑποχείρια. 576. Ἡρμοσμένη] τὴν δὲ γάμον φησί. 577. Γυναῖκας ἁρμὸς ζυγῶ] τὸ συνάπτειας δηλονότι. 579. Καὶ σὺ γὰρ τὸ σὸν λέχος] τὸ σὸν, τὸ ὑπὸ σοῦ ὁρισθέν. εἶον τὸ ἁρμὸς τῆς νύμφης ὁ σὸ ὡρισμένος. 583. Καὶ σοί γε μέλει] ἐκ μόνου τούτου ἄρθρου τὸ λεπτυνῶν ἀλλὰ τοῦ σοί. μᾶλλόν ἐν μοι τοῦτο ἐμβάλλεται. ἢ, τοῦ ἐμοὶ τοῦ σοὶ διδάκτου μᾶλλον διατρέπου τὸ τῆς λέξεως. 584. Ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ] ὁ δὲ ἀφελεῖται. λέγει δὲ ἔτι χρὴ λοιπὸν μὴ ἀπαρθένους εἶναι (ἤγουν ἀνύπανδρους) ταύτας τὰς γυναῖκας, ἀλλὰ φευξεῖας. φοβοῦνται δὲ μάθησαι τοῦ οἱ πολῖται, πλησιάζοντες ὁρῶντες τὸν θάνατον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 575. Εἰσὶν φάος] λεῖ τὸ μέτρον ἐν τῷ γόνυ

Φεύγουσι γάρ τοι χ' οἱ θρασεῖς, ὅταν πέλας
Ἤδη τὸν ἄλλων εἰσορῶσι τῦ βίου.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ α'.

Χο. Εὐδαίμονες, οἷσι κακῶν
Ἄγλυστος αἰών.
Οἷς γὰρ ἂν θεόθεν
Σειαθῇ δόμος, ἄτας
Οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς
Ἐπὶ πλῆθος ἕρπον·
Ὅμοιον ὥστε ποντίας
Ἁλὸς οἶδμα δυσανέμοις
Θρήσασις ὅταν ἔρεβος ἐπιλεγόμῃ πνοαῖς,
Κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν
Θῖνα χ' δυσήνεμον,
Στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν
Οἴκων

γὰρ ἐξολῶσθαι τὸ γένος δεῖ μετὰ θεόν, βέλει χρόφεσιν, ἴσως σοὶ ἀντὶ κοινῆς συλλαβοῦσης.

588. Εὐδαίμονες, οἷσι κακῶν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ αἰών. οἷς γὰρ ἂν σειαθῇ δόμος, τούτοις ὁ αἰὼν ὑδὲν ἄτης ἐλλείπει, ἕρπων ἐπὶ τὸ πλῆθος ἡλικίας, ἀλλὰ πάντα ἐπιφέρει τὰ δεινά. ὥστε ὅμοιόν ἐστι τὸ οἴκων κίνημα, τῷ ἐκσεισθέντι κύμασι ταῖς τῦ βορέου πνοαῖς. οἷον χαλεπὸν οὐ ῥᾳδίως τυγχάνουσιν ὅσοι τὸ κλύδωνι γίγνονται, ἀλλ' οὐδὲ δυσχείμασι ἐκπίπτων οἶκος, εὐχερῶς ἀναπύεται. 594. Ὅμοιον ὥστε ποντίας ἁλὸς] τὸ ἐξῆς, ὅμοιον ὡς ὅταν θρήσ-

Fugiunt enim & audaces, cum propè
Jam finem intuentur vitæ.

ANTISTROPHICA. STROPHE 1.

Cho. Felices quibus malorum
Immunis *contigit* ætas.
Quibus enim divinitùs
Quaſſatur domus, calamitatis
Nihil ceſſat ad ſtirpem *uſquè*
Extremam progredi.
Pariter ac profundi
Maris fluctus, infeſtis
Thraciis cum nox incumbit flatibus,
Excitat funditus nigrum
Sabulum, â ventis commotum,
Cum gemitu autem reſonant percuſſa littora.

ANTISTROPHE 1.

Veteres *enim* Labdacidarum
Domûs

θρήσησι πορπαις δυσπνόοις πνοαῖς οἶδμα ἴριθ· ὕφαλον ἐπιδράμῃ. ἀντὶ δ', ὅκ ἔαδυς μνήσῃ τὸν θάλασσαν. τὰ γὰρ βαθέα μέλαινα σκάλλει. Ὅμηρ·, Δυσφιρὸν χέει ὕδωρ. καὶ ὁ Ποσειδῶν, κυανοχαίτης. 596. Ἐρεῖ·] μέλαν. 598. Δυσπέμπτον] τὴν ὑπὸ ἀνέμων παραχθεῖσαν. 599. Στόνῳ] λείπει ἡ Σιὼ, ἵνα ᾖ, σιὼ στόνῳ. Ἀντιπλῆγες] ἀντιπλησσόμενα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 588. Εὐδαίμονες, εἰσὶ κακῶν] ταῦθ' ὁ χορὸς λέγει ἀφ' ὧν τὸ τῦ Λαΐου γένος, ὅτι εὐδαίμονές εἰσιν οἷς ὑπῆρξεν ὁ βίος ἢ ὁ τῆς ζωῆς χρόνος ἄγευστος ἀμίτου κακῶν. οἷς γὰρ ἂν ἀνθρώποις σειθῇ ἢ ἀνατραπῇ ἢ δυσχώρησῃ ὁ δόμος θεόθεν ἢ ἀπὸ θεοῦ, οὐδὲν ἄπεστι καὶ δυσχερὲς ἐλλείπει ἔμπροσθεν καὶ φερόμενον ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν αὐτῶν γένους· ὅμοιον ὥσπερ καὶ ὅσπερ οἶδμα ἢ κῦμα πορφύρας ἁλὸς, κυλίνδει ἢ ἀνακυκᾷ σὺν πόνῳ καὶ παραχῇ βυσσόθεν καὶ ἀπὸ βυθοῦ, θῖνα κελαινὸν, ἤγειρεν σὺν τῷ βυθῷ κεκερυμμένον καὶ τὸν δυσήμενον ἢ τὸν δυσκόλως ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἀνατρεπόμενον, ὅταν σὺν πνοαῖς θρήσσαις καὶ θρᾳκικαῖς δυσπνόοις καὶ κακῶς καὶ ἀγρίως πνεούσης, ἐπὶ τὸ ἔρεβος καὶ τὸ βάθος τοῦ ἁλὸς, δράμῃ καὶ ἐπιλάβῃ τὸ κῦμα δηλονότι.

Οἴχων ὁρῶμαι
Πήματα φθιμένων
Ἐπὶ πήμασι πίπλον-
τ'· οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν
Γένος, ἀλλ' ἐρείπει 605
Θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν.
Νῦν γὰρ ἐφ' ἁτας ὑπὲρ
Ῥίζας πίπτω φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις·
Κἆτ' αὖ νιν φοινία θεῶν τις
Νερτέρων ἀμᾷ κόνις, 610
Λόγων τ' ἄνοια, καὶ φρενῶν Ἐρινύς.

ΣΤΡΟΦΗ β'.

Τὰν σὰν Ζεῦ λυάμαν τίς ἀνθρώ-
πων ὑπερβασία κατάσχοι,
Τὰν οὐδ' ὑπνος αἱ-
ρεῖ ποθ' ὁ παντογήρως, 615
Ἀκάματοί τε θεῶν

Μῆνες;

604. Ἀπαλλάσσει] καταπαύει. καταφέρει. Γενεὰν] τὸ γένος τὸ ἐπιγιγνόμενον ἐκ ἀπαλλάσσει τὴν γενεάν, ἀλλ' ἀεὶ ἐν συμφορᾷ ἐστι. 607. Νῦν γὰρ ἐφ' ἁτας ὑπερ] λείπει ἄρθρον τὸ ὁ. τὸ δὲ λεγόμενον, ἐστὶ τοιοῦτο. νῦν γὰρ ὅπερ ἐπέβατο, φησὶ, καὶ σωτηρία ἦν τοῖς οἴκοις τοῦ Οἰδίποδος, ἐφ' ἁτης ὑπὲρ ῥίζης. ἀντὶ τοῦ, ὅπερ ἔσωσεν ἄνω τὴν ῥίζης, νῦν κατολαμβάνει. νῦν γὰρ (φησὶν) ὅπερ ἦν λείψανον γενεᾶς, τοῦτο μέλλει καλύπτειν ἡ κόνις. τὸ καταλειφθὲν φησιν ἀπὸ Οἰδίποδος βλάστημα. 609. Κἆτ' αὖ νιν] αὐτὸν τὴν ῥίζαν· ἐὰν δὲ τίθωμεν κἆτ' αὖ νιν, οὐδὲν λείπει τοῦ λόγου. 610. Ἀμᾷ κόνις] θερίζει. καὶ σκηπτει. ἢ καλύπτει. 611. Λόγων τ' ἄνοια] ἁμαρτία, ὅτι οἷς ἐρρήθησαν ὑπὸ τῶν Ἐρινύων Ἀντιγόνη τοῦτο τετόλμηκε. 612. Τὰν Ζεὺς δυάμαν] τοῦτό φησιν ὅτι σεσαφήσει τοῦ Διὸς πάντα γίγνεται. 613. Κατάσχοι] εὐκτικῶς, ὡς ποιήσαι τέλος σεσωφρονηκὼς ὑπερφανίας κρατῆσαι δυναται. 615. Ὁ παντο-

Domûs intereuntis
Video clades
Novis cladibus ingeri :
Nec liberat ſtirpem
Poſteritas *ſuam*, ſed evertit
Deorum aliquis *ipſam*, nec *à malis* requiem invenit.
Nunc verò ultimæ, *quæ* ſupereſt,
Radicis effulget in OEdipi domo ſpes:
Et illam etiam cruentus Deorum
Inferorum demetit pulvis,
Sermoniſque amentia, & mentis Erinnys.

STROPHE 2.

Tuam Jupiter potentiam quis mortalium
Suâ ſuperbiâ cohibere valet,
Quam neque ſomnus unquam
Occupat, omnia ad ſenium ducens,
Indefeſſique deorum
Menſes?

πανυπήρως] ὁ ἀσθενείας παραίτιος. τὸ γὰρ γῆρας, ἀσθενές ἐστι. ἀσθενοῦμεν δὲ τῇ γλυκείᾳ ἀεὶ σχολῇ καὶ ὕπνῳ κατεχόμενοι. ἢ πανυπήρως, ὁ αἰώνιος, ἢ ἄκρα γήρως τοῖς ἀνθρώποις καὶ πᾶσι τοῖς ζώοις παρακείμενον. 616. Οὔτ' ἀκάμαντοι θεῶν μῆνες] ἀντὶ τοῦ ἡ τοῦ χρόνου περίοδος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 607. Νῦν γὰρ ἐλπίδας] ἐλπίζω τὴν ῥίζαν νέαν Ἀντιγόνῃ καὶ Ἰσμήνῃ. λέγει δὲ φάσκων ἐν τοῖς δήμοις τὸ Οἰδίποδος ἀνατεθῆναι, διὰ τὸ ἀπαλλαγὴν γεγονέναι καὶ πολέμου, καὶ τῶν πραγμάτων εἰς κατάστασιν ἦναι ἐληλυθότων. τὸ δὲ φοινία θεῶν τῶν πατρῴων ἁμὰ κῆνις, ἀντὶ τοῦ τὴν ἐλαχίστην ῥίζαν θεραπεύει ὁ ἄρδην. ἀκόπως δὲ τὸ κῆνις πέφευγεν. διὸ καὶ γὰρ ἀπάλυνεν Ἀντιγόνη τὸν ἀδελφὸν Πολυνείκην κόνει, διὰ τοῦτο πεφόνευται ἔμπλεως. δέον δ' εἰπεῖν, ἁμὰ ἧς θεραπεύει νιν καὶ αὐτήν, ὁ ἧς ἀσυνδέτως ἐπήγαγε, συνάπτων καὶ τὸ κατὰ πρὸς τὸ ἁμά, ἤγουν καταμιᾷ καὶ θεραπεύει ἡ κατασβέννυσι νιν καὶ αὐτὴν ἡ κῆνις τῶν πατρῴων θεῶν. πολλαπῆ; φοινία, ἤγουν φονικὴ αὐτῇ προσήκουσα. 615. Ὁ πανυπήρως] ἤγουν ὁ πάντας καταβάλλων. τὸ γὰρ γῆρας ἀσθενὲς κατασβεστικὸν ἐστιν. ἢ πανυπήρως, ὁ αἰώνιος. χρὴ δὲ γράφειν, ἀκάμαντοί τε θεῶν, ἵν' ᾖ ὅμοιον τῷ τ' ἀντιγράφῳ κώλῳ.

Μῆνες; ἀγήρως δὲ χρόνῳ δυνάστας
Κατέχεις Ὀλύμπου
Μαρμαρέαν αἴγλαν.
Τό, τ' ἔπειτα, καὶ τὸ μέλλον,
Καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει.
Νόμος ὅδ' οὐδὲν ἕρπει
Θνατῶν βιότῳ πάμ-
πολις ἐκτὸς ἄτας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπὶς
Πολλοῖς μὲν ὄνησις ἀνδρῶν,
Πολλοῖς δ' ἀπάτα
Κυφονόων ἐρώτων.
Εἰδότι δ' οὐδὲν, ἕρπει,

Πρὶν

617. Ἀγήρῳ ᾗ χρόνῳ δυνάστης] ἀντὶ τοῦ, δυνάστευων καὶ ἄρχων τοῦ ἀγηράω χρόνου κατέχεις τὸν Ὄλυμπον. ἀγήρων ᾗ τὸν τῶν θεῶν χρόνον φησὶν, ἐπεὶ μήτε ὑπὸ δυσχερῶν, μήτε ὑπὸ ὕπνου ἐλαττοῦται. 620. Τότ' ἔπειτα] τὸ ἰσόμοιρον, καὶ μετ' ἐκεῖνο μέλλον, καὶ πάλιν ἰσόμοιρον. τινὲς δὲ τὸ ἔπειτα ἰδίως ἐπὶ ἐσχάτου λαμβάνεσθαι φασὶν, ἀντὶ τοῦ νῦν. 621. Καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει] ὃ ἐστὶν ἀεὶ δυνάμενον βοηθεῖν. 622. Νόμος ὅδ' οὐδὲν ἕρπων] ὁ κατὰ πᾶσαν πόλιν ἕρπων νόμος. ὅ ἐστι πάντες ἄνθρωποι. Ἄλλως. οὐδεὶς (φησὶν) ἐστὶ νόμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὥστε φεύγειν τὰς ἀνθρώπους τὸ συμφησόμενον. ἢ ὅτως, οὐδοὶς ἐστὶ νόμος ὃς δύναται τῆ ἤδη τελειωθέντων κακῶν ἐκφεύγειν βοήθεια. ἢ ὅτως, ὁ ᾗ νόμος ὁ πάντων ἀνθρώπων κοινὸς τοῦτο ἔχει, μηδένα ζῆν ἄνευ λύπης. 623. Θνατῶν βιότῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας] ὁ λόγος, σὺ μὲν ὦ Ζεῦ ἀγήρως τι καὶ δυνάστης εἰς ἄπειρον τὸν χρόνον εἶ. ἡ ᾗ τῶν ἀνθρώπων πολιτεία οὐδέποτε χωρὶς κακῶν ἐστι. 625. Ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος] οὐδὲν (φησὶ) πιστὸν τῶν μελλόντων ἐπίστανται οἱ ἄνθρωποι, ὥσπερ ὁ Ζεύς. ἡ πάντοσε ᾗ πολλὰς ἡ ἐλπὶς, κυφόνους ἔρωτας ἐμποιήσασα. τὰ ἀδύνατα γὰρ ἐλπίσαντες, ἐσφάλησαν. ἔρωτας ᾗ λέγει καὶ τὰς ἐπιθυμίας. 628. Κυφονόων ἐρώτων] ἀντὶ τοῦ τῶν κύφων ἐπιθυμιῶν, ἐν αἷς πολλοὶ ἡπάτηνται, ἔτυχε σφόδρα ἐσφαλμένοι,

ἐπίτων

Menſes? Senii ſed neſcius ſemper princeps
Tenes Olympi
Splendidam lucem:
Quodque *mox* futurum, & quod olim,
Et præteritum *tuæ* ſubſerviunt *voluntati.*
Lex vero hæc neutiquam accedit
Hominum vitæ, omnino
Damni immunem eſſe.

ANTISTROPHE 2.

Vaga etenim ſpes
Multos quidem juvat homines,
Multiſque impoſtura eſt
Levium Cupidinum.
Nihil enim ſcienti contingit,

Priuſ-

ἑτέρων ἀπροσάντων. 629. Εἰδότι δ' οὐδὲν, ἕρπει] τῷ ἀνθρώπῳ οὐδὲν εἰδότι ἐπέρχεται.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 617. Ἀγήρως δὲ] τοῦτο ἀντὶ τοῦ δυνάστης σώζοντι, ἤγουν διαιτᾷ ἀχ χρόνων γηράσκων. 620. Τὸ, τ' ἐπείσῃ, καὶ τὸ μέλλον] λάμψεται τὴν ἐπὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιρρήσει συνάψω, ἤγουν ἐπί τι τὸ ἔπεισε καὶ ἐπὶ τὸ μέλλον ἰσέον δ' ὅτι πρὸς τὸ μέλλον τίθεται μόνον τὸ ἀρκέσει. τὸ γὰρ ἔπεισε ἔμφασιν ἐνεστῶτος ἔχει. τὸ δὲ νῦν πρὸς τὸ παρόν ἐπιπέ ἐστιν. ἢ ἐπειδὴ νῦν λέγει τὸν λόγον, οὐκ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἐνεστῶτα χρόνον θεῖναι· ὅπερ εἰ εἶπεν, τὸ ἔπεισε ἀντὶ τοῦ μέλλον νοήσεις, ἵν' ᾖ τὸ μέλλον πρὸς τὸ ἔπεισε, μέλλοντος μέλλον καὶ χρόνος παρέλκεται. εἰ δὲ μή, τὸ πολὺ ἁπλῶς νόει, ἀντὶ τοῦ νῦν καὶ ἀντὶ τοῦ πάλαι. τὸ γὰρ νῦν καὶ πάλαι τοῦ ἔπεισε παρότερόν ἐστι. τὸ δὲ τοῦ ἔπεισέ τε, ἀντὶ τοῦ ὤν, πρὸς τὸ ἐπιρρήσει σύναπτε. 622. Νόμος ὅσ' οὐδὲν ἕρπει] τοιοῦτόν νόει· ὅδε ὁ νόμος, ὃν ἐπὶ τῆς δεχῆς τοῦ Διὸς ἵφαμμι, οὐδὲν καὶ ἀδαμῶς ἕρπει ἡ φέριτος πάμπολις ἡ πυκνόσμιος τῷ βίῳ τῶν θνητῶν, ἅτερ καὶ χωρὶς ἄτης. τοῦτ' ἔστιν, ὁ πρὸς τῶν θεῶν ἵφαμμι, οὐκ ἔστι περὶ ἀνθρώπων ἐπεῖν, ἀλλ' οἱ μὲν, ἀπαιδεῖς ἡ ἄφρονες, οἱ δ' ἄνθρωποι θνητοὶ ἡ παθητικοί. 625. Ἀ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος] αὕτη ἡ καθασκευὴ πρὸς τὸ, νόμος ὅσ' οὐδὲν ἕρπει, ἐστὶν, ἐκ καὶ ἀσαφὴς ἐκ τοῦ φαινομένου δοκεῖ. ὅτω γὰρ νοοῦντες, ὁ νόμος ὁ εἰς τοὺς θεοὺς οὐκ ἔστιν ὑπ' ἀνθρώπους, ἀλλὰ δυσχερείας ὑποπίπτουσιν. ἐλπίσι γὰρ ἀπατώμενοι, ὡς εἰ τοῦτο ποιήσουσιν, καλῶς αὐτοῖς ἕξει, ποιοῦντες εἰς δυσχερείας ἐμπίπτουσιν· ὁ δὲ ἡ Ἀντιγόνη πέπονθε.

630. Περσ-

Πεὶν πυελ θερμῷ πόδα τὶς προσάρῃ.
Σοφία γδ ἔκ τυ
Κλεινὸν ἔπ@ πέφανται,
Τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
Τῷ λ' ἔμμεν' ὅτῳ φρένας
Θεὸς ἄγει πρὸς ἄτην.
Περάσει λ' ὀλιγοστὸν
Χρόνον ἐκτὸς ἄτας.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ὅδε μὴν Αἵμων, παίδων τῶν σῶν
Νέατον γέννημ', ἆρ' ἀχνύμεν@
Τάλις@ ἥκει μόρον Ἀντιγόνης,
Ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν.

630. Προσάρῃ] προσφέρῃ. πρὸς τοῖς δεινοῖς ἐπικύρσῃ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐμπέσῃ τὸν κίνδυνον. 631. Σοφία γδ ἐκ τ@ κλεινὸν ἔπ@] μεθ' σοφίας γδ ἐκεῖνό τι@ ἀοίδιμον καὶ κλεινὸν ἔπ@ πέφανται, Ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ προστυχὴς κακῷ, Τὸν τὸν ἐσλὸν προῦτον ἐξ ὀνειδίστου. 636. Περάσει δ' ὀλιγοστὸν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. 640. Τάλις@] τάλις λίγυστις παρ' Αἰ-

ΚΡΕΩΝ,

Priusquam igni ardenti pedem quis admoverit.630
Prudenter enim à nescio quo
Celebre dictum ortum est,
Malum aliquando videri bonum
Illi esse, cujus mentem
Deus impellit ad noxam. 635
Idemque minimum versatur
Temporis extra noxam.

ANAPÆSTI.

At ecce Hæmon, liberorum tuorum
Novissima proles, anxius proculdubio
Sponsæ accedit ob mortem Antigones, 640
Lecto fraudari impotenter dolens.

λιῦσιν ἡ ὀνομαζομένη τοῦ νύμφη. Καλλίμαχος, Αὐτίκα τὴν πόλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ. Ἥκει μόρον] λείπει ἡ διὰ, ἀφ' οὗ τὸν μόρον. 641. Ἀπύτας λεχέων ὑπεραλγῶν] ὑπὲρ τῶν λεχέων ἀπάτης (ὅ ἐστιν ἀπεννυχίας) ἀχθόμενος.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 635. Θεὸς ἄγει ᾧ θεὸς ἄπτει] ἤγειν, οἱ μὲν ἐν βάλοντες δυσχεῖν, ἄγουσι ἐπὶ βλάβην. τοῦτο δὲ λέγει ἀφ' οὗ τὴν Ἀντιγόνην δοκοῦσαι τὸ μανῆναι ἤδιστον. 640. Πόλιν θ' ἥκει] πόλις κατ' Αἰολεῖς ἡ ἐγγυηθεῖσα πρὸς γάμον τινὶ, ὥσπερ καὶ Καλλίμαχος λέγει, Αὐτίκα τὴν πόλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ.

CREON,

ΚΡΕΩΝ, ΑΙΜΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Κρ. ΤΑΧ' εἰσόμεθα μάντεων ὑπέρτερον.
Ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἆρα μὴ κλύων
Τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσαλίνων πάρει;
Ἢ σοὶ μάτ' ἡμεῖς πάντα χἠ δρῶντες φίλοι;
Αι. Πάτερ, σός εἰμι· κἀ σύ μοι γνώμας ἔχων
Χρηστὰς ἁπορθοῖς, ἃς ἔγωγ' ἐφέψομαι.
Ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος
Μείζων φέρεσθαι σῶν καλῶς ἡγουμένων.
Κρ. Οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ πρὸ τέρνων ἔχειν,
Γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑσπέσθαι.
Τούτου γὰρ οὕνεκ' ἄνδρες εὔχονται γονὰς
Κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
Ὡς κἀν τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
Καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἶσα πατρί.
Ὃστις

642. Τάχ' εἰσόμεθα] ὁ λόγος παροιμιακὸς, ὁπόταν μὴ τυχασμῷ χρώμεθα, ἀλλ' αὐτόπτῃ τῇ πραγμάτων γνώσει. σεσημείωσαι μὴν δὲ ὁ μάντις, ἀλλὰ τυχασμῷ χρῆται. πάντα ἂν ἀκριβῶς γνώσεσθαι ταῦτα παρὰ τοῦ παιδὸς πυνθανόμενος. 643. Τελείαν ψῆφον] τελείαν, τὴν ἤδη τετελεσμένην. τοῦτο δὲ φησιν ὡς μιᾷ συλλαβοῦσαι μόρος. ἢ τὴν τέλος ἐπάγουσαν τῇ Ἀντιγόνῃ. 647. Ἀπορθοῖς] ὀρθῶς καθηγῇ. 648. Ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως] οὐδεὶς μοι σεσκριθήσεται γάμος τῆς σῆς ἀρχῆς, καλῶς σε ἄρχοντος. παλιγχῶ δὲ μὴ παρατηρήσεως. 649. Μείζων φέρεσθαι] σεσκρίσθαι.

650. Διὰ

CREON, HÆMON, CHORUS, ANTIGONE.

Cre. SAtim ſciemus *hoc* quovis Augure certius.
O Nate, ultimam numquid audiens ſententiam
Super futurâ conjuge, patri infenſus ades?
An tibi quidem nos, quicquid egerimus, chari
ſumus?
Hæ. Pater, tuus ſum: & tu ſententias quamdiu habes
Rectas, *jure* regas, quibus ego obſequar.
Mihi enim nullæ meritò ſunt nuptiæ
Anteferendæ tibi probè gubernanti.
Cre. Laudo te. Ita enim, nate, decet in animum inducere,
Conſilio paterno omnia poſtponere.
Propterea enim homines optant liberos
Obedientes ſatos domi habere,
Ut & hoſtem viciſſim ulciſcantur malis,
Et amicum æquè honorent ac patrem.
Quicun-

650. Διὰ φίλων ἔχειν] ἀντὶ τῦ εὐθυμεῖσθ. 651. Γνώμης πατρ. πάντ' ἐπ.] τ πατρὸς γνώμης πόθεν εἶναι δεύτερα. οἷον, χρὴ τὸν τὴν πατρῴαν πράττοντα γνώμην, περὶ τ ἄλλων εὐβίαν λόγον ἔχειν. ἀσφαλῶς δὲ προσέθηκε τὸ πάντα, μὴ ἄρα ὅτε ὁ παῖδες ἁμαρτηθῇ, ὅτι πλεῖω τ χρησίμων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 646. Πάτερ, σός εἰμι] ἤγουν τῷ σῷ θελήματι ὑποίκω, κ σύ μοι τὰ βέλτιστα Θ λυσιτελοῦντα βούλευε. 651. Πάντ' ὀπαδεῖν ἐσθλὰ] ἤγουν κατὰ πάντα τῇ Θ πατρὸς ἀκολουθεῖν γνώμῃ. ἐπεὶ σὶ ὁ ἀκολουθῶν ὀπαδεῖν ἐσθλὰ τῷ, ὀπαδὸν ἐσθλὸν εἶναι τ πατρῴας γνώμης εἶπεν. ¶ Σχόλ. Τελικλ 642. Τάχ' εἰσόμ.] ἐρώτησις Κρέοντος πρὸς ἑαυτόν φησι. 646. Πάτερ, σός εἰ.] ἀπόκρισις Αἵμονος. 650. Οὕτω γὰρ, ὦ] διδασκαλία Κρέοντος Θ παραίνεσις πρὸς τ υἱόν.

"Οστις δ' ἀνωφέλητα φυτεύει τέκνα,
Τί τὸν δ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους
Φῦσαι, πολλὰ δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
Μὴ νυν πατ', ὦ παῖ, τὰς φρένας ὑφ' ἡδονῆς
Γυναικὸς οὕνεκ' ἐκβάλῃς, εἰδὼς ὅτι
Ψυχρὸν παράκλισμα τοῦτο γίνεται,
Γυνὴ κακὴ ξυνεῖναι δ' ἐν δόμοις. τί γὰρ
Γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;
Ἀλλὰ πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ, μέθες
Τὴν παῖδ' ἐν Ἅιδου τῷδε νυμφεύσειν τινί.
Ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ
Πόλεως ἀπειθήσασαν ὀν πάσης μόνην,
Ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ κατέστησω πόλει,
Ἀλλὰ κτενῶ. σοὶ ταῦτ' ἐφυμνείτω Διὸς
Ξυναιμον. εἰ γὰρ δὴ τόδ' ἐγγενῆ φύσει
Ἄκοσμα, θρέψω κἀρτὰ τοὺς γ' ἔξω γένους.
Ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
Χρηστός, φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὤν.
Ὅστις δ' ὑπερβὰς, ἢ νόμους βιάζεται,
Ἢ τοὺς πιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ,
Οὐκ ἔστ' ἔπαινον τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν.
Ἀλλ'

657. Πλὴν αὐτῷ πόνους] κακὰ φίτευσαι πίδας. ὦ ἦ, ἀμπόδιον, δύσμοιρε, κώλυμα δ' πράττειν ἀ βούλεται. 661. Ψυχρὸν παράκλισμα] ἀπόδες φίλημα. τέρψηθρον. κοιτόπημα. παρακοίμημα, ἔκλεκτον. 664. Πτύσας] ὡς ὑδατι λέγω ῥίψας. καταφρονήσας. 670. Εἰ γὰρ δὴ τόδ' ἐγγενῆ φύσει]

"Quicunque verò inutiles generat liberos
"Quid illum dicas aliud, quam ſibi moleſtiam
"Genuiſſe, multumque inimicis riſum?
Ne nunc igitur, Nate, Sanam mentem voluptate *victus*
Propter mulierem ejice, certò ſciens quòd
"Frigidus *omnino* amplexus iſte ſit,
"Mala *nempe* mulier tori conſors domi. quod enim
"Majus poſſit eſſe ulcus, quam amicus malus?
At *tu* deſpuens ut malevolam, ſine
Puellam hanc apud inferos nubere alicui.
Quoniam enim ipſam ego deprehendi manifeſtò
Civibus rebellem ex omnibus ſolam,
Mendacem certè memet non exhibebo civitati,
Sed occidam. Ad hæc *ipſa* Jovem imploret
Cognationis præſidem. Si etenim genere cognati
Indecori ſunt, alam potius nullo junctos ſanguine.
"Inter enim cognatos quicunque eſt vir
"Bonus, *is* & in civitatem comperietur juſtus:
"Quicunque verò tranſiliens *terminos* vel leges violat,
"Vel imperare rectoribus cogitat,
"Non erit, ut is laudem à me conſequatur.

"Sed

οὐ γὰρ τὰς ἐμὰς (φησὶν) ἀκόσμους βιώσεις μὴ πεμψησάμενος, οὐδ' ἐξενεγκήσομαι. διὰ κακῶ ἢ τὸ θρίψω, ἀντὶ τοῦ ἴξω. 672. Ἐν τοῖς γὰρ εἰκόσιν] οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τὰ νόμιμα ἢ τὰ δίκαια ἀπὸ τῶν ἐμαυτοῦ προγόνων εἰκάς, τηρεῖται ἂν αὐτὰ καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως. 674. Ὅστις δ' ὑπερβαίνει] λείπει τὸ δίκαιον. ¶ Σχόλ. Τρικλ. 656. Ὅστις δ' ἂν.] γνωμικὸν. 659. Μὴ νῦν ποτ'] γνωμικὸν. 662. Τί γὰρ γένοιτ'] γνωμικὸν. 672. Ἐν τοῖς γὰρ] γνωμικὸν.

" Ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
" Καὶ σμικρὰ κ' δίκαια, κ' παράντια.
Καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ
Καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἀρχεσθ' ἑλεῖν. 680
Δορὸς τ' ἂν ἐν χειμῶνι τεταγμένον,
Μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
" Ἀναρχίας γὰρ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
" Αὕτη πόλεις τ' ὄλλυσιν, ἥδ' ἀναστάτους
" Οἴκους τίθησιν. ἥδε συν μάχῃ δορὸς 685
" Τροπὰς καταῤῥήγνυσι. τῶν δ' ὀρθουμένων
" Σώζει τὰ πολλὰ σώματ' ἡ πειθαρχία.
Οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
Κοὐκ ἂν γυναικὸς ἡδαμῶς ἡσσητέα.
Κρεῖσσον γὰρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν· 690
Κοὐκ ἂν γυναικῶν ὥστοτες καλοίμεθ' ἄν.
Χο. Ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
Λέγειν φρονοῦντος ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.
Αἵ. Πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
Πάντων ὅσ' ἐστὶ χρημάτων ὑπέρτατον. 695

Ἐγὼ

677. Ἀλλ' ὃν πόλις στήσει] κατασήσειν ἄρχοντα. 678. Καὶ παράντια] τὰ ἐναντία τοῦ δικαίου δηλονότι. 679. Καὶ τοῦτον ἂν] τοῦτον τὸν βασιλεῖ πειθόμενον. 681. Ἐν χειμῶνι] τῇ μάχῃ δηλονότι. 683. Ἀναρχίας] ἀντὶ τῆς ἀπειθίας. 685. Τροπὰς καταῤῥήγνυσιν] ὅτι γὰρ ἀμφιβόλως ἐρωτᾷ τροπὴ γίνεται. Τῶν δ' ὀρθουμένων] τῶν ἀρχομένων. 687. Σώζει τὰ πολλὰ σώματ'] Ὅμηρος, Αἰδομένων δ' ἐνδρῶν πλείους σόοι ἢ πεφάσται. 689. Τοῖς κοσμουμένοις] τοῖς ἄρχουσιν. Ὅμηρος, Δύω κοσμήτορε λαῶν. 692. Εἰ μὴ

" Sed quem civitas *magiſtratum* ſtatuerit, ei pareas oportet.
" Et in parvis & in juſtis, & contrariis.
Et hunc quidèm virum confiderem ego
Rectè imperare, rectèque imperari poſſe;
Inque belli turbine conſtitutum
Manſurum eſſe juſtum fortemque adjutorem.
" Inobedientiâ enim majus non eſt malum.
" Hæc civitateſque perdit, hæc & everſas
" Domos dat. hæc quoque ſub prælii tempus
" In fugam prorumpit. at ſubditorum
" Multis ſaluti eſt corporibus obedientia.
Sic tuendi ſunt magiſtratus,
Nec fas omninò à muliere vinci.
Honeſtius enim eſt, ſiquidem vitari nequit, à viro *ſtatione* depelli;
Non etiam à mulierculis victi diceremur.

Cho. Nobis quidem (niſi *mente* ſenio fraudati ſumus)
Dicere ſapienter, quæ dicis, videris.

Hæ. Pater, Dii mortalibus indiderunt mentem
Rem omnibus, quotquot ſunt, opibus præſtantiorem.

Ego

μὴ τῇ χρόνῳ κεκλέμμεθα] ἢ μὴ ὑ φρενήσεως ὑπὸ τῶ γήρως σεσυλήμεθα, λέγει φρονίντως δοκεῖς περὶ ὧν λέγεις. ὁ δὲ λόγ© πάνυ πεισ©υτικῶς ἐ αἰδημόνως εἴρηται.

ΣΚΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 694. Πάτερ, θεοὶ φύσιν] τοῦτο λέγει διότι ασεβὲς μέλλει εἰπεῖν ὡς ἄνομον ἡγεῖται ἡ πόλις τὸν υἱὸν κ) τὸ παιδὸς θέσπισμα, ὥστε εἰ λέγων ὡς ἐπειδὴ τὸ φρονεῖν θεὸς ἀνθρώπους, λέγων ἂν ἔχοι κ) τὴν πόλιν καλῶς λέγειν. ¶ Σχήμ. Τελικ. 694. Πάτερ, θεοὶ φ.] ασυνκατάληξις κ) διήγησις ὧν κατὰ ℣ πυτῆς ἤκουεν Αἵμων. Θεοὶ φύσιν] γνωμικόν.

696. Ἐγὼ

Ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε,
Οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ὀπιταίμην λέγειν.
Γένοιτο μέν τ' ἂν χἀπέρω καλῶς ἔχον·
Σοῦ δ' ἦν πέφυκα πάντα περισκοπεῖν, ὅσα
Λέγει τις ἢ πράσσει τις, ἢ φέγειν ἔχει. 700
Τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
Λόγοις τοιούτοις οἷς σὺ μὴ τέρψῃ κλύων·
Ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔξεθ' ὡς τοῦ σκότου τάδε,
Τῷ παῖδα τοιόνδ' οἵ' ὀδύρεται πόλις,
Πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη 705
Κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει.
Ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον οὐ φονεῖς
Πεσσὸν δ' ἄψαυτον, μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
Εἴασ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός.
Οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν; 710
Τοιάδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις.
Ἐμοὶ δέ, σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς πατρὸς,
Οὐκ ἔστιν ὅστις κτῆμα τιμιώτερον.
Τί γὰρ πατρὸς βάλλοντος, εὐκλείας τέκνοις
Ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί τοῖς παίδων πατρί; 715

Μὴ

696. Ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις] ἐγὼ δ' ὡ δύναμαι ταῦτα λαμβάνεσθαι ὑποῦδὲ μὴ καλῶς ταῦτα λέγεις. 698. Γένοιτο μὲν τ' ἂν] δυνατὸν εἰ ἐμὲ τὸν πάντα μετασκοπεῖσθαι. 699. Σοῦ δ' ἦν πέφυκα] χρήσιμος, σὺ δ' οὐ πέφυκας. 701. Τὸ γὰρ σὸν ὄμμα] τὸ σὸν ὄμμα (φησὶ) τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς τὸ μανθάνειν ἐκ πολιτῶν ἀκούειν σε λόγων τοιούτων οἷς σὺ μὴ τέρψῃ. ἐμοὶ δὲ πάντων ἀκούειν ἐστὶ λαθραῖα καὶ σοῦ λεγομένων. 702. Λόγοις τοιούτοις] λείπει

Ego verò, quod tu hæc non rectè dicis,
Neque sanè possem, neque etiam scirem dicere.
Fierique potest, ut & *alterius sententiâ* rectè se habeant:
Sed tibi omnia debeo prospicere, quæcunque
Dicit quis vel facit, vel carpendum habet.
Tuus enim vultus viro plebeio horrendus est,
Ea si dicat quæ tibi dolet audire:
Mihi vero *clam* in tenebris hæc audire datur,
Puellam hanc quantopere ploret civitas,
Quod omnium mulierum immeritissima
Pessimè, facta propter laude digna, pereat.
Quæ suum ipsius germanum fratrem inter cædes
Stratum, insepultum, neque à crudivoris canibus
Sivit perire, nec à quovis alite.
Nonne hæc aureos digna sortiri honores?
Talis obscura tacitè ingruit fama.
Mihi vero, quam ut tu feliciter agas, Pater,
Nulla omnino res est optabilior.
"Quod enim majus gaudium liberis *eveniat* quàm pater ut laude floreat summa?
Vel quod patri *majus*, quàm ut liberi pariter *floreant*?

Ne

τὸ χρῆσθαι. 703. Ὑπὸ σκότῳ] λαθραίως. 707. Ἥκιστα τὸν αὑτῆς αὐξάδελφον] ἀφ' τούτων ὑποβαπολογεῖται τ' κόρης, ὑπερυπερβατῶς τῇ πόλει ἐφειδὸς τὸν λόγον. 711. Ἐρημωθῇ] σκοτεινῇ. λαθραίᾳ σκ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΚΙΝ. 715. Ἢ τί ἐσθ' ὃς παίδων πατρὶ] ἤγουν, δὲ ὁ πατὴρ μείζονα ἄλλου χάριν παρὰ τῶν παίδων ἔχοιμι, ἢ εὐτυχοῦντας τοὺς ἐρᾶν. σωπᾷ δ' ὡς τὸ εὐκλεὲς τὸ ἀγαθόν· εὐ' ἢ εὐκλεὲς ἀγαθόν, ἤτοι εὔκλεια. ¶ Σχημ. Τελικ. 712. Ἐμοὶ δέ, σοῦ] γνωμικόν. 714. Τί γὰρ πατρ.] γνωμικόν.

720. Διαπτυχ-

Μὴ νῦν ἐν ἡμῖν μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει,
Ὡς φὴς σύ, κἀγὼ ἄλλο, τῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
"Ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνῳ δοκεῖ,
"Ἢ γλῶσσαν ἢν ὐκ ἄλλῳ ἢ ψυχὴν ἔχειν,
"Οὗτοι ἀναπτυχθέντες, ὠφθησαν κενοί. 720
"Ἀλλ' ἄνδρα κἂν τις ἢ σοφὸς, ὃ μανθάνειν
"Πόλλ' αἰσχρὸν ὄδεν, κ' ὃ μὴ τείνειν ἄγαν.
Ὀρᾷς παραῤῥεί ροισι χειμάῤῥοις ὅσα
Δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεϊ,
Τἀνθ' ἀντιτείνοντ', αὐτόπρεμν' ἀπόλλυϊ; 725
Αὕτως δὲ, ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς, πόδα
Τείνας ὑπείκει μηδὲν, ὑπτίοις κάτω
Στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν, ναυπίλεϊ.
Ἀλλ' εἶκε θυμῷ, κ' μετάσασιν δίδυ.
"Γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρᾳ 730
"Πέφυκεν, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ
"Φύσει τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέω·
"Εἰ δ' ὧν, (φιλεῖ γὰρ τῦτο μὴ ταύτη ῥέπειν)

"Καὶ

720. Διαπτυχθέντες] ἀνακαλυφθέντες. μετέφη δὲ ἀπὸ τῶν ἀσκῶν ἀερουμένων ὅταν, εἰς πληθυντικὸν τὸ οὗτοι. 722. Καὶ ὃ μὴ τείνειν ἄγαν] μὴ αὐθάδη εἶναι, ἀνατείνοντα τοῖς συμβαίνουσι. τῦτο δὲ παρὰ Σόλωνι, Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. 725. Αὐτόπρεμνα] αὐτόῤῥιζα. 727. Ὑπείκει μηδὲν] τοῖς ἴσοις μὴ ἐγχαλάσῃ. Ὑπτίοις κάτω] ἀντὶ τοῦ ὑπτίους. 728. Στρέψας τὸ λοιπὸν] φρίψας τὴν ναῦν. 729. Μετάσασιν] μετάνοιαν. 730. Γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ] ἀντὶ τοῦ, εἰ οἷός τέ εἰμι λέγειν καὶγὼ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ νέον. 731. Πρεσβεύειν] ὑπερέχειν. ἐγὼ (φησὶ) τῦτο οἶμαι ὑπερέχειν τὸ τὸν ἄνθρωπον

Ne nunc ergo morem hunc unicum tecum retineas
Illud, quod tu dicis, & nihil aliud rectum esse.
"Qui enim vel ipse solus sapere videtur *sibi*
"Linguamve vel animum, quem nemo alius, habere,
"Tales retecti comperti fuerunt inanes.
"Quin virum, sapiens licet fuerit, discere
"Multa haud est turpe, nec non nimis resistere.
Vides, torrentibus hybernis quotquot
Arbores cedunt, ut servant ramos,
Obnitentes vero radicitùs pereunt?
Similitèr quoque navis gubernator, qui pedem
Tendens remittit nihil, supinis
Eversâ rate posteà tabulis navigat.
At remitte iram, & pœnitentiæ da *locum.*
"Judicium enim si quod & mihi Juniori
"Adest, *id* equidem dico, longè antiquius esse,
"Ut vir sit omni in re scientiâ refertus:
"Sin minùs (amant enim res huc rarò vergere)

"Et

που φῦναι πάντα ἐπιστέμονα. Ἡσιόδ. Οὗτ. μὲν πανάριστος ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει. 733. Εἰ δ' ὧν (φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν] εἰ δέ τις κάκιστ. εὑρεθῇ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 727. Ὑπείκει μηδὲν] ἤγουν ὑποχωρεῖ, εὐδίδωσι τῇ φορᾷ τοῦ πνεύματος. τὸ δ' ὑπτίοις λέγει, ἐπειδὴ οἱ τὰς κώπας ἐλαύνοντες, πρωΐας νοοῦντες ἐλαύνουσιν, εἰκαιοπραγίας δὲ τῆς νεὼς, ἐξαίφνης ὕπτιοι γίνονται. 731. Πρισσεύειν πολὺ] τοῦτο ἀπὸ τοῦ Ἡσιόδου παρῄδηται, λέγοντος, Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει, ἠδὲ τὰ ἑξῆς.

" Καὶ τῶν λεγόντων εὖ, καλὸν τὸ μανθάνειν.

Χο. Ἄναξ, σέ τ' εἰκὸς, εἴπι καίριον λέγει, 735
Μαθεῖν, σέ τ' αὖ τᾶδ'· εὖ γὰρ εἴρηται δίπλᾶ.

Κρ. Οἱ τηλικοίδε κἀμὲ διδαξόμεσθα δὴ
Φρονεῖν πρὸς ἄνδρὸς τηλικῶδε τὼ φύσιν;

Αἵ. Μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέᾳ, 740
Οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν.

Κρ. Ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν;

Αἵ. Οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς.

Κρ. Οὐκοῦν ἥδε μὰν γὰρ τῆδ' ἐπείληπται νόσῳ;

Αἵ. Οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λεώς.

Κρ. Πόλις γὰρ ἡμῖν ἄ" ν με χρὴ τάσσειν ἐρεῖ; 745

Αἵ. Ὁρᾷς τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέᾳ;

Κρ. Ἄλλῳ γὰρ ἢ μοὶ χρή γε τῆσδ' ἄρχειν χθονός;

Αἵ. Πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρὸς ἔσθ' ἑνός.

Κρ. Οὐ τῷ κρατοῦντι καὶ πόλις νομίζεται;

Αἵ. Καλῶς. ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος. 750

Κρ. Οὗτος, ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ.

Αἵ. Εἴπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν ὑπέρδομαι.

Κρ. Ὦ παγκάκιστε καὶ δίκης ἰὼν πατεί.

Αἵ.

739. Μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον] μηδὲν διδάσκε ὃ μὴ δίκαιον ἔστι σοι μανθάνειν. ἢ, μηδὲν ἔστω ὃ μὴ δίκαιον. 741. Τὰς ἀκοσμοῦσας] ἀπειθοῦσας, ἢ ἀκοσμοῦμαι ἀμφιβολομένως. 744. Οὐ φησι Θήβης τ' ὧδε] οὐκ ἐγὼ ταῦτα λέγω, ἀλλὰ πάντες οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες. χαλεπώτατος δὲ τὴν δίαιταν ὑποσάττει τῇ πόλει, τῷ μὴ δοκεῖν βούλεσθαι ἀνατρέπειν τὰ τοῦ πατρὸς βουλεύματα. 745. Πόλις γὰρ ἡμῖν ἃ" ν χρὴ] ἃ ἂν με χρὴ ὑποτίθεσθαι τῇ πόλει, ἐκείνη μοι ἐχρῆν κελεύειν; 746. Ὁρᾷς πῶς ὡς εἴρηκας] τὸ χ. ὦ αὐτηρῶς ὑποστιχθὲν

" Et à dicentibus benè pulchrum eſt diſcere.

Cho. Rex, & te decet, ſi quid *hic* dicit boni,
Audire, teque viciſſim, *Hæmon*, hunc quoque :
recte enim dictum eſt utrinque.

Cre. *Nos ergo* eò ætatis provecti etiam docebimur jam
Sapere à viro tantulæ ætatis ?

Hæ. Nihil *diſce* injuſtum ; etſi verò ego ſim juvenis,
Non ætatem magis decet quam opera reſpicere.

Cre. Eſtne hoc *juſtum* opus, inobedientes colere ?

Hæ. Non te jubeo honore afficere malos.

Cre. Nonne hæc igitur in hoc eſt deprehenſa morbo ?

Hæ. Non hoc dicit Thebanus populus.

Cre. Civitaſne igitur nobis, quæ imperare debeam, dicet ?

Hæ. Vides quam pueriliter nimis hæc dixiſti ?

Cre. Alii ergo, non mihi, hæc regenda eſt terra ?

Hæ. Non eſt civitas, quæ unius *tantum* eſt viri.

Cre. Non Principis cenſetur eſſe civitas ?

Hæ. Pulchrè. deſertâ ſcilicet tu terrâ regnum teneres ſolus.

Cre. Hic, ut videtur, pugnat pro muliere.

Hæ. Si tu quidem es mulier : tui enim curam gero.

Cre. O omnium peſſime, qui cum patre litigas tuo.

Hæ.

νίκᾳ τὸ πατρί. 752. Εἶπες γυνὴ σύ] λείπει τυγχάνεις. πάλιν δὲ τὸ χ. ἀφ' τὸ αὐτηρόν. 753. Διὰ δίκης ἰὼν] δικαστήμφ. δικαιολογήμφος. παῤῥησιαζόμεν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 734. Καὶ τ' λεγόντων εὖ] μὴ λάθῃς εἰς τὸ λεγόντων, ἔξωθεν τὸ δόξ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μαθήσεσθαι ἐστὶν ἡ γλωσσή. ὥσπερ γάρ φαμεν, ἡδὺ τ' καλῶν μάθησις, ἔστω κ τοῦτο. ὁ γὰρ λέγων τι χρηστὸν, ἔστ τὸ μαθήσεσθαι οἷον γλυκύ, κ αὐτὸ τοῖς ἄλλοις τοῦτο παραδηλοῖ. 748. Ἀνδρὸς ἰσθ' ἑνὸς] δεῖ γὰρ τὴν τ πολλῶν γνώμην προέσθαι τὸν ἄρχοντα, ἢ τὸς πολλοὺς τὴν αὐτῶ. ¶ Σχήμ. Τελικ. 734. Καὶ τ' λεγ.] γνωμικόν. 737. Οἱ τηλικοίδε] τὸ σχῆμα δικαστικόν.

Αἴ. Οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνοντ' ὁρῶ.
Κρ. Ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
Αἴ. Οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν.
Κρ. Ὦ μιαρὸν ἦθος, ὦ γυναικὸς ὕστερον,
Αἴ. Οὐκ ἄν γ' ἕλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.
Κρ. Ὁ γοῦν λόγος σοὶ πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε;
Αἴ. Καὶ σοῦ τε κἀμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
Κρ Ταύτῃ πότ' οὐκ ἔθ' ὡς ἔπι ζῶσαν γαμεῖς.
Αἴ. Ἦ δ' οὖν θανεῖται, καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά.
Κρ. Ἦ κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχῃ θρασύς;
Αἴ. Τίδ' ἔστ' ἀπειλὴ τοὺς κενὰς γνώμας λέγειν;
Κρ. Κλαίων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενός.
Αἴ. Εἰ μὴ πατὴρ ἦν, εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.
Κρ. Γυναικὸς ὢν δύλλυμα, μὴ κώπτλέ με.
Αἴ. Βούλει λέγειν τι, καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
Κρ. Ἀληθές· ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὄλυμπον, ἴσθ' ὅτι
Χαίρων ὀπὶ φόνοισι δεννάσεις ἐμέ.
Ἄγετε δ' ὅμως, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα
Παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ.

Αἴ. Οὐ

757. Καὶ γυναικὸς ὕστερον] ἀντὶ τοῦ ἥττηθεὶς ὑπὸ γυναικός. 762. Ἦ δ' ὃν θανεῖται καὶ θανὼν ὀλεῖ τινά] δι' ἑαυτὸν ἔφη· ὁ δὲ Κρέων ᾤετο δι' αὐτὸν λέγειν. 763. Ἐπεξέρχῃ θρασὺς] περαιτέρω χωρήσεις. 764 Τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ] ποίαν ὠφέλειαν ἔχει ἀπειλὴ πρὸς μωρὸν ἄνθρωπον λεγομένη; 769. Ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὄλυμπον] μὰ τὸν Ὄλυμπον. 770. Δεννάσεις] λυπήσεις, ὑβρίσεις. 771. Ἄγετε τὸ μίσος] τὸν Ἀντιγόνην φησίν. Ὡς κατ' ὄμματ'] ἀντὶ τοῦ ὑπ' ὀφθαλμούς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 756. Θεῶν πατῶν] ἤγουν πατροδαίων. δεῖ

Hæ. Injuſta enim te peccare video.
Cre. Pecco enim regni jura colens mei?
Hæ. Non ſanè colis, honores dum calcas deûm.
Cre. O ſceleſtum ingenium & muliere inferius.
Hæ. Neutiquam prehendes me victum turpibus tamen.
Cre. Nonne tuus hic ſermo omnis illius gratiâ eſt?
Hæ. Tuique etiam, & mei, & Deorum inferorum.
Cre. Hanc non erit unquam, ut vivam amplius duxeris.
Hæ. Illa itaque morietur, & mortua aliquem perdet.
Cre. An ad minas quoque procedis uſque ferox?
Hæ. Quæ ſunt minæ autèm, contra inanes dicere ſententias?
Cræ. Non impunè docebis me, ipſe mentis inops cum ſis.
Hæ. Niſi pater eſſes *meus*, dicerem te deſipere.
Cre. Mulieris mancipium, ne me garriendo eneca.
Hæ. Vis quidlibet loqui & loquens audire nil?
Cre. Verum *eſt*: ſed per Olympum ſcito, quod
Non gaudebis in me convitiis intonans.
Abducite illud odium, ut ob oculos illico
Præſenti moriatur proxima ſponſo.

Hæ. Non

γὰρ τῷ ἀρχῷ ἴσομεν εἶναι, ⁊ μὴ κῦ θεῶν φίεσθαι. 759. Ὁ γὰν λόγος σοὶ] ἴσιον ὅτι τὸ γὰν σὸν σῶζει δύναμιν ἴχει ⁊ χάρ. κὴ ἴῦροις ἂν πανσοχῆ τ' λεγομοιῶν. ἴῦρη ται δὲ κὴ τὸ γὰ μόνον ἀντὶ ⁊ γὰ, ὡς ἴχει κὴ τὸ παρὰ Λιοσαίῳ, Τοῖς μὲν γὰ κάλλος ἔσκε ἴπισιν. 763. Ἐπιξίρχη θρασὺς] εἰπὼν τος ⁊ Αἵμονος δ' ἐαυτὸν, ⁊ θανῆσαι ὀλεῖ πνὰ, Κρέων δ' ἐαυτὸν τῦτ' ἐνόησι. διὸν σ' εἰπεῖν θρασέως, θρασὺς εἶπι ὡς τὸ ἐξίρχη. 767. Μὴ κάπιλά με] ἤγνυ, μὴ ἀπτέλα με ὦ ἀνδράποδον, λέγων ὑπὲρ αὐτῆς ἐμοὶ δυσχεραίνειν τὴν πόλιν. 771. Ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα] τὸ κατ' ὄμμασπα κὴ τὸ πλησία ἐν παραλλήλῳ.

776. Ὡς

Αἴ. Οὐ δῆτ' ἔμοιγε. τῦτο μὴ δόξῃς ποτέ.
Οὐδ' ἥδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμᾶ
Τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν.
Ὡς τοῖς θέλυσι τ' φίλων μάψῃ ξυνών.
Χο. Ἀνὴρ ἄναξ βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
Νοῦς δ' ὅτι τηλικῦτον ἀλγήσας, βαρύς.
Κρ. Δρᾰ́τω. φρονείτω μεῖζον, ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών.
Τάδ' οὖν κόρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρυ.
Χο. Ἄμφω γὰ αὐτὰ κἀ κατακτεῖναι νοεῖς;
Κρ. Οὐ τλύ γε μὴ θιγοῦσαν. εὖ γὰ οὖν λέγεις.
Χο. Μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε βυλεύῃ κρανεῖν;
Κρ. Ἄγων ἔρημον ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν τίβον,
Κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν καπάρυχι,
Φορβῆς τοσῦτον ὡς ἄγον μόνον προθεὶς,
Ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγοι πόλις.
Κἀκεῖ τὸν ᾍδιν, ὃν μόνον σέβει θεῶν
Αἰτυμβίαν πυ, τεύξεται, τὸ μὴ θανεῖν.

Η

776. Ὡς τοῖς θέλυσι τ' φίλων μάψῃς ξυνών] γράφεται ἐ μαίνῃ. Ὡς μαίνῃ (φησὶ) παρὰ τοῖς φίλοις τοῖς θέλουσιν ὑπομένειν τὴν σὴν μανίαν. 778. Νῦς δ' ἐσὶ τηλικῦτον] ἤτοι ὁ τ' νέων. ἢ ὁ φρόνιμον. ὁ δὲ νῦς ὁ τηλικῦτον, (φησὶ) βαρύτατός ἐσι ἀλγήσας. 781. Ἄμφω γὰ αὐτὰ] τὰς κόρας. δυϊκὸν γάρ ἐσι. 783. Μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε] ἀντὶ τῦ αὐτῶ. 785. Ἐν κατώρυχι] ὁ ὑπογείῳ σπηλαίῳ. 786. Φορβῆς τοσῦτον] ἐδὸν παλαιὸν, ὅτε τὸν βουλόμενον καθειργνύειν τινὰ, ἀφοσιῦσθαι βραχὺ τῆς τροφῆς. καὶ ὑπενόουν ποιῆσαι τὸ τοιῦτο, ἵνα μὴ δοκῶσι λιμῷ ἀναιρεῖν. τῦτο γὰρ ἀσεβεῖ. 788. Ὃν μόνον σέβει θεῶν] ἀφ' ὧ τὸ προσκεῖναι τ ἰδίας σωτηρίας τὴν τῶν τὸν κατοικτίρμονα δίκην.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 776. Μαίνῃ ξυνών] οὕτω τὸ μαίνῃ συνιᾶσιν λέγω, ὡς καὶ ἵνα μαίνῃ ἐ ὀργίζῃ τοῖς θέλυσι τ φίλων. ἐγὼ δὲ ἔχω δυνατὸν μαίνῃ πείσεσθαι

Hæ. Non ſanè mihi *præſenti.* ne unquam fore cenſeas.
Neque hæc peribit prope *me*, nec tu poſthàc
Meum ocellis caput conſpicaberis intuens.. 775
Quare inter amicos, ſi quibus lubeat, inſani porrò.
Cho. Rex, homo abiit præ irâ citus:
Hujuſmodi verò ingenium dolore incenſum eſt atrox.
Cre. *Age* faciat. ſapiat magis, quam virum decet, abiens.
Haſce tamen duas puellas non liberabit morte. 780
Cho. Ambas tune eas necare cogitas?
Cre. Non eam, quæ *mortuum* non tetigit. rectè adeò hoc mones.
Cho. Quâ morte verò eam ſtatuis occidere?
Cre. Perductam eò ubi deſerta mortalibus eſt via
Saxeo recondam vivam in ſpecu, 785
Tantillo cibi, quantum piaculo ſit ſatis, appoſito,
Ut pollutionem tota effugiat civitas.
Et ibi Plutonem, quem ſolum colit Deorum,
Rogando forte impetrabit, ne mortem obeat:

Aut

σείσεμας. 778. Ἀλγήσας, βαρὺς] τὸ ἴσῃ πρὸς τὸ βαρὺς σεμναπτέον, ἔτως, ὁ τηλικῦτος δὲ καὶ ὁ νέος νῦς, ὁπόιος τῦ Αἱμονος, ἀλγήσας καὶ λυπηθεὶς βαρύς ἐσῃ. 784. Ἄγων ἔρημος] Ἔθος ἦν παλαιὸν, βυλομένυς καθειργνύειν τινὰ, ἀφοσιῦσθαι ἐν βραχὺ πλέονες τροφῆς. καὶ γὰρ ὑπανόσον καθαίρσιον τὸ τοιῦτον εἶναι. τῦτο δ' ἐποίυν ἵνα μὴ δόκῶσι λιμῷ ἀναιρεῖν. τῦτο γὰρ ἀσεβές. σωζέσθω δ' ἔτω, κρύψω αὐτὴν ζῶσιν ἐν κατώρυχι καὶ ὀρύγματι πετρώδει. ἦγυν, πέτραν ὀρύξας ταύτην κατακρύψω, ἄγων ἐς φάραγγα ἔνθα ἂν ἡ καὶ ὑπάρχῃ ὁδὸς ἔρημος βροτῶν, ἦγυν ἔνθα οἱ Δαπελέσυσιν ἄνθρωποι πεφθεὶς καὶ ἐμπεφθεν αὐτῆς θεὶς τετρᾶτον μόνον τροφῆς, ὡς καθαρὸν ἄγος καὶ μίασμα, ἦγυν ὡς μισητὴν ἡμερεῖν αὐτὴν τροφὴν δῦς, ὅπως ἐς ἐπφύγῃ ἡ πόλις πως καὶ κατὰ ἴσὰ τρόπον τὸ μίασμα ἐς τὴν ἁμαρτίαν ἐς παρὰ πάντων μέμψιν, ὡς λιμοκτονήσασα αὐτὸν ἀπώλεσε. 789. Τὸ μὴ θανεῖν] τῦτο πρὸς τὸ αὐτυμβόν σωναπτέον, ἐς δὲ πρὸς τὸ τύξεται, ἔτως, καὶκεῖ τὸν ἅδου ὃν μόνον σέβει θεῶν, αὐτυμβόν καὶ ζητῦσα τὸ μὴ θανεῖν, ἴσως τύξεται τέτε.

790. Ὅτι

Ἢ γνώσῃ γῆν ἀλλὰ τίωι καὶ θ' ὅπ
Πόνος τελεσσός ἐστι τὰν ἄδυ σέβειν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ.

Bentl. in Horatium. 282.

Χο. Ἔρως ἀνίκατε μάχαν, ανικαλ', αμαχαν'
Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις,
Ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
Νεάνιδος ἐννυχεύεις·
Φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος, ἔν τ'
ἀγρονόμοις αὐλαῖς·
Καί σ' οὔτ' ἀθανάτων
Φύξιμος οὐδείς,
Οὔθ' ἁμερίων ἐπ' ἀν-
θρώπων· ὁ δ' ἔχων, μέμηνεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
Φρένας παράσσεις ἐπὶ λώβᾳ·
Σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
Ξυόαιμον ἔχεις ταράξας·
Νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων

Ἵμερος

790. Ὅπ πόνος πελασσός ἐστι] πλήρης ὀργῆς ὁ ἀδολίας ὁ λόγος, ὅπ καὶ εἰς θεὸς θρασύνεται. 792. Ἔρως ἀνίκατε μάχαν] λείπει ἡ Κατά. Ἀλλὰ τὴν Αἰμονα ὑ ἔρωτος μέμηνεν. πάλαι γὰρ ὠμονόει τῷ πατρί, νῦν δὲ χειδὸν πολέμιος γίγνεται διὰ τὴν Ἀντιγόνην. τὸ δ' ἱεᾶν πλησίως, ἔχει καὶ ἡ παροιμία, Ἐν πλησμονῇ τοι κύπρις, ἐν πεινῶσι δ' οὔ. 793. Ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις] ἐπεὶ καὶ κτήματα ἱερᾶσι πολλοί. 795. Ἐνυχεύεις] διατρίβεις. 796. Φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος] διότι καὶ τὰ θαλάσσια ζῶα ἱερᾶ. ἢ ὅπ καὶ τὰ πόρρω θηρεύει ὁ ἔρως, ὁ δὲ θαλάσσης ἄπειρος ὁ πανταχῆ, ὡςε τῦ ἔρωτος ἐπιτυχεῖν. ἢ ὅπ πολλοὶ

Aut discet illic prorsus, quod
Labor sit superfluus deos colere inferos.

ANTISTROPHICA. STROPHE.

Cho. Amor pugnâ invicte,
Amor, qui amplas involas opes,
Qui in mollibus genis
Puellæ excubas:
Ambulasque super mare,
Perque stabula agrestia:
Te nec immortalium
Fugere valet quispiam,
Nec in diem viventium adeò
Mortalium: quisquis vero *te* habet, furit.

ANTISTROPHE.

Tu etiam justorum devias
Abripis mentes ad injustè nocendum:
Tu quoque litem hanc viros
Inter consanguineos concitasti:
Planeque jam superat ocellorum

Sponsæ

τ' σὺ πόντῳ ἰρῶσιν. 797. Ἀγρονόμοις αὐλαῖς] ταῖς ἐπαύλεσιν. 801. Ὁ δ' ἔχων] τὸν ἔρωτα δηλονότι. 802. Σὺ γὰρ δικαίων ἀδίκους] σὺ γὰρ δικαίους ἀφθείρεις ὥστε πὰς φρένας αὐτῶν ἀδίκους γίγνεσθαι, ὡς Ἡρακλῆς εὐεχόμενος τῷ ἔρωτι τ' Ἰόλης, πὰ σὺ Οἰχαλίᾳ ἔπραξεν, ἀφορμὰν δὲ πολέμου μὴ ἔχων ἢ τὸν ἔρωτα μόνον. 805. Ξυνάιμων ἔχεις] ξυγγενεῖς. ὅπου γὰρ περὶ πατρὸς γίγνεται μάχη καὶ διαφορά. 806. Νικᾷ δ' εὐαργὴς βλεφάρων] ὅτι ὁρῶν τὴν παῖδα ὁ Αἵμων ἀγωνιᾷ σῶσαι, καὶ πάντα πράττουσαν ὑπὲρ δ' ἀδελφῆς, ἥττων αὐτῆς γίγνεται. νικᾷ δ' ὄν, φησὶν, ὁ ἔρως τ' νύμφης, ὃς ἐστι παίδευρος τ' μεγάλων θεσμῶν τὸ δοκεῖν. τοῦτο δὲ εἶπεν ὅτι θαυμασία πίς ἐστιν ἡ τοῦ ἱμέρου ἀρχὴ, ὃ ἄπαντες νομοθετοῦσι ἄνωθεν. διὸ καὶ παίδευρον αὐτὸν φησι τ' θεσμῶν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 793. Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι] ὁ γὰρ μόνον ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ κτημάτων ἐρῶμεν, ὅταν ἡ πλεονεξία γένηται. 801. Ὁ δ' ἔχων, μέμηνεν] ἤγουν, τῶν καθεστηκότος ἐξίσταται, καὶ κατέχειν ἑαυτὸν οὐ δύναται. 802. Σὺ καὶ δικαίων] οἱ γὰρ σώφρονες καὶ δίκαιοι, οἱ μὲν ὑπὸ καλλονῆς γυναικῶν, οἱ δὲ ὑπὸ κτημάτων ἐπιθυμίας τὴν ἑαυτῶν φύσιν ἠρνήσαντο.

Ἵμερ῾ εὐλέκτου
Νύμφας, τᾶς μεγάλων
Πάρεδρ᾽ ἐν ἀρχαῖς
Θεσμῶν. ἄμαχ᾽ δὲ μ- 810
παίζει θεὸς Ἀφροδίτα.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Νῦν δ᾽ ἤδη γ᾽ ἐγὼ κἀύτὸς θεσμῶν
Ἔξω φέρομαι τάδ᾽ ὁρῶν, ἴσχειν
δ᾽ οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
Τὸν παγκοίταν ὅθ᾽ ὁρῶ θάλαμον 815
Τοῦδ᾽ Ἀντιόπης ἀνύτουσαν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ α᾽.

Αν. Ὀρᾶτέ μ᾽ ὦ γᾶς πατρίας πολῖται
Τὰν νεάταν ὁδὸν
Στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
Λεύσσουσαν ἀελίου, 820
Κοὔποτ᾽ αὖθις· ἀλλά μ᾽ ὁ παγκοίτας
Ἀΐδας ζῶσαν ἄγει
Τὰν Ἀχέροντ᾽
Ἀκτάν, οὔθ᾽ ὑμεναίων

Ἐγ-

806. Νικᾷ δ᾽ ἐναργὴς] ἤγαγε τὸν Ἀντιόπης ἵμερος πλέον ἴσχυσε δὲ πατρικὴ φίλτρα. δέον δ᾽ εἰπεῖν, νικᾷ ἐναργὴς, ἐναργὴς εἶπε, ὡσὲ τὸν ἵμερος.

809. Πάρεδρ᾽ ἐν ἀρχαῖς] πρὸς παίδορος Δωρικῶς ἀναγινώσκουσι κατ᾽ ἔλλειψιν τοῦ ν, ἰὼν ἦ, παρεδρεύς. λέγει δὲ τὸν Κρίονα· νικᾷ γὰρ ὁ φανεὶς ἵμερ᾽ τῶν βλεφάρων τῆς εὐλέκτρα νύμφης τὸν Κρίοντα, τὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν μεγάλων θεσμῶν. 810. Ἄμαχ᾽] ἀκαταμάχητ᾽. Ἐμπαίζει] ἥδεται. χαίρει.

4

Sponſæ nuptias decorantis
Cupido potentium
Aſſeſſores in principatu
Legum. invicta enim
Illudit Dea Aphrodite.

ANAPÆSTI.

Quin & jam ego ipſe leges
Extra efferor hæc cernens, ſiſtereque
Non amplius fontes valeo lacrymarum ;
Communem cum video *Orci* thalamum
Miſeram hanc Antigonen adeuntem.

ANTISTROPHICA. STROPHE 1.

An. Cernite me, terræ O patriæ cives,
Vltimam viam
Euntem, ultimumque jubar
Intuentem ſolis,
Nec unquam poſthac : me enim communis
Orcus vivam deducit
Ad Acherontis
Littus, neque nuptias

Exper-

χαίρει. 812. Νῦν δ' ἦλθ' ἐγὼ καὐτὸς ξυμῶν ἴξω φέρομαι] οἷον, δυνάμει παρακέλομαι τῷ ἄρχοντι, δακρύοντες τὴν Ἀντιγόνην ἣν αὐτὸς κατεδίκασε. 815. Τὸν παγκοίτην] τὸν πάντας κοιμίζοντα. Ὁρῶ θάλαμον] τὸν θάλαμον, τὸν ἐν τῷ τάφῳ. 816. Τὸν δ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν] ἀνοίγουσαν. ἢ τρέχουσαν, καὶ προσδραμόν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 809. Πάριδρον] πάριδρον λέγει τὸν ἔρωτα τῶν μεγάλων ἐν ἀρχαῖς νόμων, ὡς κρατικρατοῦντα ἀνθρώπων, καθάπερ ἐν τοῖς μεγάλοις παρὰ τοῖς θεῶν νόμιμα. 810. Ἄμαχον] ἐπὶ τὸ νικᾶν ἐστὶν ἡ καταστικὴ, ὅτως, ἡ ἄμαχος γὰρ θεὸς Ἀφροδίτη ἐμπαίζει. τοῦτ' ἔστιν, ἡ τοῦ γάμου τῆς Ἀντιγόνης ἐγγύησις οὕτω ἀμαχέως παρασκευάζει τὸν Αἵμονα. 815. Παγκοίταν] ἢ μᾶλλον τὸ παγκοίταν τὸν ἅδου νοήσεις, ἀντὶ τοῦ παγκοινὸν εἶπεν· εἰ δὲ τὸν τάφον τῆς Ἀντιγόνης, ἀντὶ τοῦ εἰς ὃν ἀεὶ κοιτασθήσεται. 817. Γᾶς πατρίας] πατρίας γράφε, μὴ πατρῴας. ὁ γὰρ ἁρμόζει τῇ μήτρῳ οὕτως.

825. Ἔγκλη-

Ἔγκληρον, οὔτ' ὀπινυμφίδιός
Πω μέ τις ὕμνῳ' ὕμνησεν,
Ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Οὐκοῦν κλεινὴ γ' ἔπαινον ἔχω-
σ' ἐς τόδ' ἀπέρχη κεδνῳ νεκύων.
Οὔτε φθινάσι πληγεῖσα νόσοις,
Οὔτε ξιφέων ὀπὶ χειρα λαχοῦσ'
φ. ἀλλ' αὐτονομῳ ζῶσα μοίρᾳ δὴ
Θνατῶν αἴδαν καταβήσῃ,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Αν. Ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
Τὰν Φρυγίαν ξέναν
Ταντάλου, Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ·
Τὰν, κισσὸς ὡς ἀπενὴς,
Πετραῖα βλάστα δάμασεν· καί νιν
Ὄμβρῳ τακομένᾳ,
Ὡς φάτις ἀνδρῶν,

Χίων

825. Ἔγκληρον] μέτοχον. 831. Οὔτε ξιφέων ὀπὶ χειρα] ἀ ἀλλ' ξιφῶν τὸν μισθὸν ἢ πλημμελήματος λαχοῦσα κ' τὴν τιμωρίαν, ἀλλα μετ' ἐλαφρίας πληγῆς, ἰδίῳ κ' καινῷ νόμῳ τοῦ τὸ πλῆθος χρησαμένη. οἷον, οὔτε νοσήσασα, οὔτε ἀναιρεθεῖσα ἐξιλοῦται ἢ βίᾳ. 833. Θνατῶν αἴδαν] ἤτοι τοῦ τὸν τόπον τοῦ θανάτου· ἢ τοῦ τὴν ἀφαίρεσιν ἢ ἐπιχειρήματος. ἢ ἀπὸ ἢ, ἰδίοις αὐτῆς νόμοις χρησαμένη. 834. Ἤκουσα δὴ λυγροτάταν] ἀπὸ ἢ λυγροτάτης. ἢ, τὴν λυγρὰν ἀποκειμένην. ἢ λυγρῶν, καθὸ τὴν Λητὼ ὑβρίσαι πιτόλμησε. τοῦτο δὲ ἔλαβε τοῦ τὸ ὁμοίου ἢ θανάτου, ὅτι καὶ ἡ Νιόβη ὑπό τινος ἀπωλέσθη. 835. Τὰν Φρυγίαν ξέναν] τὴν Νιόβην. 836. Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ] Φρυγίας ὄρος ὁ Σίπυλος. 837. Τὰν κισσὸς ὡς ἀπενὴς]

Expertam, neque debitum ſponſæ
Canticum me ullatenus celebravit,
Sed Acheronti nuptum tradar.

ANAPÆSTI.

Cho. Celebris igitur & laudem nacta
In hunc abibis ſpecum mortuorum.
Nec tabidis perculſa morbis,
Nec meritam gladii mercedem ſortita;
Sed tui juris, viva, ſola jam
Mortalium ad orcum deſcendes.

ANTISTROPHE I.

An. Audivi olim miſerrimam periiſſe
Phrygiam hoſpitem *Nioben*,
Tantali *filiam*, Sipylo in alto:
Quam, hedera velut flexilis,
Saxea domuit germinatio: & ipſam
Imbre liqueſcentem,
(Ut fama vulgi *eſt*)

νὴς] ὁ μὴ εὐθὺς τετραμμένος, ἀλλ' εἰλιτενής. πολὺς ἡ ἐπιμήκης. ἢ ὁ μὴ ἐκτεταμένος εἰς ὕψος, ἀλλ' αὐτῷ συνειλημμένος, ἢ ἀπὸ ὑψηλοῦ, ὁ ἐστὶν ἐπιδάμασιν ἡ πέτρας βλάστησις, ὡς κισσὸς συνειλῆσα αὐτόν. συνέφυσεν αὐτῇ (φησὶ) τῇ πέτρᾳ ὡς κισσὸς δένδρον. 838. Πετραίαις βλάσταις δαμεῖσα] ὅτι συνεκεκάλυπτο παντοχῇ τῇ πέτρᾳ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 825. Ἐπινυμφίδιον] ὁ πρέπων εἰς τὰς νυμφίους ᾄδειν. 828. Κλειτὴ] ἐπεὶ ἀδίκως ἢ παρὰ καιρὸν θνήσκεις. 829. Κεῦθε] ὄρυγμα, ἔνθα κρυβεῖσα εἰς ᾅδου ἀφίξῃ. ξένον λέγει τὴν Νιόβην, ἢ ἀντὶ τοῦ φίλην, ὡς θυγατέρα τοῦ Ταντάλου· ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ Ἑλληνίδα εἶναι. βάρβαροι γὰρ οἱ Φρύγες. ἢ ἀπὸ τοῦ δύσνυχη εἶναι καὶ πάντως αὐτὴ, φίλην ἑαυτὴς λέγει. 836. Σιπύλῳ ἐπὶ] Σίπυλος ὄρος ἐν Ἀσίᾳ, ὅπου οἱ μὲν πλησίον τῆς Σμύρνης εἶναί φασιν· οἱ δὲ ἀκριβέστερον, ὃ νῦν Κορζιλιὰς ὀνομάζεται, ἔνθα φασὶ τὴν Νιόβην κλαύσασαν τοὺς παῖδας, ὑπὸ Διὸς λιθωθεῖσαν κατασκευασθῆναι αὐτόθι. 839. Ὀμόργῃ πεφυμένᾳ] ἤγουν, αὐτόθι τῇ Νιόβῃ πεφυμένῃ καὶ δενδρολογουμένῃ ἐν ὄμβρῳ, ὥσπερ ὑπάρχει ἡ ἀνδρόσαιμα φύσει, ἀδαμὰς λεπτὸς ὄμβρος καὶ χιών. τοῦτ' ἔστι, λιθωθεῖσα ὄμβρῳ, ἐκ χιόνος γενομένῃ.

Χιών τ' ἀδαμᾶ λείπει·
Τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις
Δειράδας· ἆ με δαίμων ὁ-
μοιοτάπαν καταδιάζει.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Ἀλλὰ θεός τι γ' ἀγογενής· 845
Ἡμεῖς δὲ βροτοὶ γ' ἀνυτογενεῖς.
Καίτοι γε φθιμένῳ, μέγ' ἀκοῦσαι
Τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν
Ζῶσαν γ' ἔπειτα θανοῦσαν.

ΣΤΡΟΦΗ Γ'.

Αν. Οἴμοι, γελῶμαι. τί με θεὸς 850
Θεῶν πατρῴων
Οὐκ ἀλομένην ὑβρίζεις,
Ἀλλ' ἀπίραντον;
Ὦ πόλις, ὦ πόλεως
Πολυκτήμονες ἄνδρες· 855
Ἰὼ Δίρκαιαι κρῆναι,
Θήβας τ' εὐαρμάτου ἄλσος· ἔμπας
Ξυμμάρτυρές μοι ἐπίκτωμαι,
Οἷα φίλων ἄκλαυτος, οἵοις νόμοις
Πεὸς

845. Ἀλλὰ θεός τις γ' ἀγογενής] παραμυθέμενος αὐτῷ, θεὸν φησι τὸν Νιόβου. ἤγουν, καρτερεῖν σε χρὴ ὡς γὰρ ἡ Νιόβη ἐκαρτέρησε, καίτοι θειοτέρα γένους τυγχάνουσα. Ταυτάλου γὰρ ἦν τοῦ Διός. 847. Καίτοι φθιμένῳ] ἐξὸν μακαρίσαι ἂν εἴη ἡ αὐτῆς μοίρας τυχεῖν τοῖς ἰσοθέοις. οἷον, μακάριόν ἂν εἴη ὅστις τοῖς ἰσοθέοις ὁμοίως ἐπολίτευσεν. 848. Ἔγκληρα λαχεῖν

Nix quoque numquam deſerit;
Humectatque ſub ſuperciliis fletu perfuſis
Colla: cui me Deus
Simillimam conſopit.

ANAPÆSTI.

Cho. At Dea *erat illa* & Diis genita; 845
Nos vero homines & mortalibus ſati.
Tibique mortuæ præclarum erit audire,
Sortem te ſimilem divis ſortitam eſſe
Vivam & poſt mortuam.

STROPHE 2.

An. Hei mihi! derideor. Quid me per 850
Deos patrios
Nondum emortuam contumeliâ afficis
Sed adhuc ſuperſtitem?
O Civitas, O Civitatis
Opulenti incolæ: 855
Jo Dircæi fontes,
Thebeſque curribus-inſignis nemus: tamen
Vos ſimul teſtes advoco,
Ut ab amicis indefleta, qualique lege

Ad

χεῖν] ἤγων κοινά. ὅμοια. τῷ αὐτῷ κλήρῳ ⊖ τύχης. 850. Οἴμοι, γελῶμαι] ὑφ' ὑμῶν γελῶμαι ὅτι θεοῖς ἴσον με λέγετε. 858. Ὑμμὲ ἐπικτῶμαι] γράφεται ἐπιθοῶμαι. 859. Οἵα φίλων ἄκλαυτ⊖] οἷον μὴ οἰκτειρομένη παρὰ τῶν φίλων ἀποκλαυμαι.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 845. Θεογενὴς] Τάντιλ⊖ γὰρ ὁ ταύτης πατήρ, οὐκ Διός. 859. Οἵα φίλων] ὁποία ἄκλαυτος τῶν φίλων, ἤγουν μὴ θρηνῶν ὑπὸ τῶν φίλων ἀξιωθεῖσα, ἐν οἷοις γὰρ ὁποίοις νόμοις (ἐν γὰρ νεομηθήτῃσιν οὕτωσὶ κατηρύττειν) ἔρχομαι πρὸς ἔρημα τυμβόχωστα πάθη ποτανίαι καὶ ἀθάφατα, ἤγουν πρὸς τὸν ὑπὸ γῆν κατωρυγμένον πάθον, μέτοικ⊖, οὔτ' ἐν βροτοῖς ζῶσιν, οὔτ' ἐν νεκροῖς θανοῦσι. τοῦτ' ἔστιν, οὔτι πρὸς ζῶντας μετοικιζομένη, ἀφ' τὸ ἄπαιρ νεκρὸς καταρύπιεθαι, γὰρ αὐτίκα τεθνήξεσθαι, οὔτι πρὸς νεκρὰς, διὰ τὸ ζῶσα ἐν θανάτῳ καταρύττιας. τὸ δὲ λὰ δύστη⊖, ἀφ' μίσου.

860. Ἔρημα]

Πρὸς ἕργμα τυμβόχωστον ἕρ-
χομαι τάφῳ ποταινίῳ.
Ἰὼ δύστανος,
Οὔτ' ἐν βροτοῖς ἔτ' ὢν νεκροῖσι
Μέτοικος, ἢ ζῶσιν, ἢ θανοῦσι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χο. Πρόβας' ἐπ' ἔσχατον θράσος,
Ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον
Προσέπαισας ὦ τέκνον πολύ·
Πατρῷον ἐκτίνεις πιν' ἄθλον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Αν. Ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας
Ἐμοὶ μελίμνας
Πατρὸς τειπόλιστον οἶκτον,
Τῦτε προπάντος
Ἀμετέρᾳ πότμῳ
Κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.

Ἰὼ

860. Ἔργμα] ἕρμα. περίφραγμα. 861. Τάφῳ ποταινίῳ] ἐπὶ μὲν τοῦ τάφου φασί. δηλοῖ δὲ ἐπὶ τοῦ καινοῦ καὶ παρεσκευασμένου. 863. Οὔτ' ἐν βροτοῖσιν] οὔτε ἐν ζῶσι, ἀφ' τοῦ εἶναι ἐν ἱερατῇ· οὔτε ἐν θανοῦσι, ἀφ' τοῦ ἐπὶ ἀταφείᾳ. 864. Οὐ ζῶσιν, ἢ θανοῦσιν] λείπει σύνοικος. 865. Πρόβας' ἐπ' ἔσχατον θράσος] προβᾶσα ἐπὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης ἔσχατον βάθρον μὴ θρασύς. βλομμύη τε ὅσιον π δρᾶν τοῦ ἀδελφοῦ, τὰ ἀνόσια πίπτοντας. ἔπισες γὰ εἰς τὸ κινοτάφιον. τὸ δὲ ἔζης, προβᾶσα ὑψηλὸν εἰς δίκας βάθρον, ἔπισες ἐπ' ἔσχατον θράσος ἐν τῇ παρακινήσει τῶν θεσμοφυλάκων προστεταγμένων. 868. Πατρῷον δ' ἐκτίνεις] ἢ πὶ ἡμαρτημένα

Ad carcerem effoſſum
Novi ſepulchri abeo.
O miſera!
Quæ neque viva neque mortua
Interero neque vivis neque mortuis.

IAMBI.

Cho. Progreſſa ad extremum audaciæ
In altum juſtitiæ ſolium
Impegiſti, O Filia, graviter:
Paternam aliquam *certe* ſolvis noxiam.

ANTISTROPHE 2.

An. Tetigiſti acerbiſſimas
Mihi curas
Patris *nimirum* famoſum luctum,
Et univerſæ
Noſtræ *domûs* calamitatem
Graviſſimam claris Labdaci natis.

O Ma-

μβία τῦ Οἰδίπoδ, ἢ ὑπὲρ τῆς κρηπίδος τῦ Οἰδίπoδος ταῦτα πάσχεις. αὐτὴ γὰρ τὰ δίκαια ἀφείδως ποιεῖν. 871. Τετρόλιστον οἶκτον] γραφίτατα οἰκτρὸν. πολλάκις ἀνακτορολημίνον. ἢ ἀμίσημον, καὶ πανταχοῦ ἀκουόμενον. ἢ πολλάμενον. ἢ τὸν πολλάκις ἐπιλήσιτα τῦ ἐμῷ οἴκῳ καὶ φίλοις. λείπει δὲ τὸ εἰπoῦσα. 372. Τοῦτι ἀφίπαντος ἀμετίρου πότμου] καὶ τὰ ἀφετίρας ἡμῶν δυσχήας. 874. Λαβδακιδαισιν] ἀντὶ τῦ Λαβδακιδῶν.

ΣΚΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 868. Πατρῷον σκῆνεις τὶν'] ἤγουν, ὅσον δυσχήας ἤμελλεν σκῆνος δυσχήσαι, τοῦτο αὐτὴ ἀπoπληροῖς φιλαύτως περαπσοῦσα δυσχήας. 873. Ἀμετίρου πότμου] δίον εἰπεῖν, ἡμῖν φοῖς κλεινοῖς Λαβδακίδαις, ἡμετίρου εἶπε πρὸς τὸ πότμου. ἢ ὕτως, ἵψαυσας τῦ ἀφίπαντος καὶ ὅλου πότμου, φοῖς κλεινοῖς Λαβδακίδαις τοῖς ἡμετίροις, ἤγουν τοῦ συγγινικοῦ.

Ἰὼ ματρῷαι λέκτρων
Ἄται, κοιμήματ' αὐτογέννητα
Ἐμῷ πατρὶ δυσμόρῳ ματρὸς,
Οἷων ἐγώ ποθ' ἁ ταλαίφρων ἔφυν.
Πρὸς οὓς ἀραῖος ἄγαμος ἁ-
δ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.
Ἰὼ δυσώτμων
Καὶ γίγνητε γάμων κυρήσας,
Θανὼν ἔτ' οὖσαν κατιώρες με.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χο. "Σέβειν μὲν εὐσέβειά τις·
"Κρατος δ', ὅτῳ κράτος μέλει,
"Παραβατὸν ὐδαμῆ πέλει.
Σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά·

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Αν. Ἄκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος,
Ταλαίφρων ἄγομαι
Τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν. ὐκέτι
Μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα
Θέμις ὁρᾶν ταλαίνᾳ.
Τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον

Οὐδεὶς

876. Κοιμήματ' αὐτογέννητα] ἢ συμφυσίαι τῆ πατρὸς αὐτογενεῖς. ἢ συγγενικαὶ, ἢ ὅτι τοιαύτη συμπεπλεγμένη ἐξ ἧς γέγονε. τὸ γὰρ ἑξῆς, κοιμήματα αὐτογέννητα, κοιμήματα δυσμόρου μητρὸς, ἐμῷ πατρὶ αὐτογέννητα. ὅτι ὁ αὐτὸς, πατὴρ ἅμα καὶ παῖς ἦν. 878. Οἷων ἐγώ ποθ'] λείπει γένοιτο. 879. Ἀραῖος] ἐπικατάρατος ἀπὸ τῶν ἐκείνου ἁμαρτημάτων. 880. Ἐγὼ μέ-

τοικος

O Materni tori
Noxæ, coituſque cognati
Miſeræ matris cum meo patre,
Quibus ego *ex parentibus* tum infelix nata ſum.
Ad quos *illa* devota, innupta *illa*
Ego jam veniam inquilina.
Jo infortunatas
Frater adepte nuptias,
Mortuus me vivam adhuc occidiſti.

IAMBI.

Cho. "Piè facere, pietas quidem *eſt* aliqua:
" Auctoritas autem violanda
" Nequaquam eſt *eorum* qui tenent imperium.
Te vero ultrò accerſita perdidit indignatio.

SYSTEMA.

An. Indefleta, amicis orba, nuptiarum expers,
Infelix abducor
Per hanc paratam viam. non amplius
Mihi hunc ſacrum lampadis oculum
Fas cernere miſeræ.
Meamque mortem lugubrem

Nullus

τοιχ. ἔρχομαι] ἐπὶ τὰς γοητείας δηλονότι. 881. Δυσπότμων κασίγνητε γάμων κυρήσας] ἀπὸ τῆς εἰς Ἄδραστον ἐπιγαμίας, ἥτις αἰτία ἦν πολέμου κινήσεως. 884. Σέβειν μὲν εὐσέβειά τις] οἱ τὸ χορὸν τὸ μὲν ἔργον τὸ παιδὸς ἐπαινοῦσιν, ὑπὲρ μέλλοντος δὲ γαμεῖσθαι ὡς οὐ δεῖ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως διελέγχειν ὡς μοχθηράν. φησὶν οὖν ὅτι πίπρακται μὲν δι' εὐσέβειαν τὸ ὑπὸ ταύτης· ᾧ δὲ ἡ βασιλεία μέλει, τούτῳ οὐκ ἔστι παραθαττὴ ἡ ἀρχή, ὃ ἐστι τὰ προστάγματα. παραθάσσεσθαι δὲ ὅσοι ἀρχόντων καταφρονοῦσιν. 887. Αὐτόγνωτοι ὀργαὶ] αὐθαίρετοι ἢ ἰδιογνώμονες τρόποι. 893. Πότμῳ ἀδάκρυτον] ἀντὶ τοῦ πολυδάκρυτον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 891. Ἱερὸν ὄμμα] ἤγουν τὸν ἥλιον, ἢ τὸ τῆς λαμπάδος ὄμμα, ἀντὶ τοῦ τὸ τῆς ἡλίου φῶς. 893. Πότμῳ ἀδάκρ.] τὸ ἀδάκρυτον σαφέστερόν ἐστι, ἐάν εἰς στενάζει. τὸ γὰρ παρ' ἄλλου στεναζόμενον, ἀδάκρυτόν ἐστι.

Οὐδεὶς φίλων πενάζει.

IAMBOI.

Κρ. Ἆρ' ἴσ', ἀοιδὰς ἢ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν
Ὡς οὐδὲν ἂν εἰς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρεὼ ἦ, λέγειν;
Οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα, καὶ κατηρεφῆ
Τύμβῳ πελάσαντες, ὡς εἴρηκ' ἐγώ,
Μόνῃ αὐτὴν ἔρημον, εἴτε χρὴ θανεῖν,
Εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύσει πέγῃ;
Ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ τοῦπὶ τῇδε τὴν κόρην.
Μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω πεπήσεται.

Αν. Ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς
Οἴκησις ἀείφρουρος, οἷ πορεύομαι
Πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
Πλεῖστον δέδεκται Περσεφασσ' ὀλωλότων.
Ὧν λοιθία γὼ κἀκίστα δὴ μακρῷ

Κάτει-

895. Ἆρ' ἴσ' ἀοιδὰς κ.τ.λ.] πρὸς τοὺς ὑπηκόους τοῦτο φησὶν ὁ Κρέων, ὀργιζόμενος ὅτι μὴ θᾶττον αὐτῷ ἀπήγαγον πρὸς εἱρκτήν. ὁ δὲ λόγος, ἆρα ἴσ' εἰ χρεὼ ἦ λέγειν ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν, ἠδύνατό τις παύσασθαι; δεῖ δὲ ἐν ὁμοίᾳ βίᾳ εἶναι αὐτῷ. 899. Εἴτε χρὴ θανεῖν] εἰ χρήζει καὶ θέλει θανεῖν. μετεμέλετο δὲ πρὸς ποιεῖται τῇ κολάσει, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, Ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ τοῦπὶ τῇδε τὴν κόρην. 901. Ἡμεῖς γὰρ ἁγνοί] (τουτέστιν ἀκηδεμόνητοι) τοῦ φόνου τούτου, φησὶ λέγων τὸ μὴ χερσὶν αὐτῷ ἀνηρηκέναι. Ἄλλως. τὸ κοινὸν ταύτην τὴν κόρην ἁγνοὶ ἡμεῖς ἐσμὲν, καὶ οὐδὲν σοφιζόμεθα ἐπεξαίρειν. 902. Μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω πεπήσεται] ἀντὶ τοῦ, μετ' ἐμὲ ἄνω οἰκεῖν. 903. Κατασκαφὴς] κατεσκαμμένη. ὑπόγειον. 904. Οἴκησις ἀείφρουρος] τὴν μὲν πρὸς καιρὸν εἶναι τὴν φρουράν, ἀλλὰ διόλου. 907. Κάκιστα δὴ μακρῷ] ἀντὶ τοῦ πολύ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 895. Ἆρ' ἴσ' ἀοιδὰς] ἆρα ἴσθι ὅτι κατάσκεπτε ὡς κἀγὼ ὅτι οὐδεὶς ἂν παύσαιτο, εἰ χρεία εἴη, ἤγουν χρήσιμα αὐτῷ λέγειν πρὸ τοῦ θανεῖν ἀοιδὰς καὶ γόους; τοῦτο δὲ λέγει ὀργιζόμενος τοῖς ἄγουσιν Ἀντι-

γόνην,

Nullus amicorum gemit.

IAMBI.

Cre. Scitiſne, lugubres cantus ante mortem
Si *recitare* profit, ne unum quidem deſiturum?
Non abducetis *hanc* quam celerrimè, & tecto
Clauſam ſepulchro (ut ego juſſi)
Solam relinquetis, *ibi* ſeu moriatur,
Seu viva in illo ſepeliatur tecto?
Nos enim puri, puellam hanc quod attinet:
Incolatu autem ſupero privabitur.

An. O Sepulchrum, O thalame, O effoſſa
Habitatio, æterna *mihi* cuſtodia, quò tendo
Ad meos, quorum numerum inter mortuos
Plurimum cepit Proſerpina pereuntium.
Quorum ego noviſſima & miſerrima jam multò

Deſcen-

νλω, ὅτι εἴασεν αὐτὴν τοιαῦτα περὶ αὐτῆς διεξέρχεσθαι, καὶ ὁ τοιχίας ἤκουσεν τοῦ ὅπερ κατεδικάσθη ὄργυμα. 899. Ἀφεῖτ'] ἀφεῖτι χρὴ γράφειν, ἐκ ἄφετε, ἐ, ζῶσι τυμβοδύσει· ἕτω γὰρ ἁρμόζει τῷ μίτρᾳ. τὸ ἀφεῖτι δὲ ἐ ἐν λυπὶ τῶν παλαιῶν εὑρητραι βιβλίων. σωπήσεσιν δὲ ἕτως, ἐκ ἄξιστι τοιχίας αὐτὴν, καὶ ἀφεῖτι μόνλω ἔρημον, περιπτύξαντες ἐν τῷ κατηφεῖ τύμβῳ, ὡς εἴρηκα ἐγὼ, εἴτε χρὴ θανεῖν αὐτὴν, εἴτε τυμβοδύσει ἐν τοιαύτῃ σπήλῃ ζῶσα, ἤγουν ἐνταφίοις κείσεται. ζῶσαν δὲ ὀφείλων εἰπεῖν, καὶ τυμβοδύσειν, πρὸς τὴν ἄνω αἰτιατικὴν ἐ πρὸς τὸ θανεῖν, ὁ δὲ πρὸς εὐθεῖαν ἐτέθη, τῇ τῶ μέτρῳ ἀνάγκῃ. ἐ γὰρ ζῶσαν ὁ ποιητὴς ἔγραψεν, ὡς ἐν πολλοῖς τῶν βιβλίων εὕρηται, ἀλλ' οἱ σωπήσεσιν μὴ διανοηθέντες. 902. Τῆς ἄνω τετρήσεται] ἤγουν, τῶτο αὐτῇ ἔσται τέρησις καὶ ζημία, τὸ μετοικισθῆναι ἀπὸ τῶν ζώντων εἰς τὸς θανόντας. δέον ἦ ἕτως εἰπεῖν, τῆ ἄνω διαίτης τετρήσεται, ἐπειδὴ ἐκ ἔ κόσμε τέρησις μετοικία ἐστὶ, μετοικίας εἶπεν. εἰ ἐ ἀγνοοῦντές τινες, τὸ μετοικίας ἀντὶ τῶ τ μιᾶ ἡμῶν διατελοῦσι λέγουσιν. 906. Περσέφασ' ὁλωλ.] Περσέφασσα ἡ Περσεφόνη, ἡ φέρουσ' ἄτας ἐ βλάβας, ὡς φησι Πλάτων ἐν Κρατύλῳ. διπλασιάζεται δὲ σύναφθα τὸ σ, διὰ τὴν ἔ μέτρου ἀνάγκην. ¶ Σχήμ. Τελικ. 895. Ἆρ' ἴσ' μοι.] ἐπιτίμησις Κρέοντος πρὸς ἄγοντας Ἀντιγόνην. 903. Ὦ τύμβος] θρῆνος Ἀντιγόνης ἐφ' ἑαυτῇ καὶ τῷ ἀδελφῷ.

909. Ἐν

Κάπειμι, πείν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίᾳ.
Ἐλθοῦσα μόλτοι, χάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω
Φίλη μολοῦσαν πατρί, σοφωτάτη δέ σοι
Μῆτερ, φίλη δέ σοι κασίγνητον κάρα.
Ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
Ἔλουσα κἀκόσμησα, κἀπιτυμβίους
Χοὰς ἔδωκα· νῦν δὲ Πολυνείκει, σὸν
Δέμας περιστέλλουσα, τοιάδ' ἀρνυμαι.
Καίτοι σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
Οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν,
Οὔτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
Βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἀνηρόμην πόνον.
Τίνῳ νόμῳ δὴ ταῦτα τοῖς χάριν λέγω;
Πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος, ἄλλος ἦν,
Καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἤμπλακον·
Μητρὸς δ' ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν,
Οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλαστοῖ ποτέ.
Τοιῷδε μέντοι σ' οὐκ ἐτίμησα' ἐγὼ
Νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν,
Καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὦ κασίγνητον κάρα.

Καὶ

909. Ἐν ἐλπίσι τρέφω] ἐναντίφορον Σοφοκλῆς εἰς τὸ τρέφω ἀντὶ τοῦ ἔχω λέγει. ὁ δὲ νῦν, ἐλπίζω ἀποθανοῦσα πάντας ἕξειν φίλους. 911. Κασίγνητον κάρα] ὦ Ἐτεόκλεις. ἐξῆς γὰρ ᾗ Πολυνείκους μὴ σὸν ὄντα μνημονεύει. 916. Καίτοι σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ] παρὰ τοῖς καλῶς φρονοῦσι δικῶν τιμηκέναι, ὥστε τοὺς σωτῆρας ἀποδέξασθαι τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰς σὲ γεγόμενα.

919. Α-

Deſcendo, priuſquam exeat fatale tempus vitæ meæ.
Profecta autem, hanc præter cæteras ſpem alo
Charam venturam patri, ſed & charam tibi,
Mater, charamque tibi, O germanum caput.
Quoniam mortuos manibus vos ego meis
Lavi & ornavi, & ſepulchralia
Libamina dedi: nunc autem, Polynices, tuum
Corpus obtegendo hanc fero mercedem.
Atqui te ego honoravi apud rectè ſentientes.
Non enim unquam, neque ſi liberorum mater eſſem,
Nec ſi maritus mihi mortuus putreſceret,
Repugnante civium edicto hunc ſuſcepiſſem laborem.
Quâ verò lege *inducta* hæc prædico?
Mortuo quidem marito, alius ſupereſſet,
Et filius alio ex patre, ſiquidem hunc amiſiſſem:
Matre autem in orco & patre conditis
Nullus unquàm frater mihi naſceretur.
Hâc ſanè *ducta* te præferens ego
Ratione, Creonti viſa ſum tantopere peccare
Et atrocia auſa eſſe, O fraternum caput.

Et

919. Ἀπρόμβλω πόνον] ἀντὶ τοῦ ὑπίσχνη. 920. Τίνος νόμῳ δὴ ταῦτα] ἀντὶ τοῦ τίνος νομίσματος ἕ λογισμοῦ. 925. Τοιῶδε μόρτοι] τῷ τοιούτῳ νόμῳ ὡς ἀπεδείκνυσι τὸ κῆδος τὰς ἀδελφὰς δίκαιαι ὑπερίχειν ἁπάντων, ἁμήσασά σε, ἴδοξα τῷ Κρέοντι ἁμαρτάνειν, ἀλλὰ τὰν ἐνδείξιν τῆς βίας αὐτοῦ.

ΣΚΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 916. Τοῖς φρονοῦσιν εὖ] πάντες γὰρ οἱ νεωτερίζοντες ἕ τὰ πράγματα ὡς δεῖ διαχειρίσαντες, ὑγιάσαντό μι τ' ἂν εἰ σε ἀπώλης. σωφρονεῖ δὲ τὸ εὖ ὡς τὸ ἐπίμεμψα. 920. Τίνος νόμῳ] ἔγκλ, τίνι νόμῳ χαριζομένη ἢ τίς γουσα ἕ ἀπεδιχόμην τοῦτον, λέγω ταῦτα;

Καὶ νῦν ἄγει με δι' ἀ χερῶν οὕτω λαβὼν,
Ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε τῦ γάμυ
Μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείυ τροφῆς·
Ἀλλ' ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος,
Ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι καταστάσεις.
Ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
Τί χρή με τλῶ δύστηνον εἰς θεοὺς ἔτι
Βλέπειν; τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπεί γε δὴ
Τλῶ δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ὠκτισάμιλλον.
Ἀλλ' εἰ μὲν ἦν τάδ' ἐστὶν οἷς θεοῖς καλὰ,
Παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες·
Εἰ δ' οἵδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
Πάθοιεν ἢ χρῶσιν ἀδίκως ἐμέ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Ἔτι τᾶδ' αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ
Ψυχῆς ῥιπαὶ τλῴδέ γ' ἔχουσι.
Κρ. Τοιγὰρ τούτων τοῖσιν ἄγουσι
Κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ.
Αν. Οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
Τοῦπος ἀφῖκται.

Κρ. Θαρ-

928. Καὶ νῦν ἄγει μι] ἐμφαντικώτερον τὸ ἄγει. ὁ γὰρ εἶπεν ὅτι ἑκὼν ἀνδρὶ μὴ ἀχθῶμαι, ἀλλ' αὐτὸς ἄγει. 933. Ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων] ἐπεὶ τὸ δ' Κρέοντος θυητοῦ ὄντος παρέβη. 935. Τίν' αὐδᾶν συμμάχων] λείπει καλεῖν. 937. Τάδ' ἐστὶν οἷς θεοῖς καλὰ] εἰ ταῦτα τοῖς θεοῖς δόξειεν, παθόντες τὴν τιμωρίαν, γνοίημεν τὸ ἁμάρτημα. 939. Εἰ δ' οἵδ' ἁμαρτάνουσιν] ἐπὶ τοῦ Κρέοντος ἡ ἀναφορά. 940. Ἢ χρῶσιν ἀδίκως] ἢ ἀδίκως,

Et nunc manibus me ſic abducit acceptum,
Thalamo, atque Hymenæo carentem, nec nuptiarum
Vices ſortitam, nec liberûm educandorum:
Sed ſic amicis deſtituta, miſera
Viva in mortuorum devenio ſpecum.
At quænam tranſgreſſa Deorum jura *obſecro*?
Quid convenit me miſeram ad Deos amplius
Reſpicere? quem implorare auxiliatorem? cum jam
Impietatis pœnas piè agendo nacta ſim.
At ſi hæc quidem ſunt apud deos honeſta,
Luamus pœnas animo æquo, ut quæ peccavimus:
Sin hi peccant, ne plura mala
Patiantur *velim*, quàm mihi injuſtè inferunt.

ANAPÆSTI.

Cho. Adhuc ventorum eorundem ſtridores,
Animique impetus hanc tenent.
Cre. Quare *ob* hæc illius ductores
Lachrymas luent propter tarditatem.
An. Hei mihi, mortem proximè
Vox hæc accedit.

Cre. Cur

δίκως, ἤγων ἴξω τ̃ δικαίου. 941. Ἔτι τ̃ αὐτ̃ων] ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ κινήματι ἔοικεν ἡ παῖς εἰπεῖν. οἷον, ἀπ ἐσθόλικεν ὀδυρομένη. 944. Κλαύμασιν ὑπαρξεις] αὐτὶ τ̃, κλαυσόντων οἱ ἄγοντες αὐτὴν ἐὰν ἔτι βραδύνωσι. Βραδύτητος ὕπερ] διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἁμαρτάνειν. 945. Οἴμοι, θανάτου] ἀπειλήφαντες ἀντ̃ τ̃ Κρέοντ@· οἱ ὑπήκοοι ἄξουσί με λοιπὸν ἐπὶ θάνατον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 941. Ἔτι τ̃ αὐτ̃ων] τὸ ἀνίμων ἀσθ̃ς τὸ ψυχ̃ς σύνηπται, ὥ ἦ, ἔτι αὐτῇ αἱ αὐτ̃ κινήσεις τ̃ ἀνίμων ἐ τ̃ ὑπερψίας τ̃ ψυχ̃ς εἰσίν.

Κρ. Θαρσεῖν σόδ' ἐν παραμυθοῦμαι
Μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυρῶσαι.
Αν. Ὦ γῆς Θήβης ἄρχυ πατρῴων,
Καὶ θεοὶ πατρογενεῖς,
Ἀγόμαι δὴ 'γώ, κὐκέτι μέλλω.
Ἀεύσατε Θήβης οἱ κοιρανίδαι,
Τλὼ βασίλειαν μοιρίδιον λοιπήν,
Οἵα τοῖς οἵων ἀνδρῶν πάσχω,
Τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ α'.

Χο. Ἔτλα κὴ Δανάας ἀερόπλοον φῶς
Ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις
Αὐλαῖς· κρυπτομένα δ' ἐν
Τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη.
Καίτοι γενεᾷ τίμιος ὦ παῖ, παῖ,
Καὶ Ζηνὸς ταμίευε-
σκε γονὰς χρυσορρύτας.
Ἀλλ' ἀ μοιρίδια τις δυνάσις, δεινά·

Οὔτ'

947. Θαῤῥεῖν ὑδὲν παραμ.] ὑ παραμυθοῦμαί σε θαῤῥεῖν, ὡς μὴ κεκυρωμένα σοι ᾖ δοκοθαινεῖν. τοῦτο δὲ φησιν ὡς οὐκ εὐδοκοῦσης, ἵνα μὴ ὑπενοήσῃ σκέψει μετεπιποιήσαι αὐτὴν δακρύσασα. ἢ ὁ χορὸς λέγει ὡς τῷ Κρέοντι μὴ μεταπειθόντι. 949. Ὦ γῆς Θήβης] λοιπὸν ὡσεὶ βίαν αὐτῇ ἄγουσιν οἱ ὑπηρέται, τὰ ὡρῶντα αὐτῷ ἐλεεῖντες καὶ αἰδούμενοι. 952. Οἱ κοιρανίδαι] κοίρανοι. τὰς δὲ θεὰς φησίν. ἐώθασι γὰρ οἱ μέγιστοι τῶν βασιλέων, ἀλλὰ καὶ τὰς εὐδόξους τῶν πολιτῶν ὕστερον καλεῖν. ἢ ὡσεὶ τὸ Κρέοντα, ἠδικᾶς ἐν αὐτὴν εἰς συμμαχίαν ὡσκαλεσμένη. ἢ ὡσεὶ τὰς πάλαι βασιλέας τὰς ὡσηγόνας αὐτῆς. 953. Τλὼ βασιλίδα] τλὼ βασίλειαν. 955. Σεβίσασα] τιμήσασα. 956. Ἔτλα ὁ Δανάας] οἷον, ἡ Δανάη ἔτλη μὴ εἶναι ἐν φωτὶ, ἀλλ' ἐν σκότῳ.

Cre. Cur ſperes nihil ſolatii affero,
Ne hæc non ſint, ut olim, rata.
An. O terræ Thebanæ Urbs paterna,
Diique indigenæ,
Abducor jam ego, nec amplius moror.
Videte Thebarum principes,
Regiam, quæ ſola ſupereſt, filiam,
Qualia qualibus à viris patior
Pietatem quia colui.

ANTISTROPHICA. STROPHE 1.

Cho. Suſtinuit & Danaes corpus cœleſte lumen
Tenebris mutare, ære-munitis *incluſum*
Aulis: recondita autem ſepulchrali
Thalamo redacta eſt ſub jugum.
Atqui genere fuit nobilis, O nata,
Et Jovis aurea ſemina
Servavit in gremii penu.
At fatalis potentiæ magna vis *eſt*:

Neque

ἐπεὶ ἓ αὐτὴ ἐν χαλκῷ οἴκῳ ἐκέκρυπτο. 958. Κρυπτομένα δ' ἐν τυμβόρει] κατακλειόμη ὑπὸ τῶν κτάντων. ἢ, ὑπὸ τὸν ζυγὸν τ ἀνάγκης ἦλθε καὶ τ εἰμαρμένης. ἢ, κατεζεύχθη συνιλθοῦσα τῷ Διΐ. 961. Ταμιεύεται] ἀντὶ ἓ ἐν αὐτῇ εἶχε ζῶσα γονὰς ἓ Διός. ὅ ἐστιν ἔγκυος ἦν. 963. Μοιρίδια] εἱμαρμένη.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 952. Οἱ κοιρανίδαι] ἤγουν οἱ ἀρχόντες τ Θηβαίων. ἢ κοιρανίδας λέγει τὰς ἀρχούσας αὐτῆς. 955. Τῶν ἰσοτοίων] ἔτω χρὴ γράφειν Ἰωνικῶς, ἀπ' εἶη οἰκεῖον τῇ μέτρῳ. ἐκεῖνοι γὰρ τ πάντων ἀρχηγοὺς ἡλικιῶν ὁμοίους τὰς ἀφθορίας συγκλείοντες, ἀφ' ἓ οἱ μὲν ἐκφέρουσι πυρόχυτους. ἀλλὰ ἓ τὸ ποῖσι σου ἀπὸ ἓ σοῖζω ὀφείλοις λέγειν. ἔτω γὰρ ἁρμόζει τῇ μέτρῳ. 956. Ἔτλα κ Δανάας] πυραμυθάμβου ὁ χρὸς τῶν Ἀντηνόρου, εἰς παρὰδειγμα τῶν Δαναΐδων εἰσάγει. ὅτι ἓ ἐκείνων ὁ πατὴρ Ἀκρίσιος, διότι ἐν πύργῳ οὔσα ἔγκυος μένουσα ὑπὸ Διὸς, χρυσῆ ῥοιμάτι κ κατεφύσητο· ἐπὶ ζωὴν δὲ ἡ τέκνις, ὀργισθεὶς ἐν χαλκῷ σι-

Οὔτ' ἄν νιν ὅμβρος, οὔτ' Ἄρης,
Οὐ πύργος, οὐχ ἁλίκλυποι
Κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Ζεύχθη δ' ὀξυχόλως παῖς ὁ Δρύαντος,
Ἠδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις
Ὀργαῖς ἐκ Διονύσου,
Πετρώδει κατάφρακτῳ ἐν δεσμῷ.
Οὕτω μανίας δεινὸν ἀποβάζει
Ἀνθος· ἔν τε μυθῳ. κεῖ-
νῳ ἐπέγνω μανίας
Ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίαις γλώσσαις.
Παύεσκε μὲν δ' ἐνθέους
Γυναῖκας, εὐιόν τε πῦρ,
Φιλαύλους τ' ἐρέθιζε Μούσας.

ΣΤΡΟΦΗ

θαλίᾳ μὴ δ' παιδὸς ἐπίκλοπον. ἔστι δὲ τὸ χαλκηδόντιος αὐλὸς ἢ τὸ τυμπάνου ἠλάμενον, ταυτό. ¶ Σχήμ. Τελικ. 948. Μὴ ἐ παῖδ'] σωτίζουσις.

964. Οὔτ' ἄν νιν] αὐτὸν τὸν μοῖραν. Ὅμηρος, οὔτ' Ἄρης] Ἄρης πῶς ὁ πόλεμος. ἢ γὰρ ἔστι μοῖρα ἐγείρεται. βούλεται γὰρ εἰπεῖν ὅτι οὔτε πὶ ἠρεμοῦ, οὔτε πὶ ἐν τῇ γῇ, οὔτε πὶ ἐν τῇ θαλάττῃ πραττόμενα, παρὰ μοῖραν γίνεται. 967. Ζεύχθη δ' ὀξυχόλως] τὸ ἐξῆς, ζεύχθη πετρώδει κατάφρακτῳ ἐν δεσμῷ. μὴ ἔστω γὰρ αὐτὸ λαθεῖν, ὅτι ἢ Ἀντιγόνη ἀσιτοῦς ἐστι πὶ πολὺν ὅσον ὁ ἀσιτοῦς Λυκοῦργος. ἀλλ' ἁπλῶς τῇ παραθέσει τῶν ὁμοίων δυσυχῶν παραμυθεῖται τὴν κόρην. τὸ δεσμὸν γὰρ τῆς ἀμπέλου πετρώδη εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόν. 968. Κερτομίοις ὀργαῖς] ἀφ' τοῖς κερτομίοις ὀργαῖς. 970. Πετρώδει] τῷ στερεῷ δεσμῷ τῆς ἀμπέλου. 971. Οὕτω τοῖς μανίας δεινὸν] οὕτω ἢ Λυκοῦργον ἐπὶ τῆς μανίας ὀργὴ ἐπεδείκνυτο. μυθῳ γὰρ ἡ ὀργή. ἀνθηρὸν γὰρ, τὸ ἀκμαῖον ἢ ἀνθοῦν ἐπὶ κακοῖς. Δεινὸν ἐπιστίζει] ἐπὶ τοῦ παλύ. 972. Κεί-

νῳ

Neque eam imber, neque Mars,
Non turres, non undisonæ
Nigræ naves *valent* effugere.

ANTISTROPHE 1.

Redactus est & asper irâ filius Dryantis,
Edonûm ille rex, mordacia
Propter convitia, à Dionyso
Saxoso undique septus carcere.
Ita vesaniam plurimam exstillat
Animique vegeti impetum.
Ille *suo* didicit *malo*, quòd præ rabie
Tetigisset Deum mordacibus dictis.
Disturbavit enim numine afflatas
Fœminas, Bacchique sacrum *extinxit* ignem,
Et tibiarum-amantes irritavit Musas.

STROPHE

νος ἐπίγνω] τὸ ἐξῆς, κεῖνος ἐπίγνω τὴν θεὸν κερτομίοις γλώσσαις μανίαις ψεύσαν. 975. Ἐνθέους] τὰς θεολήπτους βάκχας. 976. Εὐιόν τι πῦρ] τὸ κατὰ τὰ βακχῶν αἰρόμενον ἐν τοῖς Διονυσιακοῖς ἀλαλαγμοῖς. 977. Φιλαύλους ἐριθίζοι Μούσας] κακηγοροῦν αὐτὰς ἠριθίζοι καθ' αὑτόν. λέγει δέ, ἐπείγεσθαι καὶ ἐσκέπτετο τὰς τῶν αὐλῶν ᾠδάς. ἢ ὅτως, τὰς Μούσας τὰς ὑπὲρ τὸν Διόνυσον ἐχλεύαζε. τινὲς τὰς ὕμνους, ἢ τὰς λόγους. τινὲς δὲ φασιν ὅτι ἐκ τῆς Μέσας ὕεται.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 967. Παῖς ὁ Δρύαντος] Λυκοῦργος ὁ Δρύαντος πῶς, βασιλεὺς Μακεδόνων, τιμῶν πάντας τοὺς θεούς, ἀθέους ἐδείκνυτο τοὺς Διόνυσον, ἐκ ἐπιεριῶτο τὰς τε βάκχας αὐτοῦ καὶ τοὺς χοροὺς καθαιρεῖν. ἐξενιχθεὶς δὲν ποτὲ εἰς πόλεμον ἐκ τροπῆς γενομένης, ἐπεὶ φόβγεν ἤρξατο, σωνεποδίθη ἐν κλήμασι ὑπὸ Διονύσου, καὶ ἀπορριφεὶς εἰς κρημνὸν, τὸ ζῆν ἀπολάλοικεν. ἕτεροι δέ φασιν ὡς λαθόντες αὐτὸν οἱ πολέμιοι συνεποδίσαντες, καὶ εἰς ἄντρον ἐμβαλόντες, καὶ τὴν εἴσοδον κλείσαντες, ἐλιμοκτόνησαν. ὃ καὶ κρεῖττον συμβαίνει γὰρ τῷ, πεζῷ δεσμῷ καταφθαρῆναι. εἰ δὲ πεζὸς τὸ ἄγαν ἀπαις τὸ πεζῷδες, ἀντὶ δὲ στρατὸς νοήσεις. λέγει δὲ τὴν Λυκούργου ἱστορίαν, ὡς ὅτι ἐκ ἡ Ἀντιγόνη ἀσεβὴς ἦν ὥσπερ ὁ Κρέων, ἀλλὰ διὰ μόνον τὸ πιθανόν. 973. Ἐπίγνω μανίαις] ἐπίγνω τὰς οἰκείας μανίας, ὡς εἰς κακὸν αὐτῷ ἐτελούτησαν. λέγει ὅτι ταῦτα δόκησιν αἴνεσιν οἱ κακοὶ καὶ ἀσεβεῖς.

978. Παρὰ

ΣΤΡΟΦΗ Γ'.

Παρὰ δὲ Κυανέων πετρῶν
Διδύμας ἀλός τ' ἀκλῆ Βοσπόρου,
Ἰᾷ' ὁ Θρηκῶν Σαλμυδησσὸς,
Ἵν' ἀγχίπτολις Ἄρης,
Διατοῖσι Φινείδαις
Εἶδεν ἀρατὸν ἕλκος
Τυφλωθὲν ἐξ ἀγείας δάμαρτος,
Ἀλαὸν ἀλαστόρεσσιν ὀμμάτων
Κύκλοις ἀραχθὲν ὄσσε ἐγχέων,
Ἀλλ' ὑφ' αἱματηρᾶς χερσὶ
Τε καὶ κερκίδων ἀκμαῖς.

ΑΝΤΙ-

978. Παρὰ ξ Κυανέων πλαγκτῶν] ἀντὶ τοῦ παρὰ δὲ τοῖς Κυανέοις πλάζαις τ' διδύμης θαλάττης, λέγουσι ἐμφύλια κακὰ ἔδει τὸν Φινείδαν. Κυανέοις ξ πλάζαις εἶπε, τοῖς ὑπὸ τῶν Κυανέων πετρῶν ἀφειλκομένοις. 979. Διδύμας ἀλὸς] ἢ ἀφ' τὸ ἀφεχωρίζοντο ὑπ' αὐτῶν τὴν θάλασσαν, ἢ ἀφ' τὸ συνεῖναι αὐτὰς καὶ ἑνοῦσθαι, διδύμους φησίν. Ἀκτὴ Βοσπόρου] αἱ ὑπὸ τοῦ Βοσπόρου τοῦ πλάγιαι ἀφειλόμεναι. 980. Ἡ δ' ὁ Θρηκῶν Σαλμυδησσὸς] ὁ Θρᾳκικὸς Σαλμυδησσός. πλαγιος δέ ἐστι δυσχείμερον πρὸς Θρᾳκικὴν. Αἰσχύλος, Σαλμυδησσία γνάθος, ἐχθροξενος ναύτῃσι, μητρυιὰ νεῶν. 981. Ἵν' ἀγχίπολις Ἄρης] παρὰ τὸ Θρᾳξὶ ἐμάχετο ὁ Ἄρης. ὡς δὲ ὁ ποιητὴς, Τὸν μὲν ἄρ' ὑπ' Θρήκης Ἔφυρεν μάχη ἠμαθόεσσα. τὸ δὲ ἵνα τοῖς ἄνω συνάπτεται, ἵνα ἀκτὴ Βοσπόρου ἢ ὑδὼρ λείπει. ὅσοι δὲ χάριν ὁ Ἄρης, ἀφειτὸν λαμβάνουσι τὸ ὄνομα. 982. Διατοῖσι Φινείδαις] τοῦ διοτῶν Φινειδῶν, Πλησίπποις καὶ Παυσίνοῳ. ἢ Γηρυόνῃ καὶ Ἀσπάδι. 984. Τυφλωθὲν] τὸ ἐξῆς, τυφλωθὲν ὀμμάτων κύκλοις. 985. Ἀλαστόροισι] τοῖς ἄλαστα πεπονθόσιν, ἢ τοῖς δυσχείροις κύκλοις τῶν ὀμμάτων 986. Ἀραχθὲν ἐσχίων] ἀντὶ τῶ τυφλωθὲν. ἀραχθὲν αἱματηραῖς χείρεσιν ὑπ' ἐγχέων καὶ κερκίδων ἀκμαῖς. τουτέστι γυναικείαις.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 978. Παρὰ δὲ Κυανέων] Βορέας κοὐ συ-

ηψε

STROPHE 2.

Juxta quoque Cyaneas petras
Geminumque mare, (ubi littora Boſphori
Et Salmydeſſus Thracius)
Ibi vicinus urbi Mars
Duorum Phinei filiorum
Vidit execrabile vulnus
Cæcitatem inferens, ab impiâ matre
Miſerè infelicibus oculorum
Orbibus inflictum, non gladiorum *acie*,
Sed radiorum cuſpidibus
Cruentiſque manibus.

ANTI-

νῆψι ταῖς Ἀθηναίοις, ἁρπάσας Ὠρείθυιαν Ἐρεχθέως, ἐξ ἧς ἔσχε Ζήθον καὶ Κάλαϊν ἐκ Κλεοπάτρας· ἣν γήμας Φινεὺς δύο παῖδας ἐγέννησε, Πλῆξιππον καὶ Παιδίονα. μετὰ δὲ τ Κλεοπάτρας θνήσκει, ἐπιγαμβρ Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου, καὶ δὲ πινας Εἰδοθέαν τὴν Κάδμου ἀδελφὴν, ἥτις ἐξ ἐπιβουλῆς τυφλώσασα τοὺς Κλεοπάτρας παῖδας, ἐν πύργῳ κατειρξε ζῶντας. ἡ δ' ἐπιβουλὴ ταύτη κατεψεύσατο αὐτῶν πρὸς Φινέα ὡς δὴθεν πειράντων αὐτὴν. ἀπατηθεὶς ὁ Φινεὺς ἐξωσίαν αὐτῇ τούτων ἔδωκεν. ἕτεροι δέ φασιν ὅτι Φινεὺς ζῶσαν τὴν Κλεοπάτραν ἀπαξιώσας, τὴν Ἰδαίαν ἔγημε. Κλεοπάτρα δ' ἐν ἀμυνομένη τοῦτον, τυφλοῖ τοὺς παῖδας αὐτῆς. ἡ συντάξις, αἱ δὲ Βοσπόριαι καὶ Θρᾳκικαὶ ἀκταὶ τ ἁλὸς τ λοπ τ Κυανέων πετρῶν, διδύμας καὶ διπλᾶς, (εἰς δίχα γὰρ αἱ Κυανέαι πέτραι τὴν σκέλη διλάσκειν τέμνουσιν. ἢ διότι αἱ πέτραι δύο, καὶ ἡ διλάσκα διδύμη ἐστὶ) καὶ ὁ Σαλμυδησσὸς ποταμὸς τ Θρᾳκῶν, ἵνα καὶ ὅπου ὁ Ἄρης ἀγχίπτολις ἐκ γειτόνων ἐστὶν (σκέλη γὰρ τὸ ἱερὸν ἦν Ἄρεως) εἶδε ἐθεάσατο εἶλκ ἐκ πήρωσιν ἀρατὸν ἐκ καθαρσίμων τοῖς διστοῖς καὶ δικτλοῖς Φινείδαις καὶ Φινέως παισὶ, Πλῆξίππῳ καὶ Παιδίονι τυφλωθὲν σὺν τ ἀγελαίᾳ δάμαρτ ἐκ γυναικὸς Φινέως τ Κλεοπάτρας τ ἑαυτῶν μητρὸς, ἢ τῆς μητρυιᾶς αὐτῶν τ Ἰδαίας τ θυγατρὸς Δαρδάνου, (ἄμφω γὰρ, ὡς εἴρηται, λέγεται) τυφλωθὲν, ἀλαὸν καὶ τυφλὸν, ἀραχθὲν ἐκ πληγὲν σὺν ἐν ἀκμαῖς ἐκ ὀξύτησιν ἰσχάνῃ καὶ ξιφῶν, ἀλλ' ὑπὸ αἰμάτρειαῖς τι χερσὶ, ἐκ ἐν ἀκμαῖς κερκίδων ἤγουν σιδηρῶν αὐτοκτόνων. ἀραχθὲν ἐν ταῖς κύκλοις τ ὀμμάτων ταῖς ἀλαστέροις. ἐπειδὴ σὶ ὁ Σαλμυδησσὸς εἰς τὰς Βοσπορείας ἀκτὰς εἰσβάλλει, ἀφ' τοῦτο πρὸς αὐτὸν τὴν συντάξιν ἀπέδωκε καὶ εἶδεν.

989. Μίλει

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ'.

Κατὰ δὲ τακόμβοι μέλεοι
Μελέαν πάθαν κλαῖον ματρὸς, ἔχον-
τες ἀνύμφευτον γονάν. ἀ
Δὲ, σπέρμ' ἀρχαιογόνων
Ἄνταο' Ἐρεχθειδᾶν,
Τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
Τράφη θυέλλησιν ἐν πατρῴαις
Βορέας ἄμπω, ὀρθόπολος
Ὑπὲρ πάγω θεῶν ἠ παῖς.
Ἀλλὰ καὶ ἐκείνᾳ μοῖραι
Μακραίωνες ἔσχον παῖ.

989. Μέλεοι μελέαν πάθαν] ὅτι πλουτήσασαι ἀφῆκαν αὐτὰς ὑπὸ μητρυιᾶς. ἢ, ὅτι αὐτὴ αὐτὰς ἐξεπόρθησεν. 991. Ἀνύμφευτον γονὰν] κακόνυμφον γοηλύ. ὅτι ἐπὶ κακῷ νομφοῦσθαι, δυσχεῖς αὐτὰς ἔτικεν. ἢ τὴν ἀνύμφευτον ἑαυτῇ κοινωνίαν. οἷον, τὸ ἄφεις γυναῖκας συνουσίας ἄπειροι ὄντες. Ἃ δὲ ἀπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων] Βορέας κηδεσαμένης τῆς Ἀθηναίων, ἁρπάσας Ὠρείθυιαν τὴν Ἐρεχθέως. ἐξ ἧς ἔσχε Ζήτην καὶ Κάλαϊν & Κλεοπάτραν. ταύτην ὁ Φινεὺς ἔγημεν· ἐξ ἧς αὐτῷ δύο παῖδες ἐγένοντο, Πλήξιππος καὶ Παιδίων· κατὰ δέ τινας Γηρυόνας καὶ Ἀστερόδεσ. μετὰ δὲ τὸν Κλεοπάτρας θάνατον, ἐπεγάμει Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου. καὶ δέ τινες, Εἰδοθέαν τὴν Κάδμου ἀδελφήν· (ἧς καὶ αὐτὸς Σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν Τυμπανιστρίαις) ἥτις ἐξ ἐπιβουλῆς τυφλώσασα τὰς τ' Κλεοπάτρας παῖδας, ἐν τάφῳ κατεῖρξεν.

ὃς

TEIPE-

ANTISTROPHE 2.

Tabeſcentes vero miſeri
Miſerum matris interitum deflebant,
Infelicibus geniti nuptiis. Illa verò
Soboles veterum
Fuit Erechthidarum,
Remotiſque in antris,
Nutrita eſt procellas inter patrias,
Boreæ filia, par equarum celeritati celſo
Super jugo, Deorumque filia.
Attamèn & hanc Fata
Longæva oppreſſerunt, O nata.

ὡς δέ τινες φασὶν, ὅτι καπτψάδσατο αὐτῶν, ἅτε δὴ πειρφσέντων αὐτλῶ. ἐφ' οἷς ἀπατηθεὶς ὁ Φινεὺς ἀμφοτέρους τυφλοῖ. ταῦτα δὲ ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ. τινὲς δὲ ἱστοροῦσιν ὅτι πρδιῶσαν τὴν Κλεοπάτραν ὁ Φινεὺς ἐκποίησηκε, καὶ τὴν Ἰδαίαν ἐπέγημε· ἡ δ', ὀργισθεῖσα τὰς ἑαυτῆς ἐτύφλωσε παῖδας. 996. Ἄμιππος] ταχεῖα, ἴσον ἵππῳ δυναμένη τρέχειν. εἰ δὲ γράφεται ἀμίππους, ὡσὲὶ τὸ θυέλλαις, τράφη θυέλλησιν ἀμίππους, ταῖς ἐξισαμέναις ἵπποις· ὡς Ὅμηρος —— θεῖεν δ' ἀτέμησιν ὁμοῖοι. 998. Ἀλλὰ καὶ' ἐκείνας] ἀλλὰ κατ' ἐκείνης, τὸ θυγατρὸς Βορέου τοῦ ἐξ Ἐρεχθεως γεγενήσας, ἐπίσκηψαν αἱ πολυχρόνιοι μοῖραι, καὶ μεγάλαι δυσυχῆσαι αὐτλῶ πεποιήκασιν. ἢ, μεγάλαι δυσυχίαι ἐν ἐκείνῃ τῇ Κλεοπάτρᾳ ἦλθον. 999. Μακραίωνες] ἀθάνατοι καὶ πολυχρόνιοι. Ἔσχον] ἐπίσχον. ἐπιτέθησαν. ἐπιβάρησαν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 991. Ἀνύμφευτοι] ἤγουν κακογύμφευτον μητρὸς γένημα ὑπάρξασης. δέον δ' εἰπεῖν ἀνυμφεύτου μητρὸς, ἀνύμφευτον ὡσὲὶ τὸ γενναῖον εἶπεν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ,
ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Τει. Θήβης ἄναχτες ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν
Δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε. τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
Αὕτη κέλευθος ἐχ περηγητοῦ πέλει.
Κρ. Τί δ' ἔστιν ὦ γεραιὲ Τειρεσία νέον;
Τει. Ἐγὼ διδάξω· σὺ δὲ τῷ μάντει πιθοῦ.
Κρ. Οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός;
Τει. Τοι γὰρ δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν.
Κρ. Ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὠφέλιμα.
Τει. Φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ὀπὶ ξυρτῷ τύχης.
Κρ. Τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ δόκ σὸν φείτλω τόμα.
Τει. Γνώσῃ, τέχνης σημεῖα τἀμῆς κλύων.
Εἰς γὰρ παλαιὸν θῶκον ὀρνιθοσκόπον
Ἵζων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν,
Ἄγνωστ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων κακῷ
Κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ,

Καὶ

1000. Θήβης ἄναχτες] ὦ τῶν ἄναχτάς φησι τὰς ἀπὸ τῆς χορῆς ἐντίμους. 1002. Ἐκ περηγητοῦ πέλει] ἡ ὁδὸς τῷ τυφλῷ μετ' ἄλλου ἐστὶν. 1005. Οὔκουν πάρος γε] οἷον, ἀεὶ τὴν δεξιὰν τῆς κατωλιγώρων μαντείας. 1009. Τὸ σὸν φέλτατον τίμιον] ἀντὶ τοῦ τὸν σὸν λόγον. 1011. Εἰς γὰρ παλαιὸν θῶκον] θῶκον, τόπον ἔτω καλούμενον. 1012. Οἰωνοῦ λιμένα] λιμένα, ὅρμον ἢ ἕδραν ἔνθα πίπτουσι τὰ ὄρνεα περιέρχοντες. 1013. Κακῷ κλάζοντας] λείπει

TIRESIAS,
CREON, CHORUS.

Tir. THebes magiſtri venimus communi viâ
Nos duo, oculis tantum videntes unius.
cæci enim
Suum iter cum duce faciunt.
Cre. Quidnam eſt, O Senex Tireſia, novi?
Tir. Ego docebo: tu vero vati pare.
Cre. An hactenus unquam tuis receſſi à monitis?
Ter. Quare feliciter hanc regis urbem.
Cre. Poſſum *id* teſtari, beneficiis à te affectus.
Tir. *Quin* iterum ſapias, in ipsâ ſitus fortunæ novaculâ.
Cre. Quidnam eſt? Quàm ego tua horreo dicta?
Tir. Scies, artis indicia meæ audiens.
In veterem enim ſedem auguralem
Sedens, ubi erat mihi nullius non augurii ſtatio,
Ignotum audio ſonum volucrum fœdo
Clangentes furore, nec intelligendo;

Et

λείπει ἐπὶ, ἵνα ᾖ ἐπὶ κακῷ. 1014. Βεβαρβαρωμένων] ἑρμηνευθῆναι μὴ δυναμένων, ἀλλὰ ἀσυνέτων.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 1012. Οἰωνῶν λιμένων] ἤγουν συναγωγή. ἐκεῖ γὰρ συνάγουσι τοὺς ὄρνιθας, ὅταν τι βέλωσιν μαντεύσασθαι, σκοπῶν τὴν αὐτῶν πτῆσιν ἢ τὰς φωνάς. 1014. Κλάζοντας οἴστρῳ] δέον εἰπεῖν κλαζόντων ἐπὶ τὸ ὀρνίθων, κλάζοντας εἶπε πρὸς τὸ σημαινόμενον. τὸ γὰρ ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, ἀντὶ τοῦ ὀρνίθας. οἱ δὲ λέγοντες τὸ κλάζοντας πρὸς τὸ ἔγγυον, ψυχροὶ τινές εἰσιν. ¶ Σχήμ. Τελικ. 1000. Θνῄσκοντες ἄνακτες] ἄφρικτες Τειρεσίας μέλλοντος εἰπεῖν τὰ συμβησόμενα. 1011 Εἰς χαρ π.] διήγησις τίνα ἢ ἃ εἶδε μαντευόμενος.

Καὶ ασωπας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλας φονᾶς.
Ἔγνων· πλερῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν.
Εὐθὺς δὲ λείσας, ἐμπύρων ἐγευόμην,
Βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
Ἥφαιστος ἐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ὀπὶ ασολῷ
Μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο,
Κἀτύφε, κἀνέπλυε· καὶ μετάρσιοι
Χολαὶ διεασείροντο, καὶ καταῤῥυεῖς
Μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
Τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα,
Φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα.
Ἐμοὶ γὰρ ἥτος ἡγεμών, ἄλλοις δ' ἐγώ.
Καὶ ταῦτα, τῆς ὧς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
Βωμοὶ γὰρ ἡμῖν, ἐσχάραι τε παντελεῖς,
Πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς,
Τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
Κἀτ' οὐ δέχονται θυσίδας λιτὰς ἔτι

Θεοὶ

1015. Ἐν χηλαῖσιν] ἀντὶ τοῦ ἰοῖς ὄνυξι. Φονᾶς] τοὺς αἱματικούς. 1017. Ἐμπύρων ἐγευόμην] ἀντὶ τοῦ ἀπεπειρώμην τὸ ἀπὸ πυρὸς μαντείας. 1020. Μυδῶσα] δίγυρον ὅτε ἡ καῦσις. κηκὶς ἡ, ἡ ἀνάδοσις ὀσταῦδι· κυρίως δὲ, ἡ λιγνὺς τοῦ καπνοῦ ἡ ἀπὸ τῶν καιομένων γιγνομένη. 1021. Κἀτύφε] ἐ ἔτυφε. τύφειν ἴσι τὸ ἠρέμα ὑποσμύχειν. Ἀνέπτυε δὲ, ἀνέβαλε τὰ μηρία ὁκ ἔτι λίπτως. 1022. Καταῤῥυεῖς μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκ. πιμελῆς] καταῤῥιόμβοι, καθυγραινόμβοι, ὁκ ἔτι λίπους τὸ καλυπτούσης πιμελῆς ἐξίπτατον. 1024. Τοιαῦτα παιδὸς] ἔτι ὁδηγοῦντος δηλονότι. 1025. Φθίνοντ'] ἢ φθοροποιὰ, ἢ ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἀσήμων φθειρόμβια. 1028. Ἐσχάραι] αἱ ἑστίαι. Παντελεῖς] αἱ πὶ τέλεια τῶν ἱερείων δεχόμβαι. ἢ ὅλαι, ἢ δι' ὧν πάντα τελεῦται. 1029. Πλήρης ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς] ἀντὶ τοῦ, εἰ κύνες

Et laceraſſe unguibus ſe invicem ſanguineis.
Novi: alarum enim ſtrepitus nequaquam *erat* incertus.
Statim igitur territus ignita explorabam ſacrificia,
In aris undique ardentibus: at ex victimis
Vulcanus non ſplenduit, ſed in cinere
Humidus nidor femorum contabuit,
Et fumavit, & exſpuit; & in ſublime
Exta erant diſſipata, & defluentia
Femora impoſitum jacebant extra adipem.
Hæc à puero iſto comperi,
Conſumpta obſcuri ſacri indicia.
Mihi enim ille dux *eſt*, aliis autem ego.
Et hiſce malis propter tuam ſententiam laborat urbs.
Aræ enim nobis, focique omnes
Pleni *ſunt*, per alitumque & canum paſtionem,
Infauſti cadavere filii OEdipi.
Ultraque nec accipiunt cum ſacris preces

Dei

οἱ κύνες ☾ οἱ ὄρνιθες ἀμφισάσαντες τὸ ☧ Πολυνείκους σῶμα, ἐπὶ τὰς βωμὰς ὁμόμισαν, καὶ ἅτως ἐμόλυναν ἅπαντας. 1031. Θυσιίδας λιπὰς] τὰς ἀφ' θυσιῶν γιγνομένας λιπάς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1020. Μηρίων] ὅτι μὲν τὰ μηρῶν καὶ τὴν χολὴν τὸ ζῶον καὶ τὴν κύησιν παρεπίθετο, ἀκριβῶς ὁ Αἰσχύλος ἔιπομεν, εἰς τὰς ἐπὶ Θήβας. δέον δ' εἰπεῖν μυταρσίους καὶ καταῤῥυείσης τὰ πιμελῆς, μεταρσίους εἶπε τοὺς χολάς, καὶ καταῤῥυείς τοὺς μηρούς. 1025. Ὀργίων] εἰκότως εἶπε τὸ ὀργίων. ὥσπερ γὰρ τὰ μυστήρια ἀδεὴς εἰδὼς εἰδὼς ἐὰν μὴ οἱ πεπειραμένοι, ἅτω καὶ τὰ μαντεύματα οἱ μάντεις μόνοι γινώσκοντες τοῖς ἄλλοις ἀμφισφῶσιν. 1208. Ἐχάρευ τι] ἢ τοὺς τὰ παντελεῖς ἀποσκιπτέον, οὕτω, καὶ αἱ ἐχάρευ αἱ παντελεῖς, ἤγουν ὁ αἷς πᾶσιν αἱ θυσίαι τελοῦνται· ἢ τοὺς τὰ πλήρεις, ἅτως, οἱ γὰρ βωμοὶ ἡμῖν ☾ αἱ ἐχάρευ πλήρεις καὶ πεπληρωμέναι εἰσὶ, παντελεῖς καὶ τέλειαι, ☧ γόνυ ☾ ☧ ἰοῦ ☧ Οἰδίποδ☉ ☧ πεπτωκότ☉ καὶ πεσόντ☉ δυσμόρ☉ ☾ ἀθλίου. τὸ δ' ὑπ' οἰωνῶν τι ☾ κυνῶν βορᾶς, ἐρμηνεία ἐστὶ ☧ πῶς εἰσὶ πλήρεις.

1033. Ἀπο-

Θεοὶ παρ' ἡμῶν, σόδε μηλίων φλόγα,
Οὐλ' ὄρνις εὐσήμως ἀπορροιζδεῖ βοᾶς,
Ἀνδροφθόρῳ βεβρῶτες αἵματος λίπῳ.
Ταῦτ' οὖν τέκνον φρόνησον. "ἀνθρώποισι γὸ
"Τοῖς πᾶσι κοινὸν ὅστι τὺξαμαρτάνειν·
"Ἐπεὶ δ' ἁμάρτῃ, κεἶνῳ ὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ
"Ἄβυλῳ ὐδ' ἄνολβῳ, ὅστις ἐς κακὸν
"Πεσὼν ἀκεῖ), μηδ' ἀκίνητῳ πέλει.
"Αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀρλισκάνει.
Ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι, μηδ' ὀλωλότα
Κέντει. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ὀπίκτανεῖν;
Εὖ σοι φρονήσας, εὖ λέγω. "τὸ μανθάνειν
"Δ' ἥδιστον εὖ λέγοντῳ, εἰ κέρδ' ῳ λέγει.
Κρ. Ὦ γέρον, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
Τοξεύετ' ἀνδρὸς τῦδε, κοὐδὲ μαντικῆς
Ἄπρακτῳ ὑμῖν εἰμι, τῶνδ' ἐγὼ γένυς.
Ἐξημπάλημαι κἀκπεφόρτισμαι πάλαι.
Κερδαίνετ', ἐμπολᾶτε τὸν μὲν Σάρδεων
Ἤλεκτρον,

1033. Ἀπορροιζδεῖ] ἀπηχεῖ. ἀφίησιν. 1034. Ἀνδροφθόρῳ βεβρῶτες] ἀπὸ τῦ ἑνικῦ ἐπὶ τὸ πληθυντικὸν μετῆλθε. 1039. Ἀκεῖται] ἰᾶται. θεραπεύει. Ἀκίνητῳ] ἀμετάθετῳ. 1040. Αὐθαδία τοι] ἀλλὰ τὴν αὐθάδειαν εἰς σκαιότητα πίπτουσιν οἱ ἄνθρωποι. 1042. Τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ'] κῆ Ὅμηρῳ, Κωφὴν γὸ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μύριαίνων. 1046. Τοξεύετ' ἀνδρὸς τῦδε] ἤγουν, ἀπατειρᾶσθέ μου ὡς τοξόται σκοπῦ. Ἀνδρὸς τῦδε] ἀντὶ τῦ ἐμῦ. Ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι] ὑφ' ὑμῶν τῶν μάντεων ἢ τῶν συγγενῶν. 1048. Ἐξημπάλημαι] ἀνεμπόλητῳ, μὴ πεπραγματευμένῳ. Ἐ Ὅμηρῳ,— οἵτε πεκτῆρες ἔασιν. Κἀμπεφόρτισμαι] πεφόρτισμαι. φόρτος γεγένημαι. ἐποιήσαντό με φόρτον. ὑποπέπραγμαι. πεπραγμάτευμαι. 1049. Τὸν μὲν Σάρδεων Ἤλεκτρον]

Dii à nobis, neque femorum flammam,
Neque ales auſpicatos emittit clamores,
Humani depaſtus ſanguinis pinguedinem.
Hæc igitur, Fili, expende. " hominibus enim
" Omnibus commune eſt peccare :
" Cum verò quis peccaverit, ille neutiquam eſt vir
" Inconſideratus, nec infelix, qui ubi in malum
" Incidit, medelam adhibet, neque immobilis perſtat.
" Nam pervicacia inſcitiæ arguitur.
Quin cede mortuo, neque perditum
Punge. Quæ fortitudo eſt mortuum necare ?
Hæc tibi benevolus benè conſulo ; " parere
" Eſt ſuaviſſimum benè dicenti, ſi dicit utilia.

Cre. O Senex, omnes, velut jaculatores ad ſcopum,
Jaculamini in hunc virum, ſed & veſtra divinatio
Exhibet mihi negotium, & propter hanc familiam
Venditus ſum & exportatus jampridèm.
Lucramini, negotiamini optimum apud Sardes
Electrum,

λεκτρον] Σάρδις πόλις Λυδίας, παρακειμένη τῷ χρυσοφόρῳ Πακτωλῷ. ἀντὶ δ', εἶλε βάλοιτο εἰς χρήματα νεῦον, δέχεται. τὸν γὰρ Πολυνείκη ὁ ἱππότης.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1033. Οὐσὶ ὄρνις εὐσήμους] ἰστέον ὅτι ἐνικῶς πρῶτον εἶπὲν τὸ ὄρνις, ἐπειδὴ οὐχ εἷς ἦν ὁ ποιῶν τὴν βολὴν, ἀλλὰ πολλοί, ὡσὲ πληθυντικὴν ἀπέδωκε τὸ βεβρῶτες. εἰ μὴ ἀμφιβολίς τινες τὸ ὄρνις ἀντὶ δ' ὀρνιθες φασὶν, μὴ τὸ ροιβδεῖ ἀντὶ δ' ροιβδοῦσιν· οὐκ εἰδότες ὅτι μόνον σὺν εὐθυτέροις πληθυντικοῖς τὸ ἐνικὸν τρέπει ὡσὲπὶ τῶ ῥημάτων ἀντὶ πληθυντικῶν λαμβάνεται, ὡς ἄλλά τε πολλὰ μαρτυρεῖ, μὴ τὸ παρὰ Λιβανίῳ, Ἠρα γὰρ, φησὶ, τὰ μειράκια δ' γέροντ' ἂν μὴ σὺν Πινδάρῳ τις εὑρητὴς μόνῳ, Ἠρα Μηδείας ἐπέων τίκτει. 1046. Τοξεύει ἀνδρὸς τῶδε] μὴ λάθῃς εἰς τὸ τῶδε ἐξωθεν ἐπὶ ἢ κατὰ, ἀλλ' ἐστὶν ἡ γλωσσικὴ ὡσὲ τὸ σκοπῶ, τὸ γ' σκοπῶ ὡσὲ τὸ τοξότην. οἱ γὰρ τοξότην, σκοπῶ τοξότην εἰσίν. ὦ πεῖσον, πείθεις ὡς τοξότην σκοπῶ τῶδε δ' ἀνδρὸς, τῶτ' ἔστιν ὥσπερ σκοπὸν ποιησάμενοί μὲ, τοξεύετε. 1049. Πρὸ Σάρδεων] σὺν γὰρ τῇ Λυδίᾳ πλησίον δ' Σάρδεων ὁ Πακτωλὸς ἐστὶ ποταμὸς ψήγματα χρυσοῦ τοῖς οἰκεῖ χορηγῶν. καλεῖ γοῦν τ' χρυσὸν ἤλεκτρον, ἀφ' τὸ καθαρὸν. τοιοῦτον γὰρ ὁ Ἤλεκτρος. ἔστι γ' μὴ σὺν τῇ Ἰνδίᾳ τὶπ' χρυσοῦ ψήγ-

μῶδες

Ἥλεκτρον, εἰ βύλεσθε, ϗ τὸν Ἰνδικὸν
Χρυσόν. τάφῳ δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε.
Οὔδ' εἰ θέλυσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
Φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνυς,
Οὐδ' ὡς μίασμα τῦτο μὴ πρέσας ἐγὼ,
Θάπτειν παρήσω κεῖνον. "εὖ γδ οἶδ' ὅτι
"Θεοὺς μιαίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει.
"Πίπτυσι δ' ὦ γεραιὲ Τειρεσία βερτῶν
"Χ' οἱ πολλὰ δεινοὶ, πλώματ' αἰσχρὰ, ὅταν λόγυς
"Αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τῦ κέρδυς χάειν.
Τει. Φεδ. ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις; ἆρα φράζει;
Κρ. Τί χρῆμα; ποῖον τῦτο πάγκοινον λέγεις;
Τει. Ὅσω κράτιστον κτημάτων εὐβυλία;
Κρ. Ὅσῳ γε, οἶμαι, μὴ φρονεῖν, πλείστη βλάβη.
Τει. Ταύτης σὺ μθύτοι τῆς νόσυ πλήρης ἔφυς.
Κρ. Οὐ βύλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
Τει. Καὶ μὴν λέγεις, ψθδῆ με θεσπίζειν λέγων.
Κρ. Τὸ μαντικὸν γδ πᾶν φιλάργυρον γένος.
Τει. Τὸ δ' ἐκ τυράννων, αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.
Κρ. Ἆρ' οἶσθα ταῦτα, ἃ λέγεις, λέγων;

Τει. Οἶδ'.

ματα ἴχνη, ὧν ἀνορύττυσι θηρία τινὰ, μύρμηκες καλούμθα, πτηροῖς χρώμθα, μφ' ὧν οἱ Ἰνδοὶ μηχανᾶς τινι λαμβάνυσι τὸν χρυσόν. ¶ Σχήμ. Τελικ. 1035. Ἀνθρώποισι γδ] γνωμικόν. 1037. Ἐπεὶ δ' ἁμάρτ.] γνωμικόν. 1043. Τὸ μαντεύεσθαι] γνωμικόν. 1045. Ὦ πτίσσυ] ὅτι βαρέως Κρέων Τ μάντεως διξάμθρ λόγων, δεινῶς κατ' αὐτῦ φέρεται.

1056. Θεὺς μιαίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει] ἁμάρτυτον γδ τὸ θεῖον. 1061. Ποῖον τῦτο πάγκοινον] τῇ βίᾳ χρῆσθαι. ἐπεὶ εἶπεν, ὡς οἶδεν ἀνθρώπων τις, ϗ καθόλυ

Electrum, ſi vultis, & Indicum
Aurum: ſepulchro tamèn hunc non condetis.
Neque ſi velint Jovis aquilæ in eſcam
Ipſum ferre raptum ad Jovis thronum,
Ne ſic quidèm piaculum illud metuens ego
Sepeliri eum permiſero. "probè enim novi
"Deos polluere neminem mortalium poſſe.
"Cadunt autèm, O ſenex Tireſia, inter homines
"Etiàm multimodis præſtantes fœdo lapſu crebro-
"que, cum verba
"Turpia peritè loquuntur lucri causâ.
Tir. Heu! num novit *hoc* hominum quiſpiam, vel prædicat?
Cre. Quidnam? quid hoc commune dicis omnibus?
Tir. Quantò ſapere eſt poſſeſſionum optima?
Cre. Quanto quidèm, ut opinor, non ſapere eſt maxima noxa.
Tir. Hujus tu quidem morbi plenus es prorſus.
Cre. Nolo vati maledicta regerere.
Tir. Atqui *jam* regeris, falſa me vaticinari dicens.
Cre. Vatum enim omne genus *eſt* pecuniæ avidum.
Tir. Et illud Tyrannorum turpia lucra amat.
Cre. Scin' *nobis* Principibus te, quæ dicis, dicere?
Tir. Scio.

ἡδὺ ἴλαος πᾶσι κοινὸν ἢ φανερόν. 1064. Τῆς νόσου πλήρης ἔφυς] ἀντὶ τοῦ τῆς ἀνοήτου. 1069. Ἆρ' οἶσθα ταγὺς ὄντας] οἶσθα (φησὶ) βασιλέας ὑποβλέπων;

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1065. Ἀντειπεῖν] ὥσπερ τὸ λέγω, μήποτε πρὸς δοτικὴν συντάσσεται, μὴ ἵνα κακῶς συμπέσῃ, αἰτιατικῇ, ὅτως ἔχει καὶ τὸ ἀντεῖπε, καὶ τὸ κακῶς ἀντεῖπε· τὸ μὲν δοτικῇ, τὸ δὲ κακῶς ἀντεῖπεν, αἰτιατικῇ. 1069. Ἆρ' οἶσθα] ἆρα γινώσκεις λέγων ἡμᾶς ὄντας ταγὺς, ἐκεῖνα ἃ λέγεις; τοῦτ' ἔστιν, ἆρα γινώσκεις ὑ τοὺς τυχόντας ὑποβλέπων, ἀλλὰ βασιλεῖς; ¶ Σχήμ. Τελικ. 1055. Εὖ γὰρ οἶδ'] γνωμικόν. 1057. Πίπτουσι δ'] γνωμικόν. 1060. Φεῦ] τὸ σχῆμα δικανικόν

Τει. Οἶσθ' ὡς ἐμοῦ γε πλείστ' ἔχεις σώσας πόλιν.
Κρ. Σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλῶν.
Τει. Ὄρσεις με τἀκίνητα δῆτ' ἐκ φρενῶν φρένας.
Κρ. Κίνει· μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων.
Τει. Οὕτω γὰρ ἥδη κἀμοὶ δοκῶ ὁ σοὶ μέρος.
Κρ. Ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τοὐμοῦ φρένα.
Τει. Ἀλλ' εὖ γέτοι κάπισθι μὴ πολλοὺς ἔπι
Τροχοὺς ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν,
Ἐν οἷσι τῆσδε σῶν αὐτὸς οὐκ ἀπλάγχνων ἕνα
Νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσῃ.
Ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τἄνω βαλὼν κάτω,
Ψυχρόν τ' ἄτιμον οἰκήσας τάφῳ κατῴκισας·
Ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν οἰκεῖ' οὐ θεῶν
Ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
Ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
Θεοῖσιν, ἀλλ' ὑπ' σοῦ βιάζονται τάδε.
Τύπτουσί σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
Ἀρχῶσιν ἅδε, καὶ θεῶν Ἐρινύες,
Ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε πημοσύναις κακοῖς.

Καὶ

1072. Ὄρσεις με τἀκίνητα] τὰ ἄῤῥητά με δημοσιεύειν ἀναπείθεις. 1074. Οὕτω γὰρ ἥδη] οὕτω νομίζεις, ὅτι ἐπὶ κέρδεσι λέγω. 1075. Ὡς μὴ 'μπολήσων] μὴ ἐξαπατήσων. 1076. Μὴ πολλοὺς ἔπι τροχοὺς] μὴ πολλοὺς ἡλίου δρόμους τελέσων, ὅ ἐστιν ἡμέρας. Ἁμιλλητῆρας δὲ, τοὺς ἀλλήλοις ἀμφιλαφῶντας. τροχοὺς δὲ, ἀντὶ τοῦ κύκλους. δρόμους. Τελῶν δὲ ἀντὶ τοῦ τελέσων. ἴσθι (φησὶν) ὡς πολλοὺς δρόμους ἡλίου πλέσων. 1080. Ἔχεις βαλὼν] ἀντὶ τοῦ ἔθαλες. 1081. Ψυχρόν τ' ἄτιμον] τὸν τ' Ἀιδην. 1083. Ἀνόσιον]

5

Tir. Scio: meâ enim *operâ* hanc felicitèr regis urbem.

Cre. Peritus tu *es* vates, at injuſti amans.

Tir. Provocabis me immota pectore *arcana* eloqui.

Cre. Move, *eloquere*; modò ne lucri gratiâ dicas.

Tir. Sic enim tibi jam videor, quod ad te attinet.

Cre. At ſcito te non divenditurum animum meum.

Tir. At *tu* ſaltèm pulchre ſcito, *te* non multos jam
Curſus ſolis confecturum,
In quibus tuis ipſe ex viſceribus unum
Mortuum pro mortuis *illis* viciſſim dabis.
Propterea quod vivos demiſeris ad inferos,
Animamque contemtim ſepulchro incluſeris:
Detineaſque contrà hîc inferorum Deorum
Expers, exequiis carens, profanum cadaver.
In quæ poteſtas neque tibi, neque ſuperis *datur*
Deis; ſed à te per vim ſunt hæc facta.
Ob hæc tibi vindices, pòſt perdituræ,
Inſidiantur, Plutonis & Deorum Erinnyes,
Ut in his ipſiſſimis comprehendaris malis.

Et

σι.] νῦν τὸν μὴ τυχόντα τῶν ὁσίων λέγει. 1084. Ὧι οὔτι σοὶ μίπτειν] ἐξουσίαν δίδοτον. λέγει δὲ τῶ νεκρῶν. οὐκ σὲ ἢ βιάζονται ἐς οἰ ἄιδω θεοὶ ἔχειν αὐτὸν ἄιδω ἄτιφον. 1086. Ὑστεροφόροι] αἱ ὕστερον μέλλουσαι βλάψαι. ἐς τὸ λοχῶσι γὰ, τὶω ὲ παρακχῆμα, ἀλλὰ τὶω ἐς ὕστερον ἀψοφητὶ πμωρίαν δηλοῖ. τὸ ἀρσενικὸν δὲ ἀντὶ ἐ θηλυκῶ ἔπαξεν. ὡς κὴ τὸ σωτῆρα ψυχῆ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1072. Τἀκίνητα] τἀκίνητα χρὴ γράφειν ἵνα εἴη μακρὸν τὸ α ὡς οὐκ κρίσεως ὄν. εἰ δ' ἄλλως γράψεις, σὺκ ἐρῶν ἔσῃ. 1077. Τροχὸς ἁμιλλητῆρος] ὥσπερ ἐξ ἁμίλλης φερόντος. λέγει δὲ τὰς ἡμέρας ἐς νύκτας. φερομένου γὰ τῦ ἡρωῦς τ' ἥλιον, ἀεὶ ἡμέρα ἐς νὺξ γίνεται. 1081. Ψυχρὸν τ' ἀπήμων] τὸ ψυχρὸν, κὴ ὡσὲ τὸ βαλὸν, κὴ ὡσὲ τὸ κατάκισας, λάμασιν κὴ σωτικὸν χρόνου. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1076. Ἀλλ' ἴῦ γέτοι] ὡσανεὶ ὀρθῶς ὢν μέλλει παθεῖν Κρέων.

1089. Κατηρ-

Καὶ ταῦθ' ἁθρήσον εἰ καταργυρωμάτων
Λέγω. φανεῖ γὰρ ὢν μακρᾷ χρόνῳ τριβῇ,
Ἀνδρῶν, γυναικῶν σοῖς δόμοις κακύματα.
Ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσουσ' πόλεις,
Ὅσων παράγματ' ἢ κύνες καθήγνισαν,
Ἢ θῆρες, ἤ τις πτηνὸς οἰωνὸς, φέρων
Ἀνόσιον ὀσμὴν εἰσῖχον ἐς πόλιν.
Τοιαῦτά σου (λυπεῖς γάρ) ὥστε τοξότης
Ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα
Βέβαια, τᾷ σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμῇ.
Ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε τοὺς δόμους, ἵνα
Τὸν θυμὸν ὅστις ἐς νεωτέρους ἀφῇ,
Καὶ γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν,
Τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν φέρει.

Χο. Ἀνὴρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας.
Ἐπισταίμεθα δ' ὡς ἐξότου λοιδορεῖ ἐγὼ
Τιῶν' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,

Μὴ

1089. Καταργυρωμάτων] ἀργύρῳ πειθεῖς. 1090. Φανεῖ] δείξει. Χρόνῳ τριβῇ] ἀντὶ τοῦ ἀναβολή. 1091. Ἀνδρῶν, γυναικῶν] λείπει ὁ ς, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. 1092. Ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι] ἢ Θηβαίοις ἐχθραί, ἢ ἅπασι τοῖς θεοῖς. αἱ πόλεις ἢ (φησιν) ὧν ἄρχεις ἐπανασπάσονταί σου. 1093. Καθήγνισαν] μὴ ἅγνως σκόμισαν. 1095. Εἰσῖχον ἐς πόλιν] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἑστίαν τῆς πόλεως. εἰσῖχον δὲ τὴν ἴχνασαν ἑστίαν καὶ βωμούς. 1096. Τοιαῦτά σου] (λυπεῖς γὰρ) τοιαῦτα κατὰ τὰ καρδίας σου τοξεύματα ἀφῆκα μὴ θυμῷ. ἢ, τῷ θυμῷ τὰ καρδίας σου, λείπει ἢ κατὰ. 1098. Τῶν σὺ θάλπος] τὴν δεμύτητα. τὸν ἐμπρησμόν. τὰ ἰόν. θάλπος γὰρ τὸ καῦμα. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν ἑρπετῶν. ἐκεῖνα γὰρ θερμαινόμενα, τὰ ἰὸν ἀφίησι. διὸ καὶ σὲ θέρει μᾶλλον ἰσχύσειν. 1104. Ἐξ ὅτου λοιδορεῖ ἐγὼ τιῶν' ἐκ μελαίνης] ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ νεότητος ἄχει γήρας.

ΣΧΟΛ.

Et hæc vide victus an pecuniâ
Dicam. monſtrabit enim non longi temporis mora
Virorum, feminarum tuis in ædibus lamenta.
Infenſæque, *tibi* omnes, *en*! conturbantur urbes,
Quotquot laceratione cadaverum vel canes polluêre
Vel feræ, vel volucris ulla ales, ferens
Obſcænum odorem in urbis aras, & focos.
Iſta *in* te (moleſtus es enim) tanquam jaculator
Emiſi ex furore cordis jacula
Non irrita, quorum tu calidum impetum non effugies.
O Puer, tu verò nos abduc domum, ut
Furorem ille in juniores evomat,
Et diſcat alere linguam modeſtiorem,
Mentemque animi meliorem *gerere*, quam nunc gerit.

Cho. Vir, O Rex, abiit dira vaticinatus.
Scimus autem, ex quo *tempore* canos ego
Hoſce ex nigris amicior capillis,

Nun-

ΣΚΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1092. Ἐχθραὶ ᾗ πᾶσιν] δέον ἐχθρῶς εἰπεῖν, ἐχθραὶ εἰσὶ τοῖς τὸ πόλεις. ἀπορήσειε δ' ἄν τις πῶς εἶπε συμπαράττοντας, ἢ ὡ συμπαρᾳχθήσονται, οὔπω γὰρ ἐπαρᾴχθησαν, ἀλλ' ἐμελλον. ἢ φαμὲν ὅτι ὁ παραγμὸς αὐτῶν, εἰ καὶ μήπω γέγονεν, ἀλλ' ἐξότε ὡς ἐις αὐτὰς πυρὰ κυνῶν ἢ οἰωνῶν τὰ παραγόμματα γέγονεν, ἐξ ἐκείνης δ' καιρῆ ἡ φθορὰ αὐτῆς ἐπικρέμαται. εἰς δὲ τὸ ὅσων μὴ λάοῃς ἔξωθεν ἐπὶ, ἀλλὰ τοῖς τὸ καθηγήσασιν, ἤτοι, καθ' ὅσων ἡγήσασιν, ἤγουν μεμιασμένως ἤφερον. ἄγος γὰρ τὸ μίασμα. 1096. Ὥστε τοξότης] τοῦτο λέγει ἀφ' ἑαυτοῦ λοιπὸν αὐτὸ ὃν ἀνωφελὲς ἔφη, πάντες ὥσπερ ἐξότης σκοπὸν ἐξοίστευσεν ἀνδρὸς τόδε. διὸ ἐπεσήμηνε καὶ τὸ βέβαια, δείκνυσι σύντυχον, ὅτι ἃ σὺ ὑπολαμβάνεις ἐξ ἡμῶν ἐπὶ σοὶ φίλοις κέρδεσι χάριν, ψευδῶς λογίζῃ.

1106. Λαχεῖν]

Μὴ πώποτ' αὐτὸν ψεῦδ' ἐς πόλιν λακεῖν.
Κρ. Ἔγνωκα κἀὐτός, κ' ταράσσομαι φρένας.
Τὸ, τ' εἰκάθειν γὰρ δεινόν· ἀντιξάνται δὲ
Ἄτῃ παταίξαι θυμόν, ὃν δεινῷ πάρα.
Χο. Εὐβουλίας δεῖ παῖ Μενοικέως Κρέον. 1110
Κρ. Τί δῆτα χρὴ δρᾶν φράζε· πείσομαί σ' ἐγώ.
Χο. Ἐλθὼν, κόρῃν μὲν ἐκ παταρύχου στέγης
Ἄνες· κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
Κρ. Καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς, κ' δοκεῖς παρεικάθειν;
Χο. Ὅσον γ' ἄναξ τάχιστα· σωτέμνουσι γὰρ 1115
Θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
Κρ. Οἴμοι, μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσαμαι
Τὸ δρᾶν. ἀνάγκῃ δ' οὐκ ἐὰ δυσμαχητέον.
Χο. Δρᾶ νῦν ταῦθ' ἑλθών, μηδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπε.
Κρ. Ὧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν· οἵτ' ὀπάονες, 1120
Οἵτ' ὄντες, οἵτ' ἀπόντες ἀξίνας χεροῖν
Ὁρμᾶσθ' ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον.
Ἐγὼ δ', ἐπειδὰν δόξα τῇδ' ἐπεστράφη,
Αὐτὸς τ' ἔδησα, κ' παρὼν ἐκλύσομαι.

Δέδοι-

1106. Λακεῖν] φλέγξαιδ. 1108. Τό, τ' εἰκάθειν] τὸ μὲν ὑποχωρεῖν, δεινόν· τὸ δὲ ἀντιτίνεται βλαπτῶσαι, πάρεστι. 1115. Συντέμνουσι γὰρ] σωτήμως καθακόπτουσι κ' βλάπτουσι. 1117. Οἴμοι, μόλις μὲν] μόγις μεθέξαμαι τ' προτέρας γνώμης. 1118. Δυσμαχητέον] προεπιδείκνυσι τὸ δυς. 1119. Δρᾶ νῦν] ἀντὶ τοῦ δράσειν. 1122. Εἰς ἐπόψιον τόπον] φανερὸν ἀφ' οὗ τὸ ὄψομαι. φησὶ δὲ τὸν τάφον. 1123. Δόξα τῇδ' ἐπεστράφθαι] δοκήσει μετεστράφη.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 1108. Τό τ' εἰκάθειν] ἢ γὰρ τὸ εἰκάθειν κ' ὑπο-

Nunquam illum civibus mendacium dixiſſe.
Cre. Novi & ipſe, & perturbor animum.
Cedere enim *eſt* grave: at reluctantem
Animum calamitate opprimere atroci in re præſtò eſt.
Cho. Bono conſilio opus eſt, O fili Menœcei Creon.
Cre. Quid igitur facere oportet, fare: ego autem parebo.
Cho. Abi, puellam quidem defoſſo è ſpecu
Dimitte: para autem projecto tumulum *cadaveri.*
Cre. Et hæccine probas, & *hiſce* vis me cedere?
Cho. Imò, Rex, quam celerrimè: "concidit enim
"Velox deorum vindicta improbos.
Cre. Hei mihi! vix quidem *muto*, muto tamen ſententiam
Ut faciam. cum neceſſitate enim non convenit pugnare.
Cho. Quin jam *ipſe* hæc age profectus, nec aliis manda.
Cre. Sic eo protinus: voſque miniſtri
Quique adeſtis, quique abeſtis, ſecures manibus
Capientes properate notum ad locum.
Ego autem (nam hùc ſententia converſa eſt)
Ipſe *ut* ligavi, ita & *ipſe* præſens exſolvam.
Metuo

ὑποπτίσσεσθαι τῷ μάντει, καὶ δοκεῖν ἐᾶν Πολυνείκην, καὶ Ἀντιγόνῃ ἐξιλάσκεσθαι δ' πάφω, δεινόν. πολλὰς γὰρ εἰσαῦθις ὁμοίας εἶναι ἐπιτρέψειτιμ. εἰδότας ὡς ἔστι μοχθηρὸς ἅπας ὁ συμβάλλεσθαι. τὸ δ' ἀντιτύπτα με αὐτῷ παίζειν τὸν θυμὸν αὐτῆς ἐν ἅτῃ ἐ οὐ βλάβῃ, τῆτ' ἔστι τὸ λέγ μάχης ἐλθεῖν με αὐτῷ, ἐ τῇ ἀναίδειαν καὶ θρασύτητα αὐτῆς ἂν ἐπὶς ἐμὲ σπουδάζατο, μιμησάμ., ἐν δεινῷ πάρεσι. δεινὸν γὰρ τ μάντεων γάνο, καὶ δοκ οὕτω δεῖ ἐπὶς αὐτὰς ἁπαντᾶν, ἀλλὰ χαριέσθαι τιμᾶς. 1124. Αὐτὸς τ' ἔδησα] ἦγον ἐδέσμευσα ἐ εἰσήγαγον ἐς τὸ ὀρυγμα αὐτῆς. ἢ δέσμιον λέγει ἅπερ ἐς τε αὐτὴν καὶ τὸν Πολυνείκην σώζωσιν. ¶ Σχήμ. Τραγικ. 1107. Ἐγνωκα κἀντὸς] μεταμέλεια Κρέοντος ἀκούσαντος τὰς λόγους τ μάντεως. 1115. Συντέμνει] χωμικῶν.

1125. Δίδοι-

Δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεςῶτας νόμους
Ἄμεινον ᾖ σώζοντα, τὸν βίον τελεῖν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ α'.

Χο. Πολυώνυμε, Καδμείας
Νύμφας ἄγαλμα, καὶ Διὸς
Βαρυβρεμέτα γόνε,
Κλυτάν τ' ἀμφέπεις
Ἰταλίαν, μέδεις δὲ παγ-
κοίνῳ Ἐλευσινίας
Δηοῦς ἐν κόλποις,
Βακχεῦ Βακχᾶν
Μητρόπολιν Θήβαν ναίων
Παρ' ὑγρὸν Ἰσμηνοῦ
Ῥέεθρον, ἀκρίᾳ
Τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας
Στέγει ὄπωπε λιγυὺς, ἔν-
ῆα

1125. Δέδοικα γὰρ μὴ] δέδοικα γὰρ (φησὶ) μὴ οὐκ ἔστι καλὸν τὸ νομοθετεῖν καινὰ, ἀλλ' ἄμεινόν ἐστι τὸ πειθεσθαι τοῖς ἀρχαίοις νόμοις. 1127. Πολυώνυμε] ὦ Διόνυσε. οἱ μὲν γὰρ Βάκχον, οἱ δὲ Ἴακχον, οἱ δὲ Λύαιον, οἱ δὲ Εὔϊον, οἱ δὲ Διθύραμβον αὐτὸν καλοῦσιν. 1130. Ἀμφέπεις Ἰταλίαν] διὰ τὸ πολυάμπελον τῆς χώρας. 1131. Παγκοίνης Ἐλευσινίας] ἐν οἷς πάντες συνάγονται ἀφ' ὅλης τῆς πανηγύρεως. ἢ ἀφ' ὅτι τὴν θεὸν πάντας τρέφειν. ἢ ὅτι κοινὰ τὰ μυστήρια Δήμητρος καὶ Διονύσου. 1133. Δηοῦς ἐν κόλποις] ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς πεδίοις. 1134. Ὦ Βακχεῦ Βακχᾶν] τῶν Βακχῶν Βακχευτά. 1135. Μητρόπολιν] τὴν πόλιν τῆς μητρὸς σου. 1137. Ἀγεί-

Metuo enim, ne non ſtatas leges
Optimum ſit per totam vitam ſervare.

ANTISTROPHICA. STROPHE 1.

Cho. Multis inclyte nominibus, Cadmeæ
Decus O puellæ, & Jovis
Altitonantis proles,
Italiam qui foves
Celebrem, curamque geris
Communis-omnibus Eleuſiniæ
Cereris in ſinu,
O Bacche Baccharum
Metropolin Theben habitans
Propè liquidum Iſmeni
Fluentum, ferique
Ad ſegetem Draconis.

ANTISTROPHE 1.

Te ſuper bicipitem collem
Splendidus *ſacrorum* intuetur fumus,

Ubi

Ἀγελίου τ' ἐπὶ πορᾷ δράκοντος] παρὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐπαύσησαν οἱ ὀδόντες τοῦ δράκοντος. 1139. Σὲ δ' ὑπὲρ δικόρυφ πίτυας] τῶν Παρνασσῶν δηλονότι. ὁμώνυμον γάρ ἐστι τὸ ὄρος. 1140. Σπέρυψ] ἡ λαμπρά. Ὅπωπι λιγνὺς] σὲ ὁρᾷ ὁ λαμπρὸς καπνός. ἀντὶ τοῦ, σοὶ θυσίαι καὶ Παρνασσὸν γίγνονται. ἢ παρόσον αὐτόματον πῦρ ἐκεῖσε ἀναδίδοται.

ΣΚΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1127. Πολυώνυμε Καδμείας] πολυώνυμός ἐστιν ὁ Διόνυσος, ὅτι οἱ μὲν Βακχεῖον, οἱ δὲ Ἴακχον, οἱ δὲ Εὔϊον, οἱ δὲ Λύδιον, οἱ δὲ Εἰραφιώτην, οἱ δὲ Δημήτριον, οἱ δὲ Διόνυσον, οἱ δὲ Διθύραμβον αὐτὸν καλοῦσιν. ἄγαλμα δὲ Σεμέλης αὐτὸν καλεῖ, ὡς ἀπὸ ἐκείνης ἐπ' εὐδαιμονίᾳ καὶ λαμπρότητι θεῶν γνωσθέντα. ἐπικαλεῖται οὖν αὐτὸν ὁ χορὸς, φοβούμενος ἀπὸ τῶν μάντεως λόγων. 1134. Βακχᾶν μητρόπολιν] ἐπειδὴ ἐν Θήβαις ὁ Διόνυσος μὲν γέγονεν, οὗτος δὲ τὰς Βάκχας πεποίηκε, διὰ τοῦτο μητρόπολιν αὐτὴν τῶν Βακχῶν λέγει.

θα Κωρύκιαι νύμφαι
Στείχουσι Βακχίδες,
Κασταλίας τε νᾶμα, καὶ
Σε Νυσαίων ὀρέων
Κισσήρεις ὄχθαι, 1145
Χλωρᾶτ' ἀκτὰ
Καὶ πολυσάφυλος πέμπει
Ἀβρότων ἐπέων εὐ-
αζόντων Θηβαίας
Ἐπισκοπῶντ' ἀγυιάς. 1150

ΣΤΡΟΦΗ ϛ'.

Τὰν ἐξ ἁπασᾶν πυμάς
Ὑψιτάταν πόλεων,
Ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ.
Καὶ νῦν ὡς βιαίας
Ἔχει πάνδημος πόλις 1155
Νῦν ὑπὸ νόσου, μολεῖν
Καθαρσίῳ ποδὶ Παρ-
νησίαν ὑπὲρ κλιτύν,

Ἢ

1141. Κωρύκιαι] αἱ Παρνασσίδες. Κωρύκιον γὰρ ἄντρον τὸ Παρνασσοῦ. 1143. Κασταλίας τε νᾶμα] Κασταλία, πηγὴ τοῦ Παρνασσοῦ. 1144. Νυσαίων ὀρέων] Νύσα Φωκικὸν ὄρος. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Νύσαι. 1145. Κισσήρεις] κισσοφόροι. 1146. Χλωρᾶτ' ἀκτὰ] ἡ τοῦ Εὐβοϊκοῦ φησὶν ἄλσος, ἢ τὸ τοῦ Παρνασσοῦ. τὰ ἀμφοτέροις γὰρ τοῖς τόποις ἡ ἄμπελος, ἣν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀεὶ μὲν τὴν ἐῶ βοτρύας φέρει, ἀεὶ δὲ τὸν μισημβρίαν, ὁμφακας. ἐπεύχεται δὲ πιπαυθεῖσα ἀεὶ τὴν ἐπιτέρας. 1148. Εὐαζόντων] ὑμνούντων. μετ' εὐφημίας Εὐοῖ λεγόντων, ὅς ἐστιν ὄνομα Διονύσου.

Ubi Coryciæ nymphæ
Ambulant Bacchides,
Caſtaliæque liquor *fluit*,
Ubi te Nyſſei montis
Hedera-denſi clivi,
Viridiſque ora
Et vitibus conſita proſequuntur
Cum immortalibus cantibus
Bacchantium, Thebana
Inviſentem compita ;

STROPHE 2.

Quam *tu* omnibus colis
Magis urbibus,
Materque tua *Semele* fulmine icta.
Quin & nunc (quoniam furenti
Tenetur tota civitas
Jam morbo) adeſſe *dignare*
Salutifero pede,
Parnaſſium ſuperans clivum,

Aut

1153. Κερωνίας] κεραυνοβλήτῳ. 1156. Ἐπὶ νόσῳ μολεῖν] λείπει θέλησον. ἢ, ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικῆς. 1157. Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτυῶν] ἀντὶ τῆς, Παρνησίας ὑπὸ κλιτύος. οἷον ἀλσὰ γῆς, ἢ δι' ὑγρᾶς.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1141. Κωρύκια νύμφαι] Κωρύκιον ὄν Παρνασσῷ ἄντρον. ἄλλοι δὲ φασι πόλιν παρακειμένην αὐτῷ ὕτω καλουμένην. 1144. Νυσαίων ὀρέων] Νύσα πόλις ὑπὲρ Αἰθιοπίαν παρακείμενον ἔχουσι ὄρος, ἐφ' ᾧ ἐπαιδεύθη ὁ Διόνυσος. 1146. Χλωρᾷ τ' ἀκτᾷ] ἤγουν ἀειθαλεῖ, ἀλσὰ τῶν ἀεὶ ἀμπέλων τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν βότρυς πεπαρομένων συμφέρουσαν, ὁθὲν ἡ ἀπονοὴ τοῦ Διονύσου. διὸ καὶ τὸν τόπον καλεῖ πολυστέφανον, ὅς ἐστιν ἐν τῷ Παρνασσῷ ὡς Εὐριπίδης φησί. σιωπηλὸν δὲ τὸ μὴ πέμπει, ἀντὶ τοῦ σέ, τὸ δέ σε, ἀντὶ τοῦ θεοφιλίας ἀγυιὰς ἐπισκοποῦντα, τοῦτ' ἔστιν ἐν Παρνασσῷ εἰς Θηβῶν χορεῖς ἐπιτήρησιν. τὸ δ' ἀόριστον ἐπὶ ἐναζόντων, ἀλσὰ μέσα, ἀντὶ τῶν θείων ὕμνων εἰς σὲ φερομένων.

Ἢ στονόεντα πορθμόν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Ϛ'.

Ὦ πῦρ πνεόντων ἄστρων
Χορηγέ, καὶ νυχίων
Φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
Παῖ Διὸς γενέθλον,
Περφάνηθι ξυὸν Ναξίαις
Σαῖς θυάσι περιπόλοις,
Αἵ δή σε μαινόμεναι
Πάννυχοι χορεύουσι
Τὸν ταμίαν Ἴακχον.

1159. Ἢ στονόεντα πορθμόν] ἢ στονόεντ. ἀπὸ πορθμοῦ. καὶ ὁ ποιητὴς, Ὅθ' ἔστιν οἶδμα θύων. στονόεντα δ', τὸν ἠχώδη ἀπὸ τῶν κύματα. πορθμὸν δέ, ἔνιοι, τὸν ἀπ' Εὐβοίας εἰς Βοιωτίαν· οἱ δὲ, τὴν Σικελικὴν θάλασσαν. 1160. Ἰὼ πῦρ πνεόντων ἄστρ. χ.] τὸ πυρπνόων ἄστρων ἐπίσκοπε. ἐκ γὰρ αἰθέρος πεμᾶται, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις, φησὶν αὐτὸν ἐκ αἰθέρος κατοικεῖν. Ἄλλως. χορηγέ, τὸ χορὸν ἄγων. ἢ τὸ ἄστρων χορηγέ. καὶ γὰρ πᾶσα μυσικὴν λόγῳ, τὰ ἀστέρα ἐστὶ χορηγός. 1161. Καὶ νυχίων φθεγμάτων] τὸ ἐν νυκτὶ εὐφημιῶν ἐκ ὕμνων. ἐν νυκτὶ γὰρ αἱ Διονυσιακαὶ χορεῖαι γίνονται. ὅθεν καὶ Νυκτίλιος. καὶ Εὐριπίδης, Νύκτωρ τὰ πολλὰ, σεμνότητ' ἔχει σκότος. 1165. Περιπόλοις] τῆς ἱερείας, τῆς σῆς ἀκολούθοις. καὶ ἐν Ναξῳ γὰρ πεμᾶται, ὅπ

ΑΓΓΕ-

Aut reſonum *Eubœæ* fretum.

ANTISTROPHE 2.

O ignem ſpirantium aſtrorum
Præfecte, & nocturnorum
Clamorum Præſes,
Nate, Jovis proles
Appareas cum Naxiis
Thyadibus tuis miniſtris.
Quæ te furentes
Pernoctes choris celebrant
Præſidem Iacchum.

ἐκεῖ τῇ Ἀελαδῇ συνεχόντο. 1166. Αἳ σε μαινόμεναι] λείπει ἡ ἀδελ, ἵν' ᾖ, αἵδιναι ἀδελ σέ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1160. Ὦ πῦρ] ἔτω χρὴ γράφειν, πῦρ πνέοντων ἄστρων χορηγὲ, ἵν' ᾖ τὰ κῶλα ὅμοια ταῖς τ' στροφῆς. ἁμαρτῶς γάρ τινες τ' μέτρων τῦτ' συνήλαξαν, χορηγὲ ἄστρων γράψαντες. καλεῖ δὲ πῦρ πνέοντα ἄστρα, τὰς λαμπάδας ἃς [scil. νυκτὶ αἱ Βάκχαι κατέχουσι. 1162. Φθεγμάτων ἐπίσκοπε] ἦγον ὕμνων τ' Βακχικῶν, ἐπειδὴ κ' τὴν νύκτα ἐγίνοντο τὰ τ' Διονύσου μυστήρια. 1164. Προφάνηθι ξυὼ Ναξίαις] ἦγον ταῖς σὺν Ναξίαις. καὶ ἐκεῖ γὰρ ἐπιμᾶτο ὁ Διόνυσ[ος] συμμιγεὶς Ἀελαδῇ. ξυὼ Ναξίαις ᾖ γράφε, (ἔτω γὰρ ἀρμόζει τῷ μέτρῳ) ἢ, σαῖς θυάσι κατασταλοῖς. εἰ δ' ἄλλως γράψεις, σὺκ ὀρθῶς γράψεις.

NUN-

ΑΓΓΕΛΟΣ,

ΧΟΡΟΣ, ΕΥΡΙΔΙΚΗ,

ΚΡΕΩΝ, ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. ΚΑδμου πάροικοι κ᾽ δόμων Ἀμφίονος,
Οὐκ ἔσθ᾽ ὁποῖον φάντ᾽ ἂν ἀνθρώπου βίον
Οὔτ᾽ αἰνέσαιμ᾽ ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
Τύχη γὰρ ὀρθοῖ κ᾽ τύχη καταῤῥέπει
Τὸν εὐτυχοῦντα πόν τε δυστυχοῦντ᾽ ἀεί.
Καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς.
Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτὸς, ὡς ἐμοί ποτε,
Σώσας μὲν ἐχθρὰν τήνδε Καδμείου χθόνα,
Λαβών τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν,
Εὐθυνε, φάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ.
Καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. τοὺς γὰρ ἡδονὰς
Ὅταν θεωθῶσιν ἄνδρες, ἃ τίθημ᾽ ἐγὼ
Ζῆν τοῦτον, ἀλλ᾽ ἔμψυχον ἠγοῦμαι νεκρόν.

Πλούτει

1170. Οὐκ ἔσθ᾽ ὁποῖον φάντ᾽] ὁπωσδήποτε βιῶναι, εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς. 1172. Καὶ τύχη καταῤῥέπει] πίπτει. καταβάλλει. γράφεται δὲ καταῤῥέπειν, ὃ ἐστι πίπτειν ποιεῖ. 1175. Ὡς ἐμοί ποτε] λείπει ἐδόκει. 1179. Καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα] ἀπολέλυται. ἀπόλυται. Ἄλλως. ἀφεῖται πάντα, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παιζόντων ἐπὶ κύβοις. ἢ ἀπὸ τῶν ἁλιέων. βόλος γὰρ ἡ

NUNCIUS, CHORUS, EURIDICE, CREON, FAMULUS.

Iambi.

Nun. CAdmi incolæ & domûs Amphionis,
Non eſt ea hominis vita, qualiſcunque ſit,
Quam neque laudem neque culpem aliquando.
" Fortuna enim erigit, & fortuna deprimit
" Felicem & infelicem ſemper.
" Nec ullus certus augur eſt fatorum mortalium.
Creon enim erat invidendus, ut mihi quidem *viſum eſt*;
Liberatam enim ab hoſtibus hanc Cadmeam terram
Acceptamque univerſæ regionis Monarchiam
Probe rexit, florens generosâ liberorum prole:
At nunc dilapſa ſunt omnia. " voluptates enim
" Cum amiſerunt homines, non ego quidem puto
" Talem vivere, ſed animatum eſſe cadaver.

Opibus

ἡ τῆ διϰτύᾳ ἄφρισις. 1180. Ὅταν ϖεθδῶσιν] ἀπολέσωσιν. Οὐ πίθημι ἐγὼ] ἐ πίθημι (φησὶν) ϵ̓ὺ τοῖς ζῶσι τὸν τιϑῆτον. οἷον, ἐ νομίζω ζῆν ϵ̓ϰεῖνον τὸν ἄνδρα ὃν ἂν ϖεθδῶσιν αἱ ἡδοναί.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1173. Δυσχοινῶν' ἀεὶ,] τὸ ἀεὶ ϖεθὸς τὸ ὀρθοῖ ϵ̓ ϖεθὸς τὸ ϰαταῤῥέπει σωαπτέον. 1174. Καθησύτων βροτ.] Τῶν συμϖαιρόντων, ἢ γνωμόνων, ὁποῖα ἴσημ, ἐ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχοσι. ¶ Σχήμ. Τραγικ. 1169. Καδμεω] ἄφιξις ἀγγέλου μιμούμϵνος τὸν θάνατον Αἵμονος. 1172. Τύχη γὰ] γνωμικὸν. 1179. Τὰς γὰ ἡδονὰς] γνωμικόν.

1183. Καὶ

Πλήτει τε δ' κατ' οἶκον, εἰ βύλει, μέγα,
Καὶ ζῇ τύραννον οχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῇ
Τύτων τὸ χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ καπνῦ σκιᾶς
Οὐκ ἂν ωριαίμιν ἀνδρὶ ωρὸς τὴν ἡδονήν.
Χο. Τί δ' αὖ τόδ' ἄχθ@ βασιλέων ἥκεις φέρων;
Αγ. Τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες, αἴτιοι θανεῖν.
Χο. Καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμν@; λέγε.
Αγ. Αἵμων ὄλωλεν, αὐτόχειρ δ' αἱμάσσεται.
Χο. Πότερα πατρῴας ἢ ωρὸς οἰκείας χερός;
Αγ. Αὐτὸς ωρὸς αὑτῦ, πατρὶ μιωίσας φόνυ.
Χο. Ὦ μάντι τῦπ@ ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας.
Αγ. Ὡς ὧδ' ἐχόντων, τἄλλα βυλεύειν πάρα.
Χο. Καὶ μιὼ ὁρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμῦ
Δάμαρτα τἰὼ Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
Ἦτοι κλύυσα παιδὸς, ἢ τύχῃ πάρα.
Εὐ. Ὦ πάντες ἀστοὶ, ἕ λόγυ γ' ἐπηθόμιν
Πρὸς ἔξοδον τείχυσα Παλλάδ@ θεᾶς,
Ὅπως

1183. Καὶ ζῇ] ἀντὶ ἕ ζῇθι, ωροστακτικῶς. 1184. Τἄλλ' ἐγὼ καπνῦ σκιᾶς] τὰ ὑπόλοιπα ἐδ' ἂν ἀχρήσυ τινὸς ωεμαίμιν. 1187. Οἱ δὲ ζῶντες, αἴτιοι] τύτοις δὲ ἕ θανεῖν αἴτιοι ἐχθύοντο οἱ ζῶντες. 1190. Πότερα πατρῴας] τὸ χ, ὅτι ἐρωτᾷ πότερα πατρῴας ἢ ωρὸς οἰκείας χερὸς, ἀκύσας ἤδη ὅτι αὐτόχειρ ἀπέθανεν. 1194. Τάλαιναν Εὐρυδίκην] Ἡσίοδ@ Ἡνιόχλυ αὐτὴν καλεῖ, Ἶκετο δ' ἐς Κρέοντα κὴ Ἡνιόχλυ. Ὁμῦ] ἐγγύς. 1196. Κλύυσα παιδὸς] λείπει ἡ ωερὶ, ἵν' ᾖ, ωερὶ τῆς ωαιδός. Ἢ τύχῃ πάρα] ὅ ἐστιν ἐκ τύχης.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1190. Πότερα πατρῴας] ἀπορήσειεν ἄν τις ἐνταῦθα πῶς τῷ ἀγγέλῳ εἰπόντος αὐτόχειρ, ὁ χορὸς ἐρωτᾷ ωερὶ ἕ φονεύσαντος· κὴ φαμὲν, ὅτι οἱ δεχόμινοι ξυμφορῶν λόγυς ωαρά τιν@, ὥσωερ ἐκ ωλητ-

Opibus enim multum polleas domi, ſi vis,
Et vivas regio ſplendore; tamen ſi abſit
His gaudium, cætera ego fumi umbrâ
Haud emerim viro præ voluptate.
Cho. Quas iterum afferens ærumnas Regis venis?
Nun. Mortui ſunt; qui vivunt autem, fuêre cauſa mortis.
Cho. Et quis peremit, quiſque peremptus eſt, ede?
Nun. Hæmon interiit, ipſius ſed manu cruentatur.
Cho. Patriſne dicis, an ſuâ ipſius manu?
Nun. Ipſe ſe peremit, patri iratus ob necem *Antigones.*
Cho. O vates quam vera ergo prædîxti nimis!
Nun. Cum ſic ſe res habeant, alia ſunt conſulenda.
Cho. Atque video miſeram Eurydicen propè
Uxorem Creontis: *egreſſa* domo autem
Vel ſane de filio audiens aliquid, vel caſu adeſt.
Eur. O boni Cives, famam quidem audivi
Adiens ad limen Palladis Deæ,

Ut

οὐκ λυπτόμεθα τῷ ἀκούσματι, ἀ πάντα τὸν λόγον ἀκριβῶς ἀκούειν, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν δρχῶν δεχόμθοι, αὖθις τὸν λέγοντα ἐπανέροντες. 1196. Ἥτις κλύουσα παιδὸς] μὴ λάθῃς εἰς τὸ παιδὸς ἔξωθεν τὸ περὶ, ἀλλὰ πρὸς τὸ κλύουσα ἐστὶν ἡ γλοικύ. τὸ γὰρ κλύουσα τῷ παιδὸς ἦν. τοῦτ' ἔστιν οἰκεῖον· παρέχει τοῦτο ἡ αὐτὸς λέγειν. 1198. Παλλάδος θεᾶς] ἡ τοιαύτη γλοικὴ τὸ Παλλάδος πρὸς τὸ ἔξοδον ἐστιν. αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῆς ἐξόδου αἰτία. ἢ πρὸς τὸ τείχισμα ὑποστίξον, ἵν' ᾖ τὸ πρόσημον πρὸς τὸ Παλλάδ· (ἐ γὰρ μόνον τὸ πρόσημον πρὸς τὸ δεῖνα, ἀλλὰ καὶ τῷ δεῖνα φαμέν) ὥστε, τείχισμα ἡ παρῳκοδομήσατο πρὸς ἔξοδον, ὅπως καὶ ἐκ ἐκβάλλω ἡ ἔλθοιμι πρόσημον καὶ συνόμιλον τῇ Παλλάδ· θεᾶς ἐνυμφίτων καὶ ἐνύχων. τοῦτ' ἔστιν, ἵν' ἐνύχας αὐτῇ πρόσφορα, μὴ ξυνιδῇς δὲ πρὸς τὰς δύο γλοικὰς, τὸ Παλλάδ· καὶ τὸ ἐνυμφίτων. ὥστε γὰρ φαμὲν, διδάσκαλος τῶν παίδων ἐμοὶ μισθαρκέτων, ὥστως καὶ τοῦτο. ¶ Σχήμ. Τελικ. 1197. Ὦ πάντις ἀστι] ἐκπλήξις Εὐρυδίκης ἐπὶ τῇ ἀκοῇ ἔ θανάτῳ ἔ ἰδ αὐτῆς.

Ὅπως ἱκοίμιλω εὐγμάτων πρεσβήτορ.
Καὶ τυγχάνω γε κλεῖθρ' ἀναπτὰς πύλης
Χαλῶσα, καί με φθόγγος οἰκείων κακῶν
Βάλλει δι' ὤτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
Δείσασα πρὸς δμωαῖσι, καὶ πομπλήσομαι.
Ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος, αὖθις εἰπάτε.
Κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὐδ' ἀκούσομαι.
ΑΓ. Ἐγώ, φίλη δέσποινα, κἀπαρὼν, ἐρῶ,
Κοὐδὲν παρήσω τἀληθείας ἔπος.
Τί γάρ σε μαλθάσσοιμ' ἂν ὧν ἐς ὕστερον
Ψευσθεῖσα φανεῖμεθ'; ὀρθὸν ἡ ἀλήθεια ἀεί.
Ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἑσπόμην πόσει
Πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς
Κυνοσπάραχτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
Καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες εὐοδίαν θεὸν
Πλύτωνά τ' ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχέθειν,
Λύσαντες ἁγνὸν λωτρὸν, ἐν νεοσφάσι
Θαλλοῖς, ὃ δὴ λέλειπτο, συγκατήθομεν.
Καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς

Χώσαν-

1199. Εὐγμάτων πρεσβήτορ] διὰ εὐχῶν πρεσβευτοῦ ὄντα. 1200. Ἀναπτὰς πύλης] διοιχθεῖσης ἀνεῳγμένης, καὶ ἀνοιγομένης. 1203. Ἀποπλήσομαι] ἐκπλήττομαι. 1207. Παρήσω] παραλιμπάνω. 1208. Μαλθάσσοιμ' ἂν] ἀπατήσαιμι. 1211. Ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς] ἀντὶ τοῦ ἐλέους μὴ τυχόν. 1213. Καὶ τὸν μὲν] πρὸς τὸ ἑξῆς, ἐς τὸν μὲν λήσαντες. Εὐοδίαν θεὸν] τὴν Ἑκάτην, ἢ τὴν Περσεφόνην. 1216. Θαλλοῖς] ξύλοις. Συγκατήθομεν] συγκατεκαίομεν. 1217. Ὀρθόκρανον] ὑψηλόν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1200. Ἀναπτὰς πύλης] ἤγουν, βεβαίως τὸ κλεῖθρα τῶν πυλῶν ἀνέπτασαν. ὁ γὰρ διώκαμεν φέρει τὴν ἀνοιξίν. διὸν δ' εἰ-

Ut ſupplex *illi* preces funderem.
Et clauſtra utique per vim refractæ portæ
Laxo, & mihi *clara* vox domeſtici mali
Penetrat aures; ſupina autem concido
Præ metu inter puellas, & exanimata ſum.
Sed quis fuit ſermo iſte, rurſum dicite.
Malorum enim nequaquam inexperta audiam.
Nun. Ego, mea Domina, & præſens narrabo,
Et nullum prætermittam veritatis verbum.
Quid enim te delinirem *in iis* quibus poſtea
Mendaces deprehendemur? "conſtans ſemper *res eſt* veritas.
Ego vero tuum aſſecla ſequebar maritum,
In ſummum campum; ubi jacebat miſerum
Lacerumque canibus cadaver Polynicis adhuc.
Et id quidem (precati Triviam Deam *Proſerpinam*,
Plutonaque, iras ut benevoli cohiberent)
Lotum ſacris lavacris, recens avulſis
Ramis virentibus, quod quidem reliquum erat, combuſſimus.
Et tumulo celſo vicinâ de humo Egeſto,

πεῖν ἀναπαύσας, ἀναπαύσω ἐπὶ τὸ πύλης εἶπεν. 1206. Ἐγὼ φίλη δέσποινα] τοῦτο ὅτω συντάξεις, ὦ φίλη δέσποινα, ἐγὼ πυρὸν ἐνταῦθα ἐρῶ καὶ εἶπω ὅσα δηλονότι ἐφεῖπεν, καὶ ὁδὸν ἐπὶ τῇ ἀληθείας τ κρήσω ἐ καβαλείψω. 1210. Ἐσπόμην πόσῳ] ἀπορήσειεν ἄν τις πῶς δ' ἐπίστατο καὶ ὁδηγεῖν ἀναντίων ὄντων, ἔτι φησὶν, ἐγὼ ᾗ σῷ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσῳ. καὶ φαμὲν ὅτι ἀλλὰ τοῦτο λέγει τὸ ἐσπόμην, διότι δοῦλος ἦν· οἱ δὲ δοῦλοι τῇ τῶ δεσποτῶν ἄγνοιᾳ γνώμῃ. τὸ ποδαγὸς ᾗ, διὸι ἔτι τότε τὸν αὐτῶν δεσπότην ἐφεῖπεμπεν. 1212. Πελιωεικὴς ἔπι] τὸ ἔπι ἐπὶ τὸ ἔκειτο συναπτέον. σύνοιαν ᾗ τὴν Περσεφόνην λέγει τὴν σὺν τῆς τριόδοις προσομιλοῦσαν. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ Ἑκάτῃ, ὡς ἄλλοις τε πολλοῖς δοκεῖ ἐ Λυκόφρονι. 1214. Εὐμμενεῖς καβαρχίθεν] δέον εὐμενῶς εἰπεῖν, εὐμενεῖς εἶπε ἐπὶ τὸ ὀργὰς. καταρχίθειν δὲ λέγει εὐμενεῖς τὰς ὀργὰς, διότι τὸ τὴν ὀργὴν ἐπέχειν, εὐμένειά ἐστιν. ¶ Σχήμ. Τρικλ. 1206. Ἐγὼ, φίλη] ἐφωνηματίσατο καὶ διήγησις ὅπως εὗρον τὸν νεκρὸν τοῦ Πολυνείκους. 1209. Ὀρθὸν ἡ ἀλήθεια] γνωμικὸν, καὶ συνίζησις.

Χώσαντες, αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
Νυμφεῖον ἁδὺ κοῖλον εἰσεβαίνομεν.
Φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
Κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παιδὰ,
Καὶ δεσπότῃ Κρέοντι σημαίνει μολών.
Τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα προσβαίνει βοῆς
Ἕρποντι μᾶλλον ἆσσον, οἰμώξας δ' ἔπος
Ἶπσι δυσθρήνητον. ὦ τάλας ἐγώ·
Ἆρ' εἰμὶ μάντις; ἆρα δυσκελεύθου
Κέλευθον ἕρπω τὴν παρελθυσῶν ὁδῶν;
Παιδὸς με σαίνει φθόγγος. ἀλλὰ πρόσπολοι
Ἴτ' ἆσσον ὠκεῖς, ἡ πρόσαντες τάφου,
Ἀθρήσαθ' ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ,
Δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸ Αἵμονος
Φθόγγον σαφῶς μοι, ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
Τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν
Ἡθρῶμεν· ὁ δὲ λοιθίῳ τυμβεύματι
Τὼ μὼ, κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν, 1235
Βρόχῳ μιτρώδει σινδόνος καθημμένην·

Τὸν

1219. Νυμφεῖον] τὸν νυμφῶνα. 1221. Ἀκτέριστον] τ ἀκηδευτέριστον τ Ἀντιγόνης τύπον. ἢ τὸν μὴ δεξάμενον ἐνταφία. 1223. Ἄσημα προσβαίνει βοῆς] τὰ κακὰ σύμβολα τ βοῆς πλησιάζεται. 1229. Ἴτ' ἆσσον] προσέλθετε δηλονότι. 1230. Ἁρμὸν χώματος] τὴν ἐκ λίθων ἁρμονίαν τ τάφου. ἢ τὸ ὑψηλὸν μέρος τ χώματος τὸ ἡρμοσμένον λίθοις. Λιθοσπαδῆ] ὡς λίθοις διεσπασθέντος ὅπως εἰσέλθῃ ὁ Αἵμων. ἢ, ὑμεῖς διεσπασμένοι ἀθρήσατε. 1232. Ἡ θεοῖσι κλέπτομαι] ἢ ἀπατῶμαι ὑπὸ τῶν θεῶν.

1234. Ἡθρῶ-

Egeſto, denuo ad lapide-ſtratum virginis
Thalamum infernum cavum ingreſſi ſumus.
Sonum vero procul clarorum ejulatuum
Audit aliquis exequiis carentem prope thalamum,
Et Domino Creonti nunciat currens.
Hunc autem propius accedentem lugubris incerta
Vocis ſigna circumvolant. plorans autem verba
Edit luctuoſa. O miſer ego!
An vates *verus* ſum? an infauſtiſſimam
Viam tendo *omnium*, quas ante trivi, viarum?
Filii me quaſſat vox. at miniſtri
Accedite propius citi, & adſtantes ſepulchro
Aſpicite ſaxeam aggeris compaginem,
Subeuntes ipſum oſtium, num Hæmonis
Vocem agnoſco, an à Diis fallor?
Hæc ergo mœſti domini juſſis
Inſpeximus: ultimoque in tumulo
Hanc quidem (*Antigonen*) penſilem collo vidimus,
Cingulo ex ſindone facto illaqueatam:

Illum

1234. Ἠθρῆμεν] ἐθεωρῆμεν. 1236. Βρόχῳ μιτῷδει] μιτῷδη βρόχον λίγᾳ ὅσις ἦν αὐτῇ ζώνη ἀπὸ σινδόνος. Καθημμένην] τὴν τεθνηλυῖαν διεθεμμένην.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 1219. Νυμφεῖον ἄδε] τὸ νυμφεῖον ἀντὶ τοῦ κόρης. τὸ δὲ κόρης ἀντὶ τοῦ ἄδε. τὸ γὰρ ὄρυγμα εἰς ὅπερ ἐστοιβάσθη, ὥσπερ θαλάμου ἦν αὐτῇ. αὕτη δὲ ἄδε. θανάτου γὰρ αὐτὴν σύνταξιν κατείληφε, ᾗ οἰονεὶ ἅδης αὐτὴν συμφόσαντο. 1235. Τὴν μὲν, κρεμαστὴν αὐχένος] μὴ λάθοις εἰς τὸ αὐχένος ἔξωθεν τὸ ἐξ, ἀλλ' ἐστὶν ἡ τοιαύτη γλωσσικὴ ἀντὶ τοῦ κρεμαστήν. τὸ δὲ βρόχῳ μιτῷδει σινδόνος, κυρίως τὴν ἀρπιδόνιλον τὴν ἐν τοῖς ὑφάσμασι φασίν· ἀπὸ ταύτης δὲ λέγει τὴν ζώνην αὐτῆς, ἥτις ξενοεπίμικτος ἦν τριῶν σινδόνος. ἄλλοι δὲ τὸ αὐτῆς κρήδεμνον. οἱ δὲ, τὸ τῆς σινδόνος μέρος μετ' ἧς αὐτὴν ἐνέκλων ἐκείνοι.

1246. Πτύσσω

Τὸν δ', ἀμφὶ μέσῃ θεὶς πετῆ θεσκείμονον,
Εὐνῆς ἀποιμώζοντα τ' κάτω φθοράν,
Καὶ πατρὸς ἔργα, κ τὸ δύσηνον λέχ@.
Ὁ δ' ὡς ὁρᾷ σφε, φυγὸν οἰμώξας, ἔσω
Χωρεῖ θεὸς αὐτόν, κἀνακωκύσας, καλεῖ·
Ὦ τλῆμον, οἷον ἔργον εἴργασαι; πίνα
Νῦν ἔχες; ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης;
Ἔξελθε τέκνον· ἱκέσιός σε λίσσομαι.
Τὸν δ' ἀγκίλοις ὄασισι παπλήνας ὁ παῖς,
Πτύσας θεσώπῳ, κἀδὲν ἀντειπών, ξίφος
Ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας· ὀκ δ' ὁρμωμένῳ
Πατρὸς φυγαῖσιν, ἤμπλακ'· εἶθ' ὁ δύσμορ@
Αὑτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἶχ' ἐπενταθείς,
Ἧρεισε πλευραῖς μέσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν
Ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ θεσπλύσε@.
Καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ὀκβάλλει πνοὴν
Λευκῇ παρειᾷ φοινίῳ ϛαλάγματ@.
Κεῖ@ δὲ νεκρὸς θεῖ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
Τέλη λαχὼν λείλαι@ εἰν ᾅδου δόμοις,
Δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν,
Ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ θεόσκει@ κακόν.

Χο. Τί

1246. Πτύσας θεσώπῳ] οἷον ἀποτραφεὶς & σκυθρωπάσας, & ὀκ & θεσώπῳ κεκλιμένος@. ὁ κυρίως θεσπτύσας τῷ πατρί. ὡς κ ἡμεῖς ὀ τῇ σωφρείᾳ φαμὲν, κατέπτυσεν αὐτοῦ, ὅ ἐστι κατεφρόνησε τῶν λόγων αὐτοῦ. ὀκ ἔλκει δὲ τὸ ξίφ@ κ τοῦ πατρὸς, ὥσπερ ἤθελε. εἶπε γὰρ ὥσπω, ἡ δ' ὃν βαπείσας, κ βαπὼν· ὀλεῖ πικά. ὁ ἄγκιλ@ δὲ ὅταν νομίζων ἀπαγγέλλει.

Illum vero (*Hæmona*) mediam *eam* temerè amplectentem,
Thalami lugentem defuncti fatum violentum,
Et patris *ſui* facinora, & miſerrimum cubile.
At ille, ubi eum videt, miſere plorans intro
Accedit ad eum, & clarâ ejulans voce vocat:
O miſer! quid agis? quid
Animi *quæſo* geris? quæ te calamitas perdit?
Exi fili, ſupplex te rogo.
Illum verò trucibus oculis intuens puer
Et vultu *dicta* reſpuens, nihilque reſpondens, enſem
Stringit ancipitem; elapſo autem
Patre per fugam aberravit *ictu*: deinde infelix
Sibi iratus, *manu* ut erat extensâ
Impulit in latus medium enſem, & mollia
Brachia adhuc mentis compos virginis amplectitur:
Et cum flatu celerem ejicit halitum
In pallidas genas cruento *miſtum* ſanguine.
Jacet ſic mortuus juxta mortuam, nuptialia
Sacra ſortitus miſer in Plutonis domo,
Oſtendens apud homines, temeritas
Quanto maximum cuivis ſit malum.

Cho. Quid-

πτυγάσσει. 1247. Διπλᾶς κνώδοντας] ἀντὶ τοῦ διπλᾶς ἀκμάς. ἄμφηκες γὰρ τὸ ξίφος. κνώδων δὲ, τὸ ὀξὺ τοῦ ξίφους, παρὰ τὸ καίειν ἢ τῆς ὀδόντος. 1250. Μέσον ἔγχος] τὸ ἔγχος οἱ Τραγικοὶ ἐπὶ ξίφους λαμβάνουσι. 1253. Φοινίᾳ σταλάγματος] τὴν πολὺ τοῦ φοινίᾳ σταλάγματος ἐκπάλλει τῇ λύσσῃ αὐτῆς παρειᾷ. ὅ ἐστιν αἷμα ἐξέπτυσεν. 1255. Τέλη λαχὼν] ἀντὶ γὰρ γαμετῆς τελείας ἐφίλετο.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 1238. Εὐνῆς ἀπομόζουσα] ἤγουν ἀπεκλαίετο πῶς θανάσης αὐτῆς τοῦ ταύτης λέχους ἐστέρησεν. ἢ φθορὰν εὐνῆς λέγει τὸν θάνατον αὐτῆς οἰκήσιν. 1240. Στυγνὸν αἰμάξας] τὸ στυγνὸν, δριμύτητα. ἢ τοπικὸν ἀντὶ τοῦ σφὶ, ἢ ὑστέρου ἀντὶ τοῦ αἰμάξας.

1260. Ἐλπίσι

Χο. Τί τῦτ' ἀνεκάσεας; ἡ γνωὴ πάλιν
Φρήδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.
Αγ. Καὐτὸς πεφάμβηκ'· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι,
Ἀχη τέκνα κλύσαν, ἐς πόλιν χάρᾳ
Οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ τέγης ἔσω
Δμωαῖς πορθήσειν πένθος οἰκεῖον τέκνοις.
Γνώμης γὰρ ἔκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν.
Χο. Οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' ὧν ἥ τ' ἄγαν σιγὴ, βαρὺ
Δοκεῖ πορσεῖναι, χἡ μάτην πολλὴ βοή.
Αγ. Ἀλλ' εἰσόμεσθα μή τι χὠ κατάρχετον
Κρυφῇ καλύπλῃ καρδία θυμωθῇ,
Δόμους πορσχεῖχοντες. εὖ γὰρ ὧν λέγεις.
" Καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ὅστις πις σιγῆς βάρος.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
Μητρὶ βαρίσημον σφαγὰς χειρὸς ἔχων
Εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίαν
Ἄτιν, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτών.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ α'.

Κρ. Ἰὼ φρενῶν δυσφόρων ἁμαρτήματα

Στερεὰ,

1260. Ἐλπίσι δὲ βόσκομαι] νομίζω αὐτῷ μὴ βέλεσθαι δημοσίᾳ θρηνεῖν, ἀλλ' ὁ τῆς οἰκήματι μέσῃ τῶν γυναικωνίδων. 1264. Γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος] οὐκ ἀπείρως (φησὶν) ἔχει, ὥστε δημοσίᾳ ὀδύρεσθαι. Ἁμαρτάνειν δὲ λέγει νῦν τὸ ἐμφανῶς θρηνεῖν. 1267. Ἀλλ' εἰσόμεσθα] ἀλλ' ἴσως ἀπιλθόντες μαθησόμεθα μή τι καὶ μανιώδες κρύφα βεβουλευται,

Cho. Quidnam hoc *esse* conjicis? mulier rursus
E medio abiit, priusquam locuta est boni vel mali quicquam.
Nun. Et ipse obstupui: spe tamèn nutrior
Quod luctuosum filii fatum audiens, publice luctus
Non testabitur, sed sub tecto intus
Ancillis proponet malum domesticum lugere.
Non enim mentis *adeò* expers est, ut peccet.
Cho. Non novi: mihi enim nimium silentium grave
Quiddam videtur esse, & plurimus frustrà clamor.
Nun. At *statim* sciemus nunquid etiam prohibendum
Clam tegat animo irato
Domum ingressi? quippe benè dicis,
"Etenim nimii est *suum* silentii pondus.

ANAPÆSTI.

Cho. Ecce verò Rex ipse venit
Funus insigne manibus gestans,
Non alienæ (si fas dicere)
Culpæ *opus*, sed ipse in noxâ est.

ANTISTROPHICA. STROPHE 1.

Cre. O mentium amentium peccata
Solida,

βελεύεται, ἀπολεῖν ἑαυτὸν πειρωμένη. 1271. Ἔφηκεν] ἀντὶ τοῦ ἦκεν. 1272. Μῆμμα] τὸν νεκρόν. 1273. Οὐκ ἀλλοτρίαν ἄτην] ἢ δι' ἄλλον ἀποθνήσκει. οὐκ ἐξ ἄλλης νεκρωθείσα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1263. Δμωαῖς ωεθήσειν πένθος] ἤγουν ωεθαλεῖσθαι. τὸ δὲ ωεθήσειν ἐκ τοῦ ωεθὸς τὸ εἰς πόλιν ἐκλιπτέον. 1264. Ὥστ' ἀμφιτάνειν] ἤγουν ἀνοίκεια ἑαυτῇ ἔρχα ποιεῖν, λέγω δὲ τὸ δρᾶσαί τι ωερὶ αὐτὴν δυσχερὲς ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τοῦ παιδὸς συμφορᾶς ἀκούσματι.

Στερεὰ, θανατόεντ'. ὦ κταγόντας τε καὶ
Θανόντας βλέποντες ἐμφυλίως.
Ὦ μοι ἐμῶν ἄνολβα βυλδυμάτων.
Ἰὼ παῖ παῖ, νέῳ νέῳ ξυὼ μόρῳ
Αἰ αἰ αἰ ἔθανες, ἀπελύθης 1280
Ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβυλίαις.

ΣΥΣΤΗΜΑ α'.

Χο. Οἴμ', ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ β'.

Κρ. Οἴμοι,
Ἔχω μαθὼν δείλαιος. ἐκ δ' ἐμῶ κάρα
Θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος ἔχων 1285
Ἔπαισεν, ἐκ δ' ἔσεισεν ἀγελαίας ὁδοῖς.
Οἴμοι λακπάτητον ἀντέπων χαράν.
Φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

ΣΥΣΤΗΜΑ β'.

Εξ. Ὦ δέσποθ' ὡς ἔχων γε κἀκτημόνως
Τὰ μὲν πρὸ χερῶν, τὰ δὲ φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις, 1290

Ἔοικας

1278 Toup. ad Wakef. 331. 1276. Θανατόεντα] θανάτου ἄξια ἢ θανάτου αἴτια. 1278. Ἄνολβα] ἀνωφέλητα. 1279. Νέῳ νέῳ ξυμμόρῳ] νέᾳ ἡλικίᾳ ἐκ κακοπραγίᾳ θανάτῳ τετελεύτηκας. 1282. Δίκην ἰδεῖν] γράφεται ἔχειν. 1286. Ἀγελαίας ὁδοῖς] ἀγελαίως ὁρμαῖς. 1287. Λακπάτητον] τὴν μὲν ὕστερον ἀποδυσωδούσαν. ἢ τὴν μεγάλως κατεπιτυμβίαν. Λακπάτητον ἀντέπων χαρὰν] τὴν χαρὰν λάξ πατήσας. 1290. Τὰ μὲν πρὸ χερῶν] ὡς ἔνιοι Κρέοντα τὸν παῖδα βαστάζοντα.

ΣΚΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1286. Ἔπαισεν] τοῦτο ἀντὶ τοῦ, ἐκ δ' ἐμῶ κάρᾳ, λέγει, ἀντὶ ἔξέστησε τὰς ἐμὰς φρένας, καὶ ἔνιοι λελογισμένως παρενόησαν. ἐκ γὰρ ἐμαυτοῦ κινῶν τὴν ἀνάγνοιαν, ἐμαυτὸν κατ'

Solida, mortifera! O occiſoreſque &
Occiſos qui cernitis cognatos!
O mihi infauſta mea conſilia!
O fili, fili, juvenis cum juvene defunctâ
(Hei, hei, hei,) periiſti, exceſſiſti *è medio*
Meâ non tuâ *peditus* temeritate.

SYSTEMA 1.

Cho. Hei mihi, quàm ſerò videris *divinam* juſtitiam vidiſſe!

STROPHE 2.

Cre. Hei mihi!
Agnoſco miſer. meo enim capiti
Deus hoc inquam, hoc ingens onus paratum
Injecit, & in atroces impulit vias
Hei mihi! vulgatam calcibus evertens lætitiam.
Heu, heu, ô labores hominum infelices!

SYSTEMA 2.

Fam. O here, ita te habens, & *tantum* nactus *mali*,
Hæc quidem præ manibus geſtans, & illa domi,
Videris

κατ' Ἀντιγόνης ἐψηφισμένον. χαιρὰν δέ φησιν, ὧν εἶχε λόγ τὸ τ ἀρχῆς ἐγκρατὴς γεγονέναι. 1289. Ὦ διάνοι', ὡς] τοῦτο ὅτως εἶπεις, ὦ δέσποτα, ἔοικας κ φαίνη ἥκειν κ ἐλθεῖν, ὄψεσθαι κ ἰδεῖν, ⊖ πάλαι σὸ δόμοις κακά. πάλαι, ἤγουν τὸν Εὐρυδίκης θάνατον, ὡς ἔχων γε ⊖ κεκτημένον. ταῦτα δ' οὐ παραλόγως εἴρηται· τὰ μὲν κακὰ δηλονότι ὡς τ χειρῶν ⊖ ἐμῶς θεσθαι τ χειρῶν, ἤγουν τὸν Αἵμονα θανόντα τὸν σὸν παῖδα· πάλαι, ἤγουν τῷ ⊖ χρόνῳ συμφορὰν φέρειν ⊖ καταμόνων. τεκπλᾶ γὰρ ἐπῆλθε αὐτὸ κακά, ὅ, τι Ἐτεοκλέες ⊖ Πολυνείκης, κ τ αὐτῶν μητρὸς Ἰοκάστης κ τ ἀδελφῆς αὐτῶν Ἀντιγόνης θάνατον· ὅ, τι τῶν δύο υἱῶν αὐτῆ Μενοικέως κ Αἵμονος, κ πολυτλήμονα πάντων, ὁ τ αὐτῆ γυναικὸς Εὐρυδίκης.

Ἔοικας ἥκειν, ᾗ τάλ' ὄψεσθαι κακά.

Κρ. Τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἢ κακοῖ ἔπι;

Εξ. Γυνὴ τέθνηκε, τῇδε παμμήτωρ νεκρῷ,

Δύστην' ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Κρ. Ἰὼ ἰὼ δυσκάθαρτ' ἄδυ λιμιώ, 1295

Τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις; ὦ κακάγγελτά μοι

Πεφπέμψας ἄχη, τίν' αὐδᾷς λόγον;

Χο. Αἰ αἰ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω.

Κρ. Τί φῄς ὦ παῖ; λέγεις νέον μοι λόγον.

Αἰ αἰ αἰ, σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ 1300

Γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;

ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΑ α'.

Εξ. Ὁρᾷν πάρεστιν· οὐ γὰρ οἶκοις ἔτι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Κρ. Οἴμοι,

Κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.

Τίς ἆρα πίς με πότμος ἔτι θεμιθύει; 1305

Ἔχω μὸν ἐν χείρεσιν ἀρτίως τέκνον

Τάλας, τὸν δ' ἔναντι θεσσοβλέπω νεκρόν.

Φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον.

ΑΝΤΙ-

1293. Παμμήτωρ] ἡ καπὶ πάντα μήτηρ. ἐμφανεστέρως δὲ εἰπεῖν, ὅτι καὶ μέλλει θανάτῳ μήτηρ ἐδείχθη, μὴ ἐλομένη ζῆν μετὰ τὸν ἑαυτῆς παῖδος θάνατον. 1296. Κακάγγελτα] κακὴν ἀπαγγελίαν ἔχοντα. 1298. Ἐπεξειργάσω] ἐπέσφαξας. 1300. Σφάγιον γυναικεῖον] τὸ δὲ σφαγῆς τῆς γυναικὸς μόρον.

Ἐπ'

Videris venire, illa, *inquam*, viſurus mala.

Cre. Quid autem pejus eſt, quidve malorum ſuper?

Nun. Uxor *tua* mortua eſt, hujus vera mater defuncti,
Infelix recentibus modò *perculſa* plagis.

ANTISTROPHE 1.

Cre. O nefarius Orci portus,
Quid me ſic, quid me perdis? O, luctuoſum mihi
Qui præmiſiſti nuncium, quemnam edis ſermonem?

Cho. Hei, hei! perditum virum iterum confeciſti.

Cre. Quid, puer, inquis? novum mihi narras ſermonem
(Hei, hei, hei!) occiſum propter *Hæmonis* necem
Uxoris quoque jacere cadaver.

ANTISYSTEMA 1.

Nun. Intueri licet: neque enim in penetralibus adhuc *eſt*.

ANTISTROPHE 2.

Cre. Hei mihi!
Aliud hoc jam cerno malum miſer.
Quæ tandem, quæ me adhuc mors manet?
Habeo quidem in manibus jam natum
Miſer, & illud ex adverſo aſpicio cadaver.
Heu heu miſera mater! heu fili!

ANTI-

Ἐπ' ὀλέθρῳ] Ϛ Αἵμονος. 1302. Οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι] ἐγκέκλειται ἡ γυνή. 1307. Τὰ σὰ] γράφεται, τὸν σὸν ἄναπτα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 1295. Ἰὼ ἰὼ δυσκέλαρτος] ὁ γόων καὶ συμφορᾶν ἀδυνάτως ἔχων καθαίρεσθαι ἄδης, εἰς ὃν πάντες μετὰ τὸν σὸν ἔπειτα ἀπελαυνῶν συνάγοντας ὥσπερ εἰς λιμένα.

1309. Ὀξύθη-

ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΑ β'.

Εξ. Ἡ δ' ὀξύθηκτος ἥδε βωμία πέλεξ
Λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
Τὸν πρὶν θανόντα Μεγαρέως κλεινὸν λέχος,
Αὖθις δὲ τῶνδε, λοίσθιον δέ σοι κακὰς
Πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.

ΣΤΡΟΦΗ γ'.

Κρ. Αἰ αἰ αἰ, ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν
Ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
Ἄθλιος ἐγώ, φεῦ φεῦ,
Δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι λύᾳ.

ΣΥΣΤΗΜΑ γ'.

Εξ. Ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων
Πρὸς τὸν θανόντα τὸνδ' ἐπεσκήπτου μόρων.

Κρ. Ποίῳ

1309. Ὀξύθηκτος] ὀξεῖαν λαβοῦσα πληγήν. Ἡ δὲ βωμία πέλεξ] ὡς ἱερεῖον περὶ τὸν βωμὸν ἱσφάγη ὑφ' υἱέως. 1310. Λύει κελαινὰ] ἀποκλυ-ται. 1311. Τὸν πρὶν θανόντα Μεγαρέως] ὡς αὐτῆς ὑφ' ἑαυτοῦ θείσης Μεγαρεῖ τινι τῷ Κρέοντος. οἱ δὲ φασι Μινωικίως ὑπὸ Φάξαντος ἑαυτὸν ὑφ' ἥρως γὰρ Μεγαρέως ἐκαλεῖτο. ὁ δὲ τὴν Τυράννῳ Οἰδίποδι καὶ αὐτὸς Μινωικὰ αὐτὸν κτλά. 1313. Ἐφυμνήσασα] κατηρᾶσω μένη σοι ὡς παιδοκτόνῳ. 1314. Ἀνέπταν φόβῳ] ἐπτοήθην. ἐξεφρόνησα. Ἀντὶ μὲν] χρήσιμα καιρίαν. 1318. Τῶνδε κἀκείνων] τῶν τοῦ γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν ἀπολωλεκότα. 1319. Ἐπεσκήπτου] κακῶς λέγω. πλουτώσης αὐτῆς ὑπομίζω. ἐπεγράφω.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1309. Ἡ δ' ὀξύθηκτος] ἴστεον ὅτι ἡ τοῦ Κρέοντος γυνὴ ὡς βωμὸν ὄντα τὸ βασιλείων αὐτῆς, μαχαίρᾳ ἑαυτὴν ἀπέσφαξεν. ἐδήλωσι δὲ τὴν σφαγὴν λέγων ὀξύθηκτος. δύο δ' εἰσὶν ὀξύθηκτος, ὀξύθηκτος εἶπε ὡς τὸ ἥδε. ἀπαρέμφατον καὶ τὸ κελαινά. δύο γὰρ εἰσὶν κελαινῶς,

κελαινὼ

ANTISYSTEMA 2.

Fam. Illa verò acuto enſe circum aras
Solvit nigros oculos, poſtquam deflevit
Megarei prius defuncti inclytum thalamum,
Deinde & hujus *mortem*, poſtremò autem tibi
Dira imprecata eſt *utpote* natorum homicidæ.

STROPHE 3.

Cre. Heu! heu! auferor metu. cur non mihi lethale
Aliquis infligit vulnus gladio ancipiti?
Miſer ego, heu, heu!
Miſeriſque ſum immiſtus caſibus.

SYSTEMA 3.

Fam. Quaſi cauſam ſaltem & hujus & illius mortis præbens
Ab hac defunctâ agebare reus.

Cre. Quo

κείλεισὰ εἶπι ϖρὸς τὸ βλίφαρα, ἔτω, λύει τὰ βλέφαρα ϗ τὰς ὀφθαλμάς. ποτεπά; κείλαρά. τῦτ' ἔϛιν, ἀπάλυψε τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῆς σκότος ϑανάσης. ἔκλυσις γὰρ ϗ ἀπειλλαγὴ φωτὸς ὁ ϑάνατος. Μεγαρέα δὲ λέγει ἀνταῦθα, ὡς μέν τινες φασὶν, ἄνδρα αὐτῆς ϖρῶτον Κρέοντος ὄντα ἄτεκνον καλλίμβροτον· ὡς δ' ἄλλοι λέγουσιν, ὁ σὺν τῇ χειρὶ τοῦ δράκοντος ἀπολωλεκώς, πρῶτος ὢν αὐτῆς Μενοικεὺς Μεγαρεὺς κατ' ἀρχὰς ἀκμάσας. εἰ μὲν οὖν τὸ πρῶτον εἶπεν, λέγος νοήσεις τὸν ϖρὸς ἀνδρὸς γαμικὴν συνάφειαν. εἰ δὲ τὸ δεύτερον, λέγος κακοῦσαν αὐτῇ ἐρᾷς, τῇ ϖρὸ καιροῦ αὐτὸν ἀπολλύειν, ϗ μὴ τυχεῖν ὑμεναίων. ὁ δὲ κρείττων. μαρτυρεῖ δὲ ϗ τὸ τῦδε, λαμβάνον τὸ λέγος ϗ σωκοδόκιμον. 1315. Ἀμφιβήκτῳ ξίφει] ἤγουν διπλῷ. ἀ γὰρ διώκομεν φέρει τὸ τῶν συμφορῶν πέλαγος. ὥϛε ϑανὼν ἀναισθησίαν ἴσχει ἂν τύτων. 1316. Ἄθλιος ἐγὼ, φεῦ φεῦ] ἄθλιος χρὴ γρᾶφειν ἀνταῦθα, ἵν' ᾖ τὸ κῶλον ὅμοιον τῇ τῆς ἀντιϛρόφης. τὸ γὰρ δείλαιος ἐκ ὀρθόν. 1319. Ἐπισκήπτω μόρῳ] συνάπτει τὸ μόρῳ ϖρὸς τὸ τῇδε κεφαλῇ, τὰ δὲ λοιπὰ ἀϖὸ μέϛης λέξεως. ἤγουν τῶν ϗ Αἵμονος ϗ ϗ Μενοικέως, διότι εἴασας αὐτὰς ἀπολέϑαι ϗ σὺν ἀπώλυσας.

1320. Ποίᾳ

Κρ. Ποίῳ δὲ καὶπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;
Εξ. Παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτὸ χειρ αὐτὴν, ὅπως
Παιδὸς τότ' ἤλθετ' ὀξυκώκυτον πάθος.

ΣΤΡΟΦΗ δ'.

Κρ. Ὤ μοι μοι, ταὶδ' ὠκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
Ἐμᾶς ἁρμόσει πότ' ἐξ αἰτίας.
Ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ 'κανον μέλεον.
Ἐγώ φαμ' ἔτυμον. ἰὼ τοξόπολοι
Ἄγετέ μ' ὅπ ταχος, ἄγετέ μ' ὀκπόδων,
Τὸν ὠκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα.

ΣΥΣΤΗΜΑ δ'.

Χο. Κέρδη παραινεῖς, εἴπι κέρδος ἐν κακοῖς·
Βραχίστα γὸ κρίπτα τῶν ποσὶν κακά.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ'.

Κρ. Ἴτω ἴτω,
Φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν
Ἐμοὶ

1320. Ποίῳ δὲ] πίνι τρόπῳ (φησὶ) ἐλύετο ἢ ἐφέρετο εἰς φονάς; ἀντὶ τοῦ, ποίῳ τρόπῳ εἰς φόνον ἔπεσε; 1323. Τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον] ὑδεὶς ἀνθρώπων ταῦτα ἐπὶ ἄλλον δικαίως μεταθήσει. ὃ ἐστὶ τοῦ φόνου. ἢ, ὑδεὶς ἂν εἴποι ἕτερον τῶν ἀνθρώπων αἴτιον ἀλλ' ἐμέ. 1328. Τὸν ὠκ ὄντα] τὸν ὠκ ὄντως ὄλως, μᾶλλον ἢ μηδένα. 1329. Κέρδη παραινεῖς, εἴπι κέρδος ἐν κακοῖς] κέρδος μεταφορικῶς τὸ ῥάστατον. παρὸ τοῦτο γὸ τὰ κράτιστα κακὰ ἀπαλλάσσοντες, ἢ βράχιστα γίγνεται, τυτέστι, ἐλάχιστα γίγνεται. ὁ δὲ ἄλλοις δὲ ὕτως, τὰ μικρὰ τῶν κακῶν λυσιτελέστερά ἐστιν ὡς ἂν κακά. ἢ ὕτως, τὰ ὁ ποσὶ κακὰ, ἂν ἐλάχιστα ᾖ, κράτιστά ἐστιν. ἢ ὕτως, βραχέα γὸ τὰ κακὰ, ἐάν τις ἀναχωρῇ, ἢ τὰ μικρὰ τῶν κακῶν, λυσιτελέστερά ἐστι. τὸ γὸ ταχέως φεύγειν τὰ ὁ ποσὶ κακὰ, κράτιστόν ἐστιν. 1338. Φανήτω μόρων] ὁ ἐμὸς θάνατος μείζων τούτων τῶν κακῶν.

ΣΧΟΛ.

Cre. Quo autem interfecta diſceſſit modo? 1320
Fam. Percuſſit ſub jecore ſua ſeipſam manu, ſimul
Nati illud percepit lachrymabile fatum.

STROPHE 4.

Cre. Hei mihi! Non hæc ulli unquam mortalium
Præterquam mihi competent meâ profecta culpâ.
Ego enim te occidi miſer, 1325
Ego verum dico. Jo famuli
Abducite me quam celerrimè, abducite me procul,
Qui plane non ſum magis quam nullus.

SYSTEMA 4.

Cho. Lucroſa mones, ſiquid in malis lucri:
"Malorum enim, quæ adſunt, breviſſima ſunt
optima. 1330

ANTISTROPHE 3.

Cre. Veniat *huc*, veniat;
Appareat fatorum feliciter meorum ultimum,
Mihi

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1322. Ἥθιστ' ὀξυκώκυτον πάθος] ἤγουν ὅτι ὁ ἄγγελος τὸν περὶ τῆ θανάτῳ αὐτῆ λόγον πρὸς ἡμᾶς διεξήει. τὸ δ' ὀξυκώκυτον, ἀντὶ τοῦ ὀξέος καὶ μεγάλης θρηνώδους διόμβου. ἢ τὸ ὀξέως, ταχέως καὶ ἐξαίφνης θρῆνον ἐγείρει. 1329. Κέρδη παρεμνεῖς] ἤγουν τὸ ἀπαχθῆναί τε ἐνταῦθα, ἵνα τι τούτων θέας ἀπὸν ὀλίγιον ὀδυνίου ἔχῃς. ἔλαττον γὰρ λυπῆσαι εἰ πόρρω τις τούτων γένοιτο. 1332. Ὁ κήδιστ' ἐμῶν] τὸ ἐμῶν ἀντὶ τοῦ ἡμερῶν νεωτέρου πρὸς τὸ πρμίαν, ἔτως, ἄγων καὶ φέρων ἐμοὶ πρμίαν καὶ ἐσχάτην ἡμέραν τῶν ἐμῶν ἡμερῶν. ἢ τὸ ἐμῶν πρὸς τὸ μόρων, ἔτως, ὁ ὕπατος καὶ ἔσχατος τῶν μόρων, τοῦτ' ἔστι, τὸ τέλος τῶν ἐμῶν δυσχερῶν. μίσχει γὰρ ἄν τις σὺ ζῶσι τυγχάνῃ, καὶ συμφορῶν μετέχος ἐστὶν· ἐπὰν δὲ ἀπογένηται, καὶ τοῦ δυσχεροῦς παύεται. ὥστ' ὁ θάνατος καὶ τέλος ἐστὶ συμφορῶν καὶ συμφορὰ ὑπερτάτη. τὸ γὰρ ζῆν, (ὃ μίσιστόν ἐστι κέρδος) ἀφαιρεῖται.

Ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν
Ὕπατος. ἴτω ἴτω,
Ὅπως μηκέτ' ἀμαρ ἀλλ' εἰσίδω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ γ'.

Εξ. Μέλοντα ταῦτα· τ' ὠφελοῦν τί χρὴ
Πρᾶσσειν; μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέλειν.
Κρ. Ἀλλ' ὦν ἐρῶ μ', ταῦτα συγκατηυξάμην.
Αγ. Μὴ νυν ὠφελοῦν μηδέν· ὡς πεπρωμένης
Οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ δ'.

Κρ. Ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδών·
Ὃς ὦ παῖ σέ γ' οὐχ ἑκὼν κατέκτα,
Ὃς σέ τ' αὐτάν. ὦ μέλεος, οὐδ' ἔχω
Ὅπα πρὸς πότερον ἴδω, πᾶ χῶ γῶ.
Πάντα γὰρ λέχρια
Τά τ' ἐν χεροῖν γὰ τά τ' ὀπὶ κρατί μοι
Πότμος δυσκόμιστος εἰσπέπλατο.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
Πρῶτον

1333. Τερμίαν] ἡ πλάνης τέρμα κοινωνική. τέρμα γὰρ τὸ τέλος. 1336. Μέλοντα ταῦτα] δεύτερα. 1337. Ὅτοισι χρὴ] οἷς χρεὼν. 1338. Ἀλλ' ὦν ἐρῶ] ὧν βούλομαι τυχεῖν, ταῦτα εὐξάμην. 1345. Πάντα γὰρ λέχρια] ἤγουν πλάγια· ἢ πεπτωκότα, τὰ μὲν ἐν χερσὶ, τὰ δὲ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ.

Mihi ſupremum afferens diem.
Veniat huc, veniat,
Ne unquam poſthac alium intuear diem.

ANTISYSTEMA 3.

Fam. Futura hæc *ſunt* : *cura* præſentium quid decet
Facere : hæc enim curæ ſunt, quibus convenit
curæ eſſe.
Cre. At quæ cupio tamen, ea opto.
Nun. Nec nunc quid optes ultra : " nam fatalis
"Nullum eſt mortalibus calamitatis effugium.

ANTISTROPHE 4.

Cre. Abducite inutilem *ſaltem* virum procul :
Qui te, O fili, invitus interemi,
Quique te ipſam, *Uxor*. O miſer, non habeo
Quo vertam lumina nec quo me conferam.
Cuncta enim obliqua,
Partim in manus partimque in caput mihi
Fatum ineluctabile intulit veloci ſaltu.

ANAPÆSTI.

Cho. " Sapere longe prima

Felici-

κιφαλῆ. 1347. Δυσηκόμιστος] ἀφόρητος. 1348. Πολλῷ τὸ φρονεῖν] τὸ καλῶς φρονεῖν, πρῶτόν ἐστιν εὐδαιμονίας, & τοῖς ἀνθρώποις ἐξεχώτατον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1337. Μέλει γὰ τῶνδε] ἤγων, φροντὶς ἐστι τισὶν, ἤγων σοί. σὲ γὰ ἄξιον φροντίζειν ὅπως Εὐρυδίκη καὶ Αἵμων τιμήψεται. 1339. Ὡς πεπρωμένης] μεμοιρασμένης. ὥστε ἐπειδὴ & στι τοιαῦτα παθεῖν πέπρωτο, μὴ δυσχέραινε, μηδὲ κατόχῳ θανεῖν. 1342. Οὐχ ἑκὼν κατέκτα] ὁ γὰ ἤθελεν ἀφ' ἑαυτοῦ Ἀντιγόνης θέλοντος καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὴν σε τιμωρήσασθαι. 1344. Πᾶ καὶ θῶ] ἤγων τί ποιήσω. ὁ γὰ ἔχω πότερον θρήνησω ἀσθενέστερον· πότερον τὸ τῆ γυναικὸς πένθος, ἢ τὸ ἑῷ παιδός. 1348. Πολλῷ τὸ φρονεῖν] ἤγων ἡ φρόνησις πολλῷ ἀσφαλεστέρα καὶ κρείττων ἐστὶ τῆ εὐδαιμονίας, ὡς ὕστε αὐτῆς ἀρχή. ἡ γὰ ἀρχὴ κρείττων τῆ μετ' αὐτὴν, ἐπειδὴ αἰτία ἐστί.

" Πρῶτον ὑπάρχει. χρὴ δὲ τὰγ' εἰς γοῦς
" Μηδὲν ἀσεπτεῖν. μεγάλοι δὲ λόγοι 1350
" Μεγάλας πλαγὰς τ' ἐπεραύχων
" Ἀποτίσαντες, γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

1350. Μεγάλοι δὲ λόγοι] αἰ μεγαλορρημοσύναι τ' ὑπερηφάνων, τιμωρίας μείζονας τοῖς κεκτημένοις ἐπάγουσαι, πλάσταιον διδάσκουσι τὸ φρονεῖν. Ἐ ὁ ποιητὴς, Ρεχθὲν δὲ τινάπτιος ἴσγω. ἰσέον δ' ὅτι Δαφίδης τ' Εὐριπίδου Αντιγόνης

"Felicitatis *pars* eſt. oportet autem & in res ſacras
" Nihil impium delinquere: nam grandia 1350
" Dicta ſuperborum graves plagas
" Invicem *auctoribus* rependendo, ſenes ſapere
edocuere.

τιχόντες αὖτη, ὅτι φρονεῖν εὐσεβοῦντα χρεών, λέγ' ὁ Αἵμων ἤδη σοὶ γάμων. ἐνταῦθα δὲ ἐναντίον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1350. Μηδὲν ἀσεπτεῖν] ἤγουν ἀσεβεῖν. τοῦτο δὲ λέγει λέγ' τὸ παροργίσαι τὸν Κρέοντα Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην, λέγ' τὸ Πολυνείκην ἅψαντον μίψαι.

NOTÆ
IN
ANTIGONEN.

Vers. 1. Ὑπὲρ] Αὐτάδελφον loco αὐτοδέλφου. Sic in OEd. Ty. v. 1414. 1415. Τύμβον αἷμα πατρὸς, loco τοῦ ἐμοῦ πατρὸς αἷμα.

V. 2. Τῶν ἀπ' Οἰδ.] Sub. ἐχομένων.

V. 4. Ἄτης ἄτερ] Mendum manifeſtum. Sic enim ſuæ ipſius menti repugnat Antigone. Bellè convenit huic loco vox ἀάατον, quod ut innoxium ità noxium denotat; quod cum interpretem lateret, ἀάατον exponit ἄτης ἄτερ, cum debuiſſet ἄτης μέτα: niſi id vera lectio jure cenſeatur. *Neque conjunctum eum noxâ &c.* vide. v. 70. ἐμοῦ μέτα. v. 73.

V. 11. Φίλαν] Deeſt περί. frequentiſſima hæc ἔλλειψις.

V. 12. Ἐξότου] Κρόνου.

V. 14. Θανόντων] Participium plurale jungitur ſubſtantivo duali ἀδελφοῖν. διπλῆ] mutuâ. alibi διπλᾶς v. 51. ambos: alibi *geminum* ſignificat.

V. 20. Ἔπος] Uſitatum hoc Sophocli ἔπος & λόγος pro χρῆμα uti, & vice verſâ.

V. 21. Τάφου] Subaud. περὶ, *in re ſepulturæ.* quod ad ſepulturam attinet.

V. 24. Χρηθεὶς] *Juſſus ab Eteocle.* Sic Scholiaſtes. Tu verò Lector ut lubet.

V. 27. Ἔκκιχη.] Activè ſumitur. *Creontem dicunt edixiſſe &c.* poteſt & paſſivè ſumi.

V. 36. Προσκ.] Sub. ἐκείνῳ.

V. 38. Ἐσθλῶν] Sub. ἐκ γενέων.

V. 46. Ἀδελφὸν] Sub. τοῦ θάπτειν.

V. 47. Sub. μὲν θάψεις;

V. 48. Τῶν ἐμῶν] δόξῃ.

V. 64. Ἀκόλου] Subaud. χρή.

V. 82. Σᾷ] pendet ab ὑπέρ.

V. 85. Σὺν] Sub. σοὶ κεύσω.

V. 92. Ἀρχὴν] Sub. οὐδὲ, *ne in principio quidem*, i. e. ne omnino quidem.

V. 94. Προσκ.

V. 94. Προσκ. δίκη] σὺν δίκῃ.

V. 96. Δεινὸν] πάθος vel πῆμα. Πείσομαι] nihil enim patiar adeò malum, ut deterreat me ab honestâ morte.

V. 108. Φῶτα] Στρατιώτας intelligit. Anglicè men, eodem sensu.

V. 111. Ὅτι] Sub. ἔχων. mirâ licentiâ.

V. 128. Δρακοντι] Thebanos intelligit dracone genitos. Solet quoque draco cum aquilâ pugnare.

V. 130. Εἰσιδ.] Lege ἐσιδών. alioqui peccatur in leges anapæsticas.

V. 132. Καπνὸς] Sub. μετά. Ὑπερκ.] ὑπερκοπὴς, acc. plurali ὑπερκοπὰς.

V. 135. Ὁρμῶντ.] Observa mutationem numeri; præcessit σφῶν in plurali.

V. 136.] Vett. omnes editi ἀντίπυρα δ' ἐπὶ γᾷ.

V. 140. Ἐπίπνες] Subaud. πόλιν. Secunda autem brevis est.

V. 142.] Ald. Editio sic legit

Εἶχε δ' ἄλλα.

Τὰ μὲν ἄλλα, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις.

V. 148. Παπαῖ] Subaud. ἐπ.

V. 164. Ἐρίσων] Malo ἐλίσσων.

V. 171. & 173. Τῆτο] Subaud. δὴ.

V. 198. Ἀδελ.] Agreeable to this I say. akin to it.

V. 202. Ἀφανίσαι] Obruam sub terrâ. est & alia lectio ἀφανίσαι, quam versione expressi.

V. 218 Τὸν δύστην] Sub. πρέπει.

V. 239. Ἐνίκη.] Sub. γνώμη. vel δεῦρο μολεῖν.

V. 255. Γενῆδος] Ἡ γενὶς, γενιὸς. πάλιτους.

V. 262. Ordo verborum. ὡς' ἀπ' ἀνδράσι φοβήσητ' ἄψ. Nam qui vidissent mortuum insepultum, neque ei injecissent pulverem, impii esse videbantur.

V. 266. Φύλαξ.] Nominativus absolutè positus, pro φύλακος. &c.

V. 300. Εἰσγάσῃ] Activè sumitur.

V. 340. Τῆτο] Γένος ἀνθρώπων.

V. 358. Ζυγὸν] Sub. πρὸς.

V. 360. Ἠπιόφρον.] Τὴν περὶ ἔπη μετεώρων φιλοσοφίαν, inquit Scholiastes. ego malo sic explicare. *Et eloquentiam, & elatos animos, nec mediocribus contentos, & civitatum gubernandarum cupiditates didicit.*

V. 399. Οὐδὲν] Lege οὐδὲ pro οὐδὲ νῦν.

V. 452. Μηχ'] Sub. κατά.

V. 473.] Verte ἠνεχόμην, *sustinuissem.*

V. 583, Τελοῦσας] Sub. ποίει.

V. 592. 593.] Calamity never fails to run thro the whole family.

V. 607. Ὑπερ] Subaud. Οὔσης

V. 610. Κόνις] Alludit ad pulverem ab Antigone injectum mortuo

mortuo fratri: qui quidem pulvis erat ei injectus mortis cauſa.

V. 622. 3. 4. Νόμος ὅδ'] Hæc autèm lex, qualis Jovi à fatis conceſſa eſt (Nimirùm ut ſit invictus, immortalis cœli incola, temporumque omnium gubernator) Hæc inquam lex, quæ damnis immunem reddit Jovem, non omnino competit hominum vitæ. Verborum autem ſeries hæc eſt. Νόμος ὅδε ἔστ' οὐτὸς ἅπας εἶναι ὑδὲν i. e, ὑδαμῶς πάμπολις ἔρπει θνητῶν βίότῳ. ὑδὲν πάμπολις, univerſas licet gentes percenſueris nunquam invenies &c. οὐτὸς ἅπας videtur eſſe titulus legis, νόμος οὐτὸς ἅπας.

V. 644. Τῆς μελ.] Subaud. ἴσχει.

V. 649. Φέρεσθαι] To weigh, to turn the Scale. idem quod ἄγειν.

V. 674. Ὑπερφὰς] Subaud. τὸ δίκαιον. hinc Latinè ſuperbus.

V. 678. Σμικρὰ &c.] Subaud. κατὰ.

V. 702. Λόγοις τοιῦ.] ea dum loquitur. ἐν λόγοις τοιούτοις ὄντι.

V. 714. Εὐκλείας] malo εὐκλείᾳ, & cum Διὸς τοκέος jungere. εὐδὸς autem interpretor εὐθύνει. *Quæ enim patre honoribus florente adeſt liberis major voluptas, aut quæ adeſt patri major filiis florentibus?*

V. 729. Μετὰς.] Subaud. ἔχ νῦ. μετάνοιαν.

V. 731. Πολὺ] Subaud. μᾶλλον.

V. 736. Μαθεῖν] Ἐκ τῶδε ſcilicet Hæmonis, quem præſentem digito Chorus monſtrat. οὐτ' αὖ τοῦδε, teque adeò, Hæmon, μαθεῖν ἐκ τῶδε, ſcilicet Creontis, ad quem ſe Chorus convertit.

V. 793. Ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις] Grotius legit ὃς εἰν ὄμμασιν ἵπτευ. *qui volas in oculis* Sic enim cum ſequentibus meliùs convenit.

V. 800. pro ἐπ' lege ἔτ' i. e. ἔτι

V. 804. 5. Νεῖκος ἀνδρῶν
ἄϋνεγμον] pro ἀνδρῶν ξυναίμων. vide v. 1.

V. 809. Πάρεδρος] lege παρέδρους, verti enim aſſeſſores. Hæmonem vult, qui patri proximus in regno erat; non Creontem, ut Scholiaſtes dicit.

V. 824. Subaud. εἰς ante ἀκλεῆ. iterùm 833.

V. 847. Ald. editio ſublato σι legit Καίτοι φθιμένῳ. pendet autèm dativus ex μίζαι & congruit τῷ, σοί.

V. 865. Ἔχων] Subaud. τέρμα.

874. Κλεινοῖς &c.] Pro. Κλεινῶν Λαβδακιδῶν.

V. 875. Μαντεύμαι] Pro μαντεύων. proximo αὐτογόνῳ loco αὐτογενῆ.

V. 878. Οἷον] i. e. ἐξ οἵων γενέων.

V. 890. Subaud. εἰς ante ὀδὸν.

V. 907. Μαχεῖ] Διαστήμασι.

V. 915. Τοιαῦ'] Δᾶρα, μισθώματα.

V. 927. Δεινὰ] Τολμήματα.

V. 940. Ἐμὲ] Κατά.

V. 943. Τύτοι] Διά. iterum v. 973.

V. 989. Μίλιον

V. 989. Μίλεσι] Duarum est Syllabarum.

V. 996. Βορίας] Ἡ βορέας ἢ βορεάδες. Adjectivum feminini generis tantùm, & unius terminationis, qualia sexcenta.

V. 1006. Ὀρθῆς] Ὀρθῦ vel τύχης.

V. 1027. Ταῦτα] Νοσήματα.

V. 1045. Χερσῖν] ἐστὶ Subauditur, licet Scholiastes contrà dicat. Sic & proximo. Μαντικῆς] τέχνης. 1074. Τὸ σὸν] χρυσὸν.

V. 1080. Τῶν ἄνω] τινα. nempe Ἀντιγόνην.

V. 1086. Τέτατ] ἴσχια.

V. 1088. Λυφθῇ] ἄρτι σε.

V. 1093. Ὅσων] κατὰ ἅπαν πόλεμον, ἢ κύπις ἤγειρεν i. e. μετ' ἄρτιος ἀνομίαν ἀναρίγματα. 1103. Δεσμὰ] ἡνιοστάσια, post ἐξότου] Κρέων.

V. 1109. Periculosum est me ei reluctari, & illius audaciam malo aliquo mactare.

V. 1118. Τὸ δρᾶν] ἄρτι.

V. 1149. Εὐαζεῖ] Εὐοῖ λεγόντων.

V. 1183. Τύμπανον pro τυμπανικόν.

V. 1187. Θυιὰς] ἀντὶ, ἢ ὑπὸ.

V. 1191. Θοὰς] ταχὺς.

V. 1240. Συνγνὸς] ὁμογνώμων.

V. 1243. Ἐν τῷ] χρόνῳ.

V. 1253. Φοινὶς] μιαρὰ.

V. 1292. Ἢ κακῶν] forte ὧν.

V. 1314.] Ἀντάρων πλαγάν.

V. 1334. Ὑπατος] μόρος.

Finis Notarum in Antigonen.

ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκης.

ΗΡΑΚΛΗΣ παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο. καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῶον ἀπειληφότα ταύρου, περιέκλασε τὸ ἀριστερὸν τῶν κεράτων αὐτοῦ. καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, ὃς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεία δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου. τοῦτο δὲ (ὡς Φερεκύδης φησὶ) δωτήριον εἶχε τοιαύτην, ὥστε βρωτὸν, ἢ ποτὸν ὅπερ ἂν εὔξαιτό τις, παρέχειν ἀφθονοῦντι καὶ ἄπαγον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ὅτι Θεσπρωτοὺς· καὶ πάλιν ἐλὼν Ἔφυραν ἣν ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν, παῖδα Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων, οἰνοχόου παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλῳ παίσας ἀνεῖλεν. Εὔνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα χερσὶν ἰδίαις· συγγενὴς δὲ ὢν Οἰνέως. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς, ἀκουσίου γενομένου συμβεβηκότος, συγγιγνώσκει· Ἡρακλῆς δὲ τὸν νόμον φυγὼν ὑποτίθεται ἐθέλει, καὶ λέγει πρὸς Κήϋκα εἰς Τραχῖνα ἀπέναι. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ὅτε ποταμὸν Εὔηνον ἦλθεν· ἐν ᾧ καθιζόμενος Νέσσος ὁ κένταυρος, τοὺς παριόντας διεπορθμευε, μισθὸν λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν περαίαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπίστευε Νέσσῳ διακομίζειν. ὁ δὲ, διαπορθμεύων αὐτὴν, ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀναβοησάσης αἰδόμενος Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν, ἔφη τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν· τὸν τε ἰὸν ἀφῆκε κατὰ τοῦ κόχλου, καὶ τὸ ξυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τοῦ ἀνίδου αἷμα συμμίξας, δέδωκεν· ἣ δὲ, λαβοῦσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων σφάξας εὐωχήσατο. ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήϋκα ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπολέμησεν. ἀνδρὶς ἐκεῖθεν,

ἐς-

ὁρμηθεὶς Αἰγιμίῳ βασιλεῖ Δωριέων συνεμάχησε. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὅρων τοῖς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κοιρανεῖ στρατηγοῦντος. ὁ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ὅτι μέρει τῆ γῆς. βοηθήσας δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετ' ἄλλων, καὶ τοῦ γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν. ἀπέκτεινε δὲ καὶ Ἀλκάγοραν μετὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει δαινύμενον, ὑσείσιν ὄντα καὶ Λαπίθων σύμμαχον· παιόντα δὲ Ἴφιτον, εἰς μονομαχίαν προκαλεῖται αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρεος καὶ Πελοπίας· συσὰν δὲ, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρχομενὸν ἦκεν, Ἀμφίτρυων αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μεθ' ὅπλων οὐκ εἴασε διέρχεσθαι. κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα, στρατείαν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὔρυτον προμηθησάμενος θέλων. συμμαχόντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ, καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχῖνος, καὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων, κλείνας μετὰ τῶν παίδων Εὔρυτον, αἱρεῖ τὴν πόλιν, καὶ φάλαγας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἴπασόν τε τὸν Κύκνου, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα τοὺς Λυκυμνίου παῖδας, καὶ Λαφρακογκήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλλαν αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῷ Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἱδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερουργεῖν, εἰς Τραχῖνα τὸν Λίχαν ἔπεμψε λαμπτὴν ἐσθῆτα οἴσοντα. παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλλαν Δηϊάνειρα πυθομένη, καὶ δείσασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ξένον αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν· ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυεν. ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τοῦ Ὕδρας ἰὸς τὸν χρῶτα ἔσηπε, τὸν μὲν Λίχαν τοῦ ποδὸς ἁράμενος, κατηκόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας. τὸν δὲ χιτῶνα ἀπάσαις προσεφυκότα τῷ σώματι. συναπεσπῶντο δὲ καὶ αἱ σάρκες αὐτοῦ. τοιαύτη δὲ συμφορᾷ καταχρηθεὶς εἰς Τραχῖνα ὅτι νεὼς κομίζεται. Δηϊάνειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονὸς, ἑαυτὴν ἀνῄρησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὕλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηϊανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλλαν ἀνδραποδέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἴτην, ὅ ἐστιν ὄρος Τραχῖνος, ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευσεν ἁπτὰς ὑφάπτειν. μηδενὸς δὲ τοῦτο ποιεῖν ἐθέλοντος, Ποίαν παιὼν χρῄζήσιν ποιμνίων, ὑφάψας, ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποσὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. ἔνθα τυχὼν ἀθανασίας, καὶ διαλλαγεὶς Ἥρᾳ, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνίκητος ἐγένοντο.

ΤΑ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ Πρόσωπα.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ,
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ,
ΥΛΟΣ,
ΧΟΡΟΣ, γυναικῶν Τραχινίων,
ΑΓΓΕΛΟΣ,
ΛΙΧΑΣ,
ΤΡΟΦΟΣ,
ΠΡΕΣΒΥΣ,
ΗΡΑΚΛΗΣ.

Περιλογίζει δὲ ἡ Δηϊάνειρα.

ΔΗΙΑ-

SOPHOCLIS TRACHINIÆ.

PERSONÆ Fabulæ.

DEIANIRA,
EDUCATRIX,
HYLLUS,
CHORUS Mulierum Trachiniarum,
NUNTIUS,
LICHAS,
NUTRIX,
SENEX,
HERCULES.

Proloquitur Deianira.

DEI-

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ, ΥΛΛΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Λ ΟΓΟΣ μὲν ἓς᾽ ἀρχαῖ᾽ ἀνθρώπων φανείς,
" Ὡς ὐκ ἂν αἰῶ᾽ ἐκμάθοι βροτῶν πρὶν ἂν
" Θάνοι τις, ὔτ᾽ εἰ χρηστὸς, οὔτ᾽ εἰ τῳ κακός·
Ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν, ᾧ πρὶν εἰς ᾅδ᾽ ἡ μολεῖν,
Ἔξοιδ᾽ ἔχουσα δυσχερῆ τε ᾧ βαρύ.
Ἥτις παιδὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
Ναίουσ᾽ ἐνὶ Πλευρῶνι, νυμφείων ὄχνον

Ἄλγιστον

1. Λόγ᾽ μὲν ἓς᾽ ἀρχαῖ᾽ ἀνθρώπων φανείς] Ὁ τρόπ᾽ ἀναχρονισμός. μεθαρμόσατο δ᾽ ὁ Σόλων, ὁ μηδένα μακαρίζειν δεῖν πρὸ τελευτῆς, πρὸς Κροῖσον ἀποφηνάμεν᾽. 4. Ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν] ἐγὼ (φησὶ) τὸν ἐμὸν αἰῶνα ἐπὶ πρὸ θανάτου διάγουσα βαρὺ ὅτου ἐστὶ ἀπηχθῆ καὶ δυσχερῆ. 7. Ναίουσ᾽ ἐν Πλευρῶνι] πόλεως τῆς Αἰτωλίας. Νυμφείων ὄχνον] νυμφείων, ἀντὶ τοῦ νυμφευμάτων. ὄχνον δὲ, τὸν φόβον. Ὅμηρ᾽, Οκνείω δ᾽ ἵππων ἐπιδήμεναι. εἰ δὲ γράφοιτο ὄτλον, τλῶ τελαμῶνα. ἢ (ὡς Ὅμηρ᾽) τὸ μεμερημένον ἐπὶ πᾶσι μένειν. Καλλίμαχ᾽, Κινῆσαι πόνον ὀτλήσαντες, ἠδεῖα δὲ καὶ ἡ φράσις καὶ ἡ ἔμφασις.

ΣΚΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 1. Λόγ᾽ μὲν ἓς᾽ ἀρχαῖ᾽] ὁ τρόπ᾽ ἀναχρονισμός. μεταθέτεον δ᾽ Ἡρακλείδης ὁ Σόλων. φασὶ δ᾽ Ἀθηναῖοι αὐτὸν ἐπαινεθῆναι Σόλωνα νόμων γραφὴν, τὸν δὲ δεδιότα τὸ ἀψίκορον αὐτῶν, ὄρκον αἰτῆσαι

DEIANIRA, EDUCATRIX, HYLLUS, NUNCIUS, CHORUS.

Iambi.

De. SERMO sanè vetus est inter homines passim
"Neminem vitam *posse* perdiscere mortalium, priùs
"Quàm moriatur, bonane an mala sit cuiquam:
Ego vero meam, etiam priusquam ad Orcum venio,
Pernovi esse infelicemque & gravem; 5
Quæ quidem patris in ædibus OEnei
Habitans Pleurone, nuptiarum metum
Pertuli

αὐτῆσιν αὐτός. ἐπίμενε δὲ σὺν αὐτοῖς ὀκταετίαν. ὁ πατρολώβης μήποτε μάθοντι αὐτὸν ἀναζήτησιν μεταδοῦναί τι τῶν νομίμων, ἀναχωρήσας εἰς Δυδὲς τῇ Κρίσσῃ. δεξάμενος ὁ Κρῖσσος αὐτὸν, δείκνυσι πάντα τὸν πλοῦτον, τῇ γραπτὰς ὁ ὅπλοις χρυσοῦς, βωμόν τε Ἀπόλλωνος πύγχρυσον. τῇ κωμῳδοῦσι ἡράθη αὐτὸν τις αὐτῷ πάντων ἀνδρώπων εὐδαιμονέστερος. ὁ δὲ ἔφη Κλεόβιν τῇ Βίτωνα, λυπηδεὶς ὁ βασιλεὺς, ἡράθη τὸν τί ὁ ὕστερος αὐτῶν φέροντα. τότε ὁ πάλιν ἕτερον ὠφθαλμολόγον, ἠγανάκτησι Κρῖσος ὅτι μὴ τὸ ὕστερα ἐν εὐδαιμονίας αὐτοῦ ἔλεγεν. ὁ δὲ Σόλων σωφρονίζων τὸν λύπην, ἀπεφήνατο οὐ τέλος δεῖ ὁρᾶν τοῦ βίου. φασὶ δ αὐτὸν τετραικαῦτα γέλασμεν αἰσχρῶν ὡς Πίσους, χρησθῆναι αὐτῷ πρὸς τῷ ζῶν, Κρῖσον Ἄλυν Δρᾶσαι μεγάλων ἀρχὴν καταλύσει. ὁ δὲ, νομίσας εἶναι τὴν Πέρσων ἀρχῆς αὐτὸν λέγειν, ἐπελάσας, ἐν ἡττηδεὶς τὸ πυρὶ βιάλλεται τὸν Κύρου. καταῤῥοος δὲ, Σόλωνα ἐπικαλῶν. Ἀπόλλων δὲ ὁμόρον ἐπιπολῆς, ἐσῶσι τὸ πῦρ. Κύρῳ δὲ ἐρωτήσαντι, δυνηθεὶς αὐτὸ τὸ δεσφάγμα ὁ φιλόσοφος. ὀργῇ δαιμόνιος Κύρος τὸ τ τύχης ὕβριν, μὴ τιμὴς ἐπιτιμῶν τὸν Κρῖσον.

12. Δρῶσαν

Ἄλγιστον ἔχον, εἴπερ Αἰτωλὶς γυνή.
Μητὴρ γὰρ ἐμοὶ ποταμός, (Ἀχελῶον λέγω)
Ὃς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατὴρ,
Ποτὲ μὲν ἐναργὴς ταῦρος, ἄλλοτ' αὖ δράκων
Ἑλικτός· ἄλλοτ' ἀνδρείῳ τύπῳ
Βύκρανος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
Κρηναῖοι διερρέοντο χρυσαίγιδος ποτοῦ.
Τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
Δύστηνος, οὐκ ἔχουσα θανεῖν ἐπευχόμην
Πρὶν τῶνδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
Χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μέν, ἀσμένη δέ μοι,
Ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
Ὃς εἰς ἀγῶνα τῶνδε συμπεσὼν μάχης
Ἐλύετ' ἐμέ. τῷ πρόπολοι μὲν ἀν πόνων
Οὐκ ἂν διειπον, (ἴδοι δ' ἄλλ' ὅστις ἦν
Θακῶν ἀταρβὴς τἀμὰ δῆτα, ὅδ' ἂν λέγοι.
Ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ
Μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτε.
Τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς Ἀγώνιος καλῶς,

Ἐμ

12. Δράκων ἑλικτὸς] Ἀλλ' τὸ σκολιὸν τ' ῥευμάτων. 13. Βύκρανος] οἱ ταυροκεφαλοι ὀνταμοὶ ταυροκεφαῖοι ὀνυπαιῶντι, ἢ ἀπὸ μοσχηδὸν ἐοικότες παρακλίσιοι ὥσει τοῖς ἐπωλέναις (Ὅμηρος, Τὼς δ' ἐκπαλὰ θύραζε, μεμυκὼς ἠὺτε ταῦρος) ἢ ὅτι χίζουσι τὴν γῆν ὡς οἱ βόες. ἢ Ἀλλὰ τὸ τὰς κορυφὰς παρὰ τοὺς ποταμοὺς ἔχειν. Ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος] ὁ νῦς, ὃν δὲ τ' ἀκουτελχος ἐοικὼς ὀνυπαιῶντι κρατῆρι ἐκλήθη· ὑδάτων, ὡς ἀπὸ κρήνης. παροιμία δὲ πολλάκις ἐπὶ τῶν ἐμμανῶν. 19. Ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς] τοῦτο γὰρ ἦν παρὰ Οἰνέως ἀφιγμένον, τῷ νικῶντι Ἀχελῶον αὐτὴν δοῦναι. 21. Ἐλύετ' ἐμέ] ἀντὶ τῆς ἀπαλλάττει

Pertuli graviſſimum, ſi qua mulier Ætolica.
Procus enim erat mihi fluvius (Acheloum dico)
Qui me ſub triplici formâ petebat ex patre,
Ambiens taurus manifeſtus; modo varius
Draco ſinuoſus; modo virili figurâ
Bovino capite; ex umbroſo autem mento
Torrentes defluebant fontani laticis.
Talem ego exceptura ſponſum
Miſera, ſemper mori exoptabam
Priuſquam hunc thalamum adirem unquàm.
Tempore autem ſero quidem, grato autem mihi,
Inclytus venit Jovis Alcmeneſque filius;
Qui acri cum eo commiſſus pugnâ
Liberat me. At quale quidem fuit illud prælium
Non poſſum enarrare, (neque enim novi) at quicunque
Aſſedit metu vacuus ſpectaculo, is narret.
Ego enim eram perculſa metu,
Ne pulchritudo mihi dolorem pariat aliquando:
Tandem vero Jupiter Agonius dedit bonum exitum,

Si

μὲ κῆ ἰλοΰτεροῖ Ϝ φόῶι, Ϝ Ἀχελώϊ ϖδεγκρούμβρος. Καὶ μὴν τρόπον] τὸν τρόπον τ' αὐτὸς ἀλλήλως αὐτῶν μάχης. 22. Οὐκ ἂν διείποιμι] ἐδεδίκει γάρ. ἐκεῖνος δ' εἴποι ἂν ὃς ἄφοβος αὐτὴν τὴν μάχλιν ϑεωρῶν ἐκάθητο. Ὅμηρος, Ἐνθ' κεν ὐκ ἔτι ἔργον ἀνὴρ ὀίσαιτο μετιλθὼν, Ὅστις γ' ἄϖληκτος. 24. Ἐγὼ γὸ ἤμλιν] ἀκούσιος ἵνα σωφρόνη τις, ἀλλ' ὅστις ἦν γυνὴ ἀταρβὴς τῆς ϑέας, οἱ ζ ψιλῶς, ἀνὴ Ϝ ὑπῆρχον. 25. Μή μοι τὸ κάλλος] μὴ ἀϕῇ τὸ κάλλος Ἀλγηδόνι ϖδεπίσω, τῷ Ἀχελώϊ γαμηθεῖσα. 26. Τέλος δ' ἤγαγε Ζεὺς ἀγώνιος] ὁ πύταινις Ϝ ἀγῶνος. τὸ δὲ ὅλον ὕτως ἔχει, ὁ Ἀγώνιος Ζεὺς εὐτυχὲς τῷ ἀγῶνι τέλος ἐπέϑηκεν, ἐμοὶ δὲ οὔπω εὐτυχές. εὐτυχῶς μὲν, ὅτι ἀπήλλαξέ με Ϝ Ἀχελώου. ὐκ εὐτυχῶς δὲ, εἴπ Ϲ γὺν ὐκ ἦττον ἀγωνίᾳ ἀϕῇ τὸν τῦ Ἡρακλέους ὄπυσίαν.

Εἰ δὴ καλῶς. λέχθη γὰρ Ἡρακλεῖ κείνου
Ξυζᾶσ', ἀεί πιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω
Κείνου θεσπεσίνουσα. νὺξ γὰρ εἰσάγει
Καὶ νὺξ ἀπωθεῖ ἀλλαδεδεγμένη πόνον.
Καὶ φυσαμεν δὴ παῖδας, ὡς κεῖνός ποτε
Γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβὼν,
Σπείρων μόνον θεσσεῖδε καὶ ξαμῶν ἄπαξ.
Τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε κἀκ δόμων
Αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τῳ.
Νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ,
Ἐνταῦθα δὴ μάλιστα θαρβήσασ' ἔχω.
Ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν,
Ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι τῆδ' ἀνάστατοι
Ξένῳ πάρ' ἀνδρὶ ναίομεν· κεῖνος δ' ὅπου
Βέβηκεν, οὐδεὶς οἶδε. πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
Ὠδῖνας αὐτοῦ θεσπαλὼν ἀποίχεται.
Σχεδὸν δ' ὀπταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν.
Χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιὸν ἀλλ' ἤδη δέκα
Μῆνας, θεὸς ἄλλοις πέντ', ἀκήρυκτος μένει.

Κἄστιν

27. Λίχθη γὰρ Ἡρακλεῖ κείτοι] ἀντὶ τοῦ ἔκκειται· ἀφὸ τοῦ κῆ περὶ Ἡρακλέους ἀγωνίᾳ. 28. Ξυζᾶσ] ἀντὶ τοῦ συνιδοῦσα. Τρέφω] ἀντὶ τοῦ ἔχω ἢ αὔξω. 29. Περσπεφάνασα] ἀγωνιῶσα, μεριμνῶσα κῆ τὸ κέαρ. ὅ ἐστι, σὸ βάθει βλαδυνομένη. κῆ Εὐριπίδης, Τί ποτ' ὦ τέκνα παῖδι κηραίνετ; Νὺξ γὰρ εἰσάγει] ἀντὶ τοῦ, νυκτὸς ἔρχεται, κῆ νυκτὸς ἐξορμῶσιν, ὥστε ἀφαδοκῶ μοι τὸν πόνων γίγνεσθαι. 32. Γήτης] γεωργὸς, ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος. Ἔκτοπον] ἔξω κῆ τοῦ πρέπω ὄντα. 35. Λατρεύοντά τῳ] ὑπηρετοῦντα τῷ Εὐρυσθεῖ. 36. Ὑπερτελὴς] ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ τὸ τέλος γίγνην. οἷον, τῶν τέλους τῶν

Si modo bonus *dici poſsit*. thalamum enim Herculis prælatum
Adepta, uſque *novum* aliquem ex metu metum foveo
Illius causâ ſollicita. nox enim reducit
Et nox abducit *à domo* excipiens laborem.
Et procreavimus liberos, quos ille forte,
Sicut agricola arvum longinquum nactus,
Sementis tempore ſolum aſpexit & meſſis ſemel.
Tale *genus* vitæ domumque & è domo
Uſque virum ducit, ſervientem neſcio cui.
Nunc autem quandò certamina hæc victor confecit,
Tum ſanè maximè corripior metu.
Ex quo enim peremit ille Iphiti robur,
Nos quidèm hîc in Trachine extorres
Hoſpitem apud virum habitamus. Ille vero quò
Abiit nemo novit; at mihi acerbos
Dolores de ſe infligens abit.
Jamque propemodum ſcio mali aliquid eveniſſe illi;
Tempus non enim breve, ſed jam quindecim
Menſes, præter quinque alios, nullum huc remiſit nuncium

Eſt

ἄθλων κρείσσων ἄφθη κρατεῖν σὰς ἢ ὑπέρτερος αὐτῶν ἐστιν, ἐγκρατὴς καὶ ὑπερέχων. 39. Ἐν Τραχῖνι] πόλις Θετταλίας ἡ Τραχίν, ἐφ' ἧς, Ἡρακλῆς κατῴκησε μετὰ τὸν τῦ Ἴφιτυ φόνον, καὶ τὸν νόμον. 40. Ξένῳ παρ' ἀνδρὶ] τῷ Κήυκι. ὃς ἦν παῖς Ἀμφιτρύωνος ἀδελφῦ. ἐ Ἡσίοδος, Τρηχῖνα δέ τε παιπαλόεσσαν Ἐς Κήυκα ἄνακτα. 43. Σχεδὸν οἶ' ἐπίστεμαι] πάσχω, πάσομαι, οἶδα. 45. Ἀκήρυκτος μόρος] ἄσημος. ὁ μηνυόμενος ὅπως πότ' ἐστίν. ὃν ἀδεὶς ἐλθὼν κηρύττει ἐ ἀπαγγέλλει πῶ ποτ' ἐστίν.

Κἄστιν τι δεινὸν πῆμα. τοιαύτην ἐμοὶ
Δέλτον λιποῦσ' ἔτευχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
Θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.
Θε. Δέσποινα Δηιάνειρα, πολλὰ μήν σ' ἐγὼ
Κατεῖδον ἤδη παιδὸς ὀδύρματα
Τὴν Ἡρακλείων ἔξοδον γοωμένην.
Νῦν δ' εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενῶν
Γνώμῃσι λύπας, κἀμὲ χρὴ φέρουσαν τόσον,
Πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πλησθεῖσ', ἀτὰρ
Ἀνδρὸς χάριν ζήτησιν ἡ πέμπεις πικράν.
Μάλιστα δ' ὅπερ εἰκὸς Ὕλλον, εἰ πατρὸς
Νέμοι τις ὥρθωμ τῆς καλῶς θεάσασθαι δοκεῖν.
Ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους.
Ὥστ' εἴ τι σοὶ θεὸς καιρὸν σύνεπειν δοκᾷ,
Πάρεστι χρῆσθαι τοῦδε τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.
Δη. Ὦ τέκνον, ὦ παῖ, καὶξ ἀγενήτων ἄρα
Μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἥδε γὰρ γυνὴ,
Δύλη μέν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.
Υλ. Ποῖον; δίδαξον μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.
Δη. Σὲ, πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξεπιστάμενον,

Τὸ

47. Δέλτον λιποῦσ' ἔτευχεν] ὡς τὸν Ἡρακλέους τύπον Δηϊάνειρα γράψαντος εἰς δέλτον, ᾗ κατέλειπεν τοῦτον· ὡς εἰ μὴ ἦλθοι Δηϊάνειρα τοιούτου χρόνου, γνῶναι αὐτὸν τελοῦντα ἆθλα, μηδὲ τοὺς πεντηκοντάδυο μῆνας ἀναγῆσαι ποιῆσαι αὐτὴν τὰ ἐπιτελούμενα. 48. Θεοῖς ἀρῶμαι] εὔχομαι τοῖς θεοῖς, μηδὲν λυπηρὸν ἐγγεγραμμένον ἔχουσαν λαβεῖν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πημονῆς ἄτερ. 50. Παιδὸς κρυτ' ὀδύρματα]. Δηϊ παιδακρύτων ὀδυρμάτων. ὡς τὸ, διὰ

τ'

Eſt autem aliquod grave infortunium: tali mecum
Tabellâ relictâ abiit, quam ego ſæpe
Deos apprecor me accepiſſe ſine noxâ.
Ed. Domina Deianira multis quidem ego te
Vidi jamdudum lachrymoſis ploratibus
Herculis abitum lugentem:
Nunc autem ſi fas eſt liberos moneri
Servorum conſiliis, & me oportet loqui huc uſque:
Cur liberis quidem tot abundas, ſed
Requiſitum virum mittis neminem.
Maximè verò, quem par eſt, Hyllum, ſi patris
Curam gerit aliquam ut ei res cedant bene.
Prope autem idem ipſe tempeſtivè redit domum.
Quare ſi quid tibi opportunum dicere videor
Potes ejus operâ uti meiſque ſuaſibus.
De. O Nate, O *Chare* filî, " vel ignobilium ex *ore*
" Sermones bene prodeunt. Hæc enim fœmina
Serva quidem, tamen liberale elocuta eſt dictum.
Hy. Quale? fac ſciam, Mater, ſi mihi fas ſcire.
De. Patre tamdiu peregrè abſente,

Tibi

τ' ἴντια νῷ μέλαν αἷμα. 52. Φρενῶν] νυθετεῖν, εἰς φρόνησιν ἄγειν. 53. Τὸ σὸν] τὸ σοὶ συμφέρον. ἢ τόσον, ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. 54. Πῶς πυγοὶ μὴν τοσῖσδε πλησθύεις] ἦσαν γὰρ αὐτῇ παῖδες ἐξ Ἡρακλέους, Ὕλλος, Κτήσιππος, Γλῶνος, Ὀλίτης. ἦν δ' Ἡρακλεῖ καὶ ἕτερος Ὕλλος ὁμώνυμος Μέλίτης. 56. Εἰ πυτὸς νέμοι τὶν' ὄφελ] ἤγουν φροντίδα. ὡς καὶ Ἡσίοδος, Ὥφελ' ἄρτ' ὀλίγη πίλεται. ὁ δ' ἰοῦς, ἵνα μάθῃς εἰ φροντίζει τοῦ πυτοῦς, ὑπὲρ τοῦ δεῖξαι καλῶς πράττειν σεαυτόν. 58. Ἀρτίπους] ὁ ἐπὶ, ἀρτίως καὶ ἁρμοσμένως τῷ καιρῷ πορεύεται. 61. Καὶ ἀγλωσσίαν] δυσγλωσσίαν. 63. Ἐλαφρότερον λέγει] ἀκαιρότερον, ἀλογώτερον πεποίηται. 64. Εἰ διδακτὰ μοι] εἰ προσήκει μαθεῖν. 65. Ἐξεναμμένου] οὐ ξένη ἀλλὰ πατρίδος τοῦ.

69. Ἄρσην

φερειν

Τὸ μὴ παθέιν θαι τῶδ' ἐστιν, αἰσχύνω φέρει.
Υλ. Ἀλλ' οἶδα, μύθοις εἴπι πιστεύειν χρεών.
Δη. Καὶ πῶς κλύεις νιν τέκνον ἰδρύθαι χθονός;
Υλ. Τὸν μὲν παρελθόντ' ἄεθλον οὐ μήκει χρόνῳ,
Λυλῆ γυναιχὶ φασί νιν λάτριν πονεῖν.
Δη. Παῖ τοίνεω, εἰ γὰ τῦτ' ἔτλη, κλύοι τὶς ἄν.
Υλ. Ἀλλ' ἐξαφεῖται τῦδέ γ', ὡς ἐγὼ κλύω.
Δη. Πῦ δῆτα νδν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;
Υλ. Εὐβοῖδα χώραν φασὶν Εὐρύτυ πόλιν
Ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι.
Δη. Ἆρ' οἶθα δῆτ' ὦ τέκνον ὡς ἔλειπέ μοι
Μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;
Υλ. Τὰ ποῖα, μῆτερ; τὸν λόγον γὸ ἀγνοῶ.
Δη. Ὡς ἢ τελευτὶὼ τῦ βίυ μέλλει τελεῖν,
Ἢ τῦτον ἄρας ἆθλον, εἰς τὸν ὕστερον
Τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων ἔχειν.
Ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ τέκνον
Οὐκ εἶ ξυνέρξων, ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα,
Ἢ πίπτομεν, σῦ πατρὸς ἐξολωλότος,
Κείνυ βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεθ' ἅμα;
Υλ. Ἀλλ' εἶμι μῆτερ. εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ

Βάξιν

Ἄροτον] τὸν σπαστόν. ἄπαξ γὸ τῷ ἔτυς ἀροτεμᾶται ἡ γῆ. 71. Παῖ παῖνυ] ἀκύστατα φάνυ τις ὅτι Ἡρακλῆς πᾶν αἰσχρὸν ὑπέμενεν, εἰ ἀληθῶς ὑπέσχη δυλδίων τῇ Ὀμφάλῃ. 72. Ἀλλ' ἐξαφεῖται] ἀφείθη. ἀπηλλάγη δ δυλδίων. 74. Εὐβοῖδα χώραν] ἔνιοι φασι τὴν Θεσσαλίας εἶναι Οἰχαλίαν, ἀδὲν ἧττον ἄτοπον συμπεσεῖν. 77. Χώρας πέρι] τ Εὐβοίας. 79. Ὡς οἱ τελευτὴν

Tibi turpe esse, *ait*, non inquirere ubi sit.
Hy. At novi, rumoribus si qua fides habenda est.
De. Et ubi *quæso* terrarum audis eum, fili, commorari?
Hy. Anno quidem præterito diutiùs
Lydæ mulieri eum dicunt servilia feciſſe officia.
De. Nihil non turpe de eo audiat aliquis, si & hoc sustinuit.
Hy. At emissus est hâc *servitute*, ut ego audio.
De. Ubi nunc ergo vivus aut mortuus annuntiatur *esse*?
Hy. Euboicam in terram dicunt, Eurytique urbem
Ipsum exercitum ducere, aut mox ducturum.
De. Nostine autem, Nate, quam fida reliquit mihi
Oracula de hâc regione?
Hy. Quænam, Mater? rem enim non intelligo.
De. Quod ibi vel finem vitæ facturus sit,
Vel hoc defunctus certamine in posterum
Quod superfuit vitæ feliciter victurus.
Patrem igitur *dubio* sic pendentem statu, Nate,
Non is adjutum? quando vel incolumes sumus,
Eo incolumi, vel perimus simul,
Et prosternimur tuo patre perdito.
Hy. At abeo, Mater, siquidem oraculi

Rumuſ-

πλοῦτον] ἴλεγε (φησιν) ὅτι ἐν Οἰχαλίᾳ πυθήσομαι, ἢ σοιῆσεις ἐυδαιμονήσω τ ἐπίλοιπον χρόνον. πῶς ἂν ἀγγέλλοιτας ἢ ζῶν εἶναι ἢ θανών; 82. Εἰ ἂν ἐοπῇ] εἰ κινδύνους (φησὶ) θηύτους κ) ἐπὶ ξυρᾶ ἀκμῆς ἑστεμβῶα, ἐ παρόυσῃ συλληψόμθρ@ αὐτῷ ἓ σωιπαγωνιῶμθρ@; 83. Ἠνίκ' ἢ σεσώσμεθα] τῷ πατρί. 86. Εἰ ἧ θεσφάτων ἐγὼ] εἰ ἧ ἠπιστάμην, ἢ ἐφθεγκτόμην (φησὶν) ὅτι ταῦτα ἐφθέγξατο, πάλαι ἂν ἐγὼ συμπαρήμην αὐτῷ.

92 Χάρι-

Βάξιν κατήδειν τῶνδε, κἀν πάλαι παρὼν·
Νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ ἐᾷ πατρὸς
Ἡμᾶς θεσπαρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.
Νῦν δ' ὡς ξυνίημ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ
Πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.

Δη. Χάρει νυν ὦ παῖ. καὶ γὰρ ὑστέρῳ τόγ' εὖ
Πρᾶσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.

ΕΠΩΔΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ α'.

Χο. Οἱ αἰόλα νὺξ ἐναιζομένα
Τίκτει, καπεωάζει τε φλογιζόμενον
Ἄλιον ἄλιον αὖτῶ
Τῦτο καρύξαι τὸν Ἀλκμή-
νας, πόθι μοι πόθι παῖς
Ναίει πότ' ὦ λαμ-
πρᾶ γερυπᾶ φλεγέθων·
Ἢ ποντίας αὐλῶνας, ἢ
Διοσαῖς ἀπείρους κλιθείς,
Εἶπ' ὦ κραπεύων κατ' ὄμμα·

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Πεθυμένα γὰρ φρενὶ πωθάνομαι

Τὰν

92. Χάρει νυν ὦ παῖ] Ἐ νυν (φησὶν) ὦ παῖ ἄπιθι, εἰ καὶ μὴ ωφέλιμον. καὶ γὰρ τὸ βραδέως τὰ δίκαια ποιεῖν ἐπειδὰν ἀκούσῃ τὶς, κέρδος δοκοφέρειν τυγχάν. εἰ καὶ βραδέως ἤκουσας, ὠφελήσεις αὐτὸν παραγενόμενος, καὶ κέρδος σοι ἔσται. 94. Οἱ αἰόλα νὺξ] μέλαινα, ὡς οἱ πάντες. ἢ ποικίλη, ἀπὸ τῶν ἄστρων. ἢ ἔκπληκτος, ἀπὸ τοῦ νυκτὶ δοὴ παρ' Ὁμήρῳ. 95. Τίκτει] ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλειν ποιεῖ. Φλογιζόμενον] λάμποντα. 96. Ἄλιον αὖτῶ] πάρε-

Rumuſculum hujus poſſem *antea*, jampridem adeſſem.
Nunc autem conſueta patris felicitas non ſinit
Nos præmetuere *de eo* nec formidare nimium.
Nunc vero cum intelligo rem, nihil omittam, quin
Omnem hac in re veritatem ſciſciter.
De. Vade jam, O filî. etenim ſerò *ſiquis* bene
Fecerit monitus, lucrum affert.

EPODICA STROPHE 1.

Cho. Quem nigra nox confecta
Profert, componitque, toro flammantem
Solem, ſolem invoco,
Huic ut *hoc* indicet, ubi Alcmenæ
Ubi mihi *Alcmenæ* filius
Moratur denique O lucido
Fulgere ardens.
An maritima incolat loca
Vel continente in duplici recumbat,
Dic qui radianti ſuperas omnes oculo.

ANTISTROPHE 1.

Deſiderante enim animo audio

Duobus

πυρακαλῶ. 97. Τὸν Ἀλκμήνας] παῖδα. 98. Πόθι μοι] λείπει οἰκεῖ, διατρίβει. 101. Ἢ ποντίας αὐλῶνας] τοὺς παρὰ θαλάτταν τόπους στενοὺς, αὐλῶνας καλεῖ. οὐκ δὲ τύτῳ τὶ πλάγιον φησιν. ἆρα ὢν ἐν θαλάττῃ ἐστὶν; ἢ ἀντὶ τῦ νήσου. αὐλὼν γὰρ τὸ στενόμηκες πέλαγος. ἀπὸ δὲ τῦ πελάγους τὸ παρειχόμενον ὑπ' αὐτῦ δηλοῖ, ὅ ἐστι τὰς νήσους. Ἢ διαφόροις ἠπείροις κλιθεὶς] ἀντὶ τῦ, ἢ ὡσὸς τὶ ἴσα καὶ δυτικὰ μέρη νέμων, ἤγουν ἀνατέλλων, ἢ δυόμενος. Ὁμήρου, Ἡλιος ὃς πάντ' ἐφορᾷς. 103. Ὦ περιστεροῦσα] ὦ νικῶν πάντας τὰς θεὰς καὶ τὸ ὀπτικόν.

105. Τὸν

Τὰν ἀμφινεικῆ Δηϊάνειραν ἀεί,
Οἷά πιν' ἄϑλιον ὄρνιν
Οὔ ποτ' εὐνάζειν ἀδακρύ-
των βλεφάρων πόϑον, ἀλ-
λ' εὔμναστον ἀνδρὸς
Δεῖμα φέρουσαν ὁδῷ,
Ἐνϑυμίοις εὐναῖς τ' ἀναν-
δρώτοις τεύχεσθαι, κακὰν
Δύσανον ἐλπίζουσαν αἰσαν.

ΣΤΡΟΦΗ β'.

Πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος
Ἢ νότου ἢ βορέα πὶς
Κύματα εὐρεῖ πόντῳ
Βάντ' ὀπίσϑια τ' ἴδοι,
Οὕτω δὴ τὸν Καλυδωνίᾳ
Τρέφει· τὸ δ' αὔξει βιότου
Πολύπονον, ὥστε πέλαγος
Χρήσιον. Ἀλλά τις ϑεῶν

Αἴεν

105. Τὰν ἀμφινεικῆ Δηϊάνειραν] λείπει ἡ Ἀλδ. τὸν ἀδιαμάχητον ἐπιρρήματικῶς. πιωϑήσομαι (φησὶ) τῷ ἀμφινεικῆ Δηϊάνειραν μηδέποτε τὰς ὀφθαλμὰς ἀδακρύτους ἔχειν, ἀλλ' ἀεὶ τῷ πόϑῳ τῶ δακρύειν νικωμένῳ ὀδύρεσθαι. 106. Οἷά πιν' ἄϑλιον ὄρνιν] τῷ ἀηδόνα. χελιδόνες γὰρ ἄλιον ὄρνιν, ἤγουν τὸν ἀλκυόνα, ἢ πίπτει ἐν τοῖς ὑφάλοις πέτραις, εἶτα τῶν ὠῶν ἀφανιζομένων, δακρύει. 107. Οὔποτ' εὐνάζειν] τὸν πόϑον τῶ δακρύειν κοιμίζειν, ἀλλ' ἡπλῶς γὰρ ἀεὶ δακρύειν. Ἀδακρύτων] πολυδακρύτων 108. Ἀλλ' εὔμναστον ἀνδρὸς] ἀλλὰ τὸ δεῖμα τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς ἀεὶ μνημονεύουσαν ἐν τοῖς ἀνάνδροις κοίταις, τεύχεσθαι κατὰ ψυχήν. 111. Ἐνϑυμίοις εὐναῖς] τοῖς μοιχικοῖς, τοῖς πολυφρενήσεσι. Ἀνανδρώτοις] τοῖς ἐρήμοις τοῦ ἀνδρός.

Duobus ambitam procis Deianiram
(Velut miseram quandam alitem)
Nullo unquam Tempore sopire lugendi libidinem,
Et palpebras lachrimis vacuas pati,
Sed memorem semper ob viri vias absentis
Ferentem metum,
Sollicito viduoque toro
Confici, malam
Miseram timentem sortem.

STROPHE 2.

Multos enim ut indefessi
Vel Noti vel Boreæ
Fluctus lato in ponto
Euntes & supervenientes quivis videat;
Ita & in Cadmigenam Herculem
Crescit & in majus augetur vitæ
Labor multiplex, ut
Creticum mare: sed deorum aliquis

Semper

ἀνδρός. 114. Πολλὰ γδ] τὸ πολλὰ ἀντὶ τοῦ κύματα. Ὥστ' ἀκύμαντ@· ἢ νότῳ] ὥσπερ γδ (φησιν) ἂν ἴις ἡσυχίᾳ κυμαινομένῳ τῷ θαλάττῃ, ἢ νότῳ πνέοντ@·, ἢ βορέᾳ. τ῀ δ' κυμαίνειν τὰ μὲν ἀπόντα, τὰ δὲ εἰσιν ἐπιφερόμενα. ἕτερα δ' τὸν Ἡρακλέα καθαιρεῖ τι πέλαγος κακῶν τὸ μέν τι παρὸν λυπεῖ, τὸ δ' αὖ ἐρόμενον ἀνέκειτ@. 118. Καδμογένη] τὸν Θηβαῖον Ἡρακλέα. Ἡσιόδ@·, -- ὅθρ' Ἡρακλῆ@· Θηβαγενέος κλέος εἴη. 119. Τρίφει, τὸ δ' αὔξει βιότου πολύπονον] τρίφει ἀντὶ τ῀ ἴσχει. αὔξει ἀντὶ τ῀ αὔξεται. ἀντὶ τροφῆς καθημερινῆς ἡ αὔξησις ἐστὶν αὐτῷ οἱ πόνοι. ἔστω (φησὶ) τὸ μὲν τ῀ κακῶν ἴσχει αὐτὸν, τὸ δὲ αὔξεται κατ' αὐτῦ. Ἄλλως. Τρίφει, ἀντὶ τ῀ τελέσει, καὶ ἀντιφρασιν. ἴσχει γδ ἴσως. τὸ μὲν αὐτὸν καθαπερεῖ πυρὸν, τὸ δ' αὔξει ἡ κορυφοῦται. ἢ ὁποίκειον τῦ ἥρω@· τὸ τρίφειν ἡ αὔξειν, ὡς τρίφοιεν ἂν αὔξοιτ' αὐτῦ τὴν ἀρετὴν ἀφ' τ῀ πόνων. ἡ Ἰσοκράτης, Οἷς ἡ τ῀ τρόπων ἀρετὴ τηλικοῦτον εὐδοξίας χαρακτῆρα ἴσις ἔργοις ἐπέθαλε. βίου δ πίλαγ@·, τὸν χειμαζόμενον βίον λέγει. 121. Κρήσιον] ὡς πάνυ χειμαζομένης τ῀ περὶ Κρήτην θαλάσσης. Ἀλλά τις θεῶν] θαῤῥεῖ (φησὶν) ὦ Δηϊάνειρα. θεῶν τινὰς οὐδὲν ἀναμάρτητον ἂν δίκαιον ἦπι κωλύει δοῦ ἄδυ. ἢ ἀμπλάκητον,

Αἰὲν ἀμπλάκητον ἄϊδα
Σφε δόμων ἐρύκει.

ΑΝΤΙΣΤΣΤΗΜΑ β'.

Ὧν ὀπιμεμφομάρα σ', ἀ-
λεῖα μὰν, ἀντία δ' οἴσω.
Φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρέπειν
Ἐλπίδα τὰν ἀγαθάν
Χρῶσά σ'. ἀνάλγητα γὰρ ὑ-
δ' ὁ πάντων κρατέων βασιλεὺς
Ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας.
Ἀλλ' ὀπὶ πῆμα ἢ χαρᾷ
Πᾶσι κυκλοδσ', οἷον ἄρκτῳ
Στροφάδες κέλευθοι.

ΕΠΩΔΟΣ.

Μένει γὰρ ὥτ' αἴόλα νὺξ
Βροτοῖσιν, οὔτε χῆρες,
Οὔτε πλοῦτος, ἀλλ' ἄφαρ
Βέβηκε, τῷ δ' ἐπέρχεται,

Καὶ-

ἐπιτυχῆ, παρὰ τὸ μὴ ἐπικλακεῖν. οἷον, κωλύει αὐτὸν μὴ ἐπιτυχεῖν τῆ ᾄδῃ. ἀμπλάκιον, ἄπταιστον.

124. Ὧν ὀπιμεμφομάρα σι] ταῦτα γὰρ ὧν μεμφομάρη σι ὅτι ἐ σωσηκότας ἰδύρη. φησὶ γὰρ αὐτὸν σώζεσθαι. Ἀδεῖα μὰν, ἀντία δ' οἴσω] ἐναντία οἷς αὐτὸς ὁ Ἡρακλέης φρονῆς· παραιτεμάρη γὰρ τὴν ἀδεῖα, ὡς ἐναντία λέγεται τῇ ἀνάσῃ, ἐπίσχου μὰν χρῶσα αὐτὴν δυσάλυτον τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα περὶ δ' ἀνδρός. φησὶ γὰρ αὐτὴν ζῆν. ἀντία γ', ὅτι τὸ ἐναντίον νομίζει ἡ Δηϊάνειρα, δυσλυτεῖν αὐτόν. 126. Οὐκ ἀποτρέπειν] οὐκ ἀπογνῶναι. οὐκ ἀπαιτέμενη.

Semper recto insistentem tramite
Ipsum ab Orci sedibus arcet.

ANTISYSTEMA 2.

Quorum gratiâ te reprehendens,
Jucunda quidem auditu, sed luctui adversa af-
feram.
Dico enim, non abjicere
Spem bonam
Debere te. nam sine dolore nihil
Omnium Gubernator Rex Saturnius
Intulit mortalibus.
Sed ad omnes malum & lætitia
Redeunt acta in orbem, ut Ursæ
Volubiles viæ.

EPODUS.

Neque enim nox nigra permanet
Mortalibus, nec fata,
Nec opes, sed illico
Abeunt. & cuique mox supervenit

Et

νειν. τὸν ἀποδακρύειν. τὸν ἀποδακρυμάζειν. 128. Ἀνάλγητα γὰρ] οὐδὲ γὰρ ἄλυπα τοῖς ἀνθρώποις ὁ Ζεὺς τὰ πράγματα πεποίηκε. Δοιοὶ γάρ τε πίθοι. οἷον, συμμιγνύουσιν οἱ θεοὶ τὰ πράγματα τοῖς ἀνθρώποις πήματι καὶ χαρᾷ, καὶ φέρουσιν ὀξέως τὰ πράγματα ὥσπερ τὰς τῆς ἄρκτου τροφάς. 131. Ἀλλ' ἐπὶ πήματι καὶ χαρᾷ] ἐπὶ χαρᾷ ἢ τῷ πήματι, πᾶσι κυκλοῦσιν οἱ θεοί. πῆμα ἢ ἀντὶ τοῦ πήματι κατὰ ἀπόκοπήν. 132. Πᾶσι κυκλοῦσιν] ἀντὶ τοῦ κυκλοῦντας τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα. ἢ τὸ κυκλοῦσιν ἐπὶ τῶν θεῶν. Οἷον ἄρκτου τροφάδες] τὰς ἄρκτου τροφὰς παρέλαβεν, ἐπεὶ ἀφανεῖς τέ εἰσι καὶ ἡσυχαίτεραι ποιοῦνται τὴν κίνησιν. καθόλου γὰρ ὀξύτεροι τὰ νότια κινοῦνται, ἀφ' ὧν τὸ μείζονα κύκλον ὁδεύειν. Ἄρκτῳ, Αὐτῇ καὶ κριοῖο δυομένῃ ἐστὶ πέλαγος.

138. Σπέ-

Χαίρειν τε χὴ τέρεσθαι.
Ἃ καί σε τὸν ἄναστον
Ἐλπίσιν λέγω
Τάδ' αἰὲν ἴσχειν. ἐπεὶ
Τίς ὧδε τέκνοισι
Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν;

IAMBOI.

Δη. Πεπυσμένη μὲν, ὡς ἀπειλάσαι, πάρει,
Πάθημα τὸμόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
Μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα. νῦν δ' ἄπειρος εἶ.
Τὸ γὰρ νεάζον, ἢ τοιοῖσδε βόσκεται
Χώροισιν αὐτῦ· καί νιν ἡ ἅλπος θεῦ,
Οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνεύμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
Ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον
Ἐς τῦθ', ἕως τὶς ἀντὶ παρθένου γυνὴ
Κληθῇ, λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φεγγίδων μέρος,
Ἤτοι θεὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβούμενη.
Τότ' ἄν τις εἰσίδοιτο τἀμὰ αὐτῦ σκοπῶν

Πρᾶ-

138. Σπείσθαι] ἀντὶ τῦ λυπεῖσθαι καὶ τέρεσθαι χαρᾶς. τίνος δὲ τέρεσθαι; δηλονότι τῦ χαίρειν. 139. Ἃ καί σε τὸν ἄναστον] ἅπερ καί σε λέγω χρῆναι φρονεῖν, καὶ χρηστοῖς ἐλπίσι βόσκεσθαι. ἢ ἵνα, καί σε βούλομαι φροντίζειν, ὅτι πρέποντα ἐμὲ κακῶν ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τὰ ἀνθρώπινα. 143. Ζῆν' ἄβουλον] δύσβουλον, καὶ κακόβουλον, μὴ βουλεύομενον τοῖς ἰδίοις πᾶσι τὸ συμφέρον. διὸ μηδὲν φαῦλον ἐβούλετο Ἡρακλέους ἐλπίζειν. ὁ γὰρ πατὴρ τὸν ἑαυτῦ παῖδα ὁ Ζεύς. 144. Πεπυσμένη] ἐξ ἀκοῆς ἐλήλυθας, τῶν ἐμῶν αὐθομαίων κακῶν. 147. Τὸ γὰρ νεάζον] ἡ γὰρ νέα ἡλικία ἐν τοῖς τόποις τὰ ἀμεμφίας βόσκεται. 148. Χώροισιν αὐτῦ] τὸ αὐτῦ τινὲς ψιλῶσι, καὶ νοῦσιν τὸ αὐτόθι. ἔνιοι δὲ δασύνουσιν

Et Gaudium & privatio.
Quæ te quoque Reginam
Spes inter
Animo tenere velim, quoniàm
Quis ita liberis
Jovem improvidum vidit?

IAMBI.

Audito quidem, ut conjicio, ades
Meo malo, ſed quantum ego Animo macerer
Ne præſens quidem potes ediſcere, nunc enim ignara es mali.
Juventus enim in hujuſmodi paſcitur
Locis ſibi propriis. nec eam æſtus Phæbi
Nec Imber, nec ullius venti flatus turbat.
Sed inter voluptates dolore liberam eximit vitam
Eouſque, donec aliqua pro virgine uxor
Vocetur, accipiatque de nocte ſuam curarum parem,
Vel propter conjugem vel natos territa.
Tunc veſtrûm quævis videat, ſuum intuens

Unum

νυσιν, ἀντὶ ⸗ ἑαυτῆ. ἤγων τοῖς ἰδίοις ἑαυτῆ τόποις ἀμελήμονως βόσκεσθαι τὸ παίζον. καὶ οὔτε καύμασι φθείρεται, οὔτε ὑετῷ, οὔτε ἀνέμων σφοδρότητι. Οὐ ῥάλπει ⸗ ἡδεῖ] ἀντὶ ⸗, ἡδυπάθεια μιζοβολή. 150. Ἀλλ' ἡδοναῖς] ἀλλὰ τοῖς ἡδοναῖς εἰς ὕψος εὐθυμίας ἔρχεται καὶ αἴρεται. ἕως τὶς γαμηθῇ, οὐδὲν (φησὶ) διαφέρει τὴν νέαν ἡλικίαν, ἀλλ' ὡς τεῖχος ἀβλαβὲς ἡ φθείρεται ὑπὸ πνοῶν, ἕως ἂν ἡ νέοσσα, ἐσηλγμένη ὑπὸ ἀμελημίας τῆς ἐν τῷ βίῳ κακῶν. Νέα γὰρ φρονὶς σὺν ἀλγεῖν φιλεῖ. 151. Ἐς τοῦθ' ἕως τὶς ἀνὴρ παρθένον κληθῇ γυνὴ] τηνικαῦτα γὰρ ἐπείσθαι γαμηθείη τις, εἰς τὰ καθ' ἑαυτὴν ἀποβλέπει καὶ σωφρᾷ, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων φροντίζει. 154. Τὴν αὐτοῦ] τὸ αὐτοῦ ὡς ἐπὶ τὸν νέον ἀποδέδωκε.

ΣΚΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 154. Ἂν τις εἰσίδοιτο] εἴ τις (φησὶν) ἔξω ἀμελημένης οὔσης, εἰς φροντίδας εἰσῆλθε γαμηθεῖσα, ἀπὸ τῆς πράξεως αὐτῆς ἤγων τῶν ἑαυτῆς παίδων. ἄσῳ δηλονότι ἐπράχθη ἐν αὐτῇ, ἰδοὶ καὶ τὰ κακὰ ἐν οἷς ἐγὼ λυποῦμαι.

156. Παῖδα

l. Medea. V. 47.

Πρᾶξιν κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
Πάθη μὲν οὖν δὴ πολλ' ἔγωγ' ἀκλαυσάμην,
Ἓν δ' οἷον οὔπω τοῖόνδεν, αὐτίκ' ἔρχεται.
Ὁδὸν γὰρ ἧμος τὴν τελευταίαν ἄναξ
Ὥρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
Λείπει παλαιὸν δίλτον ἐγχεχραμένην
Ζωῆ μ' ἄμαχα, ἃ μοι τοῖόνδεν οὐκ ἔτλη ποτὲ
Πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιών, οὔπω φέρουσ'.
Ἀλλ' ὥς τις ἀράσων εἶρπε, κοὐ θανούμενος.
Νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὢν, εἶπε μοὶ λέχος ὅπου
Χρὴ μ' ἐλέσθαι κτῆσιν· εἶπε δ' ἰὼ τέκνοις
Μοῖραν πατρῴας γῆς διαιρετὴν νέμοι,
Χρόνον τοσοῦτον ὡς τελοῦντα, ἡνίκ' ἂν
Χώρας ἀπίῃ καὶ ναίουσι βεβὼς,
Τότ' ἢ θανεῖν χρὴ ἢ σφε τῷδε τῷ χρόνῳ,
Ἣ τῦθ' ὑπεκθραμόντα τῷ χρόνῳ τέλος, 170
Τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ.
Τοιαῦτ' ἔφραζε τοῖς θεῶν εἱμαρμένα
Τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων,
Ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδήσαί ποτε

Δωδῶνι

156. Πάθη μὲν οὖν δὴ] τὰ μὲν ἄλλα πάθη ὁ Ἡρακλῆς πολλάκις ἀπεδεξάμην, ἃ δ' εἶπεῖν νῦν βούλομαι, οἷον οὐκ ἔφρασά πω. 158. Ὁδὸν γὰρ ἧμος] ὅτι τοῦ πολλοῦ χρόνου χρησμὸς ἦν αὐτῷ δεδομένος. 164. Νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὢν] ἀεὶ μὲν ἐξῄει ὡς ἐπὶ ὁμολογουμένῳ κατορθώματι· νῦν δὲ, ὡς πυθηξόμενος ἐπετελάτο μοι ἵνα τοῖσιν ἄλλοις ἀνδρὸς ἰμαυτὸν ποιήσωμαι. εἶπε δ' ἢ κατὰ τὸ ἐώθειν τὰ τέκνων μερίζεσθαι. 165. Χρὴ μ' ἐλέσθαι

Statum, quibus ego malis gravor.
Acerba quidem jam olim multa egomet deflevi,
Unum verò, quale nunquam antea, modo eloquar.
Iter enim quando novissimum Rex
Ingressus est Hercules ex ædibus, tunc domi
Reliquit veterem tabulam inscripta continentem
Conventa, quæ mihi prius non unquam voluit,
Ad multa exiens certamina, indicare.
Sed ut quid magnum gesturus ibat, non autem moriturus.
Nunc verò, tanquam non ultrà victurus, dixit,
Quæ me ob nuptias capere oportet bona,
Pars paternæ terræ divisa cedere voluit
Tempus præfiniens, nempe, cum tres menses profectus
Hâc à terrâ abessèt & annum integrum,
Tunc se vel illo moriturum esse tempore;
Vel, si hunc temporis effugisset terminum,
In posterum tum victurum doloris vacuam vitam.
Hæc à diis decreta dixit
De Herculeis definita esse laboribus,
Quemadmodum veterem fagum respondisse olim
Dodone

ἰλίοις κτῆσιν] ἴλιγγα ἐκέκτηκεν ἐμὲ λαβοῦσ' τὴν ἐκείνου ἐ τὰ δῶρα ἀ ὑπὲρ τῆ λίχας ἀκτησάμην. Ἄλλως. Χρεὶ ἡ μ' ἰλίοιδας κτῆσιν, ἤγουν, ἐκτενοῦσθαι ἐπ' ἐμὲ ἀνθρὸς, ἢ σύζευξιν τὸ λίχος. 170. Ὑπεκθραμόντα] ἀλεξηνύσαντα τὸν θάνατον. 172. Τοιαῦτ' ἐφθέγξ] ἡ δέλτος τοιαῦτα ἴλιγγα παρὰ θεῶν εἰσήνεγκε, ὡς τούτων θάτερον αὐτῇ τέλος ἔσεσθαι τῶν πόνων. 173. Τῶν Ἡρακλείων] τῶν ἑαυτῆ πόνων τὸ τέλος. πολὺ δὲ τὸ ἴδιον εἰδος παρὰ ποιηταῖς.

Δωδῶνι διοστῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
Καὶ τῶνδε μαντεία συμβαίνει κρᾶτι
Τῷ νῦν παρόντι, ὡς τελεσθῆναι χρεών.
Ὥστ' ἡδέως εὔθουσαν ἁπτὸς ἂν ἐμὲ
Φόβῳ φίλαι παρεῖσαν, εἶμε χρὴ μόνον
Πάντων ἀείσου φωτὸς ἐστερημένῳ.
Χο. Εὐφημίαν νῦν ἴσχ'· ἐπεὶ καταφερῆ
Στείχοντ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα τοῖς χαρᾶν λόγων.
Αγ. Δέσποινα Δηϊάνειρα, τοῦτο ἀγγέλων
Ὄκνῳ σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
Καὶ ζῶντ' ὀπίσω, καὶ κρατοῦντα, κἀκ μάχης
Ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.
Δη. Τίν' εἶπας ὦ γεραιὲ τόνδε μοι λόγον;
Αγ. Τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν
Ἥξειν φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.
Δη. Καὶ τοῦτο σ' ἀστῶν, ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;
Αγ. Ἐν βυθρεῖ λειμῶνι βωμοῦ θεοῦ
Λίχας ὁ κήρυξ ταῦτα· τοῦδ' ἐγὼ κλύων,
Ἀπῆξ'

175. Δωδῶνι] τὴν ἐν Δωδώνῃ τῆς Θεσπρωτίας φηγὸν, ἐφ' ᾗ δύο πελειστραὶ καθίδρυμαι ἐμαντεύοντο. ὡς ἀπ' εὐθείας τ' ἡ Δωδώνη. Ὅμηρος δὲ Δωδώνηθεν εἶπεν. Εἰς τὸ αὐτό. Δωδῶνι διοστῶν ἐκ πελειάδων. ὑπάρχων τῇ ἐν Δωδώνῃ μαντείᾳ δύο ἦσαν πέλειαι, δι' ὧν ἐμαντεύετο ὁ Ζεύς, ὡς Ἀπίων λέγει τρίποδος. καὶ οἱ μὲν ἕτω λέγουσι θεσπίζειν· οἱ δὲ ὕτων. τὰς ἱερείας γραίας οὔσας καὶ πεπολιωμένας μαντικὰς· τὰς δὲ γραίττας οἱ Μολοσσοὶ πελειὰς ὀνομάζουσιν. Ἡρόδοτος δὲ ἐν δευτέρᾳ φησὶ, Πελειάδες δύο μοι ἐκπεσοῦσαι κατὰ Δωδωναίων αἱ γυναῖκες, ὅτι βάρβαροι οὖσαι ἐδόκουν ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι. μετὰ δὲ χρόνον, δοκοῦσι ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθέγξασθαι, ὅτε ἐπέπρατο ἐκ Θηβῶν Αἰγυπτίων ἦσαν. Εὐριπίδης δὲ τρεῖς

Dodone geminis ex columbis dixit.
Et horum certitudo competit in tempus
Quod jam adeſt, ut evenire oporteat.
Quare ſuaviter dormientem exſilire me
Metu, Amicæ, perculſam cogunt, ne me ſuper-eſſe oporteat
Omnium optimo viro orbatam.

Cho. Bona verba jam loquere. nam coronatum
Accedere video quendam, ut lætum afferat nuncium.

Nun. Domina Deianira, primus ego nuncius
Metu te liberabo, Alcmenes enim gnatum
Et vivere ſcito, & eſſe victorem, & è pugnâ
Afferre primitias diis indigenis.

Dei. Quis iſte ſermo eſt, Senex, quem mihi nuncias?

Nun. Confeſtim tuas in ædes amabilem maritum
Venturum eſſe cum victricibus copiis.

Dei. Num hoc à civibus, an peregrinis auditum refers?

Nun. In herboſo prato famulus iſta narrat
Lichas Præco; ex quo ego audiens

Avo-

γεγένναι φησὶν αὐτάς· οἱ δὲ δύο. ☞ τὴν μὲν εἰς Λιβύην ἀφικέσθαι Θήβηθεν, εἰς τὸ Διὸς Ἄμμωνος χρηστήριον. τὴν δὲ εἰς τὸ κατὰ τὴν Δωδώνην. ὡς καὶ Πίνδαρος Παιᾶσιν. 176. Καὶ τῶνδε] ☞ τῶν ἐμπιμπράντων ὑπὸ Ἡρακλέους ἀληθεία τῶν λεγομένων ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ, ὥστε ὀπτέρεσθαι προσδοκᾶσθαι. 179. Εἰ μὴ χρὴ μάτην] ἀντὶ τοῦ ζῆν. 182. Πρὸς χαρὰν λόγων] τοὺς ἡδονὴν, τοὺς χάριν ἀπαγγελοῦντας λόγους ἡδονὴν διδόντας. ὁ δὲ σαφῶς δὲ σαφάζεται ὅτι μέλλει χρηστὰ ἀπαγγέλλειν. 192. Τάχ' εἰς δόμους] ἀντὶ τοῦ ταχέως, εὐθέως. Ἐν βυθηρεῖ λειμῶνι] μέγα γὰρ ὄχθην ἔχοντι· ὅ ἐστι λίμνην. τὸ γὰρ βυ, ἐπιτατικόν. ἢ τὸ σφόδρα βαλλομένῳ, καὶ κατειλημμένῳ, ἤγουν θερμαινομένῳ ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἄλλως. Βυθηρεῖ, ἢ ὁμοίως τοῦ λειμῶνος, ἢ πολυθηρεῖ. τὸ γὰρ βυ, ἐπιτατικόν ἐστι. ὅ ἐστι πολλάκις θηρευομένῳ. ἢ ὕδατι πολυφόρῳ. ἢ ὑπὸ βοῶν θηρευομένῳ τοῖς ὀδοῦσι, βοῦς τρέφοντι.

Ἀπῆξ', ὅπως τοι πρῶτ' ἀγγείλας τάδε,
Πρὸς σοῦ π κερδάναιμι χ' ἡμέραν χάριν.
Δη. Αὐτὸς δὲ πῶς ἀπέστιν, εἴπερ εὐτυχεῖ;
Αγ. Οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ, γύαι.
Κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς
Κείρει πρὸς αἰχμάς, ἀλλ' ἔχει βίᾳ πρόσω.
Τὸ γὰρ πρόθυμον ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων,
Οὐκ ἂν μεθεῖτο πρὶν κατ' ἡδονὴν κλύειν.
Οὕτως ἑκὼν μὲν οὐχ ἑκών, ἑκοῦσι δὲ,
Ξυνέστιν· ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.
Δη. Ὦ Ζεὺς τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις,
Ἐδωκας ἡμῖν (ἀλλὰ σοὶ λόγῳ) χαρά.
Φωνήσατ' ὠγωνᾶχες, αἴτ' εἴσω πέλας
Αἴτ' ἐκτὸς αὐλῆς. ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ
Φήμης ἀναχὸν τῆσδε νῦν χαρπούμεθα.

ΕΠΟΔΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἀνολόλυξον δόμοις
Ἐφετίοις ἀλαλαγαῖς
Ὁ μελ-

195. Αὐτὸς ϛ πῶς ἅπεστιν] οἱ συνεχῶς ὁ Ἡρακλῆς πῶς ἅπεστιν ὁ Λίχας ἢ οὐκ ἦλθε ταχέως ἀπαγγέλλων ὡς ἐδόκιμώσεν, Οὐκ εὐμαρείᾳ, ἤγουν ἐ ῥᾳστώνῃ, ἀ καταφρονήσει οὔ ἅπεστιν, ἀλλὰ κεκομμένος ὑπὸ τῶν πολιτῶν. τὸ δὲ ἐ πολλῇ, ἀντὶ ϛ ὀλίγῃ. οἱ δ' ὕστερον, Οὐκ εὐμαρείᾳ, οὐκ εὐχερείᾳ, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἴσην αὐτῷ εὐχαρίς παραγινέσθαι. 197. Μηλιεὺς ἅπας λεὼς] Μηλιεῖς, ἴδιον Θετταλικὸν πλησίον Τραχῖνος. Μηλία δὲ ἡ πόλις καλεῖται. 199. Τὸ γὰρ πρόθυμον] τὸ πρόθυμον. 201. Οὐχ ἑκὼν, ἑκοῦσι ϛ] τοῖς Μηλιεῦσιν αὐτὸς ὁ Λίχας σωτὴρ ἐχ' ἑκὼν. βέλτιον γὰρ αὐτῶν

Avolavi, ut tibi primus hæc nnncians
A te aliquid lucrarer, & inirem gratiam.

Dei. Ipſe vero Lichas cur abeſt, ſiquidem Hercules feliciter agit.

Nun. Non copiam nactus veniendi facilem abeſt, mulier:
Circumſtans enim eum Melienſis omnis populus
Percunctatur, neque poteſt ulterius progredi.
Optatum enim nuncium quiſque audire volens,
Non prius dimittit eum quam audiendo ſit ſatur.
Sic ille nolens volentibus quidem
Intereſt: videbis autem ipſum mox manifeſtum.

Dei. O Jupiter, qui OEtæ intonſum habitas pratum,
Dediſti nobis (ſerò licet) gaudium.
Exclamate *ergo* mulieres, quæque intra tecta
Quæque extra *eſtis*. nam inſperatum lumen mihi
Famæ exortum eſt, quo nunc fruimur *omnes*.

EPODICA. STROPHE.

Cho. Exululate ædibus
In intimis feſtis clamoribus

Vos

αὐτῶν δόπτὰς, ἰλθεῖν τοὺς στ. 203. Ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτμιον] τὸν ἀπόξηντον, ὃν οἱ δυσμενεῖς συμπαλαίοντες ἐ δηοῦσιν. ἄμεινον ἦ, τὸν ἀφιερωμένον θεοῖς καὶ ἀχειώρητον. ὃν ἐδὲ βοτὰ κατεσθίουσι καὶ τέμνει. ὁ ἦ τοιαῦτα χωρία ὀρχηστὰς ὀνόμαζον. 205. Φωνήσατ' ὦ γυναῖκες] ἀντὶ τοῦ, ὀλολύξατε καὶ βοήσατε, χαίρετε ὁμολογοῦσαι τοῖς θεοῖς. 206. Ὅμμ' ἐμοὶ φάμας] ὄμμα φάμης φασὶν αὐτὸν τὸν φανερῶς ἀπαγγείλαντα, ἢ τὸ λαμπρὸν τῆς φάμης φῶς. 207. Ἀναχὼ, ἀναφανὶν, ἀναστεῖλαι. ὁ μεταφορὰς τοῦ ἡλίου. 205. Ἐφετοὺς ἀλαλαγαῖς] τοῖς ἐπὶ τῶν θυσιῶν εὐχαῖς. ἀντὶ δ', ὁ πᾶς εἰκὼ τοῦ Ἡρακλέους θυσίας καὶ εὐχὰς ποιεῖται.

310. Ὁ

Ὁ μελλόνυμφ⊙. ἐν δὲ
Κοινὸς ἀρσένων ἵπο
Κλαγγά. τὸν εὐφαρέτραν
Ἀπόλλωνα θεράταν,
Ὁμῶς δὲ χ Παιᾶνα, Παιᾶνα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ἀνάγετ' ὦ παρθένοι.
Βοᾶτε τὰν ὁμόπολιν
Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν,
Ἐλαφηβόλοι, ἀμφίπυ-
ρον, γείτονάς τε νύμφας·
Ἀείσομ', ὦδ' ἀπώσομαι
Τὸν αὐλὸν, ὦ τύραννε ἐμᾶς φρενός.

ΕΠΟΔΟΣ.

Ἰδού μ' ἀναταράσσει
Εὐοῖ μ' ὁ κισσὸς, ἄρτι βακχείαν
Ὑποτρέφων ἄμιλλαν.

Ἰὼ

210. Ὁ μελλόνυμφ⊙.] εἴτις μελλόνυμφός ἐστιν, εἴτι γαμικῶς, ἡκέτω. κοινὴ γὰρ πάντων ἐστὶν εὐχή. ἡκέτω δὲ πᾶσα κλαγγὴ ἀρσένων τε καὶ θηλειῶν, καὶ κοινὸν ὄχλον ποιησάτω. Ἐν δὲ κοινὸς] φὰ κοινὸς δὲ Ἀττικῶν, ὡς --- κλυτὸς Ἱππομάμεια. 215. Ἀνάγετ' ὦ παρθένοι] ἀνυμνεῖτε πάντες καὶ πᾶσαι τὸν σωτῆρα καὶ Παιᾶνα ἀπόλλωνα. 216. Βοᾶτε τὰν ὁμόπολιν] ἀνυμνεῖτε ⊖ τιμᾶτε τὴν ἴδιμον καὶ ἀπόλλωνι ἀκόλουθον Ἄρτεμιν τὴν ⊖ Ὀρτυγίας τιμωμένην.

218. Ἀμ-

Vos futuri ſponſi: inter quos
Et junctus virorum eat
Clangor, *ululate* pharetrâ decorum
Apollinem Præſidem
Simulque Pæana, Pæana.

ANTISTROPHE.

Celebrate, Virgines,
Clamate eodem genitam partu
Dianam Ortygiam.
Cervorum jaculatricem, ambabus
Faces ferentem, ſociaſque Nymphas.
Feror in ſublime, neque repellam
Tibiæ *cantum*, O meum quæ regit animum.

EPODUS.

Ecce me perturbat
Evæ, me *thyrſus* hederâ *tectus*, jam Bacchicum
Convertens ad certamen.

Jo,

218. Ἀμφίπυρον] παρ' ὅσον ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας διαδέχεται, ἡ αὐτὴ οὖσα τῇ Ἑκάτῃ. νύμφας δέ φησι τὰς Ὀρεσιάδας, παρ' ὅσον καὶ τοῖς ὄρεσι ἀφιερῶσθαι ἡ Ἄρτεμις. 220. Ἀείρομ' ἐσθλ' ἀπώσομαι] τουτέστι μετεωρίζομαι εἰς τὴν χορείαν εἰς τὸν ἀέρα, τὴν ἄνω αἴρομαι. τὸ γὰρ μέλυδρον οὐκ ἔστι σύσιμον, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἡδονῆς ὀρχοῦντα 221. Τὸν αὐλὸν ὦ τύραννε] ὦ αὐλέ. ὦ Ἡράκλεις. ἢ ὦ Διόνυσε. Ἄλλως. ὦ αὐλὲ τῆς ἐμῆς φρενὸς τύραννε. ἐρεθίζει γὰρ ὁ αὐλὸς τὰς παρθένους εἰς τὴν χορείαν. ἀντὶ δὲ ὦ κρατῶν τῆς ἐμῆς φρενός. σὺ γὰρ τῷ ταῦτα λέγειν ὀρχοῦνται ὑπὸ χαρᾶς. 222. Ἀναζεράσσει ἐνοῦ μὸ κισσός] εἰς βακχικὴν ἄμιλλαν (τουτέστι χορείαν) παροξύνει με ὁ κισσός. τὸ γὰρ ὑπερίφανον, ἀντὶ δὲ ἀπὸ λύπης εἰς ἡδονὴν μεταπίπτων, ἢ ὑπερόπλων,

227. Ἀντι-

Ἰὼ ἰὼ παγάν. 225
Ἴδε ἴδ' ὦ φίλα γυίαμ'
Τάδ' ἀντίπρωρα δήσοι
Βλέπειν πάρες' ἐναργῆ.

227. Ἀντίπρωρα] ἐναντία, ἀθλικώτερα τοῖς ἀσθενέσι κωπεῖς ἀγα-

Jo, Jo, Pæan.
Sed ecce, chara domina:
Nunc tibi hæc *gaudia* metui tuo contraria
Videre licet clarè.

ϑαύ. ἢ ἀπροσδόκητα, ὑπ' ὄψιν ἐρέμνα. ὑποδεικνύουσι ϛ τὸν Λίχαν ἐρχόμενον.

ΔΕΙΑΝΙΡΑ,
ΛΙΧΑΣ, ΧΟΡΟΣ,
ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἰαμβοί.

Δη. ΟΡΩ φίλαι γυναῖκες ὅδε μ' ὄμματ' ὀ-
—λθε, Φροῦδα παρῆλθ' ἐς τόνδε μὴ λεύσσειν σό-
λον. 230
Χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα θεσμωτέπω χρόνῳ
Πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴπερ ἦν φέρει.
Λί. Ἀλλ' εὖ μὲν ἴσμεθ', εὖ δὲ θεσφωνούμεθα
Γυναῖκα κατ' ἔργα κτῆσιν. "ἄνδρα γὰρ καλῶς
"Πεφύκοντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη. 235
Δη. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, θεσπέσιον, ἃ πρῶτα βούλομαι,
-δερξομαι Δίδαξον, εἰ ζῶντ' Ἡρακλέα θεσσδέξομαι.
Λί. Ἐγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε,
Καὶ ζῶντα κοὐ θάλλοντα, κοὐ νόσῳ βαρύν.
Δη. Πῆ γῆς πατρῴας, εἴτε βαρβάρῳ, λέγε. 240
Λί. Ἀκτή πις ἔστ' Εὐβοικὶς, ἔνθ' ὁρίζεται
Βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διΐ.

Δη. Εὐχ-

232. Χαρτὸν] ἄξιον χαρᾶς. 234. Κατ' ἔργα κτῆσιν] κ τὸ ἀπαγγελίαν, κ τὸ ἔργα πρᾶξιν. τυτέστιν, ἀξίως τ τοῦ Ἡρακλέους ἀριτῆς θεσφωνούμεθα. ἀντὶ δ, οἵων ἴδει τυχεῖν θεσφατημάτων τὸς τὰ τοιαῦτα κατειρ-

DEIANIRA,
LICHAS, CHORUS,
NUNCIUS.

Iambi.

Dei. VIDEO charæ mulieres, neque me oculorum *ita*
Vigor deſtituit, ut non hoc agmen cernam;
Salvere autèm præconem jubeo poſt longum
Tempus licet *mihi* viſum, ſi quid affert boni.
Lic. Imo & benè advenimus, & bona annunciamus,
Mulier, ut res ipſa poſtulat: " viro enim, qui pulchrè
" Se geſſit, verba debentur bona.
Dei. O hominum chariſſime, prima, quæ prima ſcire volo,
Edoce, vivumne Herculem ſim receptura.
Lic. Ego quidem ipſum reliqui valentemque
Et vivum & florentem, nec morbo *quovis* gravem.
Dei. Ubi, patriâne terrâ an barbarâ? ede.
Lic. Eſt littus quoddam Euboicum, ubi ſtatuit
Aras, & de frugibus ſacrificia *offert* Cænæo Jovi.

Dei. Vo-

κατειργασμένης, ἐυτυχοίμην. 240. Γῆς πατρῴας] ἀντὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἀργεῖος δὲ ὁ Ἡρακλῆς. 241. Ἐνθ' ἀείζεται] ἵστησι, καταστήσει. 242. Τέλη τ' ἐγκαρπα] τέλη ἤτοι θυσίας. ἔγκαρπα δὲ, τὰ θυμιώμενα τὰ ἀπὸ ἀνθῶν ἢ καρπῶν. Κλωσίῳ Διΐ] Κλωσίου Εὐβοίας ἀκρωτήριον, ἀπὸ Κλωσίας τῆς Εὐβοέως, ἢ τῆς Ἐλαφίου.

243. Εἰκ-

Δη. Εὐκλαῖα φαίνων, ἢ 'πὸ μαντείας πνός;
Λί. Εὐκταῖ', ὄφ' ἥρει πᾶσι' ἀνάξατον δοεὶ
Χώραν γυναικῶν ὧν ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν.
Δη. Αὖ δὲ θεὸς θεῶν, τῦ ποτ' εἰσὶ, κ) τίνες;
Οἰκτραὶ γὰ, εἰ μὴ ξυμφορᾷ κλέπτυσί με.
Λί. Ταύτας ἐκεῖνος, Εὐρύτυ πέρσας πόλιν,
Ἐξείλετ' αὐτῷ κτῆμα κ) θεοῖς κειτόν.
Δη. Ἦ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον
Χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
Λί. Οὔκ. Ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖον ἐν Λυδοῖς χρόνον
Κατείχετ', ὥς φησ' αὐτὸς, οὐκ ἐλεύθερος,
Ἀλλ' ἐμπολητός. "τῦ λόγυ δ' ὑ χρὴ φθόνον
"Γνώμᾳ θεσπεσίᾳ, Ζεὺς ὅτυ θέλτωρ φανῇ.
Κεῖνος δὲ πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ
Ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει.
Χ' οὕτως ἐδήχθη τῦτο τοὐνειδος λαβών,
Ὡς δ' ὅρκον αὐτῷ θεσπιβαλὼν διώμοσεν,
Ἢ μὴν τὸν ἀγχιφῦρα τῦδε τῦ πάθυς
Ξὺν παισὶ κ) γυναικὶ δυλώσειν ἔπι.

Κὰχ

243. Εὐκταῖα φαίνων ἢ 'πὸ μαντείας πνός] πότερον (φησὶν) αὐτὸς εὐξάμενος κ) ὑποχόμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ τῦτο ποιεῖν ἢ ἀπὸ μαντείας θεῦ τινος κελεύσαντος. 244. Εὐκταῖ', ὄφ' ἥρει] κατ' ὀϊκεῖω φησὶν αὐτὸν πλεῖσθαι τὰς θυσίας· ὅτι γὰ ὀλιγάκις ὁ Οἰχαλίας εὐχαριστείας τὰς θυσίας ἐποιήσατο. 246. Τοῦ ποτ' εἰσὶν] ἀντὶ τοῦ, τίνος ποτε ἐστί. 247. Οἰκτραὶ γὰ] εὐγνώμων γὰ δοκοῦσιν εἶναι, εἰ μὴ ἄρα με σφάλλουσιν αἱ κατ' αὐτὰς συμφοραὶ, τυτέστιν, εἰ μὴ ἄρα λέγω πρὸς τύχην ὑπεδύσαντο τὸν οἶκτον. 248. Ταύτας ἐκεῖνος] ἵνα τὰς μὲν αὐτὸς ἔχῃ, τὰς δ' ἀπειρόκῃ θεοῖς θυσῖς. 250. Ἦ κἀπὶ ταύτῃ]

ἄρ

Dei. Votane? an *juſſa* quodam ex oraculo?
Lic. Vota omnino, quando harum vaſtavit bello
Terram mulierum, quas oculis vides.
Dei. Ipſæ vero per Deos, cujus hæ ſunt? & quæ?
Miſerabiles enim ſunt, niſi me fallant earum calamitates.
Lic. Has ille, Euryti deletâ urbe,
Exemit ſibi peculiares & ſelectas Deis.
Dei. Profectus hinc, num propter hoc oppidum
Tam longum abfuit tempus & dies innumeros?
Lic. Non. plurimum ſed inter Lydos temporis
Detentus eſt, ut ipſe ait, non liber,
Sed venditus. "at eam rem non convenit,
"Mulier, reprendere, Jupiter quam confectam dedit.
Ille vero emptus ab Omphalâ illâ barbarâ
Servitio complevit annum, ut ipſe dicit.
Adeoque acceptum hoc dedecus momordit *animum*
Ut *juramentum* ſibi à ſe oblatum juraverit
Pro certo eum, qui auctor hujus mali extitit,
Cum liberis & uxore etiam in ſervitutem redacturum.

Nec

ἆρ' ἔν τ πολὶν τῆνιν ἡ ἀνάμελθμον χρόνον τῶν ἡμερῶν ὁ τῇ Οἰχαλίας διέτριψεν; Ἄσκοπον] πολύ. ὁ γὰρ ἂν τις ἐπιλογίσαιτο ἡ πολλαπλάσιον τὸν χρόνον. 251. Ἀνάμελθμον] ἀντὶ τ ἀναμίμνησκον. 254. Τῶ λόγου σ' ὁ χρὴ φθόνον] μέμψιν. ὁ χρὴ (φησὶ) μέμφεσθαι οἷς ἂν πράξῃ ὁ Ζεύς. ἰδίᾳ γὰ λογισμῷ πάντα πράττει ὡς θέλει. ἢ ὅτως. ὁ χρὴ ἀνδρὸς ἀκούειν τὸν λόγον, ὃ ἐστιν ὑπολίζειν ἐ ψέγειν. ἢ ὅτως, ὁ χρὴ παρατιθέσθαι ἐ ψέγειν τὰ παρὰ τῶ Διὸς γεγενήμενα, καὶ ἡ χαλεπά. 257. Ἑαυτὸν] ὁ Ἡρόδοτ ⊙ τρία ἐπὶ λόγου ἐ ἑαυτόν. 260. Τὸν ἀγχιστῆρα τῦδε] τὸν αἴτιον ἐ πλησίον αὐτὸν ποιήσαντα ⊽ πάθους. λόγου ἕ ἐ Εὐρύτου. 261. Δυλώσειν ἔπ] πλησιάζει τὸ ἔπ.

262. Κὐχ

Κὐχ ἡλίωσι τοὔπος. ἀλλ' ὅθ' ἁγνὸς ἦν,
Σφετὸν λαβὼν ἑπακτὸν, ἔρχεται πόλιν
Τὴν Εὐρυτείαν· τόνδε γὰρ μεταίτιον
Μόνον βροτῶν ἔφασκε τῶνδ' εἶναι πάθους. 265
Ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
Ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
Ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενὶ,
Λέγων, χερσῖν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη,
Τοῖν ὧν τέκνων λείποιτο ποσσὶ τάξυ κείσιν. 270
Φώνει δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλεύθερος
Ῥᾳστοτο. λείπουσι δ' ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος,
Ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὧν ἔχων χόλον,
Ὡς ἵκετ' αὖθις Ἰφιτος Τιρυνθίαν
Πρὸς κλιτὺν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν, 275
Τότ' ἄλλοσ' αὐτοῦ ὄμμα, θατέρᾳ δὲ νοσῷ
Ἔχοντ' ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδης πλακός.
Ἔργον δ' ἔκαπτε τῶνδε μιμήσας ἄναξ
Ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ ὁ Ὀλύμπιος,

Πρατόν

262. Κὐχ ἡλίωσι] σὺν ἁμαρταίνουσιν, ἢ μάτην εἶπε τὸ ἐπος. Ἀλλ' ὅθ' ἁγνὸς ἦν] ὅτι ἁγνίσθη ὑπὸ Φόνου, ὅ ἐστιν, ὅτι ἐκαθήρατο τὴν ὑπὲρ Φόνου δυλείαν. 263. Σφετὸν λαὸν ἑπακτὸν] ἤγουν, συμμαχικὸν, σὺν ἴδιον. 266. Ἐφέστιον ξένον] φίλον. 268. Ἐπερρόθησε] σφοδρῶς ὑπέρισον, ἢ εἰς τὴν παιδοκτονίαν τὴν ὑπὸ Μεγάρας τέκνων, ἢ ὅτι πολλαῖς ἀσχόλως ὡμίλησε γυναιξὶν, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος. Ἀτηρᾷ φρενὶ] ἀπηνεῖ ἢ σκληρᾷ γνώμῃ. 269. Λέγων, χερσὶν μὲν] λέγων αὐτὸν ἠττᾶσθαι ὑπ' αὐτῶν τέκνων, ἃ γὰρ ἀφύκτους βέλη ἔχει. 270. Τοῖν ὧν τέκνων λείποιτο ἀσὶ τάξυ κείσιν] ἤτοι ἰδίως. ἢ γὰρ ἠλαζονεύσατο μόνον αὐτὸν τῶν ἑαυτοῦ παίδων. ἀλλὰ καὶ δῶρον τοξικὸς ἀσθεὶς τῷ Ἰόλεω νικήσαντι τὸν Ἡράκλεα, οὐκ ἠγνόησε.

Ἄμφω-

Nec irritus fuit is ſermo. Sed, ubi *à cæde Iphiti*
expiatus eſt,
Collectas undique ſumens copias adit urbem
Euryti: illum enim auctorem
Solum mortalium hujus eſſe mali affirmavit.
Namque ipſum, ubi in ædes veniſſet ſuas
Hoſpes ut vetus multis quidem probroſis dictis
Irritavit, & multa dixit atroci animo,
Dicens, quod manibus inevitabiles geſtans ſagittas,
Suis *tamen* filiis impar eſſet jaculandi peritiâ.
Quodque ut ſervus ab homine libero
Affligeretur. tandemque cum potus eſſet
Ejecit eum *convivio*: quibus commotus *injuriis*
Ubi venit deinde Iphitus Tirynthiam
In colle equos ad paſcua miſſos veſtigans,
Tunc eum alibi oculos, alibique mentem
Habentem à ſummo dejecit montis vertice.
Ob hoc autem facinus iratus rex
Jupiter omnium pater Olympius,

Diven-

Ἀμφωνεῖτην δὲ ὁ τῶν Εὐρυπίδων ἀριθμός. Ἡσίοδος μὲν γὰρ τέσσαρας φησιν ἐξ Εὐρύτου καὶ Ἀντιόχης παῖδας, ὕτος, Ἣ σὶ ἐπικυσαμένη κασιγνήτῳ Στρατονίκη Εὔρυτον τὸ μεγάροισιν ὑγείνατο φίλατον υἱόν. Τῷ δ' ὑῖες ἐγγύεντο Δηΐων τε Κλύτιός τε, Τοξεύς τ' ἀντίθεος ἠδὲ Ἶφιτος ὄζος Ἄρηος. Τέσσαρες μὲν ἔσαν τοιοῦτοι ξανθὸν Ἰόλειαν, Ἀντιόχη κρείουσι παλαιὸν γήμας Αὐτολύκῳ. Κρεόφιλος δ' ὁ δύο Ἀριστοκράτης δὲ τρεῖς, Τοξέα, Κλύτιον, Δήϊονα. 271. Ὡς ἐλαθήρα] λείπει ἡ τοῦ ὡς ἀπὸ ἐλαθήρα ἀνδρὸς ὑποζύξαντο. λέγει δὲ τὴν Εὐρυθέως. 273. Ἐρρῖψεν ἑαυτὸς αὐτὸν] τῆς οἰκίας αὐτὸν ἀπώσατο. Ὧν ἔχων χόλον] ὑπὲρ δὴ τούτων (φησὶν) ὀργιζόμενος ὁ Ἡρακλῆς ἐφονεύσατο τὸν Ἶφιτον εἰς τὰ τῆς Τιρυνθίας ὄρη πυρανόμους ἀφικόμενον ζητήσιν. 276. Τότ' ἄλλος' αὐτὸν ἄμμορα] ἀλλαχόσε τὸν νοῦν ἔχοντα, καὶ οὐδενὸν πείσεσθαι ὑποδεικνύοντα, ἀπὸ ὄρους ἐξέσκοψεν. 278. Ἔργα σὶ ἐκφέρει] ἔφην.

Πρατόν νιν ἐξέπεμψεν, ὑλ' ἠνέχετο,
Ὅθ' οὕνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ
Ἔκτεινεν, εἰ γὲμφανῶς ἠμύνατο,
Ζεύς τ' ἂν σωέγνω ξὺν δίκῃ χειρωμένῳ.
Ὕβριν γὲ γ' ἔργων οὐδὲ δαίμονες.
Κεῖνοι λ' ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
Αὐτοὶ μὲν ἅδε πάντες εἰσ' οἰκήτορες,
Πόλις δὲ λύλη. τάσδε λ' ἅσσερ εἰσορᾷς,
Ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑρῦσαι βίον,
Χωρῦσι τοῖς σε. ταῦτα γὲ πόσις τε σὸς
Ἔφειτ'· ἐγὼ δὲ πιστὸς ὢν κείνῳ, τελῶ.
Αὐτὸν λ' ἐκεῖνον, εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
Ῥέξῃ πατρῴῳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως,
Φεύγει νιν ὡς ἥξοντα· τῦτο γὲ λόγῳ
Πολλῦ καλῶς λεχθέντ' ἤδιστον κλύειν.

Χο. Ἄναασα, νῦν σοι πέρφις ἐμφανὴς κυρεῖ,
Τῶν μὲν παρόντων, τῆσδὲ πεπυσμένη λόγῳ.

Δη. Πῶς λ' οὐκ ἐγὼ χαίρουσιμ' ἂν ἀνδρὸς εὐτυχῆ
Κλύουσα πρᾶξιν τήνδε παυδίκῳ φρενί;
Πολλὴ λ' ἀνάγκη τῆδε τῦτο σωτρέχειν.
Ὅμως λ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
Ταρβεῖν

280. Οὐδ' ἠνέχετο] οὐχ ὑπήνεγκεν αὐτῦ τὴν μιαιφονίαν, ὅτι τὰς ἄλλας αὐτῦ στρατιὰς πρᾶξεις ἄλλῃ ταύτης κατήρχωντο. 284. Ὕβριν γὲ οὐ τέργων] τὴν ἀδικίαν. οἷον, οὐδ' αὐτὸ τὸ θεῖον ὑβριζόμενον καρτερεῖ, ὁ λίαν ἐστὶν ἀνεχόμενον. 285. Κεῖνοι δ' ὑπερχλιδῶντες] οἱ παῖδες τῦ Εὐρύτου ὑπερηφάνως λοιδορησάμενοι τῷ Ἡρακλεῖ ἀπηρίθησαν, ὑπερεντυφήσαντες τῇ

Τῶν νῦν παρ. Τῶν πεπυσμένη Infr. 390.

Divenditum eum relegavit, neque ſuſtinuit
Cædem, propterea quod hunc ex omnibus ſolum dolo
Interfeciſſet: ſi enim aperto *Marte* ultus fuiſſet,
Jupiter ignôſſet ei jure manus inferenti:
Injuriam enim non amant ne Dii quidem.
Qui verò ſuperbè illî inſultârunt petulanti linguâ,
Ipſi omnes Orci nunc ſunt incolæ,
Civitaſque in ſervitutem redacta. Iſtæ autem quas coràm vides
Ex felicibus inamabilem adeptæ vitam
Veniunt ad te. hoc enim tuus & maritus
Juſſit, & ego, ut qui ſim fidelis illî, exequor.
Ipſum verò, ſimul caſta ſacrificia
Fecerit paterno Jovi *ob urbis* captionem,
Crede affuturum: hoc enim poſt plurima
Dicta benè verba jucundiſſimum eſt audire.
Cho. Regina, nunc tibi voluptas adeſt manifeſta,
Tum ex his, quæ adſunt, tum quòd hæc audiveris.
Dei. Quidni ego gauderem hanc à viro feliciter
Rem geſtam audiens jure optimo?
Neceſſe eſt admodum, ut *mea* huic rei concurrat *lætitia*.
Tamen ineſt *hæc* ritè expendentibus

Neſcio

τῇ κρὸ Ἡρακλέους λοιδορίᾳ. 288. Ἄζηλον] κακοδαίμονα, ὃν οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν. Ὅμηρος· Ἀμύμονι συνόντα. 290. Ἔφειτ'] ἐπιτελάσῃ. 291. Αὐτὸν δ' ἐκεῖνον] τὸ ἱζῆς, αὐτὸν φροῦδι ἥκοντα. τοῦτεστι, ἐκσοδόκα αὐτὸν ἥκοντα ὅταν λάβῃ τὰ θυσίας καθαίρῃ ἑαυτὸν λέγων ὃ φησι. 295. Νῦν σοι πάρεστι] ἀντὶ τοῦ, ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ καθ' ὃν ἀπαγγέλλει τὰ χαρτά. ἢ, ἐν τούτοις τοῖς πρόσω. 300. Ὅμως δ' ἔνεστι] γνωμολογεῖ ὁρῶσα

Ταρβεῖν τὸν εὖ πεφάσονται μὴ σφαλῆ ποτέ.
Ἐμοὶ γὰρ οἰκτρὸς δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
Ταύτας ὁρώσῃ δυσοτμους ὅπῃ ξένης
Χώρας ἀοίκους ἀπατορὰς τ' ἀλωμένας.
Αἳ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
Ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.
Ὦ Ζεῦ πρόπαππε, μήποτ' εἰσίδοιμί σε
Πρὸς τοῦμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
Μηδ' εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔπι.
Οὕτως ἐγὼ δίδοικα τάσδ' ὁρωμένη.
Ὦ δυσπάλαμα, τίς ποτ' εἶ νεανίδων,
Ἀνανδρος, ἢ τεκοῦσα πρὸς μιᾶς γε φύσιν,
Πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
Λίχα, πίνος ποτ' ὄξιν ἡ ξένη βέβηκεν,
Τίς δ' ἡ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ,
Ἔξειπ'· ἐπεί νιν τῶνδε πλεῖστον ὠκτισα
Βλέπουσ' ὅσῳ περ κἀφρονεῖν οἶδεν μόνη.
Αἰ. Τί δ' οἶδ' ἐγώ. τί δ' ἄν με κἀείνοις; ἴσως
Γέννημα τῆς ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑγιέσιν.
Δη. Μὴ τῶν τυραννίνων Εὐρύτου ποθεν πέφυκεν;
Αἰ. Οὐκ

ἐρῶσι τὰς αἰχμαλώτους, καὶ φησι, τοῦτ' ἔστιν ἀνδρὸς ἔμφρονος, ὅταν καλῶς πράσσῃ τις ἐλπίζειν καὶ κακῶς. Σχήμ. Τελικ. 284. Τόριν δὲ γνωμικόν.
307. Ὦ Ζεῦ πρόπαππε] δόκησιν ποιεῖ, ἀλλεξίκακε. ἱκετεύει τὸν Δία μὴ ποτὲ δεῖν παραπλῆσιά τοῖς αἰχμαλώτοις τὰ τέκνα αὐτῆς. 309. Τῆσδέ γε ζώσης] δοκιμαστικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. ὁ γὰρ νοῦς, εἰ μὴ μέλλοιεν τι δεῖν κακὸν ἐμοῦ παίδων, τοῦτο ἐμοῦ ζώσης ἀκούσαιμι. 312. Ἀνανδρος, ἢ τεκοῦσα] τέκνα

Neſcio quis metus, ne fælix ille labatur olim.
Mihi enim miſeratio vehemens inceſſit, amicæ,
Has intuenti infauſtas peregrinâ in
Terrâ & ædibus, & patribus carentes errare:
Quæ anteà quidèm ab ingenuis fortaſſe editæ ſunt
Viris, nunc autèm ſervilem ſuſtinent vitam.
O Jupiter *malorum* depulſor, utinam *ego* te nunquam videam
Meam contra prolem ita graſſantem,
Aut, ſi quid acturus es, ne hac ſaltem jam vivente *agas*.
Tam *miſerè* ego metuo haſce intuens.
O Tu miſerrima, quænam es ex adoleſcentulis,
Virine expers, an mater? at ex vultu quidem
Horum *videris* inexperta omnium, generoſa tamen quæpiam.
Licha, dic cujus *demum* hominis *filia* hæc hoſpes ſit,
Quænam illi mater quiſve qui genuit pater;
Quoniam miſeret me hujus præ cæteris magis
Cernens quanto præ cæteris ſola ſapere novit.

Lic. Quid ego ſciam? quid & me interrogas? forſan
Inter ſuos non infimo nata loco.

Dei. Num regiâ de ſobole Euryti germen quoddam erat.

Lic. Non

τίκια ἴχνεσι. ὅπερ Καλλίμαχός φησι πυθέσθαι. Πρὸς μὲν γὰρ φύσιν] ὅστις μὲν οὖν τῆς ἡλικίας καὶ φύσεως τῶν σωμάτων στοχάζεται, ἄπειρος εἰ τῶν οὐ τῷ γάμῳ συνοικούντων, ἴσως ἂν ὅμως τις εἴποι εὐγενής. 319. Γίνημαι τῶν ἐπιδεῖν οὐκ ἐν ὑστέροις] ἐκ ἐν τοῖς ἀπείρημένοις ἐ ἐυτελέσι πεπαγμένη, ἀλλὰ δῆλον ὅτι προὔχεσι τῶν ἐν εὐγενείᾳ.

Λί. Οὐκ οἶδα. κ᾽ γὰρ ὑμᾶς ἀνιστόρω μακράν.
Δη. Οὐδ᾽ ὄνομα πρὸς τοῦ τ᾽ ξυνεμπόρων ἔχεις;
Λί. Ἤκουσα· στυγῆ τἀνδρὸν ἔργον λῦσαι τόδε.
Δη. Εἶπ᾽ ὦ τάλαιν᾽ ἀλλ᾽ ἡμῖν ἐκ σαυτῆς. ἐπεὶ
Καὶ ξυμφορά τις μὴ εἰδέναι σέγ᾽ ἥτις εἶ. 325
Λί. Οὔτ᾽ ἄρα τῷ γε πρόσθεν ὧδ᾽ ἐξίσου
Χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν, ἥτις οὐδαμᾶ
Περύφηνεν οὔτε μεῖζον, οὔτ᾽ ἐλάσσονα·
Ἀλλ᾽ αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος,
Δακρυρρόει δύσγνωτον, ἐξότου πάρα 330
Διλύεμον λέλοιπεν. ἡ δέ τοι τύχη,
Καὶ μὴ φρὸ αὐτῆ γ᾽, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
Δη. Ἦ δ᾽ οἶσθ᾽ ἐάσω, κ᾽ προβέσω τέγας
Οὕτως ὅπως ἥδιστα. μηδὲ πρὸς κακοῖς
Τοῖσδ᾽ οὖσι λύπην πρός γ᾽ ἐμοῦ λύπης λάβοι· 335
Τοσοισι
Ἄλις γὰρ ἡ παρούσα. πρὸς δὲ δώματος
Χωρῶμεν ἤδη πάντες· ὡς σύ γ᾽ οἷ θέλεις
Σπεύδῃς, ἐγώ τε τἀνδον ἐξαρκῆ πέλω.

Αγ. Αὐτῦ

321. Οὐκ οἶδα] κακῶς ὁ Αἴσχις ἀφ᾽ τοῦ ὑποπτον, οὐδὲ τὸ χρόνῳ αὐτῆς ὁμολόγησεν εἰδέναι. Οὐδ᾽ ἀνιστόρω μακρὰν] ἐπολυπραγμόνουν, περιεργάζομαι. μακρὰν δὲ, ἀντὶ πολύ. 322. Τῶν ξυνεμπόρων] τῶν ξυναγχμαλωτίδων. τὸ δὲ ἔχεις ἀντὶ τοῦ ἔγνως. 323. Ἤκουσα] ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἤκουον. 324. Ἐκ σαυτῆς] ἀπὸ σαυτῆς (φησὶν) εἰπὲ καὶ μὴ ὡς ἀφ᾽ ἡμῶν ἀναγκαζομένη. συμφορὰ γάρ ἐστι τὸ μὴ γνωσκεσθαί σε ἥτις τυγχάνεις. τοῦτο δὲ φησὶν ὡς μέλλουσαν αὐτὴν δεξιῶς χρήσασθαι εἰ γνοίη τις κατ᾽ αὐτήν. 326. Οὔτ᾽ ἄρα τῷ γε πρόσθεν] ἴσον αἰδεσθῆναι σε φήσεσθαι, κατ᾽ οὐδὲν ἄρα ἐξ ἴσου τῷ πρόσθεν χρόνῳ προσκομίσειν αὐτῆς τὴν γλῶτταν. τὸν γὰρ πρὸ

Lic. Non novi. neque enim exquisivi prolixius.
Dei. Neque nomen *illius* tenes ab aliqua *malorum* consorte auditum?
Lic. Minimè. silentio meum absolvi opus.
Dei. Quin dic, O misera, nobis tua sponte. quoniam
Quædam & hæc calamitas nos nescire te, quæ sis.
Lic. *Si dixerit* non sane priori ut tempore æqualiter
Linguâ utetur, quæ quidem neutiquam
Indicavit, neque quicquam magni neque parvi:
Sed usque deplorans calamitatis onus
Lachrymas fundit misera, ex quo patriam
Celsam reliquit. Hæc quidem fortuna (*silendi sc. libido*)
Damnosa sanè *est* ei, sed veniam meretur.
Dei. Faciat ergo illa ut lubet, & eat intro
Sic placidissimè. neque mala
Ad præsentia à me quoque dolore afficietur novo:
Satis enim quæ adest *ægritudo*. nunc autem domum
Eamus omnes: ut & tu quo velis
Properes, ut ego quæ intus *curanda sunt* curem.

Nun. I.

ταῦτα τάντα χρόνον ἐσιώπα, κἀγὼ οὐδὲν ἐφρόντιζον ἐμὲ τὸν καθ' ἑαυτὴν ἐδημοσίευσεν, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα πανταπάσι. Ἀλλως. Οὔτ' ἄρα τῷ γε] ὡς οὐκ ἐλάλησε πρώην, οὐδὲ νῦν λαλήσει. 329. Ἀλλ' αὐτὴν ἀδύνατα] καταπονεῖσθαι. 331. Διώλυμαι] ἔρημος. ὑψηλοῦ. ἐπὶ Ὁμήρου ἠπορεῖτο φησίν. Ἡ δὲ τύχη] αὐτὴ δὲ ἡ τύχη (φησὶ) καθ' ἣν στερᾷ, ἐπόλαστος μὲν αὐτῇ ἐστι, καθ' ὃ δὲ τυγχάνει τῆς παρὰ σοῦ δεξιότητος, ὅμως ἔχει συγγνώμην. 333. Ἠδ' ἐν ἐάσω] μὴ ἀναγκάζω σε λέγειν (φησὶν) ἀλλὰ προαιροῦ ἀνατρ αὐτῇ φίλον, ἵνα μὴ δόξωμεν αὐτὴν λυπεῖν. ¶ Σχήμ. Τραγικ. 325. Μὴ οὐ δύναι] σιωπᾷς.

339. Αὐτῇ

Αγ. Αὐτῦ γε πρῶτον βαμὸν ἀμμείναϛ', ὅπως
Μάθῃς ἄνδι τῶνδ', ὕς πνάς γ' ἄγεις ἔσω,
Ὧν τ' ὀδὲν εἰσήκυσας, ἀμάθης ἀ λῆι.
Τύτων ἔχω γὸ πάντ' ὀπιχήμιω ἐγώ.
Δη. Τί λ' ὀχί τῦ με τὶω λ' ἐφίϛασαι βάσιν;
Αγ. Σταθεῖσ' ἄκυσον· ϗ γὸ ὀδὲ τὶν πάρ-
Μυθον μάτιω ἤκυσας, ὀδὲ νῦν δοκῶ.
Δη. Πότερον ἐκείνυς δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν
Καλῶμαι, ἢ μοι ταῦσδ' ἐξειπεῖν θέλεις;
Αγ. Σοὶ ταῦσδ' ὀδὲν εἴργεται· τύτυς λ' ἔα.
Δη. Καὶ δὴ βεβᾶσι, χὠ λόγ- σημαινέτω.
Αγ. Ἀνὴρ ὅλ' ὀδὲν ὧν ἔλεξεν ἀρτίως,
Φώνει δίκης ἐς ὀρθόν· ἀλλ' ἦ νὺ κακὸς,
Ἢ θεόθεν οὐ δίκαι- ἄγγελ- παρὼν.
Δη. Τί φῄς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς.
Ἃ μὼ γαρ ἐξείρηκας, ἄγνοιά μ' ἔχει.
Αγ. Τύτυ λέγοντ- τὰνδρὸς εἰσήκυσ' ἐγὼ,
Πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς ϗ κόρης
Ταύτης ἔκατι κεῖν- Εὐρυτόν θ' ἕλοι,

Τὴν

339. Αὐτῦ γε πρῶτον βαμὸν] ὁ θεσπιαγγελισπάμβρ- κατέχει αὐτὴν, ἵνα εἴπῃ περὶ ὧν ἤκυσε πυρὰ τῦ Λίχα ὁ τῦ θεσπεσίυ λέγοντος. 340. Οὕς πνας ἄγεις] ἄγεις ἀντὶ τῦ ἔπεμψας. ἦσαν ϗ κ' ἄρσενες μ' τῶν αἰχμαλώτων. 341. Ὧν τ' ὀδὲν εἰσήκυσας] περὶ τύτων ϵ πάντων προσήκει σε μαθεῖν. τύτων γὸ ἔχω τὴν γνῶσιν. 343. Τῦ με τὶνοϛ' ἐφίϛασαι βάσιν] τὶν- ἐπικλησιν τὴν πορείαν κ' τὶω ἔισοδον ἰσᾶς ϵ κωλύεις; 348. Σοὶ ταῦς δὲ τ' οὐδὲν] οὐδὲν (φησὶ) τύτων οὔτε σοῖς σε οὔτε θεοῖς ταύτας ἀπορρήγω. τύτυς ϗ, ἤγουν τὰς αἰχμαλώτυς κ' τὰς ἅμα δωρεὰς ἄρσεσι, ἢ τὰς θεὰ τὸν Λίχαν.

351. Φώνει

Nun. I. ſed hîc prius parumper morata, ut
Scias hiſce remotis quoſnam ducas intro,
Quorumque nihil inaudiſti ut diſcas quæ *ſcire* oportet.
Horum enim perfectam habeo ſcientiam ego.
Dei. Quid eſt quamobrem meum fiſtis gradum?
Nun. Siſte & audi: & enim neque priorem
Sermonem fruſtra audiſti, neque puto nunc *audis.*
Dei. Utrum illos jam huc denuo
Vis revocemus? an mihi & his ſolis ennarre libet?
Nun. Tibi & his nihil prohibet dicere: ſed illos *abire* ſine.
Dei. Quin jam abiere, nunc ſermo proferatur.
Nun. Ille vir nihil, modo quæ locutus eſt,
Secundum veri normam dixit: ſed vel nunc malus
Vel antea nuncius mendax fuit.
Dei. Quid dicis? liquido mihi ede omne quod cogitas·
Quæ enim *huc uſque* narraſti, nihil intelligo.
Nun. Hunc virum ego audivi dicentem
Multis coram teſtibus quod (*Hercules*) ille puellam
Ob hanc Eurytumque cepiſſe

Et

351. Φάτις δίκης ἐς ὀρθὸν] ἀντὶ τοῦ, ἐφάτις δικαίως καὶ μετ' ἀληθείας. Ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς] ἀντὶ τοῦ, ἢ τὰ νῦν ψεύδεται. 354. Ἀγνοιά μ' ἔχει] ἤγνοι, ἀγνοῶ. Ὁ οὐ σωίημι. 356. Ὡς τὰ κέρτος] τὰ Ἰάλης. 357. Εὐρυτὸν θ' ἕλοι] ἑλόντ' εἴη. εἰ ἦ ὑφ' ἓν, θέλοι ἄν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 354. Ἀγνοιᾳ μ' ἔχει] ἀγνοίᾳ χρὴ χρῆσθαι ἐπὶ δεινῶν ἀφ' τὸ μέτριον, καὶ οὐκ ἄγνοια, καὶ σωσπίρειν ἔτως, οὐ ἀγνοίᾳ μ' ἔχει ὥσπερ εἰρηκας, τοῦτέστι, ὥσπερ εἰρηκας αὐτὰ ἐν τῷ εἶναι ἐμὲ οὐ ἀγνοίᾳ ἀφ' τὸ ἀσαφῶς εἰρῆσθαι. ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἴσχον τὴν τούτων γνῶσιν, τότον δὴ τινα αὐτὰ με κατέχει οὐ τῇ ἀγνοίᾳ.

358. Τὴν

Τλὼ δ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν. Ἔρως δέ νιν
Μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσας τάδε·
Οὐ ταὐτὶ Λυδοῖς, οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων
Λατρεύματ', οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος,
Ὃν νῦν παρώσας ὕστερος, ἔμπαλιν λέγει·
Ἀλλ' ἦνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
Τλὼ παῖδα δοιῶν, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος,
Ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν δ' ἑτοιμάσας,
Ἐπιστραλεύει πατρίδα τὴν ταύτης· ἐν ᾗ
Τὸν Εὔρυτον πᾶσάν τε δεσπόζειν θεήν.
Κτείνει τ' ἄνακτα πατέρα τῆσδε, κἠ πόλιν
Ἔπερσε. καὶ νῦν (ὡς ὁρᾷς) ἥκει δόμους
Ὡς τῆσδε πέμπων, οὐκ ἀφρονεστέρως, γύαν,
Οὐδ' ὥστε δηλήσων· μηδὲ θεσπιζέτω τάδε.
Οὐδ' εἰκός, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
Ἔδοξεν οὖν μοι θεός σε δηλῶσαι τὸ πᾶν
Δέσποιν', ὅ τῆσδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.
Καὶ ταῦτα πολλοὶ θεὸς μέσῃ Τραχινίων
Ἀγορᾷ

358. Τλὼ δ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν] Φερεκύδης φησὶν ὅτι, μὴ δὲ τὸν ἀγῶνα Ἡρακλῆς ἀφικνεῖται παρὰ Εὔρυτον τὸν Μέλανος. Β' Ἀρκεσιλάου εἰς τὸν Οἰχαλίαν. ἀκοῦσαι δὲ αὐτὴν τὸ Θοῦλη τὸ Ἀρκαδίας, καὶ ἦγεν τὸν θυγατέρα Ὕλλαν γυναῖκα. τῷ δὲ μὴ διδόντος, Ἡρακλῆς εἶλε τὸν Οἰχαλίαν, καὶ τοὺς υἱοὺς ἀπέκτεινεν. Ἴφιτος δὲ ἔφυγεν εἰς Εὔβοιαν. Μιτυκρέσσης δὲ ὕστερον λέγει. Ἡρακλέα εἰς ἐπιδημίαν Ἰόλης ἀφικέσθαι παρ' Εὐρύτου· τὸν δὲ μὴ θέλειν δοῦναι. ἦρα τε γὰρ αὐτῆς καὶ μισεῖν τὸν γαμπρόν, εἰ μὴ Ἀργεῖοι ἐξῆλθον εἰς τὴν Εὔβοιαν. 359. Θέλξειεν] πιθανώσειεν. Αἰχμάσειν τάδε] κατατροπώσασθαι τῇ αἰχμῇ. ὅ ἐστι, διὰ πολέμου κατορθῶσαι.

362. Ὃν νῦν παρώσας] τὸν ἑαυτοῦ ἀπωσάμενος καὶ παρεσπονδηκώς,

Et altis turribus *nobilem* OEchaliam. Amor vero ipsum
Solus deorum induxit bellum hoc suscipere
(Non illa apud Lydos neque apud Omphalen laborioſa
Servitus, neque in præceps dati Iphiti letum)
Quo nunc *amore* suppresso contraria dicit:
Sed ubi non potuit persuadere patrem
Sic filiam dare ut furtivo potiretur concubitu,
Crimen exiguum causamque commentus.
Patriam hujus puellæ invadit copiis, in quâ
Eurytum dixit obtinere regnum,
Interficitque Regem patrem hujus & urbem
Devastat. Et nunc, ut vides, redit domum,
Sic hisce præmissis non sine singulari curâ mulier
Neque ut servam *misit*, ne id expectes,
Neque veri simile est cum sit incensus amore.
Visum est igitur mihi tibi notum facere totum hoc,
Domina quod ab eo didici.
Et hæc multi medio in foro Trachiniorum

Una

ρμῶν, ἴσως τοιαῦτα εἶπεν ὁ Λίχας. 364. Κρύφιον ὡς ἔχει λέχους] ἤγουν λαθραῖον, μὴ εἰδόμας σε, ἀλλ' ἵνα ὡς παλλακίδα αὐτὴν ἔχοι. 366. Ἐν ᾗ] τῇ Οἰχαλίᾳ τῇ πατρίδι τῆς Ἰόλης. 369. Καὶ νῦν ὡς ὁρᾷς] ἀντὶ τοῦ ὡς ἀκούεις. ἥκει δὲ ἀντὶ τοῦ ἱλαδόντιμη ὅσον οὔπω. λέγει δὲ τάτων πρὸ ἐμοῦ ἄγγελον αὐτῆς ἄφιξιν ἐπαγγέλλεσθαι. 370. Οὐκ ἀφροντίστως] ἀντὶ τοῦ οὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ διὰ πολλῆς φροντίδος ἔχων αὐτὴν ἡ ἀγαπῶν. 370. Μηδὲ ἀκουσθῆναι τόδε] τὸ ἐν δούλης μέρει ἔχειν αὐτήν. 372. Ἐπιζήμιον] ἐπικίνδυνον.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 375. Καὶ ταῦτα] οἷον, ἴσως τοι ἤκουσα ταῦτα, ὥστε μὴ ἐξελέγχειν αὐτὸν εἰ ἀρνήσοιτο. οὐ γὰρ εἶχον ἂν λέγειν κατ' αὐτοῦ ἄλλο, εἰ μὴ μαστύρων ὑπῆρχεν.

Ἀγορᾷ συνεζήκυον ὡσαύτως ἐμοὶ,
Ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
Οὐχ ἥδομαι, δοκῶν δ' ὀρθὸν ἐξειρηκέναι ὅμως.
Δη. Οἴμοι τάλαινα, πῶ ποτ' εἰμὶ φαγμάτων;
Τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ἐπίστεγον,
Ληθραῖον; ὦ δύστηνος, ἆρ' ἀνώνυμος
Πέφυκεν, ὥσπερ ὠπάγων διώμνυτο;
Ἢ καὶ τὰ λαμπρὰ κἀπ' ὄμμα κἀφύσιν;
Αγ. Πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ,
Ἰόλη καλεῖτο· τῆς ἐκεῖνος οὐδαμᾶ
Βλάσας ἐφώτευ' ἦλθεν οὐδεὶς ἰσορρόπως.
Χο. Ὀλοιντο μή τοι πάντες οἱ κακοὶ, τὰ δὲ
Ληθραῖ' ὃς ἀσκεῖ μὴ φρέποιτ' αὐτῷ κακά.
Δη. Τί χρὴ ποιεῖν γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις
Τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπλημμένη κυρῶ.
Χο. Πεύθου μολοῦσα ταὐτρός. ὡς τάχ' ἂν σαφῆ
Λέξειεν, εἰ μὴν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
Δη. Ἀλλ' εἶμι, κοὐχ ἥδιον ἢ πρὸς ἡμέρας λέγεις.
Χο. Ἡμεῖς δὲ πρασσώμεθ'; ἢ τί χρὴ ποιεῖν;
Δη. Μίμν', ὡς ὅδ' ἀνὴρ, οὐκ ἐμοῦ κρείσσων ἀγγέλων,
Ἀλλ'

376. Ἀγορᾷ] ἀθρόισμαι. 378. Οὐχ ἥδομαι] λυπεῖμαι μὲν (φησὶν) οὐκ εἰπὼν σοι τὰ πεπραγμένα, ἀλλ' ὅμως ἀληθῆ εἶπον ἅπαν εἰρηκώς. 381. Ἆρ' ἀώνυμος πέφυκεν] ἆρα ἄσημος ἔτως ἐστὶ καὶ δυσγνώς, ὡς μηδὲ τὸ σῶμα αὐτῆς γνωσκεσθαι; 383. Ἢ καὶ τὰ λαμπρὰ] ταῦτα τὰ ἀγγέλλουσι πρόσωπον φησί. τὸ δὲ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν, ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῆς ὄψεως καὶ τοῦ παντὸς σώματος. ἢ ἀπὸ μέρους, ἀπὸ τῆς φωνῆς καὶ τοῦ ὀνόματος ἐφάμιλλον,

Una mecum audivere,
Unde queat redargui: si vero ingrata dico
Non lœtor equidem, vera tamen patefeci.
Dei. Hei mihi miseræ quid jam ago negotii?
Quod nocumentum admisi sub tecta
Occultum? O Misera, num nomine prorsus
Caret, ut jurabat adductor *mihi*?
Certe admodum splendida & vultu & indole.
Nun. Patre quidem genita Euryto olim
Jole vocabatur, illius ille nullo modo
Parentes narrabat nihil scilicet inquirens.
Cho. Pereant nolim omnes improbi, sed
Qui occultis se exercet cum quæ non decent malis.
De. Quid *me* facere oportet mulieres? quippe ego sermonibus
Præsentibus stupefacta sum.
Cho. I, *rem* ex *ipso* homine exquire. nam illicò vera
Dicet, si illum vi admota examinare voles.
De. Quin *jam* eo. & enim non aliena *meæ* sententiæ dicis.
Cho. Nosne hîc maneamus? aut quid facere convenit?
De. Mane, hic enim vir non meis à nunciis *accitus*
Sed

μιλλον. 386. Βλάστις] τὰς χρείας ἀφ' ὧν ἐβλάστησεν. Δῆτα] ἀσφαλῶς μηδένα ἐρώτησιν μηδὲ ἐγκώμιον. 387. Ὅλοιντο μὴ οἱ πάντες] ὄλοιντο μὴ πάντες οἱ ἀσεβοῦντες, ἀλλ' οἱ κακοὶ κ) ὅσοι μηχανῶνται λάθρα, Ϛ κακουργοῦς λόγους ἑαυτοῖς συμπλάσσουσιν. 393. Οὐκ ἀπόγνωμις] ἀλλ' ἀρίστη. σοὶ ἄνδρ' συμίσγειν, ἥγεν, κἄμοὶ ἀρίσκει. 394. Ἡμῖς] κατ' ἐρώτησιν.

Ἀλλ' αὐτόκλητος οὐκ δόμων πορεύεται.
Λί. Τί χρὴ γυναῖ μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν,
Δίδαξον. ὡς ἔρποντος εἰσορᾷς ἐμέ.
ταχείας Δη. Ὡς οὐκ ταχείας σὺ χρόνῳ βεβαδεῖ μολών
Αἴσεις, πρὶν ἡμᾶς γ' νεώσασθαι λόγους;
Λί. Ἀλλ' εἴ τι χρήζεις ἱστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.
Δη. Ἦ γ' τὸ πιστὸν τ' ἀληθείας νέμεις;
Λί. Ἴστω μέγας Ζεὺς, ὧν γ' ἂν ἐξειδὼς κυρῶ.
Δη. Τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἣν ἥκεις ἄγων;
Λί. Εὐβοΐς, ὧν δ' ἔβλαστεν, οὐκ ἔχω λέγειν;
Δη. Οὕτως βλέφ' ὧδε. πρὸς τίν' οἰνέπειν δοκεῖς;
Λί. Σὺ δ' εἰς τί δὴ μ' ἐτοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;
Δη. Τόλμησον εἰπεῖν εἰ φρονεῖς ἃ σ' ἱστορῶ.
Λί. Πρὸς τὴν κεκτῆσαν Δηϊάνειραν Οἰνέως
Κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, (εἰ μὴ κυρῶ
Λεύσσων μάταια) δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.
Δη. Τῦτ' αὐτ' ἔχρῃζον τῦτό σου μαθεῖν. λέγεις
Δέσσοιναν εἶ) τήνδε σήν;
Λί. Δίχα γὰρ.
Δη. Τί δῆτα, ποίαν ἀξιοῖς δ' ὕβριν,

Ἣν

396. Αὐτόκλητος] αὐτόματος. 398. Ὡς ἔρποντος εἰσορᾷς ἐμέ] ἀρᾷς γάρ με ἕρποντα καὶ σπουδάζοντα πρὸς τὸν Ἡρακλέα. ἔστι δ' ὁμοιον τῷ κατὰκρη τ' κιφαλῆς. 400. Αἴσεις] ἀντὶ τῦ αἴσσεις. Καὶ νεώσασθαι] ἀναπαίσασθαι ἢ αὖθις ὁμιλῆσαι ἀκριβῶς σὺ πρὸς. Ἦ ἵνα, πρὶν ἡμῖν κοινότερος ἀναπνεύσασθαι λόγους. 403. Ἴστω μέγας Ζεύς] ὅτι περὶ ὧν οἶδα ἀκριβῶς σοι διηγήσομαι. 405. Ὧν δ' ἔβλαστεν] ἀντὶ τῦ τοῦτο πῦ ἐτέχθη. 406. Οὕτως βλέφ' ὧδε] ὡς εἰκὸς, κάτω νεύσας ὁ Λίχας. κατεχοῦ-

σης

Sed ſponte ſua ex ædibus graditur,

Li. Quid me profectum mulier oportet Herculi dicere
Doce. nam me profecturum vides.

De. Quàm ex Trachine, tardè huc profectus
Abire properas, priuſquam dicta renovemus
denuo?

Li. At ſiquid *ultra* vis quærere, en ego adſum.

De. An & ipſam fideliter veritatem communicabis?

Li. Teſtis mihi ſit Jupiter, quicquid mihi cognitum
erit.

De. Quænam ergò hæc eſt femina, quam adducis *huc*?

Li. Euboica: ſed quibus orta eſt, dicere nequeo.

De. Heus tu, huc reſpice. quâcum loqui te exiſtimas?

Li. Tu vero cur tandem me hæc interrogas?

Dei. Audacter fare, ſi curas, quæ ex te ſciſcitor.

Li. Cum Reginâ Deianirâ OEnei
Filiâ, uxoreque Herculis (niſi
Perperam video) dominâque meâ.

De. Hoc hoc volebam ex te diſcere. Aiſne
Me dominam eſſe tuam?

Li. Jure enim *dico*.

De. Quid deinde? quas putas te meruiſſe pænas,

Si

σὺ ὢν αὐτὸν τ' χειρὸς, φησὶν, Ἀπόλεψον εἰς ἐμέ. ὁ δὲ, ἀναβόησας ἔφη, Πρὸς τίνα χὰρ νομίζεις λέγειν; Ἄλλως. Πρὸς τί' ἐπέπεσν δοκεῖς;] ὅτι ὡς βασιλίδα. τὸ ᾗ χ, ὅτι τὸ ὧδε τυπικῶς ἐστι. 408. Τόλμησον εἰπεῖν] καλῶς τὸ τόλμησον, ὡς ἀποδειλιῶντος εἰπεῖν ἀφ' ὧν διατίθεμαι. 411. Διατόπην τι τὴν ἐμὴν] τοῦτο ὡς τὸ, ὡς τί' ἐπέπεσν δοκεῖς; 414. Δίκαια γὰ] ἀντὶ τοῦ ἀληθῆ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 398. Δίδαξον. ὡς ἔρποντος] τοῦτο μᾶλλον ὀρθόν ἐστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τοῦ φησὶν, ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστοῦ, παρ' Αἰσχύλῳ. ¶ Σχήμ. Τελικ. 400. Αἰσθάνῃ] συνίεις.

416. Ἐς

Ἦν εὑρεθῇς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν;

ερεις; Λί. Πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλασ' ἔχεις;

Δη. Οὐδέν. σὺ μὴτοι χάρζα τῦτο δρῶν κυρεῖς.

Λί. Ἄπειμι. μᾶλλος δ' ἦν πάλαι κλύων σέθεν.

Δη. Οὔ. πείν γ' ἂν εἴπῃς ἰσορύμβων βραχύ. 420

Λί. Λέγ' εἴ τι χρήζεις. καὶ γὰρ ὢν σιγηλὸς εἶ.

Δη. Τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,

Κάτοιθα δήπου;

Λί. Φημί. τοῦδὲ τί δ' ἰσορεῖς;

Δη. Οὐκοῦν σὺ ταύτῃ, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς, 425

Ἰόλλαν ἔφασκες Εὐρύτου κόρην ἄγειν;

Λί. Ποίοις δ' ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολὼν

Σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών;

Δη. Πολλοῖσιν ἀστῶν· ἐν μέσῃ Τραχινίων

Ἀγορᾷ πολύς σε ταῦτά γ' εἰσήκυσ' ὄχλος. 430

Λί. Ναὶ,

Κλύειν γ' ἔφασκον. ταυτὸ δ' οὐχὶ νῦν λέγω

Δόκησιν εἰπεῖν, κἀξαγγελῶσαι λόγον.

Δη. Ποίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτον λέγων

Δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν; 435

Λί. Ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν φράσον φίλη

Δέσποινα τοῦδε, τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος.

Δη. Ὃς

416. Ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν] δεικτικῶς, εἰς τοιάδε μὴ ἀληθεύων. 417. Τί ποτε ποικίλασ' ἔχεις] τί πεπανύργηκας κατ' ἐμοῦ; ἢ ἐμηχανήσω, ἃ ἐβουλεύσω; 419. Κλύων σέθεν] εἰκὴ ὁμιλήσης δηλονότι. 421. Καὶ γὰρ ὢν σιγηλὸς

Si deprehendaris in hanc injuſtus?

Li. Quonam modo injuſtus? quid jam vafrè moliris?

De. Nihil *ego*. Tu quidèm ſtrenuè id agis.

Li. Abeo. ſtultus enim fui, qui te olim audierim,

Dei. Non *abibis*, nî priùs breve quid rogatus dixeris.

Li. Dic, ſiquid vis. etenim non taciturna es.

Dei. Captivamne, quam modò adduxti domum,
Noviſti ergo?

Li. Imo *novi*. ſed cur id quæris?

Dei. Nonne Tu hanc, quam ut ignarus cernis,
Jolen profeſſus es Euryti prolem eſſe?

Li. Quos inter homines? quis huc profectus
Tibi teſtis erit hæc ex me audiſſe coràm?

Dei. Civium inter plurimos. Medio Trachiniorum
In *foro multa* ex te hæc audivit turba.

Li. Imo.
Audiſſe ſe dicunt. idem verò non eſt
Opinionem dicere, & rem ut certam affirmare.

Dei. Quam *narras* opinionem? Nonne *tu* juratus
Dixiſti *te* hanc Herculi uxorem adducere?

Li. Ego uxorem? per deos dic chara
Domina, quis tandèm eſt hic hoſpes.

Dei. Qui

σηγλὰς σὲ] ἀντὶ τοῦ σηγλή. ὁ σιωπῶς (φησὶ) σχὶν ἂν παῖδα φλυαρήσας εἰς ἐμᾶς. ἢ σχὶν ἂν μαίθης ἃ (τὸν βουλεῦ. 425. Οὐκοῦν αὖ τοιοῦτος] ὁ σὺ (φησὶ) τοιοῦτος, ὢν σοφοποιῇ ἀγγοεῖν, ἐλεγὰς εἶναι ἰδόλως. 432. Τοιοῦτο δ' οὐχὶ γίγνεται] ὁ τοιοῦτον ἐστὶ δόκησις καὶ ἀληθὴς λόγος. ἐλεγὰς δ' οἷόπερ ὅτι οὐχὶ νῦν ἔπαιρε.

441. Ἀποσήτω]

Δη. Ὅς σου παρὼν ἥκουσεν ὡς ταύτης πόθῳ
Πόλις δαμείη πᾶσα, κἀχ ἡ Λυδία
Πέρσειεν αὐτὴν, ἀλλ᾽ ὁ τῆσδ᾽ ἔρως φανείς.
Λί. Ἀνθρωπ@ ὦ δέσποινα, βλασφήτω. τὸ γὰρ
Νοσοῦντι πληρεῖν, ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος.
Δη. Μὴ πρὸς σὺ γ᾽ κατ᾽ ἄκρον Οἰταῖον νάπος
Διὸς καταρράπτοιτ@ ἀκλέψῃς λόγον.
Οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ,
Οὐδ᾽ ἥτις οὐ κάτοιδε ταὐθρώπων, ὅπῃ
Χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
Ἔρωτι μὰν γὰρ ὅστις ἀνταίρῃ), Ἡμων γε
Πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.
Οὕτ@ γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
Κἀμοῦ γε· πῶς δ᾽ ὦ κἀτέρας οἵας γ᾽ ἐμοῦ;
Ὡς εἶπε τῷ μὲν ταὐτὸν ἀνδρὶ τῆδε τῇ νόσῳ
Λυθεὶς ἔμπτος εἰμὶ, κἀρτα μαίνομαι·
Ἡ τῆδε τῇ γυναικὶ τῇ μεταιτίᾳ
Τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ, μηδ᾽ ἐμοὶ κακοῦ πικρός.
Οὐκ ἔστι ταῦτ᾽. Ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἅ κεῖνος μαθὼν

Ψεύ-

441. Ἀπεστήτω] περιστὰς ἡ ἀπό. ἢ γράφεται παρεστήτω, ἤγουν ὁ ἄνθρωπ@ στὰς παρελθὼν εἰς μέσον ὁ διελέγχων με. 442. Νοσοῦντι] ἀντὶ τοῦ νοσούσῃ ὑπὸ ζηλοτυπίας. ἀρσενικῶς δ᾽ εἶπεν. ἢ καθόλου ὁ λόγ@ ὡς μὴ δίκῃ αὐτὴν διελέγχειν. ὕστερον τὸ γὰρ μαινομένῳ συμφληναρεῖν, ἀνδρὸς ἐστὶν ὑπὸ σώφρον@. ἀπεστήτω δὲ (φησὶν) ὁ ἄνθρωπ@. οὐ γὰρ φιλοσοφήσει πρὸς αὐτήν. Ληρεῖν δὲ τὸ φλυαρεῖν καὶ ἀδολεσχεῖν. 448. Ἔρωτι μὲν γὰρ] ἐπήγαγε γάρ, ὅτι ἀπροσδόκητα ἀνατρέπει τὰ ἔρωτι. 450. Οὕτ@ γὰρ ἄρχει] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἄρχει. 453. Μέμπτος εἰμὶ] μεμπτή εἰμι. τυτίπτ,

Dei. Qui præsens ex te audiit, quod hujus ob ardorem
Urbs domita sit tota, neque Lydia *mulier*
Illam vastârit, sed hujus (*Joles*) manifestus amor.
Li. Homo facessat hinc, Domina. quippe
Cum ægroto nugari viri non est sapientis.
Dei. Ne tu, per in summo OEtæ nemore
Jovem fulgurantem, hanc rem me celes.
Non enim feminæ verba dices malæ,
Neque *ei*, quæ non noverit humana, quòd
Gaudere iisdem semper natura non conceditur.
Amorem enim quicunque contra tollit
Manus velut pugil, non rectè sapit.
Ille enim etiam diis imperat, prout vult,
Et mihi quoque : quidni & alteri *imperet*, qualis ego sum.
Quare si quicquam meum maritum hoc morbo
Accuso correptum, profectò insaniam ;
Aut hanc adeò feminam, quæ causa
Nullius mihi turpitudinis, neque mali ullius fuit.
Non ita se res habet. sed si quidem ex illo edoctus

Non

τίση, εἰ μέμφομαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπίμεμπτος, ἐπιπληκτική. 456. Ἀλλ' εἰ μὴ ἐκ τούτου μαθὼν] εἰ μὴ περ Ἡρακλέους ἐπιλαθόμενος ψεύσεσθαι, κακὴν μέμψιν ἐπιφερήσεις· εἰ δὲ σὺ σαυτὸν εἰς τοῦτο ψευδολογίας ἄγεις, ἴσθι ὅτι κἂν θελήσῃς ποτε εἰπεῖν ἀληθῆ, ὡς δυσήκοος, κατὰ τὴν σωφρονίσας νικήθη. ἢ ὅτι κἂν θέλῃς ἀληθεύσαι, ὡς πιστευθήσῃ.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 441. Ἄνδρωπος ὦ δέσποινα] ὁ ἄνθρωπος (φησὶν) ὦ δέσποινα ἐπισήτω, ἤγουν παρελθὼν στήτω εἰς μέσον ὁ διαλέγεσθαι με. εἰ δ' ἄλλος ἐστίν. γράφοντες, οὐκ οἶδα τίνι λόγῳ τοῦτο γράφουσι. 441. Τὸ γὰρ νοσοῦντι ληρεῖν] καθολικῶς τὸν λόγον ἐπήγαγεν, ὡς μὴ δόξῃ αὐτὸν διαλέγεσθαι. καὶ ἀφοριστικῶς προσφέρει, λέγων, τὸ συμφλυαρεῖν τῷ νοσοῦντι καὶ οἷον μανιῶ-

Ψεύδη, μάθησιν ᾗ καλλιὼ ἐκμανθάνεις·
Εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
Θέλῃς γενέσθαι ζηκτὸς, ὀφθήσῃ κακός.
Ἀλλ' εἰπὲ πᾶν τἀληθές. ὡς ἐλευθέρῳ,
Ψευδεῖ καλεῖσθαι, κἠρ πεφύσεται ᾗ καλή.
Ὅπως δὲ λήσεις, ὅδε τοῦτο γίνεται.
Πολλοὶ γὰρ οἷς εἴρηκας, οἱ φράσουσ' ἐμοί.
Κεἰ μηδὲν ᾔδοισθ', ᾗ καλῶς ταρβεῖς· ἐπεὶ
Τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγυνεῖ ἄν.
Τὸ δ' εἰδέναι, τί δεινὸν; ἦχὶ χαίτερας
Πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε δή;
Κἄπω τις αὐτῶν ὤχ γ' ἐμοῦ λόγου κακὸν
Ἠνέγκατ'· ἀλλ' ὄνειδος ἦδέ τ', οὐδ' ἂν εἰ
Κάρτ' ᾖ τι τἀκεῖπ τῷ φιλεῖν. ἐπεί σφ' ἐγὼ
Ὠκτειρα δὴ μάλιστα πεφυσβλέψασ', ὅπ
Τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσε,
Καὶ γῆν πατρῴαν οὐχ ἑκοῦσα δύσμορος
Ἔσῳσε κἀδήλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Ῥείτω κατ' οὖρον. σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν

Πεῖ

μαπορεύω, ἀνδρὸς ἐστι σώφρονος. πεφυκότω ἂν ὁ ἄνθρωπος. οὐ γὰρ φιλοτεκνήσω πρὸς αὐτόν. ¶ Σχήμ. Τελικ. 441. Τὸ γὰρ] γνωμικόν.

γ. 461. Κἠρ πεφύσεται] μειζὸς, κλῆρος, μοῖρα, τύχη. 463. Ὅπως ᾗ λήσεις] ἀντὶ τοῦ μὴ λήσεις· ἀπλῶς ᾗ ἡ φράσις. λυπήσομαι εἰ μὴ εἴπῃς, ἢ παρ' ἐμοῦ πεφυσβλέψῃ βλαυτίσας. 467. Πλείστας] δηλονότι ἀνανδρους παρθένους, ὡς Μήδων τὴν Φλαυτίου, Αὔγλων τὴν Ἀλέως, Μιλάρων τὴν Κρίσωνος, τὰς Θεσπιὰς θυγατέρας, Ἀσυδαμείαν τὴν Ἀμύντορος. 469. Οὐδ' ὄνειδος

I

Mentiris, disciplinam non bonam ediscis :
Sin ipse temet ità erudis, cum
Velis esse bonus, deprehenderis malus.
At loquere, quicquid veri est. Nam libero,
Mendacis nomen qui parit, fors cohabitat non bona.
Ut lateas verò, ne hoc quidem fieri potest.
Multi enim *sunt*, quibus dixisti, qui *deinde* narrabunt mihi,
Et siquidem metuis, non *est cur* jure metuas : quoniam
Nescire *hoc*, id me doleat sanè.
Scire autem quid habet acerbum ? nonne & alias
Plurimas maritus unus duxit Hercules *prius* ?
Nec unquam quævis earum ex me verbum malum
Accepit : neque probrum hæc *audiet*, ne quidèm si
Valdius contabescat illius amore. quando illam ego
Miserata sum *præ cæteris* maximè, videns, quòd
Venusta forma illî vitam perdiderit,
Et terram patriam invita misera
Vastârit, & in servitutem redegerit. Sed hæc quidèm
Ventus ferat. tibi autem edico ego mendax

Apud

ἀνειδ@· ἤ δέ τ', ὡσ' ἂν εἰ κείρτ' ἐπακείη τῷ φιλεῖν] ὡδὲ ἡ Ἰόλη ὀνειδιζήσεται ὑπ' ἐμοῦ, ὡσ' εἰ μεγάλως αὐτῆς ἐρᾷ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἐπακείη σὸ τῷ αὐτῆς ἔρωτι. 470. Τῷ φιλεῖν] τῷ φιλεῖσθαι αὐτὴν τὸν Ἡρακλέα. 474. Ἀλλὰ ταῦτα μὲ ῥέιτω κατ' ἄκρον] ὁ περὶ τούτων λόγ@· ἐμφέρω (φησὶν) εἰς τὸν ἄνεμον.

Πρὸς ἄλλον εἶ), πρὸς δ' ἐμὲ ἀψευδεῖν ἀεί.
Χο. Πείθω λεγούσῃ δῆτα (κοὐ μέμψῃ δρόμῳ)
Γυναικὶ τῇδε· κἀπ' ἐμοῦ κτῆσαι χάριν.
Αἰ. Ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα, ἐπεί σε μανθάνω
Θνητὴν φρονοῦσαν θνητά, κοὐχ ἁγνώμονα,
Πᾶσί σοι φράσω τἀληθές, οὐδὲ κρύψομαι.
Ἔστιν δ' οὕτως, ὥσπερ οὗτος εἶπέ σοι.
Ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ
Δῃῆλθε, κἀπ' οὐδενὸς πολύφθορος
Καθῃρέθη πατρῷος Οἰχαλία δορί.
Καὶ ταῦτα (δεῖ γὰρ κἀπὶ τοῦδε πρὸς κείνου λέγειν)
Οὔτ' εἶπε κρύπτειν, οὔτ' ἀπηρνήθη ποτέ·
Ἀλλ' αὐτὸς ὦ δέσποινα λειμῶνα τὸν σὸν
Μὴ πέρσον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
Ἥμαρτον, εἰ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
Ἐπεί γε μηδὲν δὴ πάντ' ὄκνησας λόγον,
Κείνου τε κἀμὴν ἐξίσου κοινὴν χάριν,
Καὶ πέργε τὴν γυναῖκα, κἀβάλου λόγους
Οὓς εἶπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως εἰρηκέναι.
Ὡς πολλὰ μὲν πάντ' ἀεισεύων χερσῖν,
Τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ.

Δη. Ἀλλ'

477. Πείθω λεγούσῃ δῆτα] πείθη τί φησιν. ὁρᾷς γὰρ ὅτι φιλανθρώπως ὁμιλεῖ. 482. Ὥσπερ οὗτος εἶπέ σοι] ὁ σὸς τῶν λειμώνων ἀκηκοὼς, καὶ ἀπαγγείλας τῇ Δηϊανείρᾳ. 487. Οὔτ' εἶπε κρύπτειν] τὸ ἐξῆς, καὶ ταῦτα οὔτ' εἶπε κρύπτειν. τὰ περὶ τοῦ ἔρωτος φησὶ τῆς Ἰόλης, οὔτε κρύπτειν μοι ὁ Ἡρακλῆς εἶπεν, οὔτε

Apud *quemcunque* alterum ut ſis, mihi verò ſemper verus.

Cho Pare huic rectè monenti (nec dein accuſabis
Hanc mulierem *ut ingratam*) & ame inibis gratiam.

Li. At, O chara Domina, quoniam te video
Mortalem, & intelligentem mortalia, nec ingratam,
Omnia tibi eloquar verè, neque celabo *quicquam.*
Eſt enim ità, quemadmodum ille *nuncius* dixit.
Hujus (*Joles*) acris amor Herculem
Occupavit, & propter eam *ſolam* ærumnoſa
Diruta eſt patria OEchalia bello.
Et hæc (æquum eſt enim ut, quod ad illum attinet, dicam)
Neque juſſit celare *Hercules*, neque abnuit unquàm:
Sed ipſe, O Domina, pertimeſcens tuum
Ne pectus angerem hiſce ſermonibus,
Erravi, ſi quem *in hoc* errorem *ineſſe* judicas.
Quia verò jam ſaltèm rem omnem noſti,
Illiuſque & tuâ pariter gratiâ
Et ama mulierem, & velis dicta,
Quæ de eâ dixiſti, non eſſe irrita.
Nam cætera ille omnia qui vincit forti manu,
Hujus amori prorſus ceſſit *victus.*

Dei. Et

οὔτι μὴν ὁμολογῶ. 490. Εἰ τι πρὸς' ἁμαρτ.] καλῶς λέγω τὸ λέξεως. Ὃ ἥμαρτον, φημὶ, συγγνώμην ἑαυτῷ προσδοκῶ. 491. Ἐπειδὴ δὲ δὴ πάντ' ἐπίσ] ἐπεὶ τοίνυν πᾶν τὸ λοιπὸν ἐπίσασαι, λέγω τὰ δ' ἕτερα, ἅπερ ὁμοίως κεχαρισμένον σοὶ τυγχάνει τῆς Ἡρακλέους γαμετῆς.

497. Ἀλλ'

Αν. Ἀλλ' ὧδε χὴ φρονοῦμεν, ὥστε ταῦτα δρᾶν.
Κὤτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαιρούμεθα,
Θεοῖσι δυσμαχοῦντες. Ἀλλ' εἶσω στέγης
Χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ὀπιπολὰς φέρῃς,
Ἃ, τ' ἀντὶ δώρων δῶρα μὴ πεπαρμόσαι,
Καὶ ταῦτ' ἄγης· κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε
Χωρεῖν πεπελθόντ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ.
Χο. Μέγα τὶ θέσπος ἀ
Κύπρις ἀφέρπει νίκας ἀεί.
Καὶ τὰ μὲν θεῶν
Παρέβαν· χ' ὅπως
Κρονίδαν ἀπάπασεν, οὐ λέγω·
Οὐδὲ τὸν ἔγγυχον Ἅιδαν,
Ἢ Ποσειδάωνα πάκτορα γαίας.
Ἀλλ' ὅπῃ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν
Ἀμφίγυοι κατίβαν πρὸ γάμων πνέες·
Πάμπληκτα παγκοίτατ' ἐξ-
ῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Ὁ μὲν ἰὼ ποταμῶ

Σθένος

497. Ἀλλ' ὧδε χὴ φρονοῦμεν] ἤγουν, ὥσπερ πεφύκαμεν ταῦτα, ἢ ποιοῦσιν. 498. Κὤτοι νόσον ἐπακτὸν] τὴν διαμαχίαν λέγει. ἐπακτὸν δὲ σύνταξον, ἀντὶ ἔξω, αὐθαίρετον τὴν διαμαχίαν. τὸ γὰρ ἔσω τὸν ἔρωτα φιλονεικεῖν, διαμαχεῖσθαι ἐστιν ἄντικρυς. 501. Ἃ, τ' ἀντὶ δώρων] ὅπως ἂν αὐτὸν παρ' ἡμῶν κομίσῃς ἀντίποινα τῆς συμφορᾶς εἰς ἡμᾶς. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ αἰχμαλώτων. 503. Σὺν πολλῷ στόλῳ] ἤγουν, σὺν ζωῆς ἀπεστερημέναις αἰχμαλώτοις. 504. Μέγα τὶ θέσπος] ἀφάτως καὶ μέγα τὶ θέσπισμα Κύπρις. νικηφορεῖ ἐν παντὶ πρά-

Dei. Et illius quidem animi ſum, ut ita faciam.
Neque morbum inſuper afferemus ultrò,
Superis pugnantes. ſed ædes intrò
Eamus, ut verbis mandata capias,
Quæque pro donis dona, uti decet, congrua parem,
Ut & hæc feras: vacuum enim non æquum eſt
Te abire, qui huc adveneris plurimo cum comitatu.

Cho. Ingens quoddam robur
Victoriæ Venus oſtentat ſemper.
Atque quæ deos quidèm *attinent*
Prætermitto: quoque pacto
Saturnium decepit, non dico;
Neque *quo pacto* tenebroſum Plutonem,
Vel Neptunum quaſſatorem terræ.
Sed propter hancce uxorem
Robuſti deſcenderunt ante nuptias quidam:
Plagoſa pulverulentaque
Decertarunt prælia.

ANTISTROPHE 1.

Alter quidem erat fluvii
Robur,

πρᾶγμα. ἢ ἔτως, ἀποφέρεται τὰς νίκας καὶ πάντων, καὶ πίσης κρατεῖ φύσεως. σθένος δὲ νίκης, περιφρασικῶς τὴν νίκην. εἰκότως δὲ ὁ χορὸς τοιαύτ' ἐμοὶ πεποίηται. πέπαυται γὰρ ὁ λογος περὶ τῆς Ἕρωτος. 507. Παρίσαν. ἐς ὅπως] ἀντὶ τοῦ παρασκευάσομαι. καὶ ὅσα μὲν εἰς θεὸς (φησὶν) οὐκ εἴζατο, ὑπερβήσομαι. 509. Τὸν ἴσυχον Ἅιδαν] τὸν ἐν σκότῳ διατελοῦντα. 511. Ἀλλ' ἐπὶ πόσει] ἄκριτα] τὴν Δηϊάνειραν. ὁ δὲ νοῦς οὗτος, τὰ μὲν εἰς θεὸς μεμάθηκα πεφύκημι· ἃ δὲ λέγω, τίνες ἠγωνίσαντο περὶ τοῦ γάμου Δηϊανείρας, καὶ κατέβησαν εἰς τὸν ἀγῶνα. 512. Ἀμφίγυοι κατέβαν] ἀντίπαλοι, ἢ ἰσχυροὶ ἐν τοῖς γόνασι, μοχθισταίμβροι χερσὶ ἐς ποσίν. ἢ ἀμφότεροι τὴν παρασκισμένοι, ἢ ἄμφω παραξυμβόλω. 513. Πάμπληκτα] ἀγωνίσματα πλήσσων μετ' ἀλλήλων] ἀντὶ τοῦ διαλύσασι, ἐπιζήλοι, ἠγωνίσαντο. λέγει δὲ ὅτι πᾶν εἶδος ἀγωνίσματος ἔπραττ' ἀλλήλων ἐποιεῖτο, ἠγωνίσαντο.

516. Τιτυοί-

Σθένῳ, ὑψίκερω ταύρῳ
— Φάσμα ταύρῳ
Ἀχελῷος ἀπ' Οἰ-
νιαδᾶν· ὁ δὲ Βακχείας ἄπο
Ἦλθε παλίντονα Θήβας
Τόξα χὠ λόγχας ῥόπαλόντε πνέοσιν
Παῖς Διός· οἱ τότ' ἀολλεῖς ἴ-
σαν ἐς μέσον ἱέμενοι λεχέων. μόνα
— Δ' εὔλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις
Ῥαδδούμει ξωῦσα.

ΕΠΩΔΟΣ.

Τότ' ἰὼ χερὸς, ἦν δὲ
Τόξων πάταγος, ταυρείων
— τ' ἀνάμιγδα κεράτων·
Ἦν δὲ ἀμφίπλεκτοι
Κλίμακες. ἰὼ δὲ μετώπων ὀλόεντα
Πλήγματα, χὠ τόν· ἀμφᾶν.
Ἃ δ' εὐῶπις ἀδρὰ
Τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ

Ἦρο

516. Τιτραόρῳ] τετραστιλῶς. 517. Φάσμα] φάντασμα. σχῆμα. 518. Ἀπ' Οἰνιαδᾶν] ἀπὸ Αἰτωλίας. ἢ ὕστις, Οἰνίαι πόλις Ἀκαρνανίας, ἀφ' ἧς ἦν ὁ Ἀχελῷος. πλεοναστικῶς δὲ λέγεται. 519. Βακχείας ἄπο] ἀπὸ τῶν Βάκχων ἐχόντων. καλῶς δὲ τὸ βακχείας, ἀντὶ τοῦ ἀνταδικούσης. 521. Τόξα χὠ λόγχας] ἀφ' ἑτοιμίας φησὶ λόγχῃ ἔχειν τὸν Ἡρακλέα. 522. Ἀολλεῖς ἴσαν] καταχρηστικῶς εἶπεν ἐπὶ δύο τὸ ἀολλεῖς. ἐπὶ πλήθους γὰρ λέγεται. ἢ ἀολλεῖς ἀντὶ τοῦ λίαν ἀλέντες. Ὁμηρος. Οἴμησεν δὲ ἀλεῖς. 523. Ἱέμενοι

Robur, elatis cornibus quadrupedis
Figura Tauri
Achelous ab EO-
niadis: alter vero Baccho ſacris
Venit à Thebis, retenſos
Arcus, & haſtas, clavamque quatiens,
Jovis filius (*Hercules*). Qui tum cominus ibant
In medium cupientes thalamis potiri. Sola autem
Conjugii Præſes in medio Venus
Certamen virgâ moderabatur præſens.

EPODUS.

Tunc erat manuum, erat &
Arcuum ſtridor, taurinorumque
Commiſtim *ſonus* cornuum.
Erant & utrinque amplectentes
Luctationes, erantque frontium pernitioſi
Ictus, & gemitus amborum.
Illa verò formoſa tenera *puella*
Splendentem ad ripam

Sedebat

ῥθμοι] ἐπιθυμοῦντες. Μόνα δ' ἰύλικτος] μόνη δὲ ἡ ἰύλικτος. Κύπελις παρῦσα, ἐορά̃δει δ διίζητε. 526. Τότ' ἦν χερὸς] τότε ἦν ὁ Ἡρακλῆς τῇ χερσὶ δ τόξοις ἐμάχετο, ὁ δὲ Ἀχελῶος τοῖς κέρασι. 528. Ἀναμιγδα] ἀναμιμιγμένως. 529. Ἦ δὲ ἀμφίπλεκτοι κλίμακες] ἦν, ἀντὶ τ̃ ὑπῆρχον. Ἡσίοδος, Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. κλίμακες δὲ, αἱ ἐπαναβάσεις, πυρὸ τὸ ἄνω τι δ κάτω αὐτὰς τρίφασ̃ ἐν τῇ μάχῃ. ἔστι δὲ εἶδος παλαίσματος ἡ κλίμαξ. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα ἐπὶ Ἡρακλέους ἀκυρόεν. 530. Ἦ δὲ μετώπων] τοῦτο ἐπὶ Ἀχελῶ. οἱ γὰρ ταῦροι τοῖς κέρασι κὴ μετώποις μάχονται. 532. Ἀ δ' ἰώπις] ἡ Δηϊάνειρα.

535. Ἐγὼ

Ἥρω, τὸν ὃν προσμόλοισ' ἀκοίταν.
Ἐγὼ δὲ μάτηρ μῶν οἷα φράζω,
Τὸ λ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
Ἐλεεινὸν ἀμμένει.
Κἀπὸ μαζὸς ἄφαρ
Βέβακεν, ὡς πόρτις ἐρήμα.

535. Ἐγὼ ξ μάτηρ μῶν] ἐγὼ (φησὶν) ἀναλαβόντως ὡσεὶ μήτηρ λέγω. ἐγὼ πυρῶσαι τὰ πολλὰ, τὰ τίλη λέγω τῶ πεφυμένων. 536. Ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας] ἀντὶ τοῦ ἡ ἀδιαμάχητος νύμφη, ἀπροφασιστῶς. λέγει δὲ τὸ κριθὲν σύντομον αὐτῷ εἶπε μέρος. Ἄλλως. Ὄμμα νύμφας.

ἔπι

ΔΕΙΑ-

Sedebat, expectans *utrum habitura foret* maritum.

Ego verò, mater uti *commiserans*, dico,
Quod illæ oculus puellæ, de quâ certabatur,
Miserabiliter expectat,
Et à matre statim
Discessit, vitula velut deserta.

ἔτι ȝ ἡ νύμφη ἱλαστὴ οὖσα, ὑπέμενεν ἡ ἐξελκομένης λυπαίνεται. 537. Ἀμέμενει] ἀντὶ τῦ ἀνέμβη. 538. Καὶ πὸ μητρὸς ἄφαρ] παρεσχεῦμαι γεμαθεῖσα τ τ μητρὸς ἀφωρίσθη πραγμάτων. ὅπο ȝ τῦ ἅπτω ἅψω, τὸ ἄφαρ γίνεται.

ΔΕΙΑΝΙΡΑ,

ΧΟΡΟΣ, ΛΙΧΑΣ,

ΥΛΛΟΣ.

Ἰαμβοί.

Δη. ΗΜΩΣ φίλαι καὶ οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
Ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,
Τῆμῷ θυραίῳ ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα,
Τὰ μὴ φράσουσα, χερσὶν αἱ τεχνησάμην.
Τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτίσμηνη.
Κύριον γὰρ, οἶμαι δ' ὑκέτ', ἀλλ' ἐζευγμένην,
Παρεισδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλῳ,
Λωβητὸν ἐμπόλημα τ' ἐμῆς φρενός.
Καὶ νῦν δύ' οὔσαι μίμνομεν μιᾶς ὕπο
Χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς
Ὁ πρὸς ἡμῶν κἀγαθὸς τελεύμενος
Οἰχεῖ' ἀντέπεμψε τῷ μακρῷ χρόνῳ.
Ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
Νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ·

Τὸ

540. Ἥμῳ φίλαι] ἡ Δηϊάνειρα ὡς τ χορὸν ἐξελθοῦσα ἀμαλίζεται. καὶ φησὶν, ὅσῳ ὁ Λίχας ταῖς καὶ τὸν οἶκον σωπάττεται αἰχμαλώτοις, ἐξῆλθον ἵνα ἅπαξ ἐμπαρασκευάσωμαι δηλώσω ὑμῖν. 541. Ὡς ἐπ' ἐξόδῳ] ὡς μέλλων αὖθις εἰσιέναι πρὸς τὸν Ἡρακλέα. 544. Συγκατοικτίσμηνη] συνοικτίρουσα ἡμῖν

DEIANIRA, CHORUS, LICHAS, HYLLUS.

Iambi.

Dei. DUM, Amicæ, in ædibus hoſpes ille alloquitur
Captivas puellas, ut qui abitum paret,
Intereà foras prodii ad vos furtim,
Partim dictura, quas manibus confeci machinas;
Partimque, quæ patior *mala*, vobiſcum ploratura.
Virginem, enim, ut puto, non ampliùs, ſed conjugem
Ad me recepi, onus velut nauta,
Damnoſam *ſic* mercem animo meo.
Et nunc *nos* duæ manemus unâ ſub
Stragulâ *unius* amplexus: talem Hercules
Ille fidus nobis & bonus dictus
Diuturnæ domûs-cuſtodiæ mercedem remiſit.
Ego vero ſuccenſere quidem neſcio
Illî laboranti totiès hoc ipſo morbo:

Rurſus

ἡμῖν θελωῦσα. 545. Ἀλλ' ἰζδγμίνω] χαλαμινθήλω τῷ Ἡρακλεῖ συσταθέντα φορτίον λυσητὸν τῇ ἡμῶν φρενὶ. ἤτοι βλαβερὸν φορτίον καὶ ἀφόρητον τῇ ἡμῶν φρενὶ. 548. Μιᾶς ὕπο χλαίνης] ὑπὸ μιᾶς κοίτης. 551. Οἰκτρὰ ἀντίπαμψι] συμπάθη τῆ οἰκετίδος δόξης ἔπεμψέ μοι ὁ Ἡρακλῆς ὑπὲρ ἧς χρόνω πικρὸς οὐ φιλόφρων αὐτῷ ἅ ἐστιν ἀχάριστος καὶ πολυχρονίας ἡμῶν οἰκετίδος.

556. Τὸν

Τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμῶ, πῖς ἂν γυνὴ
Δοίαιτο, κοινωνοῦσα τῆς αὐτῶι γάμων; 555
Ὁρῶ γὰρ ἥβῃ, τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω,
Τὴν δὲ φθίνουσαν. ὧν ἁφαρπάζειν φιλεῖ
Ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῆς ὑπεκτρέπειν πόδα.
Ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
Ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ. 560
Ἀλλ' ὡ γὰρ (ὥσπερ εἶπον) ὀργαίνειν καλὸν
Γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν. ἢ δ' ἔχω φίλαι
Λυτήριον λύπημα, τῆδ' ὑμῖν φράσω.
Ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
Θηρὸς, λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον· 565
Ὃ παῖς ἔτ' οὖσα, τοῦ δασυτρίχου πάρα
Νέσσου φθίνοντος ὐκ φόνων ἀνειλόμην·
Ὃς τὸν βαθύῤῥοον ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς
Μισθοῦ πορθμεύων χερσὶν, οὔτε πομπίμοις
Κώπαις ἐρέσσων, οὔτε λαίφεσιν νεώς. 570
Ὃς καμὲ, τῆς πατρῴων ἠνίκα σόλων

Ζεὺς

556. Τλὼ μὲ ἕρπουσαν πρόσω] τὴν Ἰόλην πρόσηκε τυγχάνειν ἢ αὐξανομένην τὴν ἥβην. 557. Τὴν δὲ φθίνουσαν] ἑαυτὴν λέγει, δεικτικῶς. φθίνουσαν δ' αὐτὴ ἢ βιοκτόνον. 558. Ὀφθαλμὸς ἄνθος] τὸ ἄνθος τῆς νέας γυναικῶν φιλεῖ ἁρπάζειν ὁ ὀφθαλμὸς, τῶν ἀνδρῶν. Τῶν δ' ὑπεκτρέπειν] τῶν δὲ, ὑπαναχωρεῖν, δηλονότι τῆς πρεσβυτέρας. ἤγουν τῶν δύο ἡλικιῶν τὴν μὲν παίζουσαν ἁρπάζειν εἰωθὸς ὁ τῶν ἀνδρῶν ὀφθαλμὸς, τὴν δ' ὑπεκτρέπειν τὸν πόδα, ἤτοι τὴν πρεσβύτιδας. 559. Μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς] διαφορὰν ταύτην ἔχει ὁ πόσις πρὸς τὸν ἄνδρα. πόσις μὲν γὰρ λέγεται ἢ ὁ πρὸ πολλοῦ δόσεως τῆς γυναικός. ἀνὴρ δὲ, ὁ σπουδὴν, ἢ ὁ πρὸ ὀλίγου χωρισθείς. ὡς τὸ, Ἀνὴρ ἀπ' αἰῶνος νίος ἄλλου. διδάσκει οὖν (φησὶ) μὴ ἐμὲ καταλιπὼν, πόσις ἐμὸς

Rurſus autèm cohabitare cum hâc unà, quæ mulier
Suſtineat, ſi modo ſit particeps ejuſdem connubii?
Video enim *illius* ætatem eam *eſſe* ut indies creſcat,
Meam verò, ut decreſcat. harum decerpere amat
Oculus *virorum* florem, ab his clàm avertere pedem.
Hæc igitùr miſerè metuo, ne maritus quidem Hercules
Meus vocetur, hujus verò adoleſcentulæ vir.
Sed *deſino*: non enim, ut dixi, iraſci decet
Mulierem prudentem. quâ v. ratione judico
Medicabilem *hanc* moleſtiam, eam tibi dicam.
Eſt mihi antiquum donum vetuſti olim
Centauri, lebete æreo conditum:
Quod, puella adhuc cum eſſem, hirſuto ab
Neſſo moriente poſt funeſtum vulnus accepi;
Qui *per* profundum flumen Evenum homines
Mercede *certâ* trajecit manibus, neque mobilibus
Remis remigans, nec *utens* velis navis.
Qui & me, paternâ procul familia

Cum

ἐμὸς κληθῇ, ὡς συνοικήσοις μοι ποτέ. ταύτης δ' ἀνὴρ, ὡς αὐτῇ συνοικῶν. Ἄλλως. Πόσις μὲ σώσοις τὶς ὢν, πυρὰ τὸ σωσείναν. 561. Ἀλλ' ὁ γὰρ, ὥσπερ εἶπον] ὁ χρὴ τὴν συνοικὴν γυναῖκα θυμοῦσθαι τῷ ἀνδρί. 562. Ἡ δ' ἔχω] ὦ ἡ τρόπῳ τῷ λύπης ἴαμα, φοίλω, ὑμῖν ἐρῶ. 563. Λυτήριον λύπ.] ἀντὶ τοῦ τῆς λύπης ἴαμα. 565. Λέβητι χαλκέῳ] δύο ὀνόματα, ὡς κρατῆρὸν αἰχμητὴν. ὡς ἔκτυπτι δοτηριμμένῳ λέβητι ἐπὶ τὸ κῦρ καιρὸν χρήσασθαι αὐτῷ. 566. Ὁ παῖς ἔτ' ἦσα] νεωτέρα. ὁ γὰρ πεζὸς ὦ. 567. Ἐκ φόνων ἀνειλόμην] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῷ αἵματος τῶν σφαγῶν. Ὁμηρος, Ἄκρον ἐρυθήμενοι φόνον αἵματος. ἢ ὅτι τῷ τόπῳ ὄνομα ἐφονεύθη ὁ Νέσσος. Ὁμηρος, τὸ ἀργαλέησι φονῆσιν. 569. Μιᾷ τῷ πορθμὶ] διεπέρα, διεπόρθμευεν. 571. Ἡνίκα τέλων ἔχω Ἡρακλεῖ] τέλον φησὶ τὸ πλῆθος τῆς οἰκίας αὐτῆς ὕλων τι ἢ ἀδελφῶν. ἡνίκα ὧν κατελιπεῖσα τὸν οἶκον τῷ πατρὸς ἔρημος ἐπηκολούθησα τῷ Ἡρακλεῖ, κ' τὰ ἑξῆς.

574. Φανεὶ

Ζεὺ Ἡρακλεῖ τὸ θεῖον εἴπις ἐσσόμενον;
Φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἰὼ μέσῳ πόρῳ,
Ψαύει ματαίας χερσὶν· ὀκ ἀλλ' ἤυσ' ἐγώ.
Χὠ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ὑπερφέρτας χερῖν,
Ἧκεν κομήτην ἰόν. ἐς δὲ πνεύμονας
Στέρνων διερροίζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θὴρ
Τοσοῦτον εἶπε, παῖ γέροντ' Οἰνέως,
Τοσόνδ' ὀνήσῃ τῶν ἐμῶν (ἐὰν πίθῃ)
Πορθμῶν, ὅθ' οὔνεχ' ὑγιαίνω σ' ἔπεμψ' ἐγώ.
Ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
Σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσὶν ἡ μελαγχόλως
Ἔλαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
Ἔσῃ φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον
Τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μή πιν' εἰσιδὼν
Στέρξῃ γυναῖκα κεῖν' ἀντὶ σοῦ πλέον.
Τοῦτ' ἐννόησας ὦ φίλαι, δόμοις δὲ ἰῷ
Κείνῳ θανόντος ἐγκεκλεισμένον καλῶς·
Χιτῶνα τόνδ' ἔλαφα, πρόσθαλοῦσ' ὅσα
Ζῷη κεῖνος εἶπε. κἀ πεπείραν' τάδε.

Καλὰς

574. Ψαύει ματαίαις χερσὶν] ὅπ ἀδὲν ἤνυσιν. ἔφθασε γὰρ ὁ Ἡρακλῆς τοξεύσας κὴ ἀπολὼν αὐτόν. 575. Ἐπισπάσας χερσὶν] εὐτρεπίσας, ἢ σπάσας κὴ κάμψας τὴν νευρήν· ἢ, εἰς αὐτὸν φαφεὶς & βλέψας. 576. Ἧκεν κομήτην ἰὸν] ἡ ἀφὸ τῆς ὄγκης, ἢ ἀφὸ τῶν πτερώσεων. τὸ δὲ πνεύμονας, ἀντὶ ἐυκῶς. 577. Διερροίζησεν] ῥῖ ἦχος ὠρμησε. 579. Τοσόνδ' ὀνήσῃ] ὠφεληθήσῃ κὴ ὅσον λήψῃ ἀπὸ τῶν ἐμῶν προσθημάτων. Ἐὰν πίθῃ] γεώφιτον ἐὰν πίθῃ. 581. Ἀμφίθρεπτον] τὸ κτηνος. θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι. 582. Ἡ μελαγχόλως] ὅπερ, ἢ ὡς ἔφ. 583. Θρέμμα Λερναίας] ὠφελιμωτικῶς,

Cum Herculem primùm uxor ſequerer)
Geſtans in humeris, in medio jam tranſitu,
Cœpit attrectare improbis manibus; exclamavi autem ego.
Et Jovis protinùs filius converſus, manibus
Emiſit alatam ſagittam, perque pulmonem
Et pectus cum ſtridore trajecta eſt: Emoriens autem ferus
Talia locutus eſt; filia ſenis OEnei
Hoc lucri facies meâ (ſi parueris)
Ex trajectione, quando noviſſimam te tranſvexi ego:
Si enim concretum ſanguinem meâ
De cæde acceperis manibus, hîc ubi lividas
Imbuit ſagittas Lernæa Hydra,
Erit tibi mentis hoc mulcimentum
Herculeæ, eo ut nullam intuitus
Diligat feminam ille, quàm te, magis.
Hoc cum in animum incidiſſet, amicæ, (domi enim erat
Poſt mortem illius incluſum probè)
Tunicam hanc eo tinxi, adhibitis omnibus, quæ
Is, dum viveret, dixit: & hæc jam confecta ſunt.

Mala

εἰκῶς, ἡ Ὕδρα. 584. Ἔχει φρενὸς σοι τοῦτο κηλητήριον] ἐπῳδεῖον ἐπὶ τὸ παῦσαι τὴν κηλῆσαι αὐτὸν, ἤγουν κατεπαυστήριον ἡ φρενὸς τῆς Ἡρακλέους ἢ ἐπὶ ἄλλῳ ἔρωτος, ἢ κηλοκηλοῦντος τὴν ψυχὴν τῆς Ἡρακλέους τῇ ἐπὶ τὴν Δηϊάνειραν ἔρωτι. 588. Ἐγκεκλεισμένον] τηρούμενον. 589. Χιτῶνα τόνδε] τοῦτό φησιν ὡς κατὰ συμβολὴν Νέσσου ἢ ὅσα πρὸς συμμίξασα. 590. Καὶ πεπείρασται τάδε] κατείργασται, τετελείωται, ἢ ἤνυσται.

Καχὰς δὲ τόλμας μήτ' ὀπιζαύμιλω ἐγὼ,
Μήτ' ἐκμαίθοιμι, τάς τε τολμώσας φυγῶ.
Φίλτροις δ' ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
Τὴν παῖδα, κἠθέλητροισι τοῖσδ' ἐφ' Ἡρακλεῖ,
Μεμηχάνηϑ' τοὔργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
Πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι.
Χο. Ἀλλ' εἴπις ὀρθὴ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
Δοκεῖς παρ' ἡμῖν ἠβεβουλεῦσθαι καλῶς.
Δη. Οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις· ὡς ὅμως δοκεῖν
Ἔνεστι, πεῖρα δ' ἦν τοιοῦτόν τι.
Χο. Ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς ἦν εἰ δοκεῖς
Ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα μὴ πειρωμένη.
Δη. Ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα· τόνδε γὰρ βλέπω
Θηρᾶνον ἤδη· σῖγα τάχος δ' ἐλεύσεϑ'.
Μόνον παρ' ὑμῶν εὖ τετεύχθω· ὡς σκότῳ,
Κἂν αἰχρὰ πράσσῃς, ἦ πρὸ αἰσχύνης πεσῇ.
Λί. Τί χρὴ ποιεῖν σήμαινε τέκνον Οἰνέως·
Ὡς ἐσμὲν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.

Δη. Ἀλλ'

591. Καχὰς δὲ τόλμας] τὰς φαρμακείας. μὴ εἰδείλω (φησὶ) κακοῖς πράγμασιν ἐπιχειρῆσαι, ἢ δολοφονῆσαι αὐτὴν, ἢ τι τοιοῦτον ἐργάσασθαι. ἀλλ' ἄχρι τοῦ μιᾶδεῖναι αὐτῇ τὴν γνώμην ἀφ' οὗ κηλοποιήσαμεν. τοῦτο. εἰ μὲν μάταιον ἐστι τοῦτο τὸ κατασκεύασμα, ἐφησυχάσω ταύτῃ ὑπερβαλέσθαι τὴν παρὰ τ' Ἡρακλέους εὐνοίαν. εἰ δὲ μὴ ἐπιτυγχάνω, παύσομαι τ' ἐπιχειρήσεως. 595. Μεμηχάνηται τοῦτο] τοῦτο (φησὶ) τὸ ἔργον μεμηχάνηται σὺν ἐπ' ὀλέθρῳ, ἀλλ' ἵνα ταύτῃ φίλτροις ὑπερβαλώμεθα. 596. Εἰ δὲ μὴ πεπαύσομαι] εἰ δὲ μὴ ἐπιτύχω, πεπαύσομαι τ' ἐπιχειρήσεως. 597. Ἀλλ' εἴπις ἐστὶ πίστις] ἀλλ' εἰ πιστὸς εἶ, ὅτι δράσει τοῦτο, ἄριστά μοι δοκεῖς βεβουλεῦσθαι. 599. Οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις] πιστὸν μὲν ἀληθὲς

Malas autem *veneficarum* artes neque ſciam ego,
Neque addiſcam, *taliaque* audentes perosa ſum.
Philtris autem *hiſce* ſi forte hanc ſuperare valeam
Puellam, & delinimentis hiſce Herculem *attrahere*,
Confecta *rite* res eſt, niſi tibi quid videor
Moliri fruſtrà; ſin verò, quieſcam.
Cho. Certè, ſiqua *tibi* ineſt fiducia in factis,
Videris nobis non ſtatuiſſe malè.
Dei. Fides quidèm ſic ſe habet, ut opinio aliqua
Inſit, ſed nullum *hujus rei* unquam periculum feci.
Cho. Sed factis ſcire oportet: nam, neque ſi putes
Te rem tenere, teneas *tamen* certam, niſi experta.
Dei. At mox ſciemus: illum enim video
Foràs egreſſum jam, & celerrimè aderit:
Tantum à vobis *iſtud* occultetur probè: nam in tenebris
Turpia licet facias, non in probrum incides.
Li. Quid oportet facere, indica, Filia OEnei:
Nam longum jam tempus manſimus tardi.

Dei. At

ἀληθὴς εἶναι, ὃ μιλῶ πεπείραμαι. 601. Ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσιν] δεῖ σε (φησὶν) ἐπιχειρῆσαι γνῶναι. ἢ δεῖ σε δρῶσαι, ἔχειν τινὰ πίστιν ἢ μὴ μόνον δοκεῖν ἐπίστασθαι. οὔπω γὰρ ἔχεις τὴν γνῶσιν πρὶν πειραθῆναι. 602. Ἔχοις ἂν γνῶμαι] γραφέντες ἄγνωμα. 603. Εἰσόμεθα] γνωσόμεθα (φησὶ) τὴν δυνάμιν ἢ καθασκευάσματα. βλέπω γὰρ τὸν Λίχαν πλησίον πορευόμενον, ὃς δόξει μίσει τὸν πέπλον τῷ Ἡρακλεῖ· ἢ ἴσως ἡμῖν ἀλλά τέτε πεῖρα. 605. Εὖ σεσίμεθα] κρυπτοίμεθα. οἷον, σιωπὴ γένοιτο. 608. Τῷ μακρῷ χρόνῳ] ἀντὶ τῷ ἀλλὰ τὸ ἐνταῦθα χρόνῳ ἐναλλαγείσαν.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΛΙΝ. 602. Γνῶμα μὴ πειρωθὲν] γνῶμα, ἤτοι νῦν, ἢ ἴσως ἐσόμενον, ἀντὶ τῷ γνωμάτευμα ἢ νῦν. ἢ Εὐριπίδης, Ὡς ἐν δὲ πᾶσι γνῶμα ταυτὸν ἐμπίπτει, ἤτοι γνωμάτευμα, νῦν.

Δη. Ἀλλ' αὐτά δή σοι ταῦτα γ' πεφάσω Λίχα,
Ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡμερῶ ξέναις·
Ὅπως φέρεις μοι τόν δέ γ' εὐυφῆ πέπλον
Δώρημ' ἐκείνῳ τἀνδρὶ τ' ἐμῆς χερός.
Δίδοὺς δὲ τόνδε, φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
Κείνῳ πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ.
Μηδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου,
Μήθ' ἕρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφέστιον σέλας,
Πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς ςαθεὶς
Δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ.
Οὕτω γὰρ ηὔγμην· εἰ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
Ἴδιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι, παιδίκως
Στελεῖν χιτῶνι τῷδε, γ' φανεῖν θεοῖς
Θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
Καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς
Σφραγῖδος ἕρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται.
Ἀλλ' ἕρπε, γ' φύλασσε πρῶτα μηδὲν νόμον
Τὸ μὴ 'πιθυμεῖν, πομπὸς ὤν, θοίνασι δρᾶν·
Ἐπεὶ θ', ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνῳ τέ σοι
Κἀμοῦ ξυνελθοῦσ', ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ.

Λί. Ἀλλ'

611. Εὐυφῆ πέπλον] ἰσχνυρῆ. ὁσὶ δὲ τὸν ἀνδρεῖον χιτῶνα, πέπλον φησὶν ἀντὶ τοῦ λεπτοῦφῆ. 616. Μήτ' ἐφέστιον σέλ.] ἀντὶ τοῦ τὸ κατ' οἶκον πῦρ. ἕρκος δὲ ἱερὸν, ὁ βωμὸς, ἢ τὸ ἱερόν. 617. Πρὶν κεῖνος] πρὶν αὐτὸς σὺ δυσέμβολος· ἐπὶ τῆ οἰκίας φανερὸς γ' ὑπ' ὀψιν πάντων ἀφιγθεὶς γ' δείξῃ ἑαυτὸν φανερὸν τοῖς θεοῖς ἐμφανῶς σταθεὶς, καθ' ἣν ἡμέραν μέλλουσι ταύρους θύειν τοῖς θεοῖς ἐυχαριστήρια. 620. Παιδίκως] ἀντὶ διαπαντὸς. 621. Στελεῖν χιτῶνι

Dei. At hæc ipsa tibi ago sedulò, Licha,
Dum tu cum *feminis* intùs loqueris peregrinis,
Ut feras mihi hanc pulchrè textam tunicam
Donum illi viro dexteræ meæ.
Cumque hanc dabis, mone, nullus ut mortalium,
Prior illo, induat *hanc* corpori.
Neque aspiciat hanc, ne solis quidem splendor,
Neque fanum sacrum, nec foci domestici jubar,
Priusquam ipse conspicuus in publicum consistens
Ostenderit illam deis, quâ die taurum mactare statuit.
Sic enim vovi, siquando illum domum
Cernerem salvum, vel audirem reversum, ritè
Quod ornarem hâc veste, *eumque* exhiberem deis
Sacrificum novum novâ in veste.
Horumque perferes signum, quod illicò cognoscet,
Sigillo huic si oculos admoverit.
At vade *jam*, & serva imprimis legem
Non affectandi, nuncius cum sis, quicquam ultra mandata agere:
Deinde, ut gratia illiusque tibi
Et mea collata ex simplici duplex fiat.

Li. Si-

χιτῶνι τῷδε] σπαπίσειν, ἐνδύσειν, ἀφαιρεῖσθαι αὐτὸν τούτῳ τῷ χιτῶνι, ὡς φασὶν αὐτὸν σφαγὰς ἢ θυμάτων. 622. Καιρὸν] καιροσχοπῆ. 623. Σῆμ', ὃ κεῖν@ ξυμβαίης] σημεῖον χρείσεις τῶνδε ἐγγνώσεται, ὅταν ὀφθῇ@ ἐπιγνώσεται ἐπιθεὶς τὸ ὄμμα τῇ σφραγῖδι, ἡ γνὺς ὅτι παρ' ἐμοῦ ἦλθε ἡ σφραγὶς. 624. Σφραγῖδ@ ἵκνει] ἀφεφραστικῶς τῇ σφραγῖδι. 625. Ἀλλ' ἵκνι, καὶ φύλασσε] οὗτός ἐστιν ὁ ἀφοσήκων νόμος τοῖς ἀγγέλοις, ὥστε μηδὲν παραιτέρω δρᾶν ἢ ἀφοστατταλθέντα αὐτοῖς. ἐμφαίνει δὲ αὐτῷ μὴ δεῖσθαι φράζειν ἃ πιεμεγάζεσθαι τί ἐγκεῖται σὺτός. 627. Ἐπειδ' ὅπως ἂν ἡ χάρις] γνησίως ἀγαπήσομ@ διπλάζεις τὴν χάριν, καὶ ἴσως φιλήσῃ παρ' ἐκατέρῳ.

623. Ἀλλ'

Λί. Ἀλλ' εἴπερ Ἑρμῆ τῳδε πομπεύω τύχην
Βέβαιον, οὔ πω μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
— Τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων,
Λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
Δη. Στείχοις ἂν ἤδη. καὶ γὰρ ἐξεπίσασαι
Τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει.
Λί. Ἐπίσαμαί τε κἀφράσω σεσωσμένα.
— Δη. Ἀλλ' οἶδα μὴν δὴ κἀπὸ τῆς ξένης ὁρῶν
— Προσδέγματ', αὐτὴν θ' ὡς ἐδεξάμην φίλως.
— Λί. Ὡς σ' ἐκπλαγῶσι θυμὸν ἡδονῇ κέαρ.
Δη. Τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δίδοικα γὰρ
Μὴ πρὶν λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
Πρὶν εἰδέναι πόθεν ποθοῦμεθα.

ΣΤΡΟΦΗ α'.

Χο. Ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
Θερμὰ λουτρὰ, καὶ πάγους
Οἵπερ περιναιετάουσι,
Οἵτε μέσαν
Μηλίδα

629. Ἀλλ' εἴπερ Ἑρμῆ) κήρυξ γὰρ ὁ θεός. 632. Λόγων τε πίστιν ὧν ἔ.] ἐντείλαι δέ μοί (φησι) περὶ πραγμάτων ἀῤῥήτων μυστικῶν, καὶ λόγους ἀπαιτήσαντί μοι, καὶ φυλάξω. 632. Ἐφαρμόσαι] ἐπίθῃς (φησὶν) ἢν θέλεις σφραγῖδα. 637. Προσδέγματα] ζῆς ὑποδοχὰς λέγει· φησὶ δὲ ὅτι οἶδα πῶς φιλοφρόνως αὐτὴν ἐδεξάμην, καὶ τοῦτο δὲ ἐπαγωγὴν ποιεῖς Ἡρακλέα· ἤγαγε τὴν παιδομάθειαν, φιλοφρόνως ἐφιλοξένησε. ποιεῖς ὁ ἐπάγει, πρῶτον οἶδε ὥστε θαυμάσαι με καὶ ἐκπλαγῆναι ὅτι ἀσμένως αὐτὴν ὑπεδέξω, καὶ ἐπὶ τούτῳ χαρῆναι. 639. Δίδοικα γὰρ] δίδοικα γάρ φησι μὴ ποιεῖ καιρῷ εἴποις τὸν ἐξ ἐμοῦ πόθον, ἕως μάθωμεν εἰ καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ποθεῖ. Ἀφ' ὧν τούτων ἐμπίπτει αὐτὸν πλέον εἰπεῖν. 642. Ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα] δοκεῖ τοῦτο παρ' ἱστορίαν

Li. Siquidem Mercurii hoc fungor officio
Conſtantèr, haud unquam peccabo *in* tua *commoda*,
Quin hoc vaſculum, ut eſt *ſignatum*, offeram,
Et verba, quæ dixti mihi, fideliter adjungam.
Dei. Quin vade jàm. etenim pernôſti,
Res domeſticæ uti ſe habeant.
Li. Novique, & dicam eſſe ſalvas.
Dei. Quin noſti & hoc, hoſpitis videns amplexus,
Quàm amantèr illam ſuſceperim.
Li. Ità ut obſtupuerit meum gaudio cor.
Dei. Quid aliud ergo diceres? metuo enim
Ne nuncies priùs meum erga illum deſiderium,
Quàm ſciam illâ ex parte num deſideret.

STROPHE 1.

Cho. O qui maritima & ſaxoſa
Calida balnea, & juga
OEtæ circum habitatis;
Quique medium
Malia-

ισορέλιαν εἶναι. φασὶ γὰρ πρῶτον ἐν Τραχῖνι τῷ Ἡρακλεῖ ἀναδιδόναι. ἐνταῦθα δ' ὡς περὶ παρόντων αὐτῶν, φησὶν ὦ ναύλοχα. ὁ χορὸς τὰς περὶ τὴν Οἴτην οἰκούσας περσκαλεῖται ἐπὶ τὸ πανηγύρισαι, διὰ τὴν περσδοκωμένην ἐπιδημίαν τοῦ Ἡρακλέους. ὁ δὲ νῦς, ὦ ἄνδρες οἱ περὶ τὰ παραθαλάσσια θερμὰ λουτρὰ οἰκοῦντες, καὶ οἱ παρὰ τὰς τραχῖνας καὶ ὀρεινὰς τόπους τῆς Οἴτης καὶ τὸν Μηλιακὸν κόλπον, ἔτι τε καὶ τὴν ἀκτὴν τῆς χρυσοτόξου Ἀρτέμιδος (ἔνθα φησὶν εἶναι τῶν Ἑλλήνων ἡ σωτηρία) ἄρτι ὁ καλλιφωνότατος πάλιν ἦξεν αὐλὸς, ἐκπεπλήγετε ὑμῶν τὰς ἀκοὰς, ἡδύ τε μουσικῶν περσαυτῶν, οὐκ ἐχθρὰν οὐδ' ἀπευκτὴν φωνὴν, ἀλλὰ θείας μούσης ἀντίπορον, ὅ ἐστι φωνὴν γλυκεῖαν. Ω ναύλοχα] παραθαλάττια λουτρά. φησὶ δὲ τὰ Ἡράκλεια, ἅπερ λέγεται αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ ἀνεῖναι. Πετραῖα δὲ] διὰ τὸ ἐν ὄρει τῇ Οἴτῃ κεῖσθαι. ἔνιοι δέ, ἐν Σικελίᾳ φασὶν ἀναδεδῆναι τῷ Ἡρακλεῖ τὰ θερμὰ λουτρά. 643. Καὶ πέτρους] πέτραι εἰσὶν οἱ ὑψηλοὶ τόποι, ἢ αἱ ὀξεῖαι πέτραι, καὶ οἱ παρὰ τὰς τραχῖνας καὶ ὀρεινὰς τόπους τῆς Οἴτης οἰκοῦντες.

Μηλίδα παρ' λίμναν
Χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
Ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
Πυλάπδες καλέον).

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν
Αὐλὸς ὦκ ἀναρσίαν
Ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν,
Ἀλλὰ θείας
Ἀντίλυρον μύσας.
Ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας τε χρυσᾶς
Σεῦται πάσας ἀρετᾶς.
Λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους.

ΣΤΡΟΦΗ. β'.

Οὐ δόπτολιν εἰ χομᾷ
Πάντα δυοκαιδεκάμηνον
Ἀμμένουσα χρόνον
Πελάγιον ἵδρυες ὐδέν·
Ἃ δέ οἱ φίλα δάμαρ τάλαινα
Δυσάλαινα καρδίαν

Πάγ-

646. Μηλίδα παρὰ λίμναν] λίμνας φησὶ τὴν θάλασσαν. Ὅμηρος, Ἀμφὶ δὴ σφὶ εἰκυῖα ποτῇ ἀνὰ δύσατο λίμνης. ὁ δὲ Μηλιακὸς κόλπος παρὰ Τραχῖνί ἐστιν. Εἰς τὸ αὐτό. Μηλίδα παρὰ λίμναν] τὴν Μαγνησίαν, ἤγουν τὸ τῆ Ἀρτέμιδι παραθαλάσσιον ἱερὸν, πλησίον Τραχῖνος· ὅπου καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία συνίσῃ ταῖς Ἕλλησιν ἐν Θερμοπύλαις. 647. Χρυσαλακάτου] ἐν Εὐβοίᾳ ἄμαθος χρυσότοκος Ἄρτεμις. 648. Ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ] ὅπου συνάγονται οἱ Ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην Πυλαίαν· περὶ ἧς Ἀχαΐων

Maliacum ad ſinum
Et aureâ-pharetrâ-decoræ littus virginis.
Ubi Græcorum fora
Sunt vocata Thermopylæ.

ANTISTROPHE 1.

Dulciſona jam vobis
Tibia non inamænum
Edens cantum redibit,
Sed divinæ
Æmulum Muſæ.
Jovis enim & Alcmenæ filius
Properat domum omnigenæ
Virtutis ſpolia nactus.

STROPHE 2.

Quem urbe procul ſuâ
Totum duodecim menſium
Expectavimus ſpatium
Per mare vehentem, nihildum de eo ſcientes.
Illi verò chara uxor miſera
Miſerrima cor

Aſſi-

Ἀχαΐων φησὶ, Πυλωδίων τὸν Στροφίου πεζῶν κεκλῆσθαι ἐν τῇ Φωκίδι, παθαιρόμενον τὸ ἐπὶ Κλυταιμνήστρᾳ μύσος· ἢ ἀπ' αὐτῆς τὴν συνοδὸν Πυλαίαν φησὶ καθεστηκέναι. ἢ ὅτι τόπος πύλαι τῆς Ἐλλάδος. 651. Οὐκ ἀναρσίαν ἰάχων] οὐκ ἐχθρὸν, ἀλλ' ἑλεινὸν βοῶν. 654. Ἀντίλυρον μύσος] ἀντίμιμον, ἰσόλυρον, ἀντῳδὸν. ἀντὶ τοῦ, ἃ μουσικὴν φωνὴν, ἀλλὰ τὴν ὁμοῦ τοῖς ἐναντίοις μίξεις τῶν λύρας φωνῶν. ἀφ' ἧς δηλοῦται ὅτι ὁμοῦ αὐλὸς καὶ λύρα ἀναφωνήσουσιν. 656. Σεύτευ] ἐνορμᾶσθαι, ἥξει. 657. Ὃν δόπτολιν ἔχομεν] ὃν ἐκτὸς ἔχομεν τῆς πόλεως, εἰς σωθεὶς ἐμείνωσιν ἀναμένουσιν. τὸ δὲ ἔξης, ὃν δόπτολιν πυλάονα, ἀντὶ τοῦ ἄπωθεν τῆς πόλεως ἐν τῷ πυλάονι. Πυλάονα δὲ ὅτι πολλάκις καὶ ἀφ' ὑπαίθρου τῆς πόλεως, εἴποτε εἰς νήσους ἀπῄει. 662. Ἃ δῖοι] ἃ δηϊάσειεν.

Πάγκλαυτ' ἀϊέν ὤλλυτο.
Νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς
Ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἀμέραν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Ἄφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ
Σταίη πολύκωπον ὄχημα
Ναὸς αὐτῷ, πεμπ-
Τάνδε θεὸς πόλιν ἀνύσειε,
Νασιώτην ἑσίαν ἀμείψας,
Ἔνθα κλῄζε Διὸς θυτήρ.
Ὅθεν μόλοι πανάμερ'
Τᾶς πειθοῦς παγχρίσῳ
Συγκραθεὶς ὀπὶ θεσφάσει θεός.

665. Νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς] μανεὶς ὁ περὶ τὴν Οἰχαλίαν πόλεμος ἐξέλυσεν ἡμᾶς τῆς ἀνίας, ἣν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας εἴχομεν. Εἰς τὸ αὐτό. Νῦν δ' Ἄρης ὁ θεὸς τὸν Εὔριπον ἐξ αὐτῆς δὲ εὐθὺς ἐπαινῆλθε. 667. Μὴ σταίη πολύκωπον] Μηδαμῶς ἡ ναῦς ἀκλαχὴς ὁρμίσῃ, ἕως ἐκπεύσῃ ἀφίκηται, τὴν Εὔβοιαν νῆσον σπεῦσαι καὶ καταλιπών. καθ' ὑπερβολὴν δὲ τὴν Οἰχαλίαν ἐκεῖ ἔμεινε θύσων

ΔΕΙΑ.

Assiduis luctibus disperdidit.
Nunc verò Mars œstro concitus
Finiit laboriosum diem.

ANTISTROPHE 2.

Redeat, redeat *protinùs* : nec *usquam* illi
Consistat multis acta remis ratis,
Priusquam
Hanc ad urbem *cursum* confecerit,
Insulari foco relicto,
Ubi sacrificum agere dicitur.
Inde veniat toto properans die
Suadelæ peruncto
Implicitus *peplo*, ut ferus *Centaurus* monstraverat.

θύσαι τὸ πατρί. 673. Παναμέρ@] ἀντὶ τοῦ, τὴν σήμερον ἡμέραν ἔλθοι τὸ πέπλωμα τὸ πειθοῦς ἠλειμμένον ἐκ παραμίσεως τῆς Νέσσου κεκαινοτομημένης. πειθοῦς δὲ πέπλωμα εἶπεν, ὅτι χάριν ἐπὶ τῷ μεταπείθειν καὶ μεταθεῖναι τὴν Ἡρακλέους γνώμην ἐπὶ τὴν Δηϊάνειραν. Ἡ παναμέρ@, εὐρυθμὸς ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔλθοι εἰς ἔρωτα τὸ γυναικὸς ἀφ' οὗ τὸ τοῦ Νέσσου φάρμακον. 674. Παγχρέως] λείπει τὸ πέπλωμα. ἤγουν τὸ χειμῶνι πέπλωμα συγκεκραμένον, καὶ ἁρμοσθεὶς τῇ πειθοῖ τοῦ ἥρως.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ,
ΥΛΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Δη. ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρω
Πεφραδμέν' ᾖ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως
ἔδρων.
Χο. Τί δ' ἐστὶ Δηϊάνειρα, τέκνον Οἰνέως;
Δη. Οὐκ οἶδ'. ἀθυμῶ δ' εἰ φανήσομαι τάχα
Κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.
Χο. Οὐ δή π τ' σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;
Δη. Μάλιστά γ'· ὥστε μή ποτ' ἂν πεθυμίαν
Ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν.
Χο. Δίδαξον, εἰ διδακτὸν ἐξ ὅτου φοβῇ.
Δη. Τοιοῦτον ἐκβέβηκεν οἷον ἂν φράσω
Γυναῖκες ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον παθεῖν.
Ὧ γὰρ τὸν οἰδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
Ἕλξιον, ἀργῆτ' οἰὸς εὐείρῳ πώκῳ,
Τῦτ' ἠφάνισμαι λάβροισι πρὸς σθένος
Τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεξάμην ἐξ αὐτοῦ φλόγα,
Καὶ

676. Μὴ πραιτέρω] ὑπὲρ τὸ συμφέρουσαν χρείαν, καὶ πλέον τοῦ συμφέροντος. 682. Μάλιστά γ'· ὥστε] μὴ ἔνεκα ὧν ἀπέστελλες δωρημάτων

DEIANIRA,

HYLLUS, CHORUS.

Iambi.

De. MULIERES, quàm metuo ne ultra *quam oportuit*
Confecta ſint mihi omnia, quæ dudum feci.

Cho. Quidnam eſt, Deianira, filia OEnei?

De. Non novi: ſed anxia ſum animi, ne comperiar
Malum magnum feciſſe *incitata* ſpe bonâ.

Cho. Numquid propter illa tua Herculi dona?

De. Maximè ſanè, adeo ut nullî unquam auctor ſim
Ut rem incertam properè ſuſcipiat.

Cho. Doce, ſi licet, quid id eſt quod times.

De. Talis evenit, qualem dicam,
Mulieres, vobis, res admiranda & inſperabilis auditu.
Quâ enim lanâ candidâ de ove
Induendam tunicam unxi modò,
Ea evanuit vorata à nemine
Qui ſunt domi, ſed conſumta ſponte ſuâ periit,
Et

μάτων τῦ Ἡρακλεῖ, ἀθυμεῖς; καὶ (φησὶ) τοῦτο φοβῆμαι ἔτως ὥστε μηδέποτε παραινέσαι τινὶ ἀθλίᾳ πράγμασιν εὐθυμίαν λαβεῖν. ὅ ἐστιν, ἀθλίως πράσσειν ἐπιχειρεῖν. 686. Θαῤῥῶ ἀπίλπιστον] θυμοῦσιν καὶ οἷον τὸν ἂν τις ἐλπίζοι μαθεῖν ἢ πυθεῖν.

Καὶ ψῆ κατ' ἄκρας ἀπιλάδος. ὡς δ' εἰδῇς ἅπαν
Ἥ τῦτ' ἐφάχθη, μείζον' ἐκλεγῶ λόγον.
Ἐγὼ γὰρ ὢν ὁ θὴρ με Κένταυρος, πονῶν
Πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι, φαρμακοδήξατο,
Παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωζόμην
Χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφίς.
Καί μοι τάδ' ἰὼ φαίνεται, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων·
Τὸ φάρμακον τῦτ' ἄπυον, ἀκτῖνός τ' ἀεὶ
Θέρμης ἄθικτον ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμέ,
Ἕως ἂν ἀρτίχειρον ἁρμόσαιμί που.
Καὶ δρῶν τοιαῦτα. νῦν δ' ὅτ' ἰὼ ἐργατέον,
Ἔχουσα μὴ κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
Μαλῶ, παύσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην·
Καὶ θῆκα συμπλύξασ' ἁλαμπὲς ἡλίῳ
Κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἶδετε.
Εἶσω δ' ἀποστείχουσα, δέρκομαι φάτιν
Ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
Τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίνασά πως
Τῆς οἰὸς, ᾧ προὔχειρον, ἐς μέσην φλόγα,

Ἀκτῖν'

691. Κατ' ἄκρας ἀπιλάδος] ἀπιλὰς ἡ πίτυα. ὡς οὖν ἐπὶ λίθου θεμένη αὐτὸ, τῦτο (φησὶ) κρίζεται ἢ ῥεῖ καὶ διαλύεται ἀπὸ τῦ λίθου διαῤῥέον. Ὡς δ' εἰδῇς ἅπαν] ὅπως γνῶς ἀκριβῶς ὅλον τὸ πρᾶγμα, εἰς μῆκος ἀπλώσω τὸν λόγον. 693. Ἐγὼ γὰρ ὢν ὁ θὴρ με] ὢν ἐπί μοι ὁ Νίσ. ὅτι τῷ πλευρᾷ ἦλθε τῦ βέλει πρωτίς. γλωχῖνι δὲ, ἀπὸ μέρους τῦ βέλεος. γλωχὶν γὰρ ἡ ἀκίς. ὁ λέγει ὁ Ὅμηρος ὄγκον. 695. Παρῆκα θεσμῶν οὐδέν] λείπει ἄπρακτον. Ἀλλ' ἐσωζόμην] ἀντὶ τῦ ἐσώθην καὶ ἐφύλαξα. διεφύλαξα οὖν ὅσα μοὶ παρήγγειλεν ὡσανεὶ ἐν δέλτῳ χαλκῇ τοῦτο

Et diffluxit de ſummo lapide, ut vero ſcias omnia
Sicut acta ſunt, prolixiori eloquar ſermone.
Ego enim, quos ille ferus me Centaurus, doleret
Cum latus acri ſagittâ, olim docuerat,
Omiſi rituum *eorum* nullum, ſed ſervavi,
Æreâ ut in tabellâ ineluibile ſcriptum.
Et hæc mihi erant præmonita, & hæc feci.
Pharmacum *ut* hoc *procul* ab igne, radiiſq; ſemper
Calidis intactum angulis in intimis ſervarem,
Donec alicubi recens inungendum foret.
Et hæc patravi: nunc autem cum facto opus eſſet,
Lini *tunicam* in intimis ædibus clàm
Lanâ utens detractâ pecudis gregalis
Et ſepoſui complicatam à radiis ſolis
In cavam ciſtam, donum *Herculi*, ut *ipſæ* ſcitis.
Sed intrà ingreſſa, video rem
Inenarrabilem, nec homini facilem conjectu.
Lanam enim ovi detractam, quâ prius unxeram,
Abjicio forte in medios ignes

Ful-

ταῦτα ἴχνυσι ἰσκιχραισμένα. δύσιπτον δὲ, ἀντὶ τοῦ δυσαπάλεπτον. 697. Προῤῥήτια] ὡς ἐμὲ ὑπὸ Νέσσου ὠφελημένα, ἢ ὡσμιμελετημένα μοι. ἢ δοπέρησα. 699. Θέρμης ἄδικον] ἀντὶ τοῦ ἀσφαπίλαστον πυρὸς, καὶ ἡλιακῆς ἀκτῖνος. 700. Ἀρπίχεσιν] παραυτὰ χειόμενον. 701. Νεῶ σ' ὅτ' ἐω ἐχαστέον] νεῶ σ' ὅτι εἶσι ὁ καιρὸς τὸ χέσαι, ἔχεσι μᾶλλον ἐέναι. 703. Κτησίου βοτοῦ λάχνου] ἀπὸ κτήνους ὠφελάτου τὸ μαλλὸν ἀφάστασα, ἤγουν ἐν οἴκῳ τριφόμενον. κτηνὴν δὲ τὴν ὠφέλιμον λέγοντες καὶ βοτά. 704. Ἀλαμπὲς ἡλίου] μὴ καθυγιαδὲν. 705. Κοίλου ξυλίνου] ἀντὶ τοῦ, εἰς ξύλινον σορὸν, τετέσι κιβωτόν. 707. Ἄφρακτον] ἀφανὲς, ἀνεκδιήγητον. ἀξύμβλητον δὲ, ἀσυνοίκαστον ὡς τὸ μαθεῖν ἀνθρώπῳ. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπαρέγκλητον οἷον οὐκ ἴσχον ἄλλῳ παραβλητὸν ὥστε πιστεῦσαι καὶ μαθεῖν τὸ ἀκέσιον. 708. Τὸ γὰρ κρίτσιμα] τὸ γὰρ ἔριον τοῦ ὠφελάτου, μὴ τὸ χέσαι τὸ πέπλον, ἔρριψα εἰς τόπον βαλλόμενον, καὶ πυρούμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου. τὸν γὰρ αὐγὸν, ἀκτῖνα ἡλιώδη εἶπεν. Τὸ κρίτσιμον] τὸ αὔγαιον μέρυμα.

ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑ. 691. Καὶ ψῆ] ἤγουν διαφθάρη, ἴκλινεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ψηῶν, ἤτοι τῶν κλάδων. 710. Ὡς

Ἀκτὴν ἐς ἡλιῶπιν. ὡς δ' ἐβάλπετο,
Ῥεῖ πᾶν ἄδηλον, ϗ κατέψηκ' ἀχθονί,
Μορφῇ μάλιστ' εἰκασθὲν, ὥστε πέλονϑ'
Ἐκβρώματ' ἂν βλέψας ἐν τομῇ ξύλου.
Τοιόνδε κεῖται σῶμα πετές· ἐκ δὲ γῆς ὄφις
Πεφύκει', ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροὶ,
Γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίονϑ' ποδοῦ
Χυθέντος εἰς γλὼ Βαχχείας ἀπ' ἀμπέλου·
Ὡς δ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω.
Ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένῳ.
Πόθεν γὰρ ἄν ποτ', ἀντὶ σοῦ θνήσκων ὁ θὴρ
Ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν ἧς ἔθνησχ' ὕπερ;
Οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
Χρῄζων ἔθελγέ μ'. ὧν ἐγὼ μεθύστερον,
Ὅτ' ὠχέτ' ἀρκεῖ, τῷδ' μάθησιν ἄρτιμον.
Μόνη γὰρ αὐτὸν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
Γνώμης, ἐγὼ δύστηνϑ' ἑλοῦ φθερῶ.
Τὸν γὰρ βαλόντ' ἄπρακτον οἶδα, ϗ θεὸν
Χείρωνα πημήναντα· χὥσα περ ἂν θίγῃ,
Φθείρει τὰ πάντα κἀπόλλ'. ἐκ δ' ὅδε

Σφαγῶν

710. Ὡς δ' ἐβάλπετο] ὡς δὲ ἐθερμάνθη, ὑπέρδυσιν, ἀφανῆς λέλυται. 712. Πέλονϑ' ἐκβρώματα] ἴσως πέλεσμα ἢ ξύλα, θαυμαστὸν δὲ βρώματα πέλονϑ' εἶπε τὰ πέλεσμα. πέλεσον γάρ τινα ἐσθίων τὸ ξύλον ὁ πέλων, ἐκεῖνο τὸ λίπτον ἀπόλλυει. 714. Προπετὲς] ἐρριμμένον ϗ ὠκεῖσον χαμαί. 715. Ἀναζέουσιν] ἀνακαχλάζουσι. Θρομβώδεις ἀφροὶ] ἐπερρῴδει γὰρ ὁ ὄφις, ἢ πεφυκὼς φυσήματα. 716. Γλαυκῆς ὀπώρας]

Fulgentis Solis; ubi verò fervore correpta fuit,
Diffluit tota neſcio quo modo, & in pulverem re-
redacta eſt humi,
Formâ maximè ſimilis ſcobi, quam ſerra
Eraſam cernis, dum lignum ſcinditur.
Ita illa humi jacet, at è terrâ, ubi
Projecta erat, effervent bulloſæ ſpumæ,
Ut flavo in Autumno pinguis muſti
Effuſæ in terram *fervent ſpumæ* à Baccho ſacrâ
vite.
Quapropter non habeo miſera, quid cogitem;
Cerno enim me facinus immane perpetraſſe,
Unde enim quæſo, curvè moriens ille ferus
Mihi præſtaret benevolentiam, quæ necis illî
cauſa eram.
Non ità eſt: ſed percuſſorem perdere
Cupiens mihi blanditus eſt; quod ego ſeriùs,
Cum nihil amplius prodeſt, reſciſco:
Sola enim ipſum, niſi quid fallor
Sententiâ, ego infelix penitùs perditura ſum.
Emiſſam enim ſagittam novi & deum
Chironem læſiſſe; & quæcunque tangit,
Perimit omnia animantia: proinde ex hujus
Cæde

ὀπώρας] τῦ γλαυκὰς τῦ ἀρχαίως ἐκπεπωθότος ἢ νέα. μᾶλλον δὲ ὁ νέος οἶνος, θερμὸς ὢν, εἰ πίοι χαμαί, ἀφεψεῖ. Γλαυκιῶ δὲ ὀπώρας τ νέον οἶνον εἶπε, ἀπὸ τῆς λαμπρότητος. 721. Ἧς ἐθιγε] ὑπὲρ ἧς, ὑφ' ἧς, δι' ἣν. 722. Τὸν βαλόντα] τὸν τοξεύσαντα. 723. Ὧν ἐγὼ μεθύστερον] ὧν τ εἰρημένων μοι ὑπ' ἐκείνε νῦν τὸ γνῶσιν μανθάνω, ὅτι σὺκ ἔτι με ὠφελεῖ. 724. Οὐκ ἔτ' ἀρκεῖ] ὠφελεῖ. Ὅμηρος, Ἀρκιον ἐστὶ τινί. 725. Εἰ μὴ ψευσθήσομαι γνώμης] εἰ μὴ ἀμαρτήσομαι τ γνώμης, ἣν ἔχουσα περὶ αὐτῆς τυγχάνω. 728. Ὡσπερ ἂν θιγῃ] καὶ ὅσα ἂν θίγῃ ὁ Ἡρακλείου βέλους, εἴτε ἄνθρωπος, εἴτε θηρία, ἀπόλλυται. 729. Ἐκ ὧν τῦδε] τῦ Νέσσε. ἀντὶ τῦ ἀπὸ τῦ Νέσσε.

732. Κοίτης

Σφαγῶν διελθὼν ἰὸς ἅιμαζος μέλας,
Πῶς οὐκ ὀλεῖ γ' τόνδε; δόξει γοῦν ἐμοί.
Καίτοι δέδοκται, κεἰ σφαλήσεται,
Ταύτῃ σιὼ ὁρμῇ κἀμὲ σωθανεῖν ἅμα·
"Ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀναρκέτον,
"Ητις τοσοῦτον μὴ κακὴ πέφυκέναι.
Χο. Ταρβεῖν μὲ ἔργα δεινὰ ἀναγκάζως ἔχει·
Τιὼ ἐλπὶς οὐ χρὴ τὸ τύχης κρίνειν πάρος.
Δη. Οὐκ ἔστιν οὐ δῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασι
Οὐδ' ἐλπὶς ἥτις γ' ἀφάσσοι τι τοιοῦτον.
Χο. Ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐκουσίας
Ὀργὴ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.
Δη. Τοιαῦτα δ' ἂν λέξειν οὐχ' ὁ δ' κακοῦ
Κοινωνὸς, ἀλλ' ὦ μηδὲν ἔξω οἴκοις βαρύ.
Χο. Σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σὲ τὸν πλείω λέγον,
Εἰ μή τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
Πάρεστι μαστὴρ πατρὸς ὃς πέλει ὡ'χεῖο.
Υλ. Ὦ μῆτερ, ὡς ἂν οὐκ τελῶν σ' ἐν εἰλόμην,
Ἢ μηκέτ' εἶ ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην,
Ἄλλην κεκλῆσθαι μητέρα σ', ἢ λώοις φρένας

Τῶν

732. Καίτοι δέδοκται] καίγε (φησὶν) ἀποθνῄσκειν βεβούλευμαι. ἵνα μὴ δόξω πονηρίᾳ ἀνηρηκέναι τὸν Ἡρακλέα, ἀλλ' ἀκουσίῳ γνώμῃ. 733. Ταύτῃ σιὼ ὀργῇ] τούτῳ τῷ τρόπῳ, τυτέστι λάθρᾳ τοῦ πάππου. 734. Ζῆν γὰρ κακῶς] γυναῖκα γὰρ κακοδοξοῦσαν ἐ δεῖ ζῆν, ἥτις μὴ θέλει δοκεῖν οὐκ φύσεως εἶναι κακή. 736. Ταρβεῖν μὲ ἔργα] ἀνάγκη μὲ εὐλαβεῖσθαι τὰ δεινὰ ἔργα· ἃ χρὴ δὲ τῷ τῆς εὐτάκτως καὶ τῆς συμφοσυνῶς αἱρεῖσθαι τὰ δεινά.

738. Οὐκ

Cæde atrum hoc venenum, quod ſanguinem tranſiit
Quî non & hunc perimeret? videtur igitùr mihi,
Et jam fixum eſt, ille ſi lapſus fuerit,
Hoc in dolore & me commori ſimul.
" Vivere enim cum infamiâ non ferendum eſt *illi*
" Quæcunque nolit ingenii eſſe mali.
Cho. Formidare quidèm atrocia facta eſt neceſſe,
Spes verò non eſt damnanda ante exitum.
De. Non ineſt malis in conſiliis
Spes vel minima, quæ fiduciam præſtet *eventûs boni.*
Cho. Sed in eos, qui non ſponte peccarunt,
Ira lenis eſt, quam te nanciſci decet:
De. Hoc ille rectè utatur ſermone, non qui mali
Particeps *ſit*, ſed cui nihil domi grave *eſt.*
Cho. Tacere tibi convenit, *nec* ultra *loqui*,
Niſi quid *de hac re* filio dixeris tuo: quoniàm
Adeſt, quæſitum patrem qui nuper abiit.
Hy. O mater, quàm ego ex tribus unum optaverim,
Vel te non amplius vivere, vel vivam
Alterius matrem vocari, *non meam*; vel meliorem mentem,

Quàm

738. Οὐκ ἔστι σὺ τοῖς] σὺ τοῖς πονηροῖς βεβλῶμαι· ἐδ' ὑπολείπεται ἔτι ἐλπὶς, ἥτις παρέχει πεποίθησιν καὶ θάρσος ἀντὶ τῆς δυσελπίδος ἀμηχανίας ὁ ἐπάγει. 740. Ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι] τοῖς ἀκουσίως σφαλεῖσιν ἡ ἐπιζημίη ὀργὴ, πεπεμμένη ἐστὶ καὶ πρᾴα καὶ συγγνώστη· ὡς σὲ δίκαιον τυγχάνειν παρὰ τοῦ Ἡρακλέους. ἄκοντα γὰρ ἥμαρτες. 742. Οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ κοινωνὸς] ὁ μὴ δυστυχῶν τοιαῦτα ἂν εἴποι. 744. Συγᾷν ἂν ἁρμόζοι σὲ τὰ πλείω λέγον] γραφέτω λόγον. πείσει σε λοιπὸν σιωπᾷν, καὶ μηκέτι πλείω τούτου πλείω λέγειν, εἰ μὴ ἄρα τι τῷ σῷ πατρὶ μέλλεις ἐρεῖν παραγιγνομένῳ ἤδη. 749. Ἀλλὰ μητέρα] αἰσχύνομαι γὰρ ἐπὶ σοι.

¶ Σχήμ. Τελικ. 634. Ζῆν γὰρ κακῶς] γνωμικὸν.

751. Σπυγόν-

Τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν.
Δη. Τί δ' ἔστιν ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ ξυγκύμονον.
Υλ. Τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι (τὸν δ' ἐμὸν λέγω
Πατέρα) κατακλείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
Δη. Οἴμοι. τίν' ἐξεύρηκας ὦ τέκνον λόγον;
Υλ. Οὐκ οἶδ' ὅτου τε μὴ τελεσθῆναι. τὸ δὲ
Φανῆναι τίς ἂν δύναιτ' ἀγένητον ποιεῖν;
Δη. Πῶς εἶπας ὦ παῖ; ἦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν
Ἄζηλον ἔργον εἰργάσθαι με φῄς;
Υλ. Αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι
Πατρὸς δεδορκὼς, ἠ κτανὼν γλῶσσαν κλύων.
Δη. Πῇ δ' ἐμπελάζεις τῇδε ἢ παύσασα;
Υλ. Εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεών.
Ὅθ' εἶρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
Νίκης ἄγων τρόπαια, καὶ κρηθίνια,
Ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον
Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρῴῳ Διὶ
Βωμοὺς ὁρίζει, τεμένεά τε φυλλάδα.
Οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ·
Μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτοις τεύχειν σφαγὰς,
Κήρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰχεῖος Λίχας

Τὸ

751. Συγκύμονον] λυπηρὸν καὶ μίσους ἄξιον. 755. Τὸ δὲ φανῆναι] τὸ ἄπαξ πραχθὲν, καὶ ἐπὶ πέρας ἐλθὸν, πῶς ἂν τις μὴ γενέσθαι ποιήσαι; καὶ Πίνδαρος, Τῶν δὲ πεπραγμένων ἀποίητον ὑδὲ ἂν Ζεὺς ὁ πάντων πατὴρ δυνατὸς θέμεν ἔργων τέλος. 758. Ἄζηλον] φαῦλον, ὃ ἂν εἰς ζηλώσειν.

Quàm quæ nunc adeſt tibi, alicunde accipere.
De. Quid eſt, O nate, à me ortum tanto odio dignum?
Hy. Virum tuum ſcito (meumque adeo inquam
Patrem) te peremiſſe hac in die.
De. Hei mihi! quale edidiſti, ô fili, verbum?
Hy. Quod non poteſt, non eſſe factum; quod enim
Factum eſt, quiſnam queat infectum reddere?
De. Quid narras, ô fili? ex quo mortalium edoctus
Deteſtandum adeò facinus patrâſſe me dicis?
Hy. Ipſe calamitatem patris gravem hiſce oculis
Intuitus, & ex *ipſius* ore percipiens *id dico.*
De. Ubi verò, dic, conveniſti virum, & cum eo affuiſti?
Hy. Si oportet te ſcire, omnia *mihi* dicenda ſunt.
Cum proficiſceretur inclytâm Euryti populatus urbem,
Victoriæ reportans tropæa, primitiaſque,
Littus quoddam utrinque fluctibus pulſatum Eubæa promontorium
Cæneum eſt, ibi Paterno Jovi
Aras dicat, & lucum refertum frondîbus:
Illic eum deſideratum primò lubens vidi,
Paranti autem ei frequentes mactare victimas
Præco domeſticus ab ædibus advenit Lichas

Tuum

λώσειν. 759. Αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν] τὴν μὲν ἰώρακα πάλαι, τὰ δὲ ἀνοιμώζοντος ἤκουσα κατὰ τὴν γλῶσσαν ὃ ἐστι κατὰ σῶμα αὐτὸς ἐστέρημαι· καὶ ὁ πόρρω, τυτθὸν ἐμαθόμην αὐτὸς, ὅμοιον τοῦ, καὶ σῶμα αὐτοῦ ἐπήγνυτο. 761. Πῶς δ' ἐμπιλάζεις] πῶς ἀπαντιλάζεις. Παρέστησαν] πλησίον γέγονας. 763. Οὐ εἶπας] καινοπρεπὴς ἡ φράσις, ἦλθεν εἰς τὴν Εὐβοίαν, ἧς ἀκρωτήριόν ἐστι τὸ Κήναιον. 767. Τερμίνεα τε φυλλάδα] τὸν ἀπὸ τῶν πτερῶν στέφανον. ἢ τέρμινθον πολύφυλλον.

Τὸ σὸν φέρων λώρημα θανάσιμον πέπλον.
Ὃν χεῖνος, ὡς σὺ σεσυξεφίεσο,
Τανυσχλονεῖ μὲ λώδεχ' ὑπελεῖς ἔχων
Λείας ἀπαρχὴν βοὸς, ἀπὰρ τὰ πάνθ' ὁμῶς
Ἑκατὸν σεσῶγε συμμιγῆ βοσκήματα. 775
Καὶ σῶτα μὲ λείλαγ', ἵλεῳ φρενὶ
Κόσμῳ τε χαίρων, τολῇ κατηύχετο·
Ὅπως δὲ σεμνὰν ὀρχίων ἐλαίεο
Φλὸξ αἱματηρὰ, κἀπὸ πιείρας δρυὸς
Ἱδρὼς ἀνίει ξεστὸν, κ' σεσαπλύνετο. 780
Πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος,
Χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὀστέων
Ὀδαγμὸς ἀντίσπαστος. εἶτα φοινίας
Ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐλαίνυτο,
Ἐνταῦθα δὴ βόησε τ' δυσλαίμονα 785
Λίχαν, τ' σὸν οὐδὲν αἴτιον κακοῦ,
Ποίαις σ' ἐέλκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον.
Ὁ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορ', τὸν σὸν μόχθης
Δῶρόν μ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσαλμῴον·
Κἀκεῖνος ὡς ἤκουσε, κ' διώλετο 790
Σπαραγμὸς αὐτὸν πνευμόνων ἀνῆψατο,

Μάρψας

772. Ὡς σὺ σεσυξεφίεσο] ὡς σὺ σεσταλὼν, 776. Δείλαιος ἵλεῳ φρενὶ] ὁ Ἡρακλῆς ἱλαρᾷ τῇ φρενὶ κατηύξατό σοι χαίρων ἐπὶ τῷ πέπλῳ. 778. Ὅπως δὲ σεμνὰν ὀρχίων] ὅτι δὲ ἀπὸ τῶν θυμάτων κ' τῶν ξύλων ἡ φλὸξ ἀνεκαίετο, τότε ἱδρὼς ἀνίει σοι τὸ σῶμα αὐτοῦ. 779. Φλὸξ αἱματηρὰ] αἱματηρὰ, ὅτι ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἱερείων σωιζεται. Καὶ πὸ πιείρας

Tuum adferens donum, lethale ſcilicet peplum :
Quo ille indutus, ut tu mandaveras *per Licham*,
Mactat quidem duodecim abſque labe boves,
Quos præſtò habebat, prædæ primitias; ſed cuncta ſimul
Centum adduxerat diverſi generis pecora.
Et primo quidèm miſer hilari animo
Ornatuque gaudens & ſtolâ precabatur,
Ubi verò à venerandis victimis accenſa eſt
Flamma cruenta, & à lignis pinguibus,
Sudor prorupit è cute, & tenaciter adhæſit
Lateribus tunica per omnia membra,
Quaſi à fabro modò adglutinata, venit oſſium
Laceratio cum convulſione, tandem ubi cruentum
Infeſtæ viperæ virus vorabat,
Ibi tum vocabat infælicem
Licham, tuo nullatenus culpandum malo,
Quærens, qualibus attuliſſet hanc artibus veſtem.
Ille nihil ſciens miſer, tuum ſolius
Donum *attuliſſe* dixit, ut erat miſſum.
Ubi Hercules hæc audivit, & per ima penetrans viſcera
Dolor corrodens eum corriperet,

Prehen-

πιείρας ὀρυὸς] λιπαρῆ ξύλα. ὀρυῶ γὰρ λέγουσι πᾶν δένδρον. 781. Πλευραῖσιν ἀρτήκωλος] ὡς ἀπὸ τέκτονος καλῶς συγκεκολλημένος. τὸ οἷ ἑξῆς, ἡ ἀφροκολλητὸς ὁ χιτὼν καὶ πᾶν μέρος, ὡς ἂν ξύλῳ παρὰ κόλλα ἀπὸ τέκτονος ἀφεστὼς χρωθεῖσα. 783. Ὀδυ[μὸς ἀντάσασις] κνησμός. ὀδήξασθαι γὰρ τὸ κνήσασθαι. ἀντάσασις δὲ, ἴσος ἄσασμος, ἢ μὴ ἄσασμος. γίνεται δὲ ὁ ψόφος ἀπὸ ἀσασμοῦ. Ἐχθρὰς ἰχῖδνης] Τυφῶνος μὲν γὰρ καὶ ἰχῖδνης ἡ ὕδρα. Ἰὸς ὡς ἰδαίνυτο] ὡς κατηδίει αὐτὸν ὁ ἰός. 788. Τὰ σὰ μόνης δώρημ' ἔλιξεν] εἶπεν ὅτι σὺ αὐτῷ ἀφοσίωσας τὸ πέπλον, ὡς καὶ ἀπιστοῦμαι ἀπὸ σοῦ καὶ σὺ αὐτὸς ἦν ὁ ἐφ' ἑαυτῷ πανουργήσας.

Μάρψας ποδὸς νιν ἄρθρον ἢ λυμίζεται,
Ῥιπῇ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτρας.
Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἀκραίνει μέσου
Κρατὸς διασπαρέντος, αἵματός θ' ὁμοῦ.
Ἅπας δ' ἀνωφώνησεν οἰμωγῇ λεὼς,
Τὸν μὲν νοσοῦντος, τὸν δὲ προσπεσόντα.
Κοὐδεὶς ἐτόλμα τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν·
Ἑαυτὸν γὰρ πέδονδε, καὶ μετάρσιον
Βοᾶν, ἰύζων. ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτρας,
Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες, Εὐβοίας τ' ἄκραι.
Ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
Ῥίπτων ἑαυτὸν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοᾶν,
Τὸ δυσπάρευτον λέκτρον ἐνδατούμενον
Σὺν τῆς ταλαίνης, καὶ τ' Οἰνέως γάμον,
Οἷον κατάκτησαιτο λυμαντῷ βίᾳ·
γυος Τότ' ἐκ προσέβλεψ' λίγυιος ἀφ' ὕψους
Ὀφθαλμὼν ἄρας, εἶδέ μ' ὀφ πολλῷ πρατῷ

Δα-

792. Μάρψας ποδὸς νιν] σφαλάμενον δὲ ποδὸς δίκα κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἔνθα δεσμεῖται τὸ ἄρθρον. λέγει δὲ τὸ πρὸς τὰ ἀκρώλεια μέρη, ἃ εἰώθαμεν δεσμεῖν τὰ ὑποδήματα, ἢ τι τοιοῦτον. ἢ λυμίζεται] ἁρμόζεται, κάμπτεται, συρρίφεται. ὅπερ ἐστὶν ὁ δεσμὸς τῶν νεύρων, ἔνθα ὑποδούμεθα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς λύγου· εὐέλικτον γὰρ τὸ φυτὸν τοῦτο ὄν. Ὅμηρος, δίδη μάχοισι λυγίσιν. 793. Ἀμφίκλυστον] τῷ ἐκ δὲ πόντου ἀμφοτέρωθεν κλυζομένῳ. 794. Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν] ἀφὸ δὲ τῆς κόμης τὸ ἐγκέφαλον ἀκραίνει καὶ μέρος τῆς κεφαλῆς διασχισθέντος. ὅτι διαιρεθέντος τῆς κεφαλῆς, ἀφ' ἧς κόμης ἀνεπίμπλατο ὁ ἐγκέφαλος σὺν τῷ αἵματι. 796. Ἀνωφώνησεν] καὶ τὸ ἐκάλεσεν, ἀντὶ δὲ ἐστέναξε. 797. Τὸν μὲν νοσοῦντος] τὸν Ἡρακλέους νοσοῦντος, δὲ δὲ Λίχου ἤδη ἀνῃρημένου, ὅ ἐστι πεφονευμένου. 799. Ἑαυτὸν γὰρ] ἀπαιρεῖ γὰρ εἴληπτο κείμενος ἐπὶ

Prehenſum pede Licham, qua parte junctura nectitur,
Allidit ad prominentem è ponto ſcopulum:
Per comam verò album cerebrum effluit medio
Capite disjecto, idque cum ſanguine.
Univerſus verò exclamavit cum fletu populus
Propter hunc quidem morbo correptum, & illum confectum:
Et nemo audebat viro occurrere.
Diſtrahebatur enim *modo* humi *ſtratus*, & erectus modo
Clamans, ejulans: circum verò remugiebant ſcopuli,
Locrorũ ſaxa prominentia, & Eubææ promontoria.
Ubi verò defeſſus eſt, frequenter humi miſer
Sternens ſeipſum, frequenter & cum lamentis clamitans,
Infauſto thalamo imprecatus eſt graviter
Tui miſeræ & OEnei nuptiis,
Qualem nactus eſſet peſtem vitæ *ſuæ*.
Tandem ex præſenti fuligine diſtortos
Oculos attollens vidit me in mediâ turbâ,

Lachry-

τ̃ γῆς. 801. Λοκρῶν ὄρεινι πρῶνες] Ὅμηρος, Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας, Λοκρῶν οἱ ναίουσι πέραν ἱερῆς Εὐβοίης. 802. Ἐπὶ δ' ἀπεῖπεν] ἀπέκαμψε, ἀπηγρέυσεν ἑαυτὸν, ὑπερκέκμηκε, ἀπείρηκε, ὡσὲ πὰς ὀδυνὰς ἐπὶ γῆς κυλιόμενος. 804. Ἐνδατέρμονος] σφοδρᾶς λοιδορῶν, μεμφόμενος. κῦ μέρος τ̃ λεγομένων ἀναπαλῶν. σὲδατῖσθαι γὸ τὸ μεμίσησθαι, ἠδὲ μετάφορα ἀπὸ τ̃ δαυμένων. σὲδατῖσθαι γὸ τὸ σφοδρᾶς ἰσθίειν. Ἄλως. σὲδατέρμονες νεῦ, σφοδρὰ κακῶς λέγων, δυσφημῶν, σωιχῶς μεμφόμενος, ἐπιρώμενος. ἔνιοι δὲ γεγράφασιν ἐμματέρμονος, ἀντὶ τ̃ μισοπόνηρος. 806. Κατακτησαιτο] πλεονάζει ἡ κῦ ἀντὶ τ̃ ἔσχε. 807. Τότ' ἐκ παρέργου] ὅτι ἀπεῖπε κῦ ἐπαύσατο Ϛ ἀπέκαμε κυλιόμενος, τότε ἀνατείνας τ̃ ὀφθαλμὸν ἀφ' τ̃ κεχυμένης τ̃ σώματος λιγυρ̃, εἶδέ με διακεχυμένον πω. Λιγυρ̃ δὲ, τ̃ ἐπικεχυμένης κῦ ἀπεκχυμένης αὐτ̃ φλογώδους νόσου.

812. Ἀλλ'

Δακρυῤῥοοῦντα· καί με προσβλέψας, καλεῖ,
Ὦ παῖ, πρόσελθε· μὴ φύγῃς τοὐμὸν κακόν,
Μηδ' εἶσι χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί.
Ἀλλ' ἆρον ἔξω· κ᾽ μάλιστα μὸν μέθες
Ἐν τῷδ' ὅπου με μήτις ὄψεται βροτῶν.
Εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς
Πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτῷ θάνω.
Τοσαῦτ' ὀπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
Θέντες σφὲ πρὸς γῆν τὴνδ' ἐκέλσαμεν μόλις,
Βρυχώμενον ασασμοῖσι. καί νιν αὐτίκα
Ἧ ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἢ πεθνηκότ' ἀρτίως.
Τοιαῦτα μήτηρ πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ
Καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, ὧν σε ποίνιμος δίκη
Τίσαιτ' ἐεννύς τ', εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι.
Θέμις δ', ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προῦλαβες,
Πάντων ἄριστον ἄνδρα τ' ὀπὶ χθονὶ
Κτείνασ', οἷοῖον ἄλλον οὐχ ὄψει ποτέ.

Χο. Τί σῖγ' ἀφέρπεις; ἢ κάτοιδ' ὅθ' οὕνεκα
Ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;

Υλ. Ἔα τ' ἀφέρπειν, ὄρος ὀφθαλμοῖς ἐμοῖς
Αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἑρπύσῃ καλός.

Ὄγκον

812. Ἀλλ' ἆρον] προσεκτικῶς. 814. Εἰδ' οἶκτον ἴσχεις] αἰσχύνεται γὰρ αὐτῷ δοκεῖν, μὴ ἐγκαλεσθῇ ὑπὸ τῶν Οἰχαλιῶν. 818. Βρυχώμενον] ἀνομάζοντα μεγάλως ἐκ τῶν ασασμῶν 821. Ποίνιμος δίκη] ἡ τιμωρὸς, ἡ ποινὰν ἀπαιτοῦσα. 823. Θέμις δ' ἐπεί μοι τὴν θέμιν] θέμις δὲ ἐστιν ἡμᾶς

Lachrymis madentem, & me intuens vocat.
Fili, accede, ne fugias meum malum,
Ne quidèm si te mecum commori oporteat.
Sed aufer extra *me*, & potissimum dimitte
Eò, ubi me nemo viderit mortalium.
Sique te miseret mei, saltèm me ex hâc terrâ
Transfer quàm celerrimè, ne hîc moriar.
Cum hæc mandâsset, scaphâ in mediâ
Impositum illum ad hanc terram vix appulimus
Frementem convulsionibus: & ipsum statim
Vel vivum aspicietis, vel modò mortuum.
Talia mater patri incogitasse meo
Et perpetrâsse deprehensa es, quorum à te Justitia
Pœnam reposcat, Erinnysque, si fas modo est, imprecor:
At fas est, quoniam mihi fas omne tu priùs abjeceris,
Omnium optimum, quam terra sustinet, virum
Perimendo, qualemque alium non videbis unquam

Cho. Quid tacitè discedis? nescisne quod
Tacendo consentias accusanti?

Hy. Sinite abire, ventus ab oculis meis
Illi contingat procul abeunti secundus.

Tumorem

ἡμᾶς κομίσασθαί σοι, ἐπεὶ σὺ σωτῆρα τὸν ἐμὸν ἀπέβαψας καὶ παρεῖδες. ἐὰν δὲ σωθῶλαῖος, ἀντὶ τοῦ, φιλοίσεται τὸν ἐμὸν καὶ σὸν ἐξιδίξω, ὡς τὸ καὶ τὸ δίκαιον πράξης. χαίρεται καὶ σωθῶλαις. 826. Τί σὺν ἀφίπτοις] σὺν ἐπιπρημαλικῶς, ἀντὶτοῦ σωπηλῶς. τυτέσι, λάβε τί ἐδὲν ἀπικείνη ὡς τὸ ὕλαον; 827. Ξωνηρεῖς] σιωπᾷδεις. Οὖρος ἀφιλμῶν ἐμῶν] εὐθὺς ἐρῶ καλὸς ἐπιπνέυσει αὐτῇ ἀπίσω, ἵνα μηκέτι αὐτὸν ἴδωμι. τροπικῶς δὲ τὸ ἐρῶ ὡς ἐπὶ πᾶς, ἀντὶ τοῦ ἐρμοδρομείτω.

830. Ὀλκὸν

Ὄγκον δ' ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
Μητρῷον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ;
Ἀλλ' ἑρπέτω χάρυσα. τιμὴ δὲ τέρψιν ἐμοὶ
Τῷ μῷ δίδωσι πατρὶ, τιμὰ δ' αὐτὴ λάβοι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ ΣΤΡΟΦΗ α'.

Χο. Ἰδ' οἷον ὦ παῖδες προσέμιξεν ἄφαρ
Τοὔπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
Τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
Ὅ, τι ἔλαχεν ὁπότε τελέμιλος ἐχθρὸς
Δωδεκάτος τ' ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων
Τῷ Διὸς αὐτόπαιδι, καὶ τότ' ὀρθῶς
Ἐμπεδα κατουείζει.
Πῶς δ' ἂν ὁ μὴ λεύσσων,
Ἔτι ποτ' ἔτ' ὀπίσσονον ἔχοι
Θαιὼν λατρείαν;

ΑΝΤΙΣΡΤΟΦΗ α'.

Εἰ γάρ σφε κενταύρου φονία νεφέλα
Χείρι δολοποιὸς ἀνάγκα
Πλευρᾷ προσακέντος ἰοῦ,

Ὃν

830. Ὄγκον δ' ἄλλως ὀνόματος] τὰ γὰρ μάτην ἐπαιρόμεθα τοῦ τε μητρὸς ὀνόματι, ἂν μὴ ἄξιον αὐτῆς ἀναπεφαίνηται ὧν ἡ φύσις καὶ ὁ θεσμὸς ἀπαιτεῖ; Τρέφειν] ἀντὶ τοῦ ἴσχειν. 834. Ἰδ' οἷον ὦ παῖδες] ὁ χορὸς πρὸς ἀκμὴν ἀναλίσκεται περὶ τῶν δεδομένων μαντείων τῷ Ἡρακλεῖ εἰς τὴν Δωδώνην, ὅπου νῦν ἀπίσω. τὸ δὲ οἷον ἀντὶ τοῦ οἷος. εἷον, οἷα τὶ ὦ φίλαι οἷος ἡμῖν ἄθροος συνίπτει, καὶ εἰς οἷον καιρὸν ἀπίσω τὸ ἔπος τὸ ἐκ τοῦ μαντείου πάλαι χρησθὲν. προσέμιξε δὲ, ἀντὶ τοῦ προσπέφανται ὀξέως. 836. Τᾶς παλαιφάτου προνοίας] γράφεται παλαιφοίτου, ὡς ἡ, τὸ πάλαι μαντευσαμένης

Tumorem enim vanum quid attinet alere
Materni nominis, quæ nihil, ut matrem decet, agit.
Quin abeat læta; voluptatemque, quam
Meo dedit patri, ipsam ipsa capiat.

ANTISTROHICA. STROPHE 1.

Cho. Aspicite puellæ, quàm subito advenit
Divinum nobis Oraculum
Veteris in Dodonâ prædictionis,
Quod respondit; quando exacta mensibus præteriissent
Duodecimaque aratio, *tum* requiem à laboribus
Concessam iri germano Jovis filio, & hæc rectè
Rata, vento velut flante secundo, eveniunt.
Quo pacto enim qui non cernit
Lucem amplius, amplius laboriosum sentiat
Post mortem servitium?

ANTISTROPHE 1.

Si enim ipsum Centauri pernicioſa nebula
Linit, dolosa vis,
Lateri infixo viro,
Quod

μάτης φοιτᾶσθαι γὰρ τὸ μαστιᾶσθαι. 837. Οτ' ἐλακεν] ὅπερ ἐφθέγξατο, ἐπειδὴ ἑαυτὸς παρέλαβε, τότε λέγειν ἤρξατο τὸν πόνον τοῦ Ἡρακλέους τοῦ Διὸς παιδός. ἀναδοχὰν δὲ, ἀναπαυσιν, ἀνακωχὴν, λέγειν. Τελεσφόρος ἐνιαυτὸς] ὁ ἑαυτὸς ὁ τέλειον ἔχων τὸ διάστημα. ὁμοίως δὲ καὶ ἄρουρα ὁ ἑαυτὸς, λέγει δὲ ἅπαξ κατ' ἐνιαυτὸν ἀρᾶν. 839. Ἀντίπαιδι] γνησίῳ παιδί. Καὶ τοῦδ' ὀρθῶς] τοῦτο δὲ τὸ χρησθὲν ἀσφαλῶς ποτ' ἡμῖν ἐκβεβήκεν. τροπικῶς δὲ κατευθύνει, ἀντὶ τοῦ, ὡσεὶ θεὸν πνεῦμα πρόσορμίζει ἡμῖν κατ' ὀρθὸν ἀνύσιμα. 840. Κατευθύνει] σημαίνει. 841. Πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων] πῶς γὰρ ὁ μηκέτι ὁρῶν τὸ φῶς, πάρεστι εἰδυῖαῖς κλύοιτο; 844. Εἰ γὰρ σφε κένταυρος] εἰ γὰρ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα τὸ αἷμα τὸ φοινισσόμενον τοῦ κενταύρου ἔβλαψε, τῇ πλευρᾷ πρόσπαγὲν ἰοῦ, πῶς ἂν ἕτερος ἥλιον ἢ παιδὶ ἴδοι; 845. Χρίει δολοποιὸς] χρίει δὲ τὸ ἰμάτιον τοῦ αἵματος ἡ ἀνάγκη, ὡς τοῦ Δηϊανείρας μὴ δόλον τυχεῖν συμβῆναι τοῦτο. ἠπάτησεν γὰρ τὸν ζῆλον δὲ ἡ ἥρα τοῦ δόλου τυχοῦσαν.

Οὐ τέκεθ᾽ θάνατος, ἔτεκε δ᾽ αὐλὸς δράκων,
Πῶς ὅδ᾽ ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ πανιῶ ἴδοι,
Δεινοτάτῳ μ᾽ Ὕδρας προσταχώς
Φάσματι μελαγχάϊα
Τ᾽ ἄμμιγά νιν αἰκίζει
Νέαιρου γ᾽ ὑπο δολόμυθα κέντρα
Ἐπιζέσαντα.

ΣΤΡΟΦΗ β.

Ὧν ἄλ᾽ ἀ τλάμων ἄοκνον
Μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν
Νέων αἰανόντων γαμων,
Τὰ μὲ ὑπ προσέβαλε, τὰ δ᾽ ἀπ᾽ ἀλλοθεν
Γνώμας μολόντ᾽ ὀλεθρίαισιν ξυναλλαγᾶς,
Ἢ που ὀλοὰ φένει,
Ἢ που ἀδινῶν χλωρᾶν

Τέγει

847. Οὐ τέκετο θάνατος] τοῦτον τ ἰὸν ἐχθύοντα ὁ αὐλὸς δράκων, μᾶλλον δὲ ὁ θάνατος. 849. Προσταχὼς φάσματι] προσκεκολλημένῳ τῷ ἰῷ τ Ὕδρας. τοῦτο δὲ καθ᾽ ἑαυτό. αὐτοπαθὴν γὰρ ἐπφέρει. Ἄλλως. Προσκεκολλημένῳ τῷ ἰῷ, ἤ τῷ ὀλεθρίῳ, περὶ τὸ πιφοινῶσθαι τὸ φάσμαπ. τυτέστι, τῷ ἐμμετίῳ τῷ κεχρισμένῳ τῷ φαρμάκῳ τ Ὕδρας, τυτέστι τῇ χολῇ. 850. Μελαγχάϊα τ ἄμμιγα] τοῖς δεινοτέροις. καὶ ἄμμιγα τῷ φάσματι τ Ὕδρας, ἢ τὰ κέντρα τοῦ Νέσσου αἰκίζει αὐτὸν. δῆλον δ᾽ ὅτι φοινικᾶ τὰ κέντρα ᾧ Νέσσος εἶπε. λέγει γ τὸ αἷμα αὐτοῦ τὸ συμμιγνύμενον τῇ χολῇ τ Ὕδρας. 852. Φοίνια δολόμυθα] δολόμυθα κέντρα φησὶν ὅτι τοῖς δολίοις ᾧ Νέσσος λόγοις ἀπατηθεῖσα ζωὴν τετόλμηκεν. Ἄλλως. Φοίνια δολόμυθα. τὰ δόλια φάρμακα. καὶ γὰρ ἕτερά τινα ἐκέλευσεν αὐτῇ συμμίξαι τῷ αἵματι, ὡς ὀπίσω εἴπεν. 853. Ἐπιζέσαντα] ἐπιχυθέντα, ἀναπεκλάσαντα ἀπὸ τ θέρμης τοῦ πυρός. 854. Ὧν αὖ ἀ τλ.] ὧν τλᾶσα βλάβαν μεγάλην ὁρῶσα ἡ Δηϊάνειρα ἐν ζωαῖς τοῖς οἴκοις συμβᾶσαν, αὐτὴν μὲ ἐξ ἀρχῆς αὕτη ἡ συνοῦσα, ὅτι κρυπτομένης τ Νέσσου ἐν τ τότε φωνῆς ἠκροάσω,

Quod peperit mors, peperitque varius Draco (*Hydra*)
Quo pacto ille ſolem alium, quàm præſentem viderit,
Horribiliſſimo quidèm Hydræ abſumtus
Monſtro? hirſutique
Simul illum excruciant
Neſſi doloſi ſtimuli
Ferventes.

STROPHE 2.

Quorum, illa miſera formidandam
Magnamq; cernens domui noxam *impendere*
Novas ob ingruentes nuptias,
Hæc quidem neutiqàm advertit, illa verò peregrinâ
Voce profecta, ut exitialem *marito* conciliarent amorem,
Certè alicubi infauſta gemit,
Certè alicubi denſarum copioſum
Fundit

χλοερὰν, ὡς δῆθεν ἐπὶ τῷ διαλάτειν αὐτὴν τὸν Ἡρακλέα λίαν, ὀδύρεται καὶ κλαίει. Ἄλλως. Ὧν ἀεὶ ἀ τλάμων. τὸν νῦν δρωμένων, καὶ εἰς τὴν ἀμέλλητον βλάβην συμβάντων τοῖς οἴκοις, ἡ Δηϊάνειρα τὰ κακὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς αὐτὴ ἐ συνοῖδεν, ἐπὶ τῷ διαλάτειν τὸν Ἡρακλέα. Ἄοκνον ἦ, τὴν οἰκίαν καὶ ἀμέλλητον, ἢ πολύοκνον. ὃ ἐστι πολύφοβον. κατ' ἐπίτασιν ἦ τὸ α. 856. Νέον αἰωρουμένων] νῦν ἐπεγειρομένων. 857. Οὔπω προσιόντα λέγει] ἐ συνῆκεν ἀπὸ τῆς Νέσσε. Ταῦθ' ἑπ' ἀλλοφρόνῳ] ἀλλοφόνῳ, ὅτι ἀπὸ τῆς Νέσσε φωνῆς μάθοιεν ἡ καθ' Ἡρακλέους συμφορά. ἢ τὰ ἄλλα εἰπούσης, καὶ μὴ τὰ ἀληθῆ· ἢ ἀλλοφόνῳ, ὡς ἠλλαγμένῳ τοῦ Νέσσου φωνῇ ἐχούσῃς. 858. Ὀλεθρίαις ξυναλλαγαῖς] ἢ ὀλεθρίας καὶ ἐπιβλαβοῦσι φιλίας, ἢ ἐπεὶ αὐτὸ ἴδιος θανάτῳ ὁ Νέσσος ἀντήλλαξεν αὐτῇ τὸ αἷμα. ἢ ὅτι ὁ μὲν Νέσσος εἶπεν αὐτῇ πόθου καὶ διαλλαγῆς ἐργαστήριον εἶναι τὸ φάρμακον, μάθοι ἦ ὀλεθρον Ἡρακλέης. 859. Ἥ που ὀλοὰ φέρει] ὀλοὰ ἡ δυσχερὴς, ἢ ἡ ἦ ὀλέθρου ἀξία. ὅτως ἦ ἡ ἀθλία καλοῦσά ἐ διαῤῥήσσει πολλῶν δακρύων ἀφρόν. ἐμφατικὸν ἦ τὸ ἄχνια ἀφ' ὃ τὸ πλῆθος. χλωρὰν οὖν ἄχναν, τὸν παρὸν ἀφρόν. 860. Ἥ που ἀδινῶν] ἀθρόων, ἢ πολυθρηνήτων.

¶ Σχήμ. Τραχιν. 856. Αἰωρουμένων] συνίζησις.

Τέγγει δακρύων ἄχναν.
Ἀλλ' ἐρχομένα
Μοῖρα προφαίνει δολίαν
Καὶ μεγάλαν ἄταν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Ἔρρωγεν παγὰ δακρύων. 865
Κέχυται νόσος. ὦ πόποι, οἷον ἀναρ-
σίων οὔπω ἀγακλει-
τὸν Ἡρακλέ' ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι.
Ἰὼ κελαινὰ λόχα τᾶς προμάχου δορός,
Ἃ τότε θοὰν νύμφαν 870
Ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς
Τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾷ.
Ἀ δ' ἀμφίπολος
Κύκλιος ἄναυλος φανερὰ
Τῶνδ' ἐφάνη πρᾶκτωρ. 875

861. Δακρύων ἄχναν] ἀδιφράκτως τὰ δάκρυα. 862. Ἀ δ' ἐρχομένα μοῖρα] ἡ προσδεκωμένη κακομοιρία τᾶς Ἡρακλέους ἐμφανεῖ μεγάλαν ἐπίραν ἄτλαν τᾷ βλαβέρᾳ. προσδεκᾶσι δὲ ὅτι δεσπόσυνον Ἡρακλέους αὐτοχειρὶ ἑαυτὰς χρήσοντας. Ἀ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν] δόλῳ γὰρ αὐτᾶς ἁ λάφυρα ἀναιρήσᾳ. 865. Ἔρρωγε παγὰ δακρύων] ἀντὶ τᾶς, πάρεστιν ἡμῖν δάκρυον ὡς ἀπὸ πηγᾶς προυνηδὲν. ἐκπίπτει γὰρ τὸ κακὸν, ἁ παυσαμένᾳ ἀμηχανίας ἡ κατ' Ἡρακλέα συμφορά. 866. Ὦ πόποι] φεῦ φεῦ, κακὴ φήμη γέγονε τᾷ Ἡρακλεῖ, οἷον οὐδέποτε πολεμίοις ἀνείκητον στόμωμα. τὸ γὰρ οὕτω ἀντὶ τᾶς ἀχ. ἢ ὕστως· οἷον κακὴ φήμη ἐδήχθη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν συμφορὰ τᾷ Ἡρακλεῖ, τᾷδε ἀπὸ τᾶς ἰδίας αὐτᾶς γεγένηται. 868. Ἀπίμβλει πάθος] ἀντὶ τᾶς ἀπομβλοῖ, οἷον ἐδέποτε ἀπὸ

Fundit lachrymarum rorem.
Adveniens autem
Fatum præmonſtrat doloſum,
Et magnum detrimentum.

ANTISTROPHE 2.

Erupit lachrymarum fons.
Diffuſus eſt morbus. O Dii! quale ab hoſtibus
Malum nunquam inclytum
Herculem invaſit, ut miſericordiam moveret.
O funeſta Ducis haſta,
Quæ tunc velociter ſponſam *hanc*
Adduxiſti celsâ ab
OEchaliâ belli jure.
Harum autèm rerum miniſtra
Venus *utcunque* tacita manifeſtè
Apparet & auctor.

τ᾽ πολεμίαν γῆν οἰσθ᾽. 869. Ἰὼ πολυσκὰ λόγχα] πολλαπλῶ εἶπε τὴν λόγχην ἀφ᾽ τὸν ἐξ ὧν τῆς ἀποτελούμενον θάνατον. μέλας ᾗ ὁ θάνατος. δυσφορεῖ ᾗ ἐπὶ τῷ αἰχμαλώτῳ εἰλῆφθαι τὴν Ἰόλην. ἀφ᾽ ᾗ δὲ τούτου ἡ συμφορά. λόγχα ᾗ δορὸς, ὡσεμφατικῶς ἡ λόγχη. προμάχῳ ᾗ τῷ προσβεβλημένῳ. τὸ ᾗ λόγχα ἀντὶ τοῦ αἷμα. ὁ ᾗ λόγχης, ὦ θανατηφόρε λόγχη, ἥτις τότε ἀπέλιπες τὸν Εὔρυτον, σὺ ταῦτα τὴν Ἰόλην ἀπέπεμψας καὶ ἤγαγες ἐκ τῆς ὑψηλῆς Οἰχαλίας· ὡς εἴη μή ποτε. τουτέστι, φιλοῦσά τ᾽ λόγχης ἐκείνης ἐν ᾗ ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν ὁ Ἡρακλῆς, ἵνα σώσῃ τὴν Ἰόλην. ἀφ᾽ ᾗ δὲ τούτου ἡ συμφορὰ ἐγένετο. τὸ ᾗ ἄρθρον τῇ λόγχῃ συναπτέον, ἡ τῆς λόγχης. Προμάχῳ δορὸς] τὸ προμάχῳ ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους λέγεται οἷον τοῦ ὑπὲρ πάντων μαχομένου. τὸ νύμφαν ᾗ συναπτέον τῷ τάνδε, 870. Ἃ τότε θοὰν νύμφαν] ἀντὶ τοῦ θοῶς. τινὲς ᾗ τὴν ταχέως συμφθαρεῖσαν. 871. Ἀπ᾽ αἰπεινᾶς] ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς κειμένης. 872. Αἰχμᾷ] νόμῳ πολέμου. 873. Ἁ δ᾽ ἀμφίπολος Κύπρις] ἡ ὡσεὶ παῦται φιλομένη Κύπρις, ἤγουν ἡ παῦλα οἰκονομοῦσα καὶ ὑπηρετησαμένη τῷ Ἡρακλεῖ ὡσὲ τὸν ἔρωτα. ὁ νοῦς, ἡ ᾗ Κύπρις ἄρα ἡ ἀναιδὴς σιωπωμένη, φανερῶς νῦν πάντων τούτων ἐχόντων, εἰς ἔρωτα Ἰόλης βαλοῦσα τὸν Ἡρακλέα. 875. Περάκτωρ] πρακτική.

CHORUS,

ΧΟΡΟΣ, ΤΡΟΦΟΣ, ΠΡΕΣΒΥΣ, ΥΛΛΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ιαμβοί.

Χο. ΠΟΤΕΡΟΝ ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς
Οἴκτῳ δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένην;
Τί φημί;
Ἦχεῖ τις οὐκ ἄσημον ἀλλὰ δυσχερῆ
Κωκυτὸν εἴσω, καί τι χημίζει τέγη.
Ξυῶες δὲ
Τήνδ', ὡς ἀήθης ἡ σιωπὴ φρουμένη
Χωρεῖ τοὺς ἡμᾶς χρᾶμα σημανῦσαί τι.

Τρ. Ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμῖν ὐ σμικρῶν κακῶν
Ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

Χο. Τί δ' ὦ γραῦ χημοποιηθὲν λέγεις;

Τρ. Βέβηκε Δηϊάνειρα τὴν παυσαίτιον
Ὁδῶν ἁπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.

Χο. Οὐ δή ποθ' ὡς θανοῦσα;

Τρ. Πάντ' ἀκήκοας.

Χο. Τέθνη-

876. Πότερον ἐγὼ μάταιος] ὁ χορὸς τῆς τροφοῦ ἀκούων θρηνούσης ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἤτοι τῇ ἀναιρέσει τῆς Δηϊανείρας, φησὶ τοῦτο. ἆρα ἀναίσθητός εἰμι; πολλακοῦ θρήνου πνός. 879. Οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυσχερῆ] ὐ μικρὸν, ἀλλὰ μείζων ἢ ἐξάκουστον. τοῦθ δὲ ὡς ἡδυπαθοῦντος μείζονος βοῆς. 880. Καί τι χαμίζει

CHORUS, NUTRIX, SENEX, HYLLUS, HERCULES.

Iambi.

Cho. AN ego fallor, an audio quædam
Lamenta per domum recens concita?
Quid dicam?
Edit aliquis non obſcurum ſed infauſtum
Ploratum intus, & novum aliquid parat tectum.
Attende autèm
Hanc, quàm inſolito vultu & contractis ſuperciliis
Tendit ad nos anus annunciatura aliquid.
Nu. O natæ, quàm non parvorum malorum nobis
Cauſa fuit donum Herculi miſſum!
Cho. Quid, quæſo, anus novi dicis?
Nu. Abiit Deianira ultimam
Viarum omnium, idque immotis pedibus.
Cho. Num quæſo ut moreretur?
Nu. Cuncta audîſti.

Cho. Mor-

καιτίζει σίγη] ἴσικέ τι πάντιμον ἴχειν ὁ οἶκος. 881. Ξυνὸς δὲ] ἀλλήλαις παρομκιλοῦσιν αἱ ἀπὸ τῦ χορῦ. Ἀλλως. ξυνὸς ἦ, ἀντὶ τῦ τῆσδε ἔκτεσεν. πικρὰ τὸ ἦθος γὰρ κατηγγακῶσι ἀεὶ ὁσοι. 885. Τὸ πέμπιμον] τὸ κιμφθὲν. λίγα δὲ τ χιτῶνα. 887. Βέβηκε Δηϊάνειρα] εἰς ἅδου. ἢ τοῖς πρὸ βέβηκε. τὸ γὰρ σῶμα οὐκ ἔστιν εἰς ἅδου. 889. Οὐ δὴ πρὸ ἄς ἔπεσε] κατ' ἐρώτησιν. ἀρ' εἰς ἔπεσε; βέβηκε γὰρ, ἐπεὶ καὶ ζῶντά ἐσί που προβέβηκεν ἡμῶν.

Χο. Τέθνηκεν ἡ τάλαινα;

Τρ. Δεύτερον κλύεις.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Τάλαιν' ἀλεθεία, πῖνι τρόπῳ θανεῖν σφε φής;

Τρ. Σχετλιώταις θεὸς γε θεᾶξιν.

Εἰπ' εἰ' ὦ Χο. Εἰπὲ τῷ μόρῳ γυναῖ ξυντρέχει. 895

Τρ. Αὐτὸν διήϊστωσε.

Χο. Τίς θυμός, ἢ πίνες νόσοι;

Τρ. Τάνδ' αἰχμὰ βέλεθ' ἑκαστος

Ξυνεῖλε.

Χο. Πῶς ἐμήσατο 900

Πρὸς θανάτῳ θάνατον

Ἀνύσασα μόνα;

Τρ. Στυγόεντος ἀτομᾶ σιδήρου.

Χο. Ἐπεῖδες ὦ ματαία παῖδ' ὕβριν;

Τρ. Ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία θοᾶς πάρα. 905

Χο. Τίς ἰώ; πῶς; φέρ' εἰπέ.

Τρ. Αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.

Χο. Τί φωνεῖς;

Τρ. Σαφηνῆ.

Χο. Ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλαν 910

Ἀτέαρ-

894. Σχετλιώταις] χετλιώταις ἦλθε ἀφ' τῶν ἀναίρεσιν ποιοῦσιν, ὡς ἂν τις εἴποι ἡ ἀκρόασις χετλιάσεις τῷ πάθει. 895. Εἰπὲ τῷ μόρῳ] πῶς θανάτῳ συνῆκεν, ἀντὶ τοῦ, πῶς τρόπῳ ἐπλάσατο. 896. Αὐτὸν διήϊστωσε] αὐτὴ ἑαυτὴν ἠφάνισεν. ἀντὶ τοῦ, ἀφανῆ ἀπ' αὐτοῦ βίον ἐποίησεν. 897. Τίς θυμός, ἢ πίνες νόσοι] πίνι θυμῷ χρησαμένη ἑαυτὴν ἀπέλιπε; ἢ πίς

Cho. Mortuane eſt miſera?

Nu. Idem exaudis.

MONOSTROPHICA.

Cho. O miſera perdita! quonam modo periiſſe eam inquis?

Nu. Miſerrimè quidem, ipſum ſi ſpectes actum.

Cho. Dic, mulier, cui fato occurrit?

Nu. Ipſam ſe ſuſtulit è vivis.

Cho. Quis furor, aut qui morbus *adegit*?

Nu. Hanc acies teli mali
Suſtulit.

Cho. Quo pacto *auſa eſt* machinari
Super cæde cædem
Sola conficiens?

Nu. Luctuoſi vulnere ferri.

Cho. Tune vidiſti miſera hoc audax facinus?

Nu. Vidi, ut quæ prope aſtiterim.

Cho. Quid erat? quomodo? age dic.

Nu. Suâ ipſius manu patrata ſunt hæc

Cho. Quid ais?

Nu. Certa.

Cho. Peperit, peperit magnam

Quæ

τὶς ϑυμὸς (φησὶν) ἀνεῖλε τὸν Δηϊάνειραν; 899. Τάνδ' αἰχμὰ βέλε-ος κακοῦ] ἀφέρεσις, τὸ βέλος. βέλος ᾗ εἶπε τὸν Δηϊάνειραν, ὅτι τόσον βέλος ἀνεῖλεν ἑαυτόν. ἢ, ὅτι, ὡς βέλ-ος ἰσόρροπον, μέγα κακὸν ἐφεντρίψατο τῷ Ἡρακλεῖ, μόνη τ' ϑάνατον ἀνύσασα. 901. Πρὸς ϑυσάτῳ ϑανάτου] τ' ἑαυτῆς φησὶ τῷ Ἡρακλεῖ. 904. Ἐπῖδες ὦ μῆτερ] πρόσεσιν τὸν ἐκείνης τόλμαν. ἐκπεπτώκασι ἰδίαν τὸν ὠμότητα. ἔστω γὰρ εἶπε τὸν ὕβριν. ἢ νῦν ᾗ τὸ ματαία κ' ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ ὦ μελέα. ἢ Ὁμηρ-ς γὰρ τὸ μὴ τιμῆσαι μέλειν καλεῖ. Οὐ μήτι μέλ-ε εἰρήνην ἄγειν. 906. Πῶς; φέρ' εἰπὲ] ἀντὶ τοῦ, πῶς ϑυμὸν ἔχε τοῦτο; 907. Χειροπαιόπτῃ νόᾳ] πανοῦργ τῇ χειρὶ ἑαυτῆς ἐπιτρέψασα. 908. Τί φωνεῖς] ἀντὶ τοῦ ἄπιστα λέγεις.

Ἀνέορτος ἅδε νύμφα
Δόμοισι τοῖσδ' Ἐειννυώ.

IAMBOI.

Τρ. Ἄγαν γε μᾶλλον δ' εἰ παρῆσα πλησία
Ἐλθοῦσας οἷ' ἔδρασε, κἀρτ' ἂν ᾠκτισας.
Χο. Καὶ ταῦτ' ἔτλη χεὶρ γυναικεία κτίσαι; 915
Τρ. Δεινῶς γε. πεύσῃ δ' ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.
ἐσω- Ἐπεὶ παρῆλθε δωμάτων εἴσω μόνη,
Καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
Στρωννυώθ', ὅπως ἄψορρον ἀντῷη πατρί,
Κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μήτις εἰσίδοι, 920
Βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι παρεστῶσ', ὅτι
Γένοιτ' ἐρήμη, κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου
Ψαύσειεν, οἷς ἐλέξητο δειλαία πάρος.
Ἄλλῃ δὲ κἄλλῃ δωμάτων τροφωμένη,
Εἴπου φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας, 925
Ἐκλαιεν ἡ δύστην' εἰσορωμένη,
Αὐτή τ' αὐτῆς δαίμον' ἀναστένουσα,
Καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τολοιπὸν ὑσίας.
Ἐπεὶ δὲ πᾶν δ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὁρῶ
Τὸν Ἡρακλειον θάλαμον εἰσορμωμένην. 930

Κἀγὼ

911. Ἀνέορτος ἅδε] ἡ νυκτὶ ἐοικυῖα ὀρμήσασα Ἰάλη. ἀνέορτος δὲ ἀντὶ τοῦ ἡ αἰσχρὰ καὶ ἄτιμος. 915. χεὶρ γυναικεία κτίσαι] κακοσκεύασεν τὴν ποίησιν. καλῶς δ' ὡς ἐπὶ μεγάλῳ τελμήματι εἶπε τὸν λέξαι. ὕστως ἀκριβῶς διηγήσομαί σοι τὸ πρᾶγμα ὡς πειθοῖ σε ὅτι ἀληθῆ λέγω.

918. Εἰδὲ

Quæ nuper advenit ſponſa
Domibus hiſce Furiam.

IAMBI.

Nu. Nimis admodùm, magis autèm, ſi prope aſtans
Vidiſſes quod fecit, magiſque miſerata fuiſſes.
Cho. Et hæc ſuſtinuit manus fœminea perpetrare? 915
Nu. Horrendè ſanè, audies verò ut ipſe ſis mihi teſtis.
Ubi ingreſſa eſt in domum ſola,
Et filium vidit in aulâ *ſepulchrales* ſtragulas
Sternentem, ut rurſus obviam iret hinc patri.
Occultata, ipſam ubi nemo videret, 920
Rugiebat quidem ad aras advoluta, quòd
Sic fieret vidua; flebat & utenſilium ſi quod
Tangeret, quibus uſa eſt olim miſera.
Quin huc & illuc per domum oberrans,
Sicubi aſpexit famulum quempiam charum, 925
Lugebat infelix *ipſum* intuens,
Ipſa ſuum ipſius fatum incuſans,
Et liberis carituras in poſterum opes.
Ubi verò ab hiſce deſiit, protinùs eam video
In Herculeum thalamum irruentem, 930
Et

918. Εἶδε κεῖνα δέμνια] χαράγματα κοινά. ἢ τὰ τοῦ θανάτου, ἢ τὰ αὐτῆς τοῦ Ἡρακλέους. 919. Στρωτοὺς, ὅπως] τὸν Ὕλλον στρωτοὺς. 922. Κλαῖεν δ' ὀργάνων ὅτου] ἢ τῶν ἰσυφαντικῶν, ἢ τῶν ἐρεθαλείων οἷς τὸ πίπλον ἔχεσιν. Ἄλλως. ἤπτετό τινος ἐρεθαλείου ὧν εἴασε μεταχειρίζεσθαι, συνείθως αὐτῇ τοῦ Ἡρακλέους (οἷον, ἱστοῦ, ἢ τινος τοιούτου) καὶ ὠδύρετο ὡς λοιπὸν καταλιμπάνουσα αὐτά. ἱστοῦ γ' ἵστως ἐφήπτετο. Δέλτου τοῦ καθισπουδασθέντος πίπλου ἐπὶ συμφοραῖς. 924. Ἄλλη δὲ κἄλλη] ἀντὶ τοῦ τῇδε κἀκεῖσε. 928. Καὶ τοὺς ἄπαιδας] ἄπαιδας λέγει ἐπεὶ μηκέτι ἐμέλλε παῖδας ποιεῖσθαι ἤτοι οἰκείᾳ. συμφορᾷ δέ, ὅτι τοῦ λοιποῦ ἀ γλυκύτητι συμφορᾷ ὡς τὸν Ἡρακλέα εἰς παιδοποιΐαν. Οὐσίας] κοίλας, συμφορᾶς.

 931. Ἐπισκι-

Καὐτὸ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη
Φρένεσιν· ὁρᾷ δὲ τὸν γυναῖκα δεμνίοις
Τοῖς Ἡρακλείοις προσπεσοῦσαν φάρη.
Ὅπως δ' ἐτέλεσε τῦτ', ἐπενθορῦσ' ἄνω,
Καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις·
Καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα,
Ἔλεξεν, Ὦ λέχη τε κἀμφεῖ ἐμά,
Τοὐμοῖσιν ἤδη χαίρετ', ὡς ἔμ' ἤ ποτε
Δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτειαν.
Τοσαῦτα φωνήσασα, σωτόνῳ χερὶ
Λύει τ' αὐτῆς πέπλον, ᾧ χρυσήλατος
Πρῴκειτο μαζῶν περονίς· ἐκ δ' ἐλώπισε
Πλευρὰν ἅπασαν, ὠλένην τ' εὐώνυμον.
Κἀγὼ δρομαία βᾶσ', ὅσον περ ἔσθενον,
Τῷ παιδὶ φράζω τ' τεχνωμένης πάλας.
Κἀν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα,
Ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ
Πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ κ' φρένας πεπλησμένην.
Ἰλὼν δ' ὁ παῖς ὤμωξεν. ἔγνω γὰρ τάλας
Τοὔργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν πάλαι,
Ὀφ' ἁλοῦσα τῷ κατ' οἶκον, ἥνεκα
Ἄκουσα πρὸς τῦ πατρὸς ἔρξειεν τάδε.

Καὐ-

931. Ἐπισκιασμένη] σκεπασμένη. 932. Φρένεσιν] ἐφύλαττεν. 933. Στέγουσι βάσσουσιν φάρη] ἤγουν σκεπάζουσι τὸν Ἡρακλῆ. ἄλλο γὰρ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὁ Ἰωλ. 934. Ἐπενθορῦσ' ἄνω] ἐπιπηδήσᾳ ἄνω εἰς τὸν

Et ego clàm oculum tenebris abdita
Vigilem intendebam, cerno autèm fœminam lecto
Herculeo injectas ſternentem veſtes;
Hoc ubi confecit, inſiliens ſuprà
Conſedit medio in toro,
Et lachrymarum erumpens calida fluenta
Dixit, O lectulique thalamique mei
In poſterum jam valete! nam me non unquam
Capietis ampliùs hiſce in ſtratis cubantem.
Hæc locuta, celeri manu
Reſolvit ſuum ipſius peplum, ubi aurea
Coercebat mamillas fibula, denudavitque
Latus totum, humerumque ſiniſtrum.
Et ego currens, quàm potui celerrimè
Filio nuncio hæc quæ molita eſt *mater*.
Sed intereà dum huc & illuc curſitamus,
Videmus ipſam ancipiti gladio
In latere ſub jecore & præcordiis vulneratam
Conſpicatus autem id filius ploravit: novit enim miſer
Illam facinus hoc ira impulſam perpetraſſe,
Serò edoctus quæ domi gererentur, quodque
Invita per Centauri *dolos* ita feciſſet.

Ibi

τλὼ κλίνλω. 939. Εὐνήτριαν] ξυναζομβρίλω, χειμωμβρίλω. 942. Πρὸ κείνθ μισῶν] ὡς τὸ τήδε γὸ ἐπιρρώντο αἱ γυναῖκες. Ἐκ δ' ἰλώπισεν] ἐγύμνωσεν, ἐξέδυσεν, λῶπος γὸ τὸ ἱμάτιον. 945. Τῷ παιδὶ φράζω] τῷ Ὕλλῳ τῷ παιδὶ τὰ ϱοιαῦτα τελμώσης. 946. Καὶν ᾧ] κὴ εἰ ᾧ, εἰ ὅσῳ (φησὶ) διατέχνῃμι ὡς τὸ Ὕλλον, ἵνα πάλιν ὡς τὸν Δηϊάνειραν, ἐφῆσεν ἑαυτὸν ἀπολῦσαι. 948. Πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ] ὡς τὸ ἧπαρ φρένες παχεῖαι. Ὅμηρος. — ὃν τε φρένες ἧπαρ ἔχουσιν. 949. Ἔγνω γὸ πάλαι] ἔγνω γὸ κἀ ποῖον τρόπον τοῦτο ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτῦ. συνῴδει γὸ ὡς ὠργισθῆναι ἐπὶ τῷ ἱππότᾳ παρὰ τῷ Νέσσου, τὸ ἔργον τοῦτο διαπεπράξατο.

954. Ἀμφὶ

Κἀνταῦθ' ὁ παῖς λύσιν μὲν οὔτ' ὀδυρμάτων
Ἐλείπετ' οὐδὲν ἀμφί νιν γοώμενος,
Οὔτ' ἀμφιπίπτων γόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
Πλευρὰν παρεὶς, ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
Ὡς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ·
Κλαίων ὅθ' ὕστερ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα
Βια Πατρός τ' ἐκείνης τ' ὠρφανισμένος βίᾳ.
Τοιαῦτα ταὐθάλ' ὄξιν· ὥς τ' εἴ τις λύο
Ἡ καὶ πλείους τὶς ἡμέρας λογίζεται,
Μάταιός ὄξιν· οὐ γὰρ ἐσθ' ἥγ' αὔριον,
Πεὶν εὖ πάθῃ τὶς τἀν παρῦσαν ἡμέραν.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Χο. Πόσε ποτ' ἂν ὀπίσσω;
Πόσε τέλεα περαιτέρω,
Δύσκλειτ' ἐμοὶ γε δυσάνῳ;
Τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις,
Τάδε δὲ μέλλομεν ἐπ' ἐλπίσι
Κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ. α'.

Εἰ δ' ἀνεμοεσσά τις
Γένοιτ'

954. Ἀμφί νιν] περὶ αὐτῷ. 955. Πλευρόθεν πλευρὰν παρεὶς] ἐκτείνας ἑαυτὸν ἐπὶ πλευρᾶς, ἢ παρασκολιάσας σῶμα, ὡδύρετο ὅτι αὐτῷ ματαίως ἠπάσατο, ὡς κακῶς ὄντος ὑπεξαλασθεὶς αὐτῷ τὰ χρεῶν. 960. Ὡς εἴ τις δύο καὶ πλείους] τοιοῦτόν ἐστιν ἡ ἀνθρωπίνη, ἡμέραν ἀλλήλων, ἀνέκφοροί εἰσιν οἱ λογιζόμενοι δύο καὶ πλείους ἡμέρας, καὶ ὁ φρονιμώτατος καθ' ἑκάστην ὥραν τὸ θνητὸν. πολλάκις γὰρ λύπῃ τινὶ ἢ δυσχερείᾳ ἐξαπιστάντες, ἑαυτὸς

Ibi filius infelix neque lamenta
Omisit ulla prorsus, apud eam lugens,
Neque affundere se ori ; sed lateri
Latus admovens jacebat, multa ingemiscens,
Quod in eam immeritò crimen conjecisset malum.
Dolens, propterea quod duobus esset simùl
Patreque eâ *matreque* orbatus
Ita hîc se habent res. Proinde si quis duos
Vel etiam plures dies computat sibi,
Stolidus est. Non enim est crastina dies certa.
Ante quam præsens benè acta sit dies.

SYSTEMA.

Cho. Utra, utra nunc gemam ?
Utra atrocius peracta sunt,
Dijudicatu difficile est mihi quidèm miseræ.
Hæc quidèm (*Deianiræ*) habemus oculis usurpanda domi,
Illa autèm (*Herculis*) spe manemus.
Idem autèm est & habere & *certò* expectare malum.

ANTISTROPHICA. STROPHE.

Utinàm vehemens aliquis
Aspiret

ἑαυτὸν ἐπιζάλωσι δ' βίᾳ παραχρῆμα, κὴ σὸν ἀναμίγνυσι τλῶ ἐπῆσαν ἡμέραν, ὡς κὴ ἡ Δηϊάνειρα. 964. Πότερ' ἂν πότερα] ποῖα (φησὶ) ξύνω ; τὰ κῦ τ' Ἡρακλέα, ἢ τὰ κῦ τλῶ Δηϊάνειραν ; ποῖα χαλεπώτερα κὴ πραγτέρω δεινότητ@· ; ἢ ποῖα τελείως πραγτέρω τῦ δίοντ@· δυσκαταλήπτα ἐστι, ἰσμεγάθη ὄντα ; 967. Τάδε μ' ἔχουσι] τὰ μ' κῦ τλῶ Δηϊάνειραν αὐτῆς ὄψισιν ἔχει θεωρῶν ἐν τοῖ οἴκω· τὰ δὲ κῦ τ' Ἡρακλέα σκοπῶμεθα. 969. Κοινὰ δ' ἔχειν τι ἓ μέλλειν] κοινὰ δὲ ἐστι τὰ ἀμφοτέρων κακὰ κὴ τὰ μ' ἔχοντα, τὰ δὲ μέλλοντα ἔχειν. Ἴσον δὲ ἐστι τὸ ἔχειν κακὰ κὴ τὸ προσδοκᾶν. 970. Εἰθ' ἀνεμόεσσα τις] ἀνεμόεσσα πῦρ, ἀδελφεὸς ἄνεμος, ἵππος, ὄφις@·.

Γένοιτ' ἔπουρος ἐπῶπις αὔρα,
Ἤ τις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
Τὸν Ζηνὸς ἄλκιμον γόνον
Μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
Μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ.
Ἐπεὶ σὺν δυσπαλλάκτοις ὀδύναις
Χωρεῖν φασὶ δάμων λέχουσιν
Ἀασπετόν τι θαῦμα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὐ μαχρὰν
Ἔκλαγον, ὀξύφωνοι ὡς ἀηδόνες.
Ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις·
Πᾶς δ' αὖ φορεῖ νιν, ὡς φίλου
Περσκοπουμένην, βαρεῖαν
Ἄλοφοι φέρει βάσιν.
Αἰ αἰ αἰ· οὐδ' ἀναυδος φέρεται.
Τί λέξει, θανόντά νιν ἢ κατ-
θ' ὕπνον ὄντα, κρῖναι;

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χλ. Ὤ μοι ἐγὼ σου πάτερ,
Ὤ μοι ἐγὼ σου μέλεος.
Τί

971. Ἐπῶπις] καθοικίδιος. ὁ δὲ νῦς, ἔλθοι ὡς ἔστιν πνεῦσαι ἄνεμος ἥρεμος ἵνα τὴν οἰκίαν, ἵνα μὴ λαθὼν ζώνης ἐκπλαγὴ τὴν ἐσίαν ὁ ἀποχωρίσῃ, ἵνα μὴ παραλειφθῶμεν ὑπὸ τῶν ζητούντων ἁρπάσαι τὴν Ἡρακλέα κακῶς διακείμενον. τοῦτο δὲ λέγει ὡς μὴ καταπράσσει ἰδίᾳ πὰς συμφορά. 973. Ἤ τις μ' ἀποικίσειεν] ἀποχωρίσειεν ἀπὸ τούτων τὸν τόπων. 976. Δυσπαλλάκτοις] δυσεκβιάστοις.

Aſpiret ſecundus noſtram ad domum ventus,
Qui me transferat ex his locis, ut
Ne præ metu moriar ſtatim
Jovis fortem natum
Solum intuita.
Quià immedicabili dolore *correptum*
Accedere ad ædes dicunt,
Ingens quoddam miraculum.

ANTISTROPHE 1.

Prope ſane *eſt*, & non procul :
Plorant enim, canora velut luſcinia.
Hoſpitum certè peregrinus hîc eſt greſſus.
Qui portat autèm illum omnis, illius ut amici
Curam gerentem gravem
Abſque ſtrepitu fert gradum.
Hei, Hei, ille mutus bajulatur.
Quid judicare convenit,
Mortuumne illum eſſe, an dormire ?

ANAPÆSTI.

Hy. Hei mihi tui *cauſâ* pater !
Hei mihi tui *cauſâ* miſero !

Quid

λάκ[ρυ]ις] δυσιάτοις. 977. Χωρεῖν τοὺς δόμων λέγουσι] λέγουσι παμμέγεθές τι κακὸν πλησίον πε τ̃ οἰκίας χωρεῖν, δυσιάτους ὀδυρμοὺς ἡμῖν ἐφελκόμενον. 980. Περίκλαυτον ὀξύφωνον] ἀντὶ τ̃ περικλαύσιον. ὁ χορὸς αὐθάντην τ̃ Ἡρακλέους πλησίον φερομένην τ̃ πλῆθος θρηνεῖσθαι καὶ ὀπτηλλαγμένως αὐτό. 981. Ξένων δ' ἐξόμιλον] ἐκ τ̃ βαδίσεως συνῆκεν τὸ φαινόμενον ἄθροισμα ξένων ἀνδρῶν εἶναι. οἷον, βάδισις ξένων ἀνδρῶν ἐστι, καὶ ἄλλε πλῆθος συνίστησι. 982. Πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν] ποῦ φορεῖ ? Φέρει αὐτὸν ὁ ὁμιλῶν ; ἐς γὰρ ὑπὸ φίλε κηδεμόνος ἄψοφον φέρει πλὴν βάσιν. 985. Ἄκουστος] μηδὲ φανῆναι ἐπιθυμοῦντος. 986. Τί χρὴ, φανέντα νιν] τί (φησὶ) δεῖ κρῖναι περὶ αὐτ̃, καὶ τὶ ἂν τις δοξάσειε πότερον τεθνηκὸς, ἢ ὕπνῳ βεβαπτισμένον ; 987. Ὦ μοι ἐμὸν πάτερ] ὁ Ὑλλ̃ ὑπαντήσας τῷ πατρὶ θρηνεῖ.

Τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴ μοι.
Πρ. Σίγα τέκνον, μὴ κινήσῃς
Ἀγέλαν ὀδυρίῳ πατρὸς ὠμόφρονος.
Ζῇ γὰρ φοβερτής. ἀλλ' ἴαχε δακὼν
Στόμα σόν.
Υλ. Πῶς φῄς ὦ γέρον; ἢ ζῇ;
Πρ. Οὐ μὴ ξεγείρῃς τ' ὕπνῳ κάτοχον,
Καὶ κινήσῃς, καὶ ταράξῃς
Φοιτάδα λευκὸν νόσον, ὦ τέκνον.
Υλ. Ἀλλ' ὅπῃ μοι μελέῳ
Βάρος ἄπλετον ἐμμέμονε φρενί.
Ηρ. Ὦ Ζεῦ, ποῖ γᾶς ἥκω; ποίοις δή τοι-
σι βροτῶν κεῖμαι πεπονημένος ἀ-
λήκτοις ὀλιτάαις; οἵ μοι ἐγὼ τλά-
μων. ἦλ' αὖ μαρὰ βρίκει. φεῦ.
Πρ. Ἆρ' ἐξήλευς ὅσον ἐμοὶ κέρδος
Σιγῇ κεύθειν, ἢ μὴ σκεδάσαι
Τῶνδ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον;
Υλ. Οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἄν
Στέρξαιμι, κακὸν τόδε λεύσσων.
Ηρ. Ὦ Κενταύρεια κρηπὶς βωμοῦ
Ἱερῶν,

990. Μήσομαι] τεχνάσομαι, μηχανήσομαι ὅπως σωθείης. 991. Σίγα τέκνον] χάρων τὶς ἀκηλιδῶν τὸ Ἡρακλεῖ ἀπὸ Εὐβοίας, φησὶ τὸν Ὕλλον φησὶ, μὴ ἀπειλήσῃς αὐτόν. τοῦτο γὰρ αἴλινον ὀδυρμὸν ἐοῖς κήρυκσιν. 992. Ἀγέλαν ὀδυρίῳ πατρὸς ὠμόφρονος] ἐκ τῶν ὀδυρῶν ἠγελημένον. 993. Ζῇ γὰρ φοβερτὴς] φοβερτὴς, ὡς τὸ θανατηφόρος φοβητικὸς ἢ παρειμένος καὶ ὡς τὸ

Quid de me fiet? quid consilî capiam? Hei mihi!

Sen. Tace fili, ne excites
Feroces dolores patris efferi.
Vivit enim, *ad inferos licet* cernuus:
Sed inhibe mordens os tuum.

Hy. Quid ais senex? num vivit?

Sen. *Ah* ne suscites somno captum,
Ne provoces & irrites
Furiosum gravem morbum, ô fili.

Hy. At mihi misero mens
Ob magnitudinem mali incitatur acrius.

Her. O Jupiter, ubi terrarum veni? quos apud
Mortales jaceo confectus
Continuis doloribus? Hei! ego miser.
Sceleratus rursum exedit *morbus*. Heu!

Sen. An non nôras, quantum esset lucri
Silere, neque pellere
Hujus à capite palpebrisque somnum.

Hy. Non possum me cohibere
Magnum istud intuens malum.

Her. O Cenæum solum, aræ

Ubi

τλῶ γλῶ πιστὸν, ἢ ἐπὶ σοὶ σόσπτον κεμιώρρ@·, ἢ καὶ μόνον κείρρ@·. 996. Τὸν ὕπνῳ κάτοχον] τὸν μανιώδη. 999. Ἀλλ' ἐπί μοι μαλίῳ] ἀλλ' εὐθυσιᾷ μοι τῷ μαλίῳ ἡ φρλῶ λέγ· τὸ ἄπλετον βάρος. εὐ ἐπιζυμίας (φησὶν) ἔχω τὸ βάρος, κὴ σιωπᾷν ὐ δύναμαι. 1001. Ὦ Ζεῦ ποῖ γᾶς ἥκω] Ἡρακλῆς τιῶτά φησιν ὡς ἐξανασὰς κὴ ἀγνοῶν πᾶ μετενλύικτιν. 1004. Βρύκει] ἐσθίει μι ἡ νόσος, σὸκ ἀναλίσκει. 1005. Ἆρ' ἐξηδεὶς ὕσον] σοῦς Ὕλλον λέγ·. ἆρα, φησὶν, ὕσον λῷ κέρδος τὸ σιωπᾷν, ἔγνως, ἢ μὴ ἀφασκοδόσιμ ἀπ' αὐτᾶ ἢ ὕπνον; 1008. Οὐ γὸ ἔχω πῶς ἂν] ἀδυνάτως ἔχω καρτερῶν ἐπὶ τηλικούτῳ κακῷ. 1010. Ὦ Κηναῖα κρηπὶς] τὸ ἔδαφος. σαρκαστικῶς ζ, ἀντὶ τοῦ ὦ Κήναιον. μέμφεται δὲ τῷ τόπῳ ὅτι ὐκ ἐπὶ αἰσίοις αὐτῷ γέγον ἢ ἐπεῖ θύμασι. εἶεν οὖν (φησὶ) χάρω δὸς ἢ θυμάτων ἀπεργάζω;

Ἱερῶν, οἵαν νῦν ἀνθ' οἵων
Θυμάτων ὀπί μοι μελέῳ χάριν ἠ-
νύσω. ὦ Ζεῦ,
Οἵαν μ' ἄρ' ἕδου λάβαν, οἵαν
Ἦν μή ποτ' ἐγὼ παρεισδῦναι δόλας
Ὤφελον ὄασιν, τὸν ἀχήλητον
Μανίας ἄνθος καταδερχθεῖσα.
Τίς γὰρ ἀοιδός, πὶς ὁ χειροτέχνης
Ἰατορίας, ὃς τὸν ἄτιμον
Χωρὶς Διὸς καταχηλήσῃ;
Θαῦμ' ἂν πάρροθεν ἰδοίμαν. ἔ, ἔ,
Ἐᾶτέ με δύσμορον εὐνάσαι.
Ἐᾶτέ με δύστανον εὐνάσαι.
Πᾶ μου φαύεις; ποῖ κλίνεις;
Ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς.
Ἀντέτροφας ὅ, τι χὴ μύσῃ.

ΕΞΑΜΕΤΡΟΣ.

Ἡπιάμ μ' νόσος. ἦλ' αὖθ' ἕρπει. πῦ ποθεν ἔτ' ὦ
Πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες, ὅς δὴ
Πολλὰ μὲν ὀν πόντῳ, κατὰ τε λεία πάντα κα-
θαίρων,

1011. Οἵαν νῦν ἀνθ' οἵων θυμάτων] οἷον μοι (φησὶ) περιστέψω βλάβην ἀντὶ Διός, τὸν ἐν μανίαις ἀκμάζοντα. λέγει δὲ ὅτι τὰ φορτία εἰς τὸ ἰδιωτικὸν σῶμα. 1016. Ὤφελον ὄασιν τὸν ἀνήλητον] ἀντὶ τοῦ, αἰσχυνοίμην τοῦτο, διὰ τοῦτο γὰρ ἦν τὸ ὄφελον. 1017. Καταδερχθεῖσα] θεασαμένη, ἰδοῦσα τὴν ἀκμὴν τῆς μανίας. 1018. Τίς γὰρ ἀοιδὸς] πὶς (φησὶν) ἐπῳδὸς ἢ ἰατρὸς ἀφ' οὗ χειρῶν τὸν τέχνην τῆς ἰατρικῆς ἐνδεικνύμενος θεραπεύσαι τὸ πάθος μου, εἰ μὴ ὁ Ζεὺς βούλοιτο; 1021. Θαῦμ' ἂν πάρροθεν] ἤδεται

Ubi fumant ſacræ, qualem jam pro qualibus
Sacris mihi miſero gratiam
Rependis? O Jupiter,
Quâ me clade conficis?
Quam utinam ego nunquam intuear miſer
Oculis, nunquam inſanabilem
Hujus vigorem inſaniæ aſpiciam.
Quis enim incantator, quis artifex
Medicinæ *tantus*, qui hoc malum
Abſque Jovis ope mitigabit?
Miraculum me procul videre putarem.
Ah! ah! ſinite me infauſtum dormire.
Sinite me miſerum dormire.
Ubi me attingis? quò reclinas?
Enecas me, enecas.
Excitaſti quod aliter dormiret.

HEXAMETROS.

Accenſus eſt mihi morbus. En iterum ingruit.
ubi nunc eſtis
Omnium Achivorum injuſtiſſimi viri, quos *ego*
Multoties mari, perque ſaltus omnes dum purgo,

ἤδιστε ἂν, κἀ ἐι μαχροθεν μιξαπίμψοιτό τις τ' ἠρεμαδύσωλε, ἡασυίμλω μιξιπιμψαμβρων ὑμῶν. 1022. Δύσμορον] χαλεπὸν ὕστερον. Εὐνάσεις] ἢ τὸ καθευδήσειν, ἢ τὸ ἀποθανεῖν. 1024. Πᾶ μου ψαύεις;] ὡς ἐφαπτόμενός αὐτῆς ὁ παιδὸς, ἐπὶ τὸ γνῶναι πῶς ἔχει τὸ σώμαλι. ἢ πᾷ ψαύεις, ἀντὶ τοῦ παῦε ψηλαφῶν κἀ μιξαφίεων τῆδε κἀκεῖσε τὸ σῶμά μου. Ποῖ κλίνεις] ποῦ καθιστάλαι τὰς χεῖρας; 1026. Ἀντίτροφας] ὅτι ἂν ἡσυχάσῃ ὁ κακὸς τύπος, πάλιν κινήσας ἀνίστησιν. οἷον, ὅτι ἂν τοῦ ὀδυνῶν παύσῃ, τοῦτο διηγήρας. Τοῦτό τοι] τὸ κινητικὸν ἀπὸ σοῦ, καθήψατό μου. 1027. Ἠδ' αὖθ' ἕρπει] ἡ νόσος (φησὶ) πάλιν ἐπέκεινται. Πόθεν ἴσ' ὦ πάντων Ἑλλήνων] ὁ ποὺς τὸς φέροντας αὐτὸν φησὶν, ἀλλὰ καθόλου ποὺς πάντας τὸς ἐυεργετηθέντας σφῶν ὑπ' αὐτοῦ. ποῦ (φησὶν) ἄρα ἐστὶ τὰ πάντων Ἑλλήνων ἀδικώτατον (τυγχάνει ἀχαρίστατον) ὃς ἐγὼ τῇ μὲ κτείνασθαι, τῇ δ' κτῆ γῆν ἔσωσον. ἐ πάντα τόπον καθαίρων ὑπὲρ σωτηρίας ὑμῶν, ἐξελὼν θηρίων ἐχθρὸν μόν. τὸν δ' ὀυ τόπον οἴκοι εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐν τόπῳ. ὡς τὸ, χειδθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη, ἀντὶ τοῦ χειδθεν.

1030. Ὠλικό-

Ὤλεκόμαν ὁ τάλας; ἢ νιῶ ὀπὶ τῷδε νοσοῦντι
Οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τὶς ὀνήσιμον οὐκ ἀπενέγκει.
Ἔ, ἔ, ὑπ' ἀπαρέξας κρᾶτα
Βίου θέλει μολὼν
Τᾷ συγγενεῖ. φεῦ, φεῦ.
Γρ. Ὦ παῖ τῶδ' ἀνδρὸς, τὤργον τόδε μεῖζον ἀνήκει
Ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν. σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰ ὄμμα
Ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν.
Υλ. Ψαύω μὰν ἔγωγε.
Ἀλλ' ἵπτονον δ' ὀδυόαν ὕτ' ἔνδοθεν ὕτε θύραζ' ἐνεστί μοι ἐξανύσαι βιότᾳ. τοιαῦτα νέμει Ζεύς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ηρ. Ὦ παῖ παῖ, ποῦ πότ' εἶ;
Τᾷδέ με τᾷδέ με
Πεύσλαβε κυφίσας. ἔ, ἔ.
Ἰὼ ἰὼ δᾶμον.
Θρώσκει δ' αὖ θρώσκει
Δειλαία διολῦσ' ἡμᾶς

Ἀπο-

1030. Ὠλεκόμαν ὁ τάλας] ἐκφυγὼν, ἢ ἴσχὺς θειοτάτη ἐγκοίμιον. Καὶ νιῶ ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι] δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοί. ἢ νιῶ (φησὶν) οὐδεὶς ἐκείνων ἐπ' ἐμοὶ νοσοῦντι. 1031. Οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος] λοιπὰ σωστικὰ, οἷον, ὁ πῦρ, ὁ ξίφος συντήκων σωστικῶν, ἀπαλλάξει με τῆ ζωῆ. 1032. Οὐδ' ἀπαρέξας] οὐδεὶς ἐκείνων (φησὶ) βούλεται ἐλθεῖν τὸν πεφιλημένον μ' ἀποτεμεῖν, ἢ ἐλαφηβόλου τοῦ μοχθηροῦ βίου. 1035. Ὦ παῖ τῶδ' ἀνδρὸς] εἰς τὸ χειρόνιον, ἀκολουθῶν ἐξ Εὐριπίδου τοῦ Ἡρακλεῖ, ὡς τὸ

Ὦ παῖ

Perii miſer? & nunc mihi laboranti
Neque ignem, neque enſem aliquis *admovebit* ſalutarem, neque avertet *hoc malum.*
Ah! ah! neque amputare caput
Vitæ ſuſtinet adveniens
Inviſæ. Heu! heu!

Sen. O filî hujus viri, res hæc major exurgit
Quàm meæ ſuſtineant vires. Tu verò adjuva. tibi enim oculus
Vegetior eſt quam mihi ad ſervandum.

Hy. Manus ego quidèm admoveo.
Sed clàm cruciantem dolorem vitæ, neque domi neque foras
Poſſum expellere, tanta dat Jupiter *mala.*

ANAPÆSTI.

Her. O nate, nate, ubi tandem es?
Huc me *rogo*, huc me
Porta levatum. Hei! hei!
O fatum *malum.*
Graſſatur iterum graſſatur
Infelix, qui nos perdit,

Ina-

Υλλον τοῦτό φησιν. Τοῦργον τόδε] τὸ βοηθῆσαι ἢ βαστάξαι τὸν Ἡρακλέα μεῖζόν ἐστι ἢ κατ' ἐμέ. ἀνήκει δὲ, ἀντὶ τῆς ὁρμῆς. ὥρμηται μεῖζον (φησὶν) ἢ κῶ τῷ ἐμῷ δυνάμει. ϑοῦργον δὲ τὸν νόσον φησίν. 1036. Σὺ δὲ σύλλαβε] σὺ γὰρ νέος εἶ, κὴ ὀξύτερόν σοι τὸ ὄμμα πρὸς τὸ παίζειν τὸν πατέρα μᾶλλον ἢ δ' ἐμοῦ. 1038. Ψαύω μὲ ἴσχει] ἐπὶ τὸ καθαρχεῖν αὐτὸν ἰᾶται, ἰδοὺ ἐφάπτομαι αὐτοῦ. ἴδε δὲ (φησὶν) ὅτι τῷ λαθίπονον ἴασιν τῶν ὀδυνῶν ϑεὶς βίᾳ οὔτε ἄλλῳ σώματος, οὔτε ἔχοντι ἐκβαστάσαι δύναμαι. ἐκ οἶδα χαίρ· τοιαῦτα γὰρ ἀλγήματα δίδωσιν ὁ Ζεύς. 1039. Οὔτ' ἐπῶσαι, οὔτε ϑύραζε] οὔτε ἀπ' αὐτοῦ, οὔτε δόξαι τινὸς τῶν ξένων δυνάμει ἐξανύσαι. 1041. Ὦ πῦ πῦ] αἰσθάνεται τὸ τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Ἡρακλῆς. 1045. Θρώσκει] ἀναζωπυρεῖται. 1046. Δειλαία] δειλοπρεπὴς.

Ἀποτίβατος ἀγεία
Νόσος· ἰὼ Παλλὰς
Τόδε μ' αὖ λωβᾶται. ἰὼ πᾶι,
Τὸν φύσαντ' οἰκτείρας,
Ἀνεπίφθονον εἴρυσον ἔγχος,
Παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κληῖδος.
Ἀκοὰ δ' ἄχθ' ὥ μ' ἐχόλωσε
Σὰ μάτηρ ἄθεος,
Ἂν ὧδ' ὀπίσθοιμι πεσοῦσαν
Αὔτως ὧδ' αὔτως ὥς μ' ὤλεσεν.
Ὦ Διὸς αὐθαίμων,
Ὦ γλυκὺς Ἀΐδας
Εὔνασον, εὔνασον ὠκυπέτᾳ μόρῳ
Τὸν μέλεον φθίσας.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χο. Κλύω σ' ἔφιξα τάσδε συμφορᾶς φίλαι
Ἀναγκαίας, οἵαις οἴαν ὧν ἐλαύνεται.
Ηρ. Ὦ πολλὰ δὴ κἀμὲ θερμὰ, κἀμὲ λόγῳ κακὰ,
Καὶ χερσὶ κἀμὲ τώτοισι μοχθήσας ἐγώ.
Κοὔπω τοιᾶνδ' οὔτ' ἄκοντος οὔτε Διὸς
Προὔθηκεν, ὥστ' ὁ γυγὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοὶ,
Οἷον τόδ' ἡ δολόπτις Οἰνέως κόρη
Καθῆψεν ὥμοις τοῖς ἐμοῖς Ἑλληνίων
Ὑφαντὸν

1047. Ἀποτίβατος] ἀπεσκολόπισεν. 1048. Ἰὼ Παλλὰς] ἐπεσκολόπισεν

Inadibilis, immitis
Morbus: O Pallas
Malum hoc me iterùm excruciat. O nate,
Patrem miseratus
Non invidiam creaturum stringe ensem,
Feri me sub jugulo.
Et medere dolori, quo me exasperavit
Tua mater impia,
Quam utinàm sic intuear jacentem,
Eodem ipso modo, quemadmodum me perdidit.
O Jovis germane frater,
O Dulcis Pluto,
Sopi, sopi celeri nece
Me infelicem peremptum.

IAMBI.

Cho. Cohorrui audiens hæc mala, amicæ,
Regis nostri, quibus vir eximius affligitur.
Her. O multa jam & calida ego & dictu gravia
Manibus humerisque qui pertuli:
At nondum tale *malum* neque conjux Jovis
Proposuit, neque odiosus Eurystheus mihi,
Quale hoc dolosa OEnei filia
Affixit humeris meis, Furiarum

Manu

λάτης παῖ Ἀθηνᾶς ἐκ βούθοινα. 1049. Ἰὼ πᾶι] πῶς οὖ ἂ πᾶι τὸν φόνευσε εἰκότως, ἐπιτιμητὴς μὲν ἐξ Θ· ἐπιμίσητον, ὃς ἃ ἐδεῖς οὐ μέμφεται ἐν πανδοκείοις. 1053. Ὦ μ' ἰὼ ἰὼ] χάριτας ἐχθίστου. οἶον, χολῆ ἔχεται ἡ χρεία. 1055. Αἰ αἰ ἐπίδοιμι] ἐὰν ἴδοιμι τὴ αὐτὴ νοσοῦσαν ἀθυμοῦσαν. 1057. Ὦ Διὸς αὐθαίμων] ἐ γὰ Διὸς ἀδελφὸς Πλούτων. 1066. Οὔθ' ὁ τριπὸς] συγγενὶς ἀλλ' οὐκ ἡ ἄδελφὸς ἀθυμεῖ.

Ὑφ᾽ὧν τὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.
Πλάγραισι γὰρ πεφυσμάχθει, ἐκ δὲ ἐχάπας
Βέβρωκε σάρκας, πνεύμονός τ᾽ ἀρτηρίας
Ῥοφεῖ ξιφοιχθῆ. οὐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου
Πέπωκεν ἤδη, γὰ διέφθαρμαι δέμας
Τὸ πᾶν, ἀφεάσῳ τῇδε χειρωθεὶς πέλῃ.
Κὰ ταῦτα λόγχη παιδιὰς, ὥστ᾽ ὁ γηγενὴς
Στρατὸς γιγάντων, ὥτε θήρειος βία,
Οὔθ᾽ Ἕλλας, οὔτ᾽ ἄγλωσσος, οὔθ᾽ ὅσην ἐγὼ
Γᾶαν καθαίρων ἱκόμην, ἔδρασέ πω.
Γυνὴ δὲ, θῆλυς οὖσα, κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν,
Μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνῳ δίχα.
Ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγὼς,
Καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα προσβεύσῃς πλέον.
Δός μοι χερῶν σὴν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
Εἰς χεῖρα τλῆναι, ὡς ἐιδῶ σάφα
Εἰ τοῦμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον ἢ κείνης, ὁρῶν
Λωβητὸν εἶδος ὐπ᾽ δίκης κακούμενον.
Ἴθ᾽ ὦ τέκνον, τόλμησον. οἴκτειρόν τέ με

Πολ-

1069. Ἀμφίβληστρον] τὸν χιτῶνα ὡς ἀμφίβληστρον. 1070. Πεφυσμάχθει] πεφυσηλήθη. 1071. Ἀρτηρίας] τὰς βλίφας. 1072. Ῥοφεῖ] ὀκπίνει. Ἐκ δ᾽ χλωρὸν] νέον, ἢ νεκρόν. 1074. Ἀφεάσῳ τῇδε] ἀπροσδοκήτῳ, ἀσυνόντῳ, ἢ ἀλύντῳ. ἢ, πρὸς ἃ οὐκ ἔχει τὸ φρόνημα τὸ ἐν τῇ φύσει. 1075. Λόγχη παιδιὰς] ἡ ἐν πηλομαχίᾳ. θέλει γὰρ ἀπεῖν ὅτι ἔτι παραπλήσιόν ἐστιν οἷον πρὸς Λαομέδοντα, οὔτε πρὸς Λύγκειον, ἢ Κιντιώνης. Ἄλλως. Λόγχη παιδιὰς] ἡ ἐν τῇ παιδιᾷ βαλλομένη ἢ ἐπεὶ ὁ

Manu contextum rete, quo funditus pereo.
Lateribus enim adhærens, ſummas quidem
Voravit carnes, pulmoniſque arterias
Exſorbet cohabitans. viridem & mihi ſanguinem
Ebibit jam, & extabuit corpus
Omne, non explicabili hâc vinctum compede.
Et hæc, non haſta campeſtris, neque terrigena
Exercitus Gigantum, neque belluarum vis *immanium*;
Neque Græcia, neque Barbara *gens*, neque quas ego
Terras, repurgans undique peragravi, perpetrarunt.
Sed mulier, eaque feminæ, non viri ingenio *prædita*,
Sola me jam ſubegit ſine enſe.
O nate, ſis mihi filius germanus,
Nec matris nomen tibi ſit antiquius.
Da mihi matrem *tuam*, tuis ipſius manibus
Ex ædibus raptam, in *meam* manum, ut liquido ſciam
Utrum meam *vicem* doleas magis, an illius, videns
Corpus illi afflictum & meritò malè habitum.
I, nate, aude. & miſerere mei,

Cujus

ἐν τῷ Θεσσαλικῷ πεδίῳ ἐμηχήσατο πρὸς κενταύρους. 1076. Θήρειον βία] λέοντος, Ὕδρας, Κιθαίρου καὶ λοιπῶν. 1077. Οὔτ' ἄγλωσσος] κακόγλωσσον, βάρβαρον, ἢ ἀλλόγλωσσον. 1078. Οὐκ ἀνδρὸς φύσιν] λείπει ἔχουσα. 1081. Ὦ πῆ] ὦ Ὕλλε, δεῖξον τοῖς ἔργοις ὅτι ἀληθῶς ἐξ Ἡρακλέους ἔχεις τὸ γόνος. καὶ μή μου προκρίνῃς τὴν Δηϊάνειραν, ἀλλὰ τοῖς σοῖς χερσὶ τὰ οἰκεῖα μάθε καὶ παρείδες μοι τοῦτο, ἀγνοῶν ὅτι πέθνηκε, λέγει. 1084. Ὡς εἰδῶ σαφῶς] ἵνα μάθω πότερον ὑπὲρ ἐμοῦ νοσοῦσα λυπῇ, ὅπως ἴδῃς τὸ σῶμα τὸ Δηϊανείρας παρ' ἐμοῦ βλαπτόμενον ἢ δικαίως κολαπτόμενον.

Πολλοῖσιν οἰκτρὸν, ὅστις ὥστε παρθένος
Βέβρυχα κλαίων. κ' τοῦ' ἂν εἰς ποτὲ
Τόνδ' ἄνδρα φαίη τοῦτον ἰδεῖν δεδρακότα.
Ἀλλ' ἀξένακτος αἰεὶ ἐπωμίων ἄκοιτος
Νωῒν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὕρημαι πάλας.
Καὶ ναῦν προσελθὼν ἔστι πλησίον πατρός.
Σκέψαι δ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο
Πέπτωκα. φεύγω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
Ἰδού, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας.
Ὁρᾶτε τ' δύστηνον ὡς οἰκτρῶς ἔχω.
Αἴ αἰ ὦ πάλαι, ἔ, ἔ.
Ἔβαλψεν ἄτης ἀτασμὸς ἀρτίως· ὁ δ' αὖ
Διῆξε πλευρῶν. οὐδ' ἀγύμναστον μ' ἐᾷ
Ἔοικεν ἡ παλαιὰ θηρίου νόσος.
Ὦ ναῦ ἀΐδη δέξαι μ'. ὦ Διὸς ἀκτὶς παῖσον.
Ἔνσεισον ὦ ναῦ, ἐγκατάσκηψον βέλος
Πάτερ κεραυνοῦ. λαίνυται γὰρ αὖ πάλιν·
Ἤιθμηκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες, χέρες·
Ὦ νῶτα, καὶ φρήν· ὦ φίλοι βεβλήκονες,
Ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέζασθ', οἵ ποτε
Νεμέας ἔνοικον βυκόλων ἀλάστορα

Λέοντ',

1088. Ὅστις, ὥστε παρθένος] Ὅμηρος, — ἠΰτε κούρη Νηπίη, ἥτ' ἄμμε μητρὶ φίλῳ ἐπιλίσσεται ἐνάρῃ. 1091. Ἀλλ' ἀξένακτος ἐπωμίων κοίτης] ἡ γυνὴ, ὑπαφιεῖσα πᾶν κακόν. 1092. Νεῶν δ' ἐκ τοιούτου] ἐξ ἐρημίας μεγάλης ἀσύλου. ἢ ἀπὸ τοιούτου κακοῦ. 1096. Ἰδού, θεᾶσθε] ὁ λόγος ἐστὶ πρὸς τοὺς παρεπομένους. 1098. Αἴ, αἰ] ἐδυνώρμησε ἀνακλᾶται. 1099. Ἔβαλψεν

Cujus plerique miſerentur, qui, ut virgo,
Rugii plorans. & hoc ne unus quidem unquam
Hunc virum dixerit antehac ſe vidiſſe facere:
Sed abſque gemitu uſque ferebam mala:
Nunc verò hoc à *tanto* malo effeminatus invenior miſer.
Et nunc accedens conſiſte propiùs patrem:
Conſideraque quali hæc à calamitate
Patior *mala*. monſtrabo enim tibi veſtibus amotis.
En, ſpectate omnes afflictum hoc corpus:
Cernite miſerum, quam miſerabilis ſim.
Ah! ah! infelix ego, Heu! heu!
Incaluit *iterum* mali vis novo tormine: iterumque
Penetravit latera. neque inexercitatum me eſſe ſinet,
Ut videtur, miſerè crucians voraxque morbus.
O Rex Pluto, recipe me. O Jovis fulgur feri.
Introque, O Rex, immitte deſuper telum,
Pater, fulminis *mihi*. exedit enim rurſus:
Recruduit, erupit. O manus, manus!
O terga! & pectora! ὦ chari lacerti!
Illine vos tandem eſtis, qui olim
Nemees incolam, bubulcorum perniciem
Leonem,

ϑελξιν ἄτης] πάλιν ἐξεπύρωσέ μι ὁ τᾶ νέσου ἀπατμός. 1100. Οὐδ' ἀγύμναστόν μ'] οὐκ ἀδώνης ἀπείρατον, οὐκ ἄπειρον ἐδωνῶν. ἀντὶ τᾶ οὐκ ἐπιδιδόσί μοι. 1103. Ἐσκοπάσκηψον βέλ@] τόξευσον κατ' ἐμοῦ τᾶ κεραυνόν. 1104. Δαίνυται] ἐσθίει μι, ἀ τόσσε δηλοῖτι. τὸ δὲ, ὦ πάτερ κεραυνᾶ, ἀντὶ Ζεῦ, ὦ κεραυνέ, εἰθέ μι λάβοις. 1105. Ὦ χέρες, χέρες] ἀφορᾷ ἐς τὶ ἑκάστᾳ τᾶ αὐτᾶ μελᾶν, ὀνσφορεῖ, ὅτι ἀφ' ἑᾶ εἶον χαίτᾳ αὐτᾶ τὸ σῶμα. ἐλιμμεῖ δὲ τὰς ἄθλους ἃς Εὐρυσθεῖ πιτέλεκεν. 1107. Ὑμεῖς ὁκεῖνοι δὴ] ἆρα ὑμεῖς ἐστὲ οἱ τᾶ Νεμεαίου χειρωσάμενοι λέοντα, τὸν τᾶ Νεμέας λυμεανόμενον.

1109. Δίον τ',

Λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήμορον,
Βίᾳ καλειργάσασθε, Λερναίαν θ' Ὕδραν,
Διφυῆτ' ἄμικτον ἱπποβάμονα φρατὸν
Θηρῶν, ὑβειστὴν, ἄνομον, ὑπείροχον βίαν·
Ἐρυμάνθιόν τε θῆρα· τόνδ' ὑπὸ χθονὸς
Ἅιδου τείχεσιον σκύλακ', ἀπροσμάχητον τέρας·
Δεινῆς ἐχίδνης θρέμμα· τόν τε χρυσέων
Δρέποντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.
Ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
Κοὐδεὶς πρόπας ἔφυσε τῷ ἐμῷ χερῶν·
Νῷν δ' ὧδ' ἄναρθρος κἀπερράκωμένος
Τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
Ὁ τ' ἀείσης μητρὸς ὠνομασμένος,
Ὁ τῶν κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
Ἀλλ' εἶγέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ,
Κἂν μηδὲν ἕρπω, τλῶ γε δράσασαν τάδε
Χειρώσομαι. κἀκ' τῶνδε πρόσμολοι μόνον,
Ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅπη
Καὶ ζῶν κακούς γε κἀθανὼν ἐπισκήψω.
Χο. Ὦ τλῆμον Ἑλλὰς, πένθος οἷ εἰσορᾷ
Ἔξουσαν,

ὑπερόχον Ald. Ald. alt.

1109. Λέοντ', ἄπλατον θρέμμα] ἀπρόσμαχον. ἀπροσήμορον καὶ ἀναίρεθεν, ἀδίκητον. ἢ φαῦλον, καὶ μεμισημένον, ὃ οὐκ ἄν τις προσφθέγξαιτο. 1111. Διφυῆτ' ἄμικτον] τὸ δὲ κυβωτὸν, ἀπροσπέλαστον, ὃ οὐκ ἐᾷ συμμείξαι καὶ συμπαλεῖν. 1112. Ὑπείροχον βίαν] ὑπερισχύοντα καὶ τῷ δυνάμει. ὑβριστὴν δὲ, μάχιμον, ὠμὸν, ἀ σώφρονα, ἀφ' ὃ Νίσσον, καὶ ὃ Πειρίθου γάμου. 1114. Ἅιδου τείχεσιον σκύλακ'] τὸν κέρβερον, ὃν Ἡσίοδος πεντήκον-

Leonem, adeundam nemini belluam, aut affabilem
Vi confeciſtis? Lernæamque Hydram? 1110
Bicorporemque ac horribilem equeſtrem manum
Centaurorum, inſolentem, legum contemtricem,
ſuperbam viribus?
Erymanthiumque ferum? *quique* ab inferis
Tricipitem Orci canem, invictum monſtrum,
Atroci viperâ editum *traxiſtis*? & aureorum 1115
Cuſtodem pomorum Draconem *mactaſtis* in ultimis locis?
Alioſque *inſuper* labores innumeros expertus ſum,
Nec ullus unquam ſtatuit tropæa manibus de meis:
At nunc ſic fractis artubus, & pendulâ cute
A peſte cæcâ vaſtor miſer, 1120
Qui optimæ natus parentis dictus ſum,
Qui excelſi Jovis vocatus proles.
Sed hæc optimè ſciatis *velim*, licet nihil fuero,
Nihil incedere valeam, tamen, quæ hæc fecit,
Eam ulciſcar atq; hinc accedat utinam modò 1125
Ut docta poſſit nunciare omnibus, me
Et vivum malos utique & mortuum punire.

Cho. O miſera Græcia, luctum qualem conſpicor
Eam

πεντηκοντακέφαλον φησιν εἶναι ὄντος τελείκρανον. 1115. Τόν τε χρυσέων δράκοντα] φασὶ τὸν Ἄτλαντος τοῦ Ἡρακλεῖ κεκρυμμένην τὰ μῆλα, ὅτι καὶ αὐτὸς Δημοξάμβου τὸν οὐρανὸν ἐσάτησεν. 1116. Ἐπ' ἐσχάτοις τόποις] τοῖς τῆς Λιβύης. 1117. Ἐκνυσάμην] ἐπειρώθην, πεῖραν ἔσχον. 1119. Ἀνάρθρος] ὅτι ἔχων τὰ ἄρθρα τῶν μελῶν, διὰ τὸ σεσηφθαι αὐτά. κρεμαμένου δὲ, τὰς σάρκας σεσηπυίας, ἃς ἔχων αὐτὰς κρεμαμένας ὡς φασιν. 1120. Τυφλὴς ὑπ' ἄτης] κατὰ νόσον ἀφανὴς καὶ ἀκαταλήπτου, διὸ ὅτε ἦν ἰδεῖν. 1123. Καὶν τὸ μηδὲν ὦ, κἂν μηδὲν ἔρπω] ἀντὶ τοῦ, ὦ παρόντες, κἂν μηδὲν ἕρπων, καὶ ὅτως ἔχων, καὶ ὅτω διακείμενος.

Ἔξυσαν, ἀνδρὸς τῆσδ' ἐ σφαλήσεται.
Υλ. Ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
Σιγὴν ἀφεῖμαι, κλῦθί μου νοσοῦν ὅμως.
Αἰτήσομαί γάρ σ' ὧν δίκαια τυγχάνειν.
Δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσόνδ' ὠθοῦ δάκνῃ
Θυμῷ δύσοργος· οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
Χάρειν ἀφαιρῇ, κἂν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.
Ηρ. Εἰπὼν ὃ χρῄζεις, λῆξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν,
Οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι.
Υλ. Τῆς μητρὸς ἧκω τἀμὴν φράσων, ἐν οἷς
Νεῦσ' ὄστιν, οἷς δ' ἥμαρτεν οὐχ ἑκουσία.
Ηρ. Ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
Τῆς πατροφόντου μητρὸς ὡς κλύειν ἐμέ;
Υλ. Ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
Ηρ. Οὐ δῆτα τοῖσγε πρόσθεν ἡμαρτημένοις·
Υλ. Ἀλλ' ὧδε μὴν δὴ τοῖσδ' ἐφ' ἡμέραν ἐρῶ.
Ηρ. Λέγ'. εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῇς κακὸς γεγώς.
Υλ. Λέγω. πέπηγεν ἀρτίως νεοσφαγής.
Ηρ. Πρὸς τοῦ; τέρας τοι καὶ τόδ' ἐκ κακῶν ἑθέσπισας.

Υλ.

1129. Εἰ σφαλήσεται] εἰ ἀποτύχοιτο τούτου. 1131. Σιγὴν παρασχὼν] αὐτὸ τοῦτο σιωπήσας καὶ ἡσυχάσας. 1134. Οὐ γὰρ ἂν γνοίης] τοῦτο, ἐὰν μὴ θυμοῦ παύσῃ σεαυτόν, ὃ φιλοῦσι γνῶναι τοὺς ὀργῇ σκυθρωποὺς ὅτι ἀδίκως αὐτῷ ἀπιθεῖς βλάπτει, ὅπερ σοὶ ἐστὶ μεγίστη χαρά. ἀδίκως ὅτι μάτην ἀλγεῖς τῷ ψυχῇ, πρότερον τῷ ὄντι ἀδικήσαντι. ἢ μάτην ἀλγεῖς ἁπλῶς αὐτῷ βλαπτόμενος. 1137. Ὧν σὺ ποικίλλεις] σοφίζεις, καὶ περιπλέκεις τὸν λόγον. 1140. Ὦ παγκάκιστε] αὐτὴ δὲ μίσους ἐπίπλοις, ὅτι καὶ μνησθεὶς τῆς μητρὸς ἐποίησεν καὶ ὃ τοῦτο μέγιστον, ἀλλὰ τὸν Ἡρακλέους ἀκούσαντος,

Eam ſenſuram fore, hoc viro ſi privabitur.
Hy. Quoniàm permittis contra ut loquar, pater,
Silentio præſtito, audi me morbo quamvis affectus.
Petam enim à te *ea tantum* quæ jure conſequar.
Da mihi teipſum, neque adeò mordeas
Animum iracundiâ, neſcis enim quibus
Gaudere velis, vel quibus doleas fruſtrà.
Her. Dicto quid velis, deſine. Ego enim morbo affectus
Nihil intelligo, quæ tu dudum perplexè loqueris.
Hy. De matre adſum dicturus meâ, ut nunc
Cùm eâ agitur, & quomodo peccavit invita.
Her. O omnium peſſime, & enim memorare *audes* iterùm
Patris peremptricem matrem, ut audire *cogar* ?
Hy. Sic enim res *illius ſe* habet, ut neutiquam deceat tegi.
Her. Scilicet propter illa priora *in me* peccata *non tacebis* ?
Hy. Sed ne quidèm propter hæc ſemper *tacendum* dices.
Her. Dic, cave autem ne appareas malus & degener.
Hy. Dicam, mortua eſt *mater* modò recens occiſa.
Her. A quonam? portentum ſanè per hæc mala vaticinaris.

Hy.

ἀκούοντος. 1142. Ἔχει γὰρ ὕτως] τὸ γὰρ κατ' αὐτὴν (φησὶ) πρᾶγμα, ἐκτὸς ἐστιν ἀδικίας, ὡς μηδὲ εἶναι τοῦτο σιωπῇ παραδοῦναι. 1145. Λέγ', ὑλαῖον δὲ] ὑλαῖον μὲν δὴ ὧν ὑπὲρ τῆς μητρὸς λέγῃς, ἀλλὰ ἐμὲ φαῦλον ἐξελεγχθῆς. 1147. Πρὸς τῶν; τέρας ἦν] ποῖος τίνος; ἄπιστον γὰρ ἀεὶ δυσφημίαν ὥσπερ ἐμαντεύσω, τοῦτ' ἔστιν, ἄπιστον λέγῃς ὅτι ἑαυτὴν ἀπέκτεινε, εἰ μὴ ἄρα μαντικῆς μετέχων τοῦτο ἔγνως ὡς μέλλουσαν ἄπιστον τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐπειδὴ πολλάκις τὸ μὴ ἀποσδοκώμενα μαντεύονται.

1149. Οὐδὲν

Υλ. Αὐτὴ πρὸς αὑτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.
Ηρ. Οἴμοι· πεῖν ὡς χρῄζω σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;
Υλ. Καὶν σὺ γραφείη θυμὸς, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
Ηρ. Δεινῶ λόγου κατῆρξας, εἰπὲ δ' ἢ νοεῖς.
Υλ. Ἅπαν τὸ λεῖμ' ἥμαρτε, λειψαὶ μνωμένην.
Ηρ. Χρῆς' ὦ κάκιστε πατέρα σὸν κλείνασα δρᾶς;
Υλ. Στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν,
Ἀπήμπλαχ', ὡς προσεῖδε τὰς ἔνδον γάμους.
Ηρ. Καὶ πῆς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων;
Υλ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
Τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἀμπῦναι πόθον.
Ηρ. Ἰοὺ ἰοὺ δύστηνος, οἵ' ἐχρῄζω πάλαι.
Ὄλωλ', ὄλωλα, φέγγος ὑκέτ' ὀφθί μοι.
Οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἔσαμεν.
Ἰὼ τέκνον. πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ὀφθί σοι·
Κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμμμόνων.
Κάλει δὲ τλὼ πάλαιναν Ἀλκμηνίδα, Διὸς
Μάτιν ἄκοιτιν, ὡς πελθυταίαν ἐμοῦ
Φήμην πύθηται θεσφάτων ὅσ' οἶδ' ἐγώ.
Υλ. Ἀλλ' οὔτε μήτηρ σοῦστ', ἀλλ' ἐπακτία
Τίρυνθι συμβήσεται, ὡς' ἔχειν ἔδραν.

Παῖδων

1148. Οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου] ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ἄλλου ξένου. 1150. Καὶν σὺ γραφείη θυμὸς] λήξειεν ἡ ὀργή. 1152. Ἅπαν τὸ λεῖμ' ἥμαρτε] ζητοῦσι (φησὶ) λείψειν τι ἀφαιρεῖσθαι, ὃ ἄλλο περίγραμμός ἥμαρτεν. 1159. Ἰὼ ἰού] ἀναμιμνησκόμενος τῆς ἀπὸ Δωδώνης μαντείας, ταύτας λέγει, ἀφιγμένους τὸ χρέων. ἀρτίως γὰρ (φησὶν) ἤγγιον ὅτι εἰς ἔσχατον ἦλθον συμφορᾶς.

2 1163. Τὸ

Hy. Ipſa ſibi *manus intulit*, & nullus alius.
Her. Hei mihi! Quàm oportuit eam priùs meâ cecidiſſe manu?
Hy. Etiam tua remitteret ira, ſi res omnis tibi nota foret.
Her. Atrocem ſermonem exorſus es; dic ergò quâ putes ratione?
Hy. Toto negotio erravit, bona cum *animo* vellet.
Her. Bona, peſſime, facit, quæ patrem occidit tuum?
Hy. Nam cum putaret philtrum admovere tibi,
Poſtquàm novas intus conſpexit nuptias, aberravit.
Her. Et quis tantus eſt veneficus Trachiniorum?
Hy. Neſſus olim Centaurus perſuaſit ei,
Ut tali philtro tuum acriter accenderet amorem.
Her. Heu! heu! infelix, perii miſer!
Occidi, occidi, lux eſt mihi nulla amplius.
Hei mihi! modo intelligo quò redactus ſum miſeriæ.
Abi, nate; (pater enim non amplius tuus eſt)
Voca omnem mihi fratrum tuorum ſtirpem,
Voca & miſeram Alcmenam, Jovis
Fruſtrà *dictam* conjugem, ut ultimam ex me
Oraculorum famam audiatis, quæ ego novi.
Hy. Sed neque mater hîc eſt, ſed ad littoralem
Tiryntha profecta eſt, uti ibi habitet.

Et

1163. Τὸ πᾶν ἀντὶ μέρους τῶν ὁμαιμόνων] ἀντὶ τοῦ πάντας τοὺς σοὺς ἀδελφούς.
1165. Μάτην ἀκούετε] τὴν Ἀλκμήνην. τοῦτο δέ φησιν ὡς ἀπάξια πείσεσθαι. Ὡς πλουτήσων ἐμοῦ] ἵνα τὴν ὡδὲ τὸ πλούτης μου φήμην μάθητε.
1167. Ἀλλ' ἀπαιτία] παραφυλακία. 1168. Ἔδρας] ἀφετηρίαν.
ΣΧΟΛ. ΤΡΙΚΑΙΝ. 1151. Δεινοῦ λόγου] θαυμαστοῦ. ἄπιστον γὰρ εἰ πιάσεται τὸ ὀργῆς ὅμως ἐπί.

Παίδων δὲ τῶν μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφῃ,
Τῶν δ' ἐν τὸ θήλυς ἄξυ ναίουσας μάθοις. 1170
Ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι λῷον πάτερ
Πρᾶξαι, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.
Ηρ. Σὺ δ' οἶδα ἄκρον τοὔργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
Φανῇς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ, ἐμὸς καλῇ.
Ἐμοὶ γὰρ οὐ θέφατον ἐκ πατρὸς πάλαι, 1175
Πρὸς τῶν πενόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
Ἀλλ' ὅστις ἁδου φθίμενον οἰκτίρει πέλει.
Ὅδ' οἶν ὁ θὴρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἐμὸν
Πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτανεν θανών.
Φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα 1180
Μαντεῖα καὶ τὰ τοῖς πάλαι ξυνήνεσα.
Ἀ τῆλ' ὀρείων καὶ χαμηκοιτῶν ἐγὼ
Σελλὼν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
Πρὸς τὰ παγῶνα, κἀπολυγλώσσου δρυός.
Ἦ μοι λέοντ' ὦ ζῶντι κἀπόντι νῷ, 1185
Ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ
Λύσιν τελεῖσθαι· καὶ δοκοῦμ' ἔφασχειν καλῶς.

Τὸ

1173. Ἐξήκεις] εἰς ἡλικίαν ἥκεις. Ἵνα φανῇς ὁπ.] ἵνα φανῇς, ἄξια πράττων, πῶς ἐμὸς εἶναι. 1175. Ἐμοὶ γὰρ οὐ θ.] σοφιζόμενος, σοφιζόμενος κατὰ τὸ Διός, οὕτω δὲ λέγε τὸ σ, ἐν τῇ τραγικῇ λέξει. 1176. Πρὸς τ' πνιόντων] τ' ζώντων. πνεῦμα γὰρ ἡ ψυχή. Ὅμηρος, — λπὶ δὲ ψυχὴ ἐκάπνισε. καὶ, Ὅστε τι ζαίαν ἐπιπνείει τε καὶ ἔρπει. 1180. Φανῶ δ' ἐγὼ] ἐξῶ σοι ἄκλων μαντεῖα πατρὸς, συμφωνοῦσα τῇ φύσει. 1183. Σελλὼν ἐσελθὼν] ἀκούσας ἐγραψα. ἴσως γὰρ τὸν ζητοῦμεν δυσχερῆ, περισχεῖν γράφειν, ἵνα μὴ ἐπιλάβωνται. ἴσως γὰρ καλεῖ τὸν

Et liberos partim ipsa secum abductos alit,
Partim urbe Thebanâ habitantes scias.
Nos verò, qui adsumus, si quid facto opus est, pater
Operam hanc dabimus, ubi audiemus *quid velis.*
Her. Tu rem proinde audi, eò enim *ætatis* venisti, ut
Ostendas qui vir sis, cum meus dicare filius.
Mihi enim erat prædictum à patre olim,
A nemine viventium me esse periturum,
Sed *ab eo* qui mortuus Orci incola sit.
Hic igitur ferus Centaurus, sicut divinum edidit
Oraculum, sic viventem me peremit mortuus.
Dicam autem ego hisce quæ eveniunt paria,
Oracula *quidèm* nova *sed* priscis congruentia,
Quæ, monticolarum & humi cubantium ego
Sellorum ingressus nemus, conscripsi
A paternâ & multimodis loquaci quercu:
Quæ mihi *si* tempus ad jam vigens præsensque viverem
Respondit laborum instantium mihi
Terminum fore: & putabam *deinde* me victurum benè.

Hoc

τῇ σ' χρώφουσι, Ἑλλὰς δ' ἀσπιδόφωνον τὴν Δωδώνην νομίζουσιν εἶναι. τὸν γὰρ χῆνα ὅτας Ἡσίοδος ὀνομάζει· τὸ Ἡσιακὸς λέγων οὕτως, Ἔστι τις Ἑλλοπίη πολυλήιος ἠδὲ βόσκιμος, Ἄφνειὸν μήλοισι καὶ ἑλικοβλεφάροισι βόεσσιν. Ἐν δὲ ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυῶνυμοι, Ποιμένες ἀγριφίσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων. Ἔνθα τε Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπόλισται. Τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ ἐν ἱερῇσιν εἶναι, Τίμιον ἀνθρώποις ναίειν δ' ἐπὶ πυθμένι φηγοῦ. Ἔνθεν ἐπιχθονίοις μαντήια πάντα φέροντες. Ὡς δὴ κεῖνο μαθὼν ἦλθον ἄμβροτον ἐξερεείνων, Δῶρον φέρων ἔλθησι πιὼ αἰπὺς ἀταρβοῖσιν. ὀστοῦν δ' λέγουσιν εἶναι Ἑλλοπικὸν, καὶ τὸν ἐν Εὐβοίᾳ εἰκάσαι δεῖ. 1184. Καὶ πολυγλώσσους δρυὸς] ἤτοι πολλὰ μαντευομένης, καὶ ἀπὸ τῶν πολλὰ φθεγξαμένης. ἢ τὰ ἀμφίβολα ἀμαλύνουσας, καὶ τῷ ἐκείνου τὸ μαντευόμενον γλώσσας. 1184. Χρόνος τῆς ζωῆς] ἤγουν τοῦ ὑφεστῶτος καὶ παρόντος νῦν. ὁ δὲ παμβλὴν, σίνος· διαφθείρουσι καὶ πάντα· ὁ δὲ μέλλων, παῖδα ἄδηλον.

1190. Ταῦτ'

Τὸ δ' ἰὼ ἆρ' ἐσθὴν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
Τοῖς δὲ θανοῦσιν μόχθος οὐ προσγίνεται.
Ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνῃ, τέκνον,
Δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τἀνδρὶ ξύμμαχον,
Καὶ μὴ 'πιμεῖναι τὸν μὸν ὀξωθῆναι τόμα,
Ἀλλ' αὐτὸν εἰσάγοντα συμφράσειν, νόμον
Κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατεί.
Υλ. Ἀλλ' ὦ πάτερ, παρδὼν μὲ εἰς λόγους γάσιν
Τοιάνδ' ἐπελθὼν, πείσομαί δ' ἃ σοὶ δοκεῖ.
Ηρ. Ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν φρόνησά μοι.
Υλ. Ὡς προς τι πίστιν τοῦδ' ἄγαν ὀπισθρέφεις;
Ηρ. Οὐ θαῦσον οἵοσθ', μηδ' ἀπιστήσοσθ' ἐμοί;
Υλ. Ἰδοὺ προτείνω, κοὐδὲν ἀντειρήσεται.
Ηρ. Ὄμνυ Διὸς νεῦν τὸν με φύσαντος κάρα.
Υλ. Ἦ μὴν τί δράσω; χὠ τόδ' ἐξειρήσεται.
Ηρ. Ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
Υλ. Ὄμνυμ' ἔγωγε ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον,
Ηρ. Εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὔχου λαβεῖν.
Υλ. Οὐ μὴ λάβω· δράσοι γάρ. εὔχομαι δ' ὅμως.
Ηρ. Οἶσθ' οὖν ὃν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιον πάγον;
Υλ.

1190. Ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ] φανερὰ, σαφῆ, εὐθύδηλα, ἐπεὶ οὖν (φησὶν) ὁ χρησμὸς ἀπίθανος, δεῖ σε ἡμῖν συμμαχον ἐμοί. 1192. Καὶ μὴ 'πιμεῖναι] ϵ μὴ ἀπειθήσοις μοι παροξυνθεὶς μὲ εἰς λοιδορίαν τῷ σῷ. 1193. Ἀλλ' αὐτὸν εἰσάγοντα] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, δεῖ δέ σε, ἐπιστρεπτῇ ἐμῇ προσάξει, παρέπεται ὁ βούλομαι. τὸ γὰρ πῖς ἡμῖν πείθεσθαι, νόμος ἐστὶ πᾶσιν ϵ εὐκλεὴς παρὰ πᾶσι. 1195. Παρδὼν μὲ εἰς λόγους γάσιν] παρελθὼν εἰς λόγους. εὐλαβοῦμαι μὲ εἰς παντελῆ ὁμιλίαν ἐλθεῖν, μὴ ὀχ

αἱρετά μοι

Hoc autèm erat profectò nil aliud nisi me moriturum.

Mortuis enim labor nullus accedit.

Hæc igitur quoniam clarè accidunt, nate,

Oportet te quoque esse huic viro adjutorem,

Neque expectare meum os ut acrius te excitet,

Sed sponte cedentem ipsum *jussa* exequi, legem

Pulcherrimam sancientem, ut *natus* pareat patri.

Hy. At ô pater, metuo miserè, cum is sit *tui* sermonis status,

Aggredi; parebo tamen *in his*, quæ tibi videntur.

Her. Admove manum dextram imprimis mihi.

Hy. Ad quid fidem hanc tam anxiè requiris?

Her. Non adferes ocyus, neque mihi parebis?

Hy. Ecce porrigo, neque quicquam negabitur.

Her. Jura Jovis nunc, qui me genuit, caput.

Hy. Quid uti faciam *dic*? & hoc jurabitur.

Her. *Jura* ergo, quam rem te jussero executurum.

Hy. Juro ergò ego, Jovem adhibens testem.

Her. Si verò transgrederis, pœnas imprecare ut des.

Hy. Non dabo; faciam enim *quæ jubes*, imprecor tamèn.

Her. Nosti igitur illum OEtæ Jovi sacrum supremum montem?

Hy.

αἰρετά μοι πρόσεστιν. πρόσω δὲ ὅμως, κἂν δεινὰ ᾖ. 1199. Μηδ' ἀπιστοῖς ἐμοὶ] χάριτας, πρόσεστιν ἐμοὶ, σύναιδωσιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶ σὺ τῇ βρώσει ψωμῶν προσιστεμβῶν. 1204. Ἐπόμοσον] ὄρκιον. 1205. Εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις] ἀπαραίτητος τὸς ὅρκους. 1206. Οὐ μὴ λάθω] οὐ χρὴ λαθεῖν με, πημονὰς δηλονότι. ποιήσω γὰρ ἃ προστάξεις μοι. ἢ ποιήσω δὲ, ἃ βούλει σύ. 1207. Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον] ὑψηλὸν ὄρος τὸ Οἴτης. πᾶν δὲ ὄρος, ὄρος τῦ Διὸς ὀνομάζεται. ἐπεὶ (φασὶν) ὑψίστῳ ἵστη τῇ γῇ, ἐν ὕψει δεῖ τὰς θυσίας ποιεῖσθαι τὰς πρὸς αὐτόν.

1210. Αὐτό-

Τλ. Οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ ξαθεὶς ἄνω.
Ηρ. Ἐνταῦθα νεῶ μὲν τοὐμὸν ἐξάραντά σε
Σῶσαι αὐτὸ χειρὶ κἀξαυδᾶν οἷς ἀρήξεις φίλων,
Πολλοὺς δὲ ἔλλιπε βαθυρρίζους δρυὸς
Κείραντα, πολλῶν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόντ' ὄμοδ
Ἄγειον ἔλαιον, σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν.
Καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας,
Πρῆσαι. χόσ δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
Αλλ' ἀξέναχτος καὶ δάκρυτος, εἴπερ εἶ
Τῶν' ἀνδρὸς, ἔρξον. εἰ δὲ μὴ, μάθῃς σ' ἐγὼ
Καὶ νέρθεν ὢν, ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς.
Τλ. Οἴμοι πάτερ, τί μ' εἶπας; οἷά μ' εἴργασαι;
Ηρ. Ὁποῖα δρᾶσαι θεῖον. εἰ δὲ μὴ, πατρὸς
Ἄλλην γενοῦ τὸν, μηδ' ἐμὸς κληθῇς ἔτι.
Τλ. Οἴμοι μάλ' αὖθις, οἷά μ' ἐκκαλῇ πάτερ,
Φονέα γενέσθαι κἀλάμιναιον σέθεν.
Ηρ. Οὐ δῆτ' ἔγωγ'· ἀλλ' ὧν ἔχω παμώνιον
Καὶ μοῦνον ἰατῆρα τ' ἐμῶν κακῶν.
Τλ. Καὶ πῶς ὑπάρξων, σῶμ' ἂν ἰώμην τὸ σόν;
Ηρ. Ἀλλ' εἰ φοβῇ τοῦς τοῦτο, τἄλλά μ' ἔργασαι.
Τλ. Φορᾶς γ' ὁ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.

Ηρ.

1210. Αὐτόχειρ. κἀ] ταῖς σαυτοῦ χερσί, κἀμοῦ ὧν θέλεις φίλον. ὁ γὰρ μόνος ἰδεῖν ἐθέλω φέρειν αὐτόν. 1217. Εἰ δὲ μὴ, μανῶ σ' ἐγὼ] ἢ δὲ μὴ, πεῖσα πείσῃς, ἀρχαϊκῶς τοῖς κρατῆραις καὶ κρᾶ' ἀδοῦ βαρῶν σε. 1218. Ὢν ἀραῖος] ἐπάρατος, πικρὸς δαίμων. 1219. Οἷά μ' ἔργασαι] οἷα θέλεις ἐργάσασθαι κατ' ἐμοῦ, παιδοφονίαν γοῦν ἀναπλάσαι δρᾶσον.

Hy. Novi, ut qui ſacra fecerim ſæpe in arduo vertice.
Her. Ibi jam nunc oportet te meum ſublatum
Corpus tuis ipſius, & amicorum, quos voles, manibus,
Multam quidem materiam profundæ radicis quercûs
Cum totonderis, multamque maſculam cum excideris ſimul
Agreſtem olivam, *corpus inquam* meum injicere.
Et piceæ accepta lampadis face
Incendere. luctuoſa verò nulla accedat lachryma,
Sed abſque gemitu & abſq; lachrymis, ſiquidem es
Hujus viri *filius*, perage. ſin minùs, manebo tibi ego,
Et apud inferos, imprecator uſque gravis.
Hy. Hei mihi, Pater, quæ locutus es? quæ me facere jubes?
Her. Qualia facere oportet. ſin minùs, patris
Alîus eſto neſcio cujus, neque meus voceris ultrà *filius*.
Hy Hei mihi iterum! ad quæ me facinora excitas, pater,
Ut parricida fiam, & occiſor tuus?
Her. Non ſane ego *illud volo*: ſed ut meorum, quæ fero, malorum
Sis Pæon & unicus medicus.
Hy. At quî concremans corpus ſanem tuum?
Her. Sed hoc ſi abhorres, cætera ſaltèm perage.
Hy. Geſtandi quidem non abnuam *officium*.

Her.

λελύμεθα. 1220. Ὀπαῖα χρῆσ' ἐσίν.] πιεῖται γὰρ παρακελεύομαι αἷμα θῆσαι ὀφείλεις· διεγκαίοις χάρ με. Εἰ δὲ μὴ, πατρὸς ἄλλα] ἔσῃ, ἀλλ' οὐκ ἐμὸς ἂν ἀεί. 1227. Ἀλλ' εἰ φοβῇ] ἀλλ' εἰ παραιτῇ τὸ ἀπλῶσαι μὲ, ἐγὼ ἄλλα πείσομαι. τυτίσω, σὺ δ' ἄλλο σπεύδεσε.

Ηρ. Ἦ γὴ πυρᾶς πλήρωμα τῆς ἐρημίας;
Υλ. Ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μή ποτε φαύω χερῖν. 1230
Τὰ δ' ἄλλα θεάζω, κοὐ κάμῃ τοὐμὸν μέρος.
Ηρ. Ἀλλ' ἀρκέσῃ γὰ ταῦτα· θέσπεσμα δέ μοι
Χάριν βεβαχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις δίδου.
Υλ. Εἰ καὶ μακρὰ χάρτ' ὄψιν, ἐργασθήσεται.
Ηρ. Τιὼ Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον; 1235
Υλ. Ἰόλλιν ἔλεξας, ὥστ' ἐπειγάζειν ἐμέ.
Ηρ. Ἔγνως. τοσοῦδον δή σ' ὀπίσκηπτω τέκνον,
Ταύτῃ, ἐμοῦ θανόντος, (εἴπερ εὐσεβεῖν
Βούλει) πατρῴων ὀρκίων μεμνημένον,
Πρόθου δάμαρτα. μηδ' ἀπιστήσῃς πατρί. 1240
Μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλουτεῖς ὁμοῦ
Κληθεῖσαν αὐτῇ, ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ.
Ἀλλ' αὐτὸς ὦ παῖ τοῦτο κἀδεύσον λέχος.
Πείθου. τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ,
Σμικροῖς ἀπιστεῖν, τιὼ πάρος συνέχει χάριν. 1245
Υλ. Οἴμοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμῶδες, κακόν.
Τὸ δ' ὧδ' ὁρᾶν φρονοῦντα τίς ποτ' ἂν φέροι;
Ηρ. Ὡς ἐργασεῖσθον τόδε ὧν λέγω θεοῦ.
Υλ. Τίς γάρ ποθ', ἥ μοι μητρὶ μὲ θανεῖν μόνῃ

Μετά-

1229. Ἦ γὴ πυρᾶς πλήρωμα] ἔντως οὖν πληρώσεις τιὼ πυρὸν τὴν ὕλης; 1230. Ὅσον γ' ἂν αὐτὸς] πάλιν (φησὶ) ποιήσω, ὅλιὼ τῷ σώματος σοῦ ἅψασθαι. 1232. Ἀλλ' ἀρκέσῃ γὰ ταῦτα] γὴ ζάσται μὲ ἀρκέσῃ· βεβαίαν δὲ τινὰ σεβάσῃ, οἷον, τὰς ἄλλας εὐεργασίας γὴ ἑτέραν βεβαίαν χάριν σεβάσῃ, γήμας τιὼ Ἰόλλιν. 1237. Ἐπισκήπτω] ἐπιτίθεμαί

Her. An & rogi, quem dixi, ſtruem conficies?
Hy. Modo ne ipſe manibus attingam *crematurus*;
Alia faciam, nec meæ deficient partes.
Her. Sed & hæc ſat erunt: præſta autem mihi
Beneficium parvum ſuper alia magna conferens.
Hy. Sit licet maximum, *tamen* præſtabitur.
Her. Euryto genitam noſti ergo virginem?
Hy. Jolen, ut opinor, dicis.
Her. Tenes. Hoc ergo tibi *moriens* mando, filî,
Hanc me defuncto (ſiquidem pie agere
Velis paterni juramenti memor)
Conjugem adjunge *tibi*. neque repugnes patri;
Neque alius hominum, hanc, quæ meis lateribus unà
Accubuit, præter te accipiat unquam:
At tu ipſe, mî nate, tori illius curam geras.
Obtempera: te enim in magnis obſecutum mihi
In parvis nunc non obſequi priorem effundit gratiam.
Hy. Hei mihi! morbo quidèm laboranti iraſci grave eſt.
Sed ita animatum quempiam videre quis ferat?
Her. Perinde loqueris, ut nihil eorum, quæ dico, facturus.
Hy. Quis enim eam quæſo, quæ mihi matri mortis ſola Cauſa

τίθεμαί σοι, περιχυθῶ. 1240. Πρόσθε δὲ μαρψῶ] γυναῖκα ποίησοι. 1241. Μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν] ἄτοπον γὰρ (φησὶν) ἄπαξ συναναπλησθῆσόν σοι, ἑτέρῳ ἀνδρὶ ξύνῳ παρακαθεύδειν. 1243. Κλύουσα λέχος] εἰκείωσαι. 1246. Οἴμοι. τὸ μὲ νοσοῦντι] τὸ θυμοῦσθαι, εἰ μὴ πιθοίμην αὐτῷ, καὶ τὸ πείθεσθαι ὠδὲ φρονοῦντι, δύσκριτος. 1248. Ὡς ἐργασίαν οὐδὲν] οὕτω λαλεῖς ὡς μηδὲν προσέχων οἷς λέγω. 1249. Τίς γὰρ ποθ' ἥμοι] τὸ τίς ἐφ' ἑαυτὸ ἤκουεν. ἀντὶ τοῦ, πῶς μὲ ἐγὼ ἐλεήμονα γήμαιμι αὐτοῦ, τὸν τοσῶν κακῶν αἴτιον ὄντα σοί τε καὶ τῇ ἐμῇ μητρί;

Μεταίτᾳ, σοίτ' αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
Τίς ταῦτ' ἂν ὅσις μὴ 'ξ ἁλαζόνων νοσοῖ,
Ἕλοιτο; χρεῖαν κἀμοῦ γ' ὦ πάτερ λαβεῖν,
Ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συμναίειν ὁμοῦ.
Ηρ. Ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, ὃ νέμειν' ἐμοὶ
Φθίνοντι μοῖραν· ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ
Μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
Υλ. Οἴμοι. τάχ' ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φράσῃς.
Ηρ. Σὺ γάρ μ' ἀπυναθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
Υλ. Δείλαιος, ὡς ἐς πολλά γ' ἐπαπορεῖν ἔχω.
Ηρ. Οὐ δῆτα δισσοῖς γ' φυτεύσαντος κλύειν.
Υλ. Ἀλλ' ἐκδίδαχθι δῆτα δυσεβεῖν πάτερ;
Ηρ. Οὐ δυσέβεια τοὔμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.
Υλ. Πέφασεν ἀίωγας οὕτω με παιδίκως τάδε;
Ηρ. Ἔγωγε. τῶνδε μάρτυρας καλῶ θεούς.
Υλ. Τοιγὰρ ποιήσω, κοὐκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
Θεοῖσι δείκνυς ἔργον. ὃ γὰρ ἂν ποτε
Κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.
Ηρ. Καλῶς τελευτᾷς, καὶ πὶ τοῖσδε τὴν χάριν
Ταχεῖαν ὦ παῖ πρόσθες· ὡς πεῖν ἐμπεσεῖν

Σπα-

1251. Τίς ζῶν' ἂν ὅσις] τίς ἂν ζῶσα προφῆται ἑλοιτ' ἂν ἐκτὸς ὢν μανίας καὶ θηλασίας; ἀντὶ τοῦ, ἐκτὸς ἂν ἐλοίμην ἂν μὴ μαινόμενος. 1254. Οὐ νέμειν' ἐμοὶ φθίνοντι μοῖραν] ἀντὶ τοῦ, μέρος τυπτείας οὐ δίκαιος μοι φθειρομένῳ. 1257. Οἴμοι τάχ', ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς] ὡς φανερὸς εἶ νοσῶν χαλεπῶς, οὕτω καὶ χαλεπῶς ἀμαλγήμων. 1258. Σὺ γάρ μ' ἀπυναθέντος] σὺ μὲ (φησὶν) ἀναμφιβόλως ἀπὸ τοῦ καθαπαξαύτης κακοῦ,

μὴ

Causa extitit, tibique ut affectus sis, quemadmodum es,
Quis eam, qui non Furiis *agitatus* laborat,
Accipiat? Satius est & me, O pater, mori,
Quam cum maximis habitare inimicis simul.

Her. Homo hic, ut apparet, non exhibet mihi
Morienti debitam officii vicem; atqui deorum dira execratio
Manebit te, meis si non parueris dictis.

Hy. Hei mihi! videris *ista*, prout te morbus cogit, loqui.

Her. Tu enim sopitum excitas denuò malum.

Hy. O miser *ego*, quanta dubitatio me tenet?

Her. Non ducis æquum etenim parenti auscultare.

Hy. Ediscam igitur impiè agere, pater?

Her. Nulla est impietas, meum si oblectes cor.

Hy. Facerene igitur jubes me hæc justè?

Her. *Justè* ego quidem. ad hæc testes voco deos.

Hy. Igitur faciam, neque repudiabo tua,
Deos testatus, jussa; neque enim unquam
Malus videbor, si tibi pareo pater.

Her. Pulchrè peroras, & his gratiam
Citam, O nate, *istam* adjunge, ut, priusquam incidat
Convulsio,

μὴ πιθόμενος. 1259. Ὡς ἐς πολλά γ' ἐπαπορεῖν ἔχω] ἄτοπον γὰρ τὴ σιωπᾶσθαι τὴ πείθεσθαι· διὸ ἀπορῶ. 1260. Δικαίοις] δίκαιον νομίζεις. 1261. Ἀλλ' ἐπίσκηψον δῆτα] τοῦτο καὶ ἐρώτησον. δίκαιόν σοι τοῦτο φαίνεται, τὸ συμφθεῖραί με τῇ νόσῳ; 1265. Τυχὸν ποιήσω] ἐπ' ἐσθλῷ· τοῦτο ὑπονοεῖς, ἀλλ' ἴσθι ὡς, τὸ πείθεσθαί σοι πατρὶ [illegible] ἐν τοῖς ἐμοῖς, χαμήσω τὸν νόμον. 1268. Καλῶς πλέουσας] ἀντὶ τοῦ, καλῶς ἐκβολὰς λόγων ἐποιήσω. 1269. Ὡς πρὸς ἐμοῦ πονεῖν] ἵνα ἐς πορὸν μαθὴς πρὸς πατρὸς λόγους ἀεὶ ἡδέως.

1271. Ἄγ',

Σπαραγμὸν, ἢ πιν' οἶστρον, ἐς πυράν με θῇς.
Ἄγ', ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε. παῦλά τοι κακῶν
Αὕτη πελάτη τῇδε τἀνδρὸς ὑφάπτη.
Υλ. Ἀλλ' ὧδέ γ' εἴργε σοὶ τελεῖσθαι τάδε,
Ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις πάτερ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ηρ. Ἄγε νεῦ, πελὰν τλήμον' ἀνακινήσας
Νόσον, ὦ ψυχὴ σκληρά, χάλυβος
Αιθοκόλλητον τόμιον παρέχου-
σ', ἀνάπαυε βολὰς, ὡς ὀπίχαρτον
Τελέως ἀεκούσιον ἔργον.
Υλ. Αἴρετ' ὀπαδοὶ, μεγάλῳ μὰν ἐμοὶ
Τούτων δέμνιοι συγκωμοσιάσω,
Μεγάλῳ δὲ θεοῖς ἀγωμοσιάσω
Εἰδότες ἔργων τῶν θεσπεσιωμένων.
Οἱ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
Πατέρες, τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάντα.
Τὰ μὲν οὖν μελλόντ' ὀδεῖς ἐφορᾷ·
Τὰ δὲ νεῦ ἐχθοτ', οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,
Αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις·

Χαλε-

1271. Ἄγ', ἐγκονεῖτ'] σπεύδετε, τῇ ἀνακινήσει. Παῦλά τοι κακῶν] μόνη αὕτη ἀπάπαυσις ἐστὶ τῶν κακῶν (φησὶ) τὸ περιβαλεῖναί με τῷ πυρὶ, καὶ τοιαύτη τελευτὴ χρήσιμος. 1275. Ἄγε νεῦ πελὰν τλήμον'] ἑαυτὸν παρακελεύεται, ὅτι μὴ βοᾷν κομιζόμενον ἐς τὸ πυρόν. ἄγε νῦν (φησὶν) ὦ σκληρὰ ψυχὴ ὡς ἀπὸ χαλυβδικοῦ σιδήρου πεποιημένη, πελὰν τλήμον' ἀνακινήσασα νόσον, ἐκδοῦσα τὸ σαυτῆς τόμιον ἐμφραγῆναι, (ὡσπερεὶ τόμια

Convulsio, vel furor aliquis, me in pyram po-
nas.
Agite, incumbite, levate; requies malorum
Hæc *est*, finis hujus viri ultimus.
Hy. At nihil prohibet tibi hæc perficere,
Quando jubes, & nos adigis, Pater.

ANAPÆSTI.

Her. Age nunc, priusquam hic denuò excitetur
Morbus, O anima dura *age*, saxeum
Et ferro frænatum os præbens
Compesce clamorem, nam nunc grata *est*
Omninò ingrata res.
Hy. Tollite comites, magnam quidèm mihi
In hoc inituri gratiam
Magnamque deorum ingratitudinem
Agnituri, in his factis inclytis,
Qui cum genuerunt, & vocati sunt
Patres, tanta inspicere sustinent mala.
Futura quidèm nemo intuetur,
Præsentia autem, tristia quidem nobis *sunt*,
Turpia autèm illis,

At

τέμοι φριάτος λίθῳ κεκολαμμένον, ὡσὲ τὸ μηκέτι ὕδωρ ἀναμεῖξαι.) ἀνάπαυσι τῷ βολῷ. λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾖ, ὡς ἀπὸ χαλυβδικῆς γλωσσῆς. ἢ λιθοκόλλητον τέμιον, ἀντὶ τοῦ λίθινον καὶ σκληρὸν χαλκὸν σεαυτῇ ἐπιβαλοῦσα. 1278. Ἀνάπαυσι βολῷ] ἀνάπαυσον τῷ βολῷ ὡς ὡς ἐπίχαρτον ἄρμα καὶ ἀκούσιον πρᾶγμα χωροῦσι, τῷ πυρί. πῶς δὲ ἐπίχαρτον ἄρμα καὶ ἀκούσιον; ἐπίχαρτον μέν, ὅτι ἀπαλλάττεται τὸ νόσου, ἀκούσιον δέ, ὅτι λυπεῖ σύντονα ἡ ἀπόφρησις τοῦ βίου. παρὰ τὸ, Ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ. 1280. Αἴρετ' ὀπαδοί] ὀπαδοὺς οὐκ οἰκέτας ἀλλὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτῷ ἐξ Εὐβοίας φησί. 1281. Συγγνωμοσύνῳ] ἀντὶ τοῦ συγγνώμην, ὅτι καὶ γνώμην παρέχειν τοῦτο ποιεῖ. 1284. Οἱ φύσαντες] ὡς τὸν Δία ἡ ἀπόπτωσις τοῦ λόγου. οὓς (φησὶν) ἀγνώμονας ἠγεῖσθαι, οἵτινες γονέσιν τοιαῦτα παίχοντι. 1286. Ἔφορᾷ] σκοπεῖ ἡ ὄψις.

1291. Λείπω

Χαλεπὰ γὰρ οὖν ἀνδρὶ πάντα,
Τῷ τλήμονι θάτερα ὑπέχοντι.
Χο. Λείπου μηδὲ σὺ παρθὲν ἀπ' οἴκων,
Μεγάλους μὸν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
Πολλὰ δὲ πήματα χαμόπαθῆ.
Κοὐδὲν τούτων ὅπι μὴ Ζεύς.

1291. Λείπου μηδὲ σὺ] αἱ τῇ χορῷ ἀεὶς ἰαμβὶς τοῦτο φασί. ἢ ὁ Ὑλλος· ἔοικε γὰρ ὁ Ὑλλος διεσταφεὶς τῆς ὀπὸ τῷ χοροῦ λίχνῃ μὴ ὀπολιμπάνεσθαι τὸ οἴκων, ἕως ἂν ἐπίλθωσιν ὀπὸ τὰ πυρᾶς. Ἀπ' οἴκων] γεγράφθαι

At præ omnibus acerbissima
Hoc sustinenti malum.
Cho. Ne tu, Puella, abeas ab ædibus,
Magnorum quæ videris nova funera,
Multaque infortunia nova:
Et nihil horum *est*, quod non *fecit* Jupiter.

γεγάφθαι ἐπ' οἴκων. τυπὶς, μυδὶ ὑμῖς ἀξιολόγως ἐπὶ τ οἴκων, ἀλλ' ἀκολουθήσουσι. 1294. Καὶδὶ τύτων] λείπει, ἐπεσπεν. Ἀφ' τῶν εἰρημένων, ὅτις κακῶν τ ἀρχηγὸν ἐστι αὐτός. Ἄλλως. καὶδὶ τύτων ὁ, τι μὴ Ζεύς. καὶδὶ τύτων ἁπλῶς ἐστιν εἰπεῖν ὅτι μὴ μόνος ὁ Ζεύς.

NOTÆ IN TRACHINIAS.

Vers. 2. Ἐκμάθοι] Subaudi τίς. quid si ἐκμάθοις legas? fe-cundâ personâ poeticè utens. ut Latini, *credas innare revulsas Cycladas*, pro *quivis credat*.

V. 4. Ἄδου] δόμων subaud.

V. 10. Πατρός] Pendet ab ἐκ in ἐξήτει.

V. 15. Προσδοκῶσ[μόνη] Alii vertunt, *expectans futurum*.

V. 16. Δύστηνος] Femininum. Attice.

V. 18. Ἀσμένη] In versione lego ἀσμένῳ, & cum χρόνῳ conjungi malo. V. 21. Ἐκλύεται] ἀπ' ὄκνου νυμφείου.

V. 26. Ἀγώνιος] Præses certaminis, pater enim Herculis.

V. 27. Ἡρακλεῖ] Dativus pro genitivo.

V. 31. Καὶφύσαμβρ] Legitur divisim καὶ φύσαμβρ.

V. 38. Ἴφιτον] Fortem Iphitum, sic βίη Ἡρακληίη. apud Latinos, *Virtus Catonis*, & sexcenta ejusmodi.

V. 42. Αἰτῶ] αἰτέω.

V. 52. Φρονῶν] *Sapere*.

V. 57. Τῶ] τοῦτο. *cogitans ut*.

V. 72. Τῶδε] Λατρεύματος, subintelligitur in λάτριν quod præcessit, vel πόνου.

V. 74. Εὐσοῖδα] Trium syllabarum est.

V. 84. 85. Hi versus sic sunt transponendi:

Κοίνα βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμενος ἅμα
Καὶ πίπτοντος, σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος;

V. 96. 97. Sic verte. *Solem solem peto hoc, ut indicet Alcmenæ filium, ubi mihi ubi filius ille habitat, ubi* inquam *O lucido fulgure ardens.*

V. 101. Αὐλῶνας] Pendet ex ναίων, vel κῦρ suppressâ.

V. 107. Verte; *Lachrymis à palpebris amotis.*

V. 117. Βάσσαι] Observa, pro δάκρυσι.

V. 123. Ἐρύκει] Pro ἀπερύκει. hinc ille genitivus δόμων. ut sequens ὧν ab ἐπί.

V. 146. Παθῶσα] Legitur in Edit. *Ald.* παρῶσα, quam lectionem versione amplexus sum.

V. 162. Πολλὰς] οἴας. V. 163. Lege τί.

V. 164. Λίχας] ἴσως.

V. 165. Κτῆσιν] ὡς ſubaud. ὅτι enim regitur ab ἐλέσθαι.

V. 165. Neſcio quo pacto evenit ut aliqua ex hoc verſu verba exciderent, quæ ſic ſupplenda ſunt, *dixitque quæ liberis.*

V. 167. 168. verſio ſic melius reſpondebit textui Græco.

Tempus præfiniens circiter trimeſtre, poſtquam
Ex hac terrâ profectus abiiſſet annum quoque integrum.

V. 173. Πόνων] Subaud. ἀφεί.

V. 188. Πολύζηλον] *Dii optatum.* ante πάλ. intellige ἴτω.

V. 196. Subaud. ἄπτει.

V. 206. 207. Ὅμμ' — ἀναχὸν] Secundum quam dedi verſionem ἰσὶ ſubaud. ſed nunc puto nominativos eſſe abſolutè poſitos. qualia multa facilè invenias. ſic igitùr verte. *Quippe inſperato mihi exorto lumine famæ.* Proximo verſu ἀναλόλυξον, & poſt μελόνυμφος, conſultò per pluralia interpretor. Neque enim conſtaret ſequens σὺ cum uno tantum ſponſo, poſt κλαῖγε repete ἀνολόλυξον.

V. 215. Ἀνάγετ'] Subaud. χορείαν.

V. 221. Tolle mendum, & *regis* lege.

V. 240. Γῆς] γῆς Non videtur hîc loci pendere ex ποῦ ſed ἐπί. Sic igitur conſtituendus erat textus, πῦ ; γῆς, &c.

V. 243. Poſt *votane* inſere *offerens.*

V. 249. Preſſius verte, *exemit ſibi poſſeſſionem & deis ſelectam.* Proximo ἄσκοπον **unaccountable.** ἡμερῶν ſubaud. ἀλγέ.

V. 254. Λόγοι] Rei. Sic ἔπος ſæpiùs pro re & vice versâ *facta* pro *dictis* ponuntur.

V. 266. Pro *namque* lege *qui.*

V. 284. Οὐδὲ] Sic interpretor. Ne dii quidem, quibus ſumma datur poteſtas nocendi, vel ὃ ὐδὲ idem eſt quod non omnino.

V. 285. Ὑπερχλιδῶντες.] Subaud. αὐτῦ.

V. 287. Vide σωτηρίαν, πόσοι, ἄπαντες εἰσορᾷς, ὑρῶσιν, pro αὐτὴν ᾗ, &c.

V. 292. Τῆς ἀλώσιος] ἕνεκα. V. 293. Νιν abundat.

V. 296. Sic meliùs vertas,

Tum propter has quæ adſunt, cum propter ea quæ ſando
accepiſti. ἕνεκα ſubauditur.

V. 299. Τῆδε] (πρόξει τύχοι) τῦτο (χαρὰ nempe) σωτηρίαν.

V. 301. Τὸν ὺ πρόσοπον μὴ σφαλῆ] Pro μὴ ὁ ὺ πρόσωπον σφαλῆ. Frequens hoc loquendi genus, apud optimos auctores. Exempla paſſim obvia. vide V. 325.

V. 313. Subaud. δοκῶ.

V. 319. Subaud. ἰσὶ & γαπημάτων.

V. 321. Μακρὰν] Ἱστέλλει. poſt ὠδὶν ſubaudito κακὸν, & ἐξότε ſine χρόνῳ. V. 333. Εἰς τέλος.

V. 335. Λύπην λύπης] **An aggravation of your ſorrow.**

V. 339. Βαρὺν] χρόνον.

V. 342. Ἐγὼ γὰρ ἔχω ἐπιστήμην τούτων (καὶ) πάντα, vel κᾦ πάντα τύτων. V. 343. Τῦ] (ἕνεκα).

V. 354. Ἀγνειά μ' ἔχει] Scholiastes legi vult ἀγνοίᾳ propter metrum. quod si ἄγνεια in nominativo per vim incliticæ dictionis posset produci, magis probarem: sic enim purior & usitatior phrasis.

V. 370. Ὡς] Atticè pro εἰς.

V. 383. Ἢ κῇ πᾶ] Hunc versum asscribit nuncio Scholiastes, & sanè benè. Tum verò amplectenda est *Canteri* conjectura legentis, loco κῇ πᾶ, κάρτα. hinc omnia clara.

V. 384. Γύνιν] κατά.

V. 399. Τραχῖνος] γῆς. post, ἐξ subaud. ante ὧν.

V. 409. Subaud. εἰσίν. V. 414. Λίγδ.

V. 429. Ἔφασκες, & 436. ἔφασκον.

V. 443. Μὴ θεοὺς σὺ θοὺς] Eadem σύγχυσις apud Latinos crebrò occurrit. *Per te deos oro.*

V. 446. Τἀνδρώπων] χρήματα, πολλῶν. & 447. Χρήμασι.

V. 463. Πολλοὶ] εἰσί.

V. 465. Τῶτο] Eleganter abundat. Proximo ἔχει omittitur post δυνὴν.

V. 473. Corrige *invita*.

V. 485. Πατρῴᾳ] Feminini generis. Attice.

V. 486. Πρὸς κείνᾳ] ἀντὶ τούτου.

V. 492. (Διὰ) Χάριν κοινὴν κείνῃ κῇ σοὶ ἐξίσου (μίρας).

V. 507. Δίκαιά] Græci frequenter adjectivis pluralibus pro singularibus utuntur. vide V. 969.

V. 523. Ἐς μίσον] Quoniam Antistrophe non respondet Strophe in hoc versu, & in sequenti legitur ἐν μίσῳ, cujus hoc videtur glossema, tollenda omnino arbitror, & locum sic legendum,

Ἴσον ἱέρβοι λεχέων. μόνα.

V. 536. In textu legitur ἀμφινείκητον in Scholiis ἀμφιμάχητον. quod sæpe fit ut post ostendam.

V. 550. Τελέμων] Emenda καλύμβᾳ ex ed. *Ald.*

V. 569. Μισθῷ] ἴσῳ. V. 590. Ὅσα] ἡσμέν.

V. 617. Ἐμφανῆς] Prius ἐμφανεῖς. emendavi ex *Aldina*.

V. 623. 624. Ὁ κεῖνᾳ νυμφίος,

Σφραγῖδος ἔρχει τῇδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται.]

Interpretes hîc omnes tacent; non rectè tamen. Nullus enim verbis, ut nunc sunt, inest sensus. In margine libri, qui apud me est, locum hunc ità emendandum censuit quidam, ὁ κείνῳ νυμφίος, σφραγῖδος ἔρχει τῇδ' ἐπ' ὄμμα θήσει· εἰ. *quod illî facile erit cognitu, si huic sigillo oculum injecerit.* Vidit ille quidèm loci mentem, quis autèm ferre potest εἰ in fine tam inconcinnè positum? lege itaque vel σῆμα κείνῳ νυμφίος, σφραγῖδος ἔρχ' εἰ τῇδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται. vel σῆμ' ὁ κείνῳ νυμφίος, suppresso ἔσι vel ἔστιν omissâ Apostrophes notâ inter ἔρχ' & εἰ vides quàm facilè error ortus sit. Conjeci quoque ὁ κεῖνᾳ νῦ μόλῃ, &c.

V. 631. Μὴ

V. 631. Μὴ ὔ] Unam conficiunt ſyllabam. Homer. ἠὲ σύ.

V. 636. Subaud. Οἶδα ἔτως.

V. 681. Subaud. Ἀθυμεῖς ἔνεκα.

V. 706. Φάτιν] *Rem*, ſupra λόγον & ἔπος.

V. 707. Μαθεῖν] ὥστε μαθεῖν, *ut quis cognoſcat.*

V. 716. Poſt ποτὲ ſubaud. ἀναζέσιεν ἀφρός.

V. 734. Ἀναχιτὸν] ἐσὶν αὐτῆ.

V. 747. Puto σ' poſt τελῶν tolli debere. Verſu enim abhinc ſecundo legitur loco ſuo: hîc autèm inconcinnè inſeri videtur.

V. 750. *Meliorem mentem præſenti mutare.*

V. 759. Αὐτὸς] φημί. ἐν ὄμμα.] elegans pleonaſmus.

V. 777. Καὶ deeſt ante στελῆ.

V. 781. Τέκτονος] Subaud. ὑπό.

V. 792. Ποδὸς] Obſerva genitivum poſt μείρωσι.

V. 794. Κόμης] Δέμας.

V. 796. Οἰμωγῆ] σιῶ. Proximo ἔνεκα & V. 821. 823. lege πτύξαλες. ſic optimæ editt.

V. 825. Ὄψει] Atticè pro ὄψη.

V. 828. Ὀφθαλμῶν] Sub. ἀπὸ, vel regitur ab ἄπωθεν in proximo.

V. 854. Ἄοκνον] Secundâ brevi. Huic Strophe non reſpondet in omnibus ſequens Epiſtrophe.

V. 866. 867. 868. Οἷον παῖδας ἅπτω ἐπέμολε ἀγακλείτου Ἡρακλέα (ἀπ') ἀναρσίων (i. e. ἐχθρῶν) (ὥστε) εἰκτίσειε.

V. 870. Ἃ τότε (λόχα) αἰχμᾷ (νόμῳ πολέμῳ) ἄγαγες πάλαι θεὰν νύμφαν, &c.

V. 888. ἀκινήτῳ] Illa enim profectio ad orcum ità fit ut pedes planè alligati atque impediti nuſquàm promoveantur. *Camerarius.*

V. 911. Ἀνόρτου] *Illætabilis.* ſed vetus lectio erat ἀ νόρτου. quam verſione ſecutus ſum.

V. 946. Κεἰν ᾧ] καὶ ἐν ᾧ (χρόνῳ).

V. 969. Κοινὰ] vide V. 502.

V. 982. Ante ὡς ſubintellige αὐτῦ.

V. 988. 989. σου] ἔνεκα. V. 1000. Βάρος] Δέμας.

V. 1047. Ἀποπίσατος] ἀπρόσοπτος. non adeundus.

V. 1049. Τόδε] παῖδος.

V. 1053. Ἀκοῦ δ' ἄχος] Ità centies ludere amat in ſonis Sophocles, & optimi ſcriptores.

V. 1077. Ἀγλωσσους] γῆ.

V. 1079. Γυνὴ] Videtur Sophocles per γυνὴ denotare mulierem, cujuſcunque fuerit indolis, per θῆλυς autem arctiori ſenſu feminam timidam, naturâ & corpore infirmiorem. vide V. 1092. φύσιν] ἔχουσι.

V. 1083. Πλέον] ἐμοῦ. V. 1085. Τέμον] παῖδος.

V. 1090. Τόνδ' ἄνδρα] pro ἐμὲ, δεικτικῶς. Sed fruſtra monere eſt: toties occurrit. vide V. 1191.

V. 1102. Hic

V. 1102. Hic verſus debet in duos dividi, neque enim eſt Iambicus. Sic igitur cum Aldinâ lege.

Ὦ πᾶ ποτ' αἰδὴς δέξαι μ'.
Ὦ Διὸς ἀκτὶς παῖσον.

V. 1112. Βίαν] κοπιᾷ.
V. 1132. Δίκαια] Pro δίκαιον ἰσῖ. vide V. 502.
V. 1138. Μητρὸς] ἀεὶ.
V. 1143. Οὐ] πέπτει συγᾷν.
V. 1175. Πρὸς τ' πτηνῶν μηδενὸς θανὼν ὕπο] Diu me torſit hæc ſententia, dubitantem quid agendum foret cum duplici præpoſitione πρὸς & ὕπο, tandem ſic explicandum judicavi. *Prædixit mihi paſer olim à viventibus, à nemine quidem, me periturum.* Siquis tamèn pleonaſmum eſſe malit, per me licet, ſed nihil ſimile huic memini me legiſſe.
V. 1201. Κάμε] Subaud. πρός.
V. 1229. Πλήρωμα] Subaud. γνώσεως.
V. 1230. Ὅσον] καθ' ὅσον. poſt μεγάλα ſubaud. καλά.
V. 1251. Ταῦτ' ἂν] Ità omnes libri. quid ſi ταῦτα? ut poſtulare videtur ſenſus, non abnuente metro, utque ego cum cæteris in verſione reddidi.
V. 1257. Ὡς ἔοικας] Verte, *qualis mihi videris.*
V. 1289. ἀνδρῶν] ἐξ.
V. 1295. Subaud. ἐσὶ, & ἐποίησε.

FINIS.

MVSEVM BRITANNICVM

Addenda Notis in Antigonen.

V. 109. Ὀξυτόῤῥῳ] Lego ὀξυτόῤῥῳ.
V. 138. Ὡς] Lego ὃς ex edit. *Aldina.*
V. 209. Ἐπικηρύχθαι] Malo ἐπικήρυγμαι.
V. 224. Ἄλλῳ] Lego ἄλλο.
V. 322. Verte, *neſciſne vel nunc quam molefte loqueris?*
V. 343. Πειρῶν] Lego Πτερῶν cum *Aldina.*
V. 345. Ἀκαμάντων] Lego ἀκαμάντου cum *Aldina.*
V. 622. Οὐδὲν ἔρπει] *Ald.* ἐδὲν pro ἐδένα, i. e. ὡς ἐδένα ἕρπει.

Errata in Antigone.

V. 408. *lege* ἐπίσασα. V. 576. *l.* τῇδε. in verſione V. 184. *pro* vix *l.* vir.

Errata in Trachiniis.

In Textu. V. 121. *lege* Κρήσιον. V. 176. *l.* χρόνῳ. V. 210. *l.* μελάνυμφον. V. 729. *l.* ὦ δὲ τῇδ' ὅδε. V. 742. *l.* λίξειν. V. 794. *l.* μυελόν. V. 807. *l.* λιγυύς. V. 833. *l.* Τῷ 'μῷ. V. 1212. *l.* πολλόν.

In Verſione. V. 44. *lege* decem. V. 87. *pro* poſſem, *l.* nôſſem. V. 95. *l.* componitque toro. V. 100. *l.* Fulgure. V. 152. *l.* partem. V. 229. *l.* oculorum. V. 451. *l.* qualis ego ſum? *cum nota interrogationis.* V. 765. *l.* Euboeæ.

In Schol. p. 7. l. 2. *l.* ἐν ᾗ Ἡρακλῆς. Ibid. l. ult. *l.* ἀπειλήσει.

The Act in Chr. p. 49